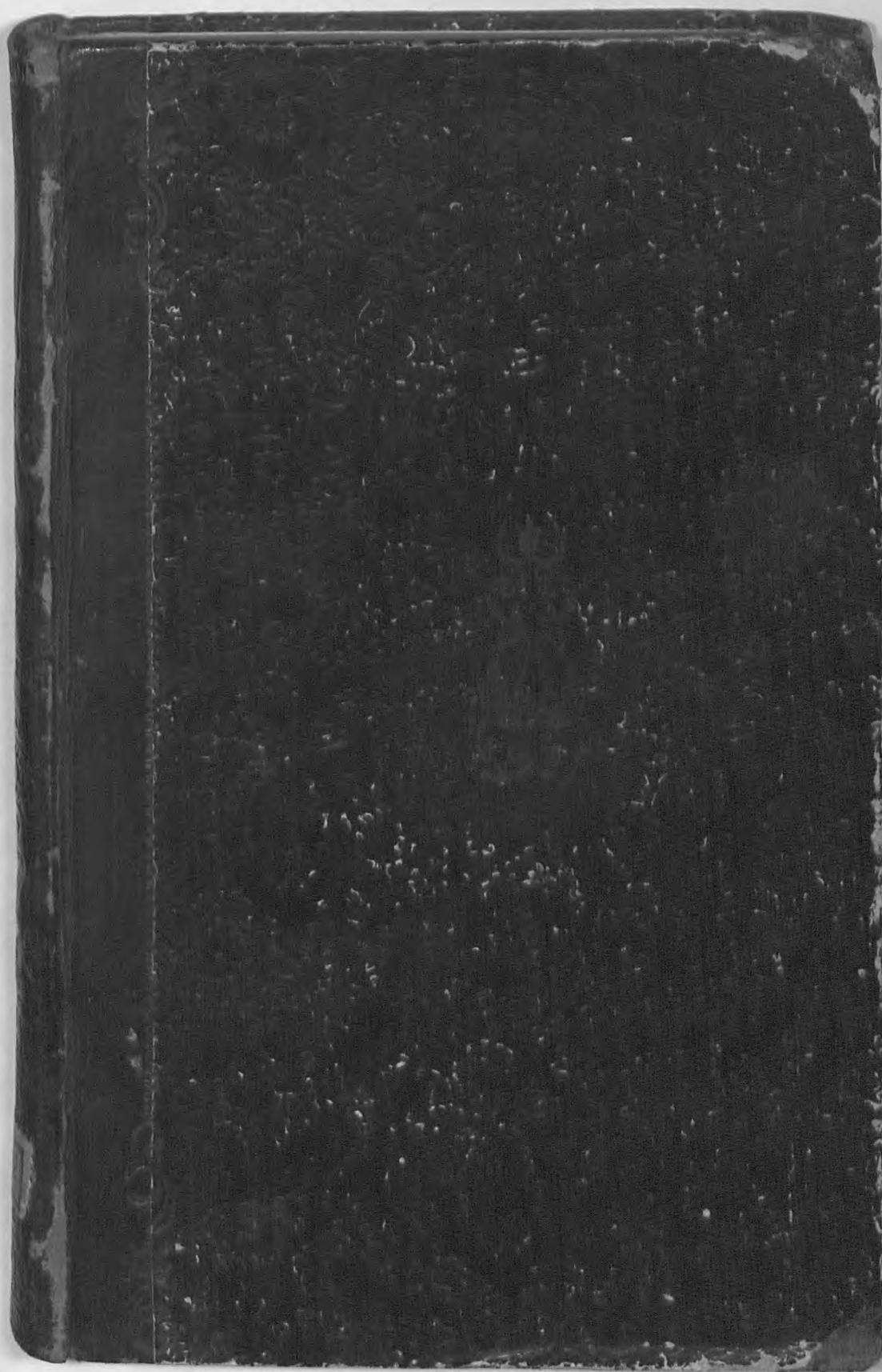

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

1300

Νομ.

Αριθ. είς.

523

747

ΔΩΡΕΑ

Αγορασθέν

GRVER - 00227

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ δαδωλῶ μοι πατρὶ Κυρίῳ Χρυσάνδῳ Κορυναίῳ
ἱερῷ Ἰησὺ ἐν Κερνύρᾳ ΤΑ Μονῆς Ἰησὺ Θαυλίῳ
ἡγχιστον ὑποχρῆσις καὶ σιταροῦ ἱερῶν.
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ. ὁ ἱατρὸς

ΗΤΟΙ

Γενικός Ἀνεκδοκίμης

ΟΔΗΓΙΑΙ, ΝΟΜΟΙ, ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ, ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΟΥΡΓΙΚΑΙ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΕΛΛΑΔΙ ΜΟΝΑΣΤΗ-
ΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΑΥΤΩΝ, ΜΕΤΑ
ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΤΕ ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΝΟΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ·

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΚΑΤΑ ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ,

ἐπιμελεία

ΑΝΔΡΕΟΥ Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑ,

Τμηματάρχην ἐν αὐτῷ τῷ Ὑπουργείῳ.

Θ. Σ. Σ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΕΙΡΗΝΙΔΟΥ.

—o—
1859.

Δημ. Σ. Σαγγαλιώτου

66.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας.

Αρ. 742

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΕΚ πολλοῦ πρότερον ὑπῆρχε παρ' ἡμῖν ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη συλλογῆς τῶν ὅσα διὰ νόμων, διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, καὶ δι' ἀποφάσεων ἢ διαταγῶν Συνοδικῶν τε καὶ Ὑπουργικῶν κατὰ καιροὺς ἐκδοθεισῶν, ὑπάρχουσιν ἐν γένει κανονισμένα περὶ τῆς διοικήσεως τῶν μοναστηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν· πρὸς δὲ, καὶ ἡ τῆς συναρμολογίας τῶν μετὰ διατάξεων ἐτέρων νόμων τοῦ Κράτους αἰτινές εἰσι κοιναὶ καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μοναστηρίων, ἵνα καὶ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ἔχωσι προχείρως ὑπ' ὅψιν τοιαύτην συλλογὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκείων ἐκάστη χρεῶν καὶ καθηκόντων, ἰδίως δὲ οἱ τῶν μοναστηρίων προϊστάμενοι, ὡς ἤττον περὶ τὴν γνῶσιν τῶν πολιτικῶν νόμων ἐντριβεῖς ἔνεκα τοῦ εἶδους τῆς πολιτείας αὐτῶν.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη κατέστη μᾶλλον ἐπαισθητὴ ἐξ ὅτου, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν νόμων Σ' καὶ ΣΑ' — δηλονότι τοῦ περὶ Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐπισκόπων, καὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος — ἡ ἐν γένει ὑπηρεσία τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἤρξατο νὰ προβαίνει ὁσημέραι ἀναπτυσσομένη.

Ὅθεν, ἵνα ἀναπληρωθῇ τὸ ἐλλεῖπον τοῦτο, καὶ θεραπευθῇ ἡ καταφανὴς αὕτη ἀνάγκη δι' ἐκδόσεως συλλογῆς, ὅσον τὸ δυνατόν πλήρους, περιλαμβανούσης εἰς ἓν τεῦχος τὰς οὐσιωδεστέρας τῶν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης κατὰ καιροὺς, ὡς εἴρηται, ἐκδοθεισῶν διατάξεων, συνελέγησαν αὗται· καὶ, προσηκόντως συναρμολογηθεῖσαι, ἐκδίδονται νῦν μετὰ ἀνα-

πτύξεων, διασαφήσεων καὶ ὁδηγιῶν, εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὁποίων κατεβλήθη πᾶσα σπουδὴ ὅπως οὐ μόνον καταστῇ καταληπτὸς εἰς τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἀρμοδίας ἐκκλησιαστικὰς τε καὶ πολιτικὰς Ἀρχὰς ὁ τρόπος τῆς ἐν γένει ὁμοιομόρφου ἐνεργείας, ἀλλὰ καὶ χορηγηθῇ αὐταῖς συγχρόνως πᾶσα εὐχέρεια πρὸς τὴν μετὰ ἀκριβείας ἐκτέλεσιν τῶν κυριωτέρων ἐκάστη χρεῶν καὶ καθηκόντων.

Τῆς οὕτω συλλεγεῖσθης ὕλης προτάττονται μὲν αἱ πρὸς τὰς εἰρημένας Ἀρχὰς ἐκδοθεῖσαι Ὑπουργικαὶ ὁδηγαί καὶ τὰ μετὰ τούτων συνεχόμενα ὑποδείγματα περὶ κρατήσεως βιβλίων κτλ., ἔπεται δὲ τὸ περὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων Βασιλικὸν Διάταγμα, καὶ δημοσιεύονται τὰ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενα, ἣ καὶ ἄλλως σχέσιν ἔχοντα πρὸς αὐτὸ, ἐπίσημα ἑγγράφα ἐν Παραρτήματι, ἔτι δὲ καὶ ὁ πίναξ τῶν μοναστηρίων.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ μοναστηρίων καὶ περὶ
τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΕ ΕΝ Τῷ ΒΑΣΙΛΕΙῳ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ,
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ· ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ
ΝΟΜΑΡΧΑΣ· ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥΣ
ΤΕ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ ΤΩΝ ΕΓΑΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ.

Ὅτε μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας ἀγῶνος κατέστη ἐν τῇ Ἑλλάδι Κυβέρνησις τακτικὴ, καὶ ᾗρξαντο νὰ διοργανίζωνται κατ' εἶδος τὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, τότε ἐτέθησαν καὶ βάσεις κανονισμῶν περὶ τῆς διοικήσεως καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ μοναστηρίων, τὰ ἐν αὐτοῖς ἀνέκαθεν εἰθισμένα συμπληροῦσαι δι' εἰδικῶν διατάξεων κατὰ καιροὺς ἐκδοθεισῶν, καὶ συμφώνων πρὸς τε τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος καὶ ἡ πεῖρα ἀπέδειξαν, ὅτι αἱ εἰρημέναι περὶ τῶν μοναστηρίων διατάξεις ἐνιαχοῦ δὲν ἐτηροῦντο ἀκριβῶς — ἴσως διότι, εἰς χωριστὰ φύλλα ἐκδιδόμεναι, δὲν ὑπῆρχον ἐν ἀνάγκῃ πρόχειροι εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ εἰς τὰς μοναστηριακάς Ἀρχὰς διὰ τὴν ἐγκαιρον ἐκτέλεσιν τῶν ἰδιαζόντων ἐκάστην χρεῶν καὶ καθηκόντων, τούτου δ' ἕνεκα καθίστατο ἀναγκαῖα ἡ συλλογὴ ἀπασῶν εἰς μίαν διάταξιν πληρεστέραν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν εὐκρινέστερα διεσκευασμένην —, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἐπιθυμῶν ἵνα, πάντα τὰ περὶ τῶν εὐαγῶν μοναστηρίων διατεταγμένα, ἐνεργῶν-

ται ὁμοιομόρφως καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ἡδύκησε, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐγκρίνῃ τῇ 28 Ἰουλίου π. ἔ. τὸν ὧδε προσκείμενον Κανονισμόν, ὁ ὁποῖος ἐδημοσιεύθη ἐν καιρῷ καὶ διὰ τοῦ ἀριθ. 42 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἄν καὶ αἱ ἐν αὐτῷ τῷ Κανονισμῷ περιεχόμεναι διατάξεις, ὡς ἐκ πολλῶν ἤδη χρόνων, καθὰ εἶπομεν, κείμεναι, ὑπάρχουσι γνωσταί, ἀλλ' ὅμως δέον ἐκρίναμεν νὰ φέρωμεν ἐπ' αὐτῶν ἀναπτύξεις τινάς, διασαφήςαι καὶ ὁδηγίας καὶ, παραθέτοντες ἐν συνόψει τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται, νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν Παραρτήματι αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ προεκδεδομένα ἐπίσημα ἔγγραφα, καὶ νὰ ὑποτυπώσωμεν ἐνταυτῷ δι' ὑποδειγμάτων τὸν τρόπον τῆς τακτικῆς καὶ ὁμοιομόρφου κρατήσεως τῶν δι' ἐκάστην μονὴν κανονισμένων βιβλίων, πρὸς εὐχρεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῶν Ἀρχῶν ἐκκλησιαστικῆς τε καὶ πολιτικῆς, ἵνα, πρὸς τῇ κανονικῇ ἐνεργείᾳ τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων, συνυπάρχῃ καὶ ἀπλότης περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ Α', Β' καὶ Γ'.

Περὶ τῆς Μοναστηριακῆς Ἀρχῆς, καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς.

Τὸ Α' ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ διαλαμβάνει ἐν πρώτοις, ὅτι α'Ο ὡς ἡγούμενος παντὸς μοναστηρίου εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱερομονάχων· δύναται δὲ, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ᾔῃ καὶ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱεροδιακόνων ἢ μοναχῶν».

Ἐπειδὴ πᾶς ἡγούμενος εἶναι «ὁ τῶν τοῦ Χριστοῦ θρεμμάτων τὴν ποιμαντικὴν ἀρχὴν καταπιστευόμενος, καὶ τὴν προστάσιαν τοῦ ἐν τῇ οἰκείᾳ μάνδρᾳ λογικοῦ ποιμνίου ἐγχειριζόμενος», καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰ μοναστήρια ὑπάρχουσιν οὐ μόνον μοναχοί, ἀλλὰ καὶ διάκονοι καὶ ἱερομόναχοι, ἐπόμενόν ἐστὶ τὸ νὰ τηρῇται καὶ ἐν ταῖς μοναῖς ἡ γενικὴ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας τάξις, κατὰ τοὺς θελοὺς Κανόνας (α). Τὸ νὰ ταχθῇ δὲ πρὸς εἰς μονὴν, ἐν ἀνάγκῃ,

(α) Καν. ΙΑ' τῆς Ζ' Οἰκουμένης Συνόδου· «Ὅτι τάξις ἐμπολιτεύεται τῇ ἱερῶσυνῃ πᾶσιν ἀρίθμῳ ἐστὶ καὶ τὸ σὺν ἀκριβείᾳ διατηρεῖν τὰς τῆς ἱερῶσυνῆς ἐγχειρήσεις» Θεῶν εὐάρεστον, »

Ἡγούμενος μὴ ἔχων χειροτονίαν ἱερέως, τοῦτο εἶναι σύμφωνον πρὸς τε τὰ παρ' ἡμῖν μέχρι τοῦδε γινόμενα, καὶ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μοναστηριακὰ ἔθιμα.

Τὸ ἴδιον ἄρθρον ἐν τῷ τέλει, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα αὐτῷ ἄρθρα Β' καὶ Γ' τοῦ Κανονισμοῦ, διαλαμβάνοντα ὅτι «Ὁ Ἡγούμενος καὶ δύο ἄλλοι μοναχοὶ κατ' ἐκλογὴν τῆς μοναστηριακῆς ἀδελφότητος, συγκροτοῦσι τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον», κανονίζουσιν ἐνταύτῳ καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ διάταξις αὕτη βάσιν ἔχει·

α) Τὰ ἄρθρα Α καὶ Γ τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2624 ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας πρὸς τοὺς Νομάρχας, δημοσιευομένης ἐν τῷ Παραρτήματι, Στοιχ. Α', σελ. 17—19.

β) Τὴν ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 592 ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Σ. Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους. — Αὐτόθι. σελ. 19—20.

γ) Τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 3076 ἐγκύκλιον τῆς Γραμματείας πρὸς τοὺς Νομάρχας. — Αὐτ. σελ. 21. — καὶ

δ) Τὴν ἀπὸ 11 Δεκεμβρ. 1835 καὶ ὑπ' ἀρ. 592, 3781 Συνοδικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Σ. Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους, σελ. 22.

Αὗται δ' αἱ περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς μοναστηριακῆς Ἀρχῆς διατάξεις στηρίζονται εἰς ἀρχαῖον ἐκκλησιαστικὸν τε καὶ πολιτικὸν κανονισμόν, τοὔτέστιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἐν τοῖς Ἀσκητικοῖς λόγοις παραγγελλόμενα καὶ εἰς τὸ ΑΔ' κεφάλαιον τῆς ΠΚΓ' Ἰουστιανείου Νεαρχῆς (α).

(α) «Οἱ χωρισθέντες τοῦ κοινοῦ βίου, καὶ πρὸς τὴν θειοτέραν ζωὴν ἑαυτοὺς ἀσκοῦντες, μὴ ἐφ' ἑαυτῶν μὴδὲ καταμόνας ἀσκεισθωσαν. Ἐμμέττυρον γὰρ εἶναι προσήκει τὸν τοιοῦτον βίον, ὡς ἂν ἐκτὸς εἶναι πονηρᾶς ὑποψίας. . . . — Ἀρχηγὸς εἰς τῆς εὐσημωσύνης τοῦ βίου προκαθεζέσθω, ἐν δοκιμασίᾳ βίου καὶ ἡθους καὶ πάσης κοσμίας ἀναστροφῆς, τῶν λοιπῶν προκρίσεις, συμπαραλαμβάνομένης καὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον ἡλικίας πρὸς τὴν προτίμησιν. Αἰδεσιμώτερον γὰρ πως ἐν τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων τὸ γεραρότερον. Οὗτος δὲ τοσαύτην ἐξουσίαν ἐχέτω, ἐκουσίως τῆς ἀδελφότητος ἐν εὐπειθείᾳ μόνον καὶ ταπεινοφροσύνῃ ὑπακούουσας, ὥστε μὴ ἐξεῖναι μηδὲν τῶν κατὰ τὴν συνοδίαν ἀντιβαίνειν τῷ βουλήματι αὐτοῦ, ἐν οἷς ὑφηγείται τι τῶν εἰς εὐσημωσύνην τε καὶ ἀκρίθειαν βίου συμβαλλομένων. . . . Πρὸ πάντων δὲ ἀναγκαῖόν ἐστι τοιοῦτον ἐκλέγεσθαι τὸν καθηγούμενον»

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν Συμβούλων πρέ-
πει νὰ ᾔηται ἀπόρροια τῆς ἐλευθέρως θελήσεως τῶν μοναχῶν, δὲν
ἀρμόζει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν μονὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκλογῆς
ὁ Ἐπίσκοπος, ἢ ἄλλος παρ' αὐτοῦ ἀπεσταλμένος· μετὰ τὴν ὀριστι-
κὴν ὁμῶς ἐγκρίσιν τῆς ἐκλογῆς, φροντίζει, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε
δι' ἀπεσταλμένου, περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς μοναστηριακῆς Ἀρ-
χῆς καὶ περὶ τῆς εἰς αὐτὴν τακτικῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας
ἐν γένει, καὶ εἰδοποιεῖ τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν Ἀρχήν. Τὸ δὲ
οὕτω κατασταθὲν μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει, διὰ τοῦ
οἰκείου Ἐπισκόπου, εἰς τὴν εἰρημένην Ἀρχὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐν
γένει καταστάσεως εἰς ἣν εὔρε τὰ πράγματα τῆς μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Μοναστηριακῆς σφραγίδος.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ Δ' γίνεται μνεῖα περὶ τῆς τριμεροῦς μοναστηρια-
κῆς σφραγίδος καὶ περὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς κατὰ τὸ Βασιλικὸν Διά-
ταγμα 9 Φεβρουαρίου 1835.

Οὐδεὶς δ' ἐν αὐτῷ τῷ ἄρθρῳ λόγος ἐγένετο περὶ τῆς ἐτέρας μο-
ναστηριακῆς σφραγίδος, ἐν ᾗ ἐπὶ μιᾷς μόνῃς πλακῶς εἰκονίζεται ὁ
ἅγιος τῆς Μονῆς, διότι αὕτη χρησιμεύει μόνον ὡς εἰσημὸν ἱερὸν,

» τῆς πολιτείας ταύτης, ὡς παντὸς ἀγαθοῦ ὑπόδειγμα τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπονται
» τὸν ἐκείνου γίνεσθαι βίον· καὶ, ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, νηφάλοιον, σώφρο-
» νος, κόσμιον, διδακτικόν. Οὕτω μοι δοκεῖ δεῖν καὶ τὸν τούτου ἐξετάζειν
» βίον, μὴ μόνον εἰ τῷ χρόνῳ τὸ γηραιὸν ἔχει (ἔστι γὰρ καὶ ἐν πολὺ καὶ ῥυτίδι
» νεωτερίζειν κατὰ τὸ ἦθος)· ἀλλὰ προηγουμένως, εἰ τὸ ἦθος καὶ ὁ τρόπος διὰ κο-
» σμιότητος πεπολιώται, ὥστε πᾶν τὸ παρ' αὐτοῦ λεγόμενόν τε καὶ γινόμενον, ἀντὶ
» νόμου καὶ κανόνος τῇ συνόδῳ γίνεσθαι. » (Μεγ. Βασιλ. λόγ. Ἀσκητικ.)

« Κελεύομεν, τὸν Ἀββᾶν ἢ τὸν Ἀρχιμανδρίτην τοὺς ἐν ἐκάστῳ μοναστηρίῳ
» προβάλλεσθαι μὴ πάντως κατὰ τοὺς βαθμοὺς τῶν μοναχῶν, ἀλλ' ὅν πάντες οἱ
» μοναχοί, ἢ οἱ καλλίονας ὑπολήψεως ὄντες, ἐπιλέξονται προκειμένων τῶν ἁγίων
» εὐαγγελίων, λέγοντες, ὡς αὐτὸς διὰ φιλίας ἢ δι' ἄλλην αἰανδῆποτε χάριν, ἀλλὰ γι-
» νώσκοντες αὐτὸν καὶ τῇ πίστει ὀρθάν, καὶ τῷ βίῳ σώφρονα, καὶ τῆς διοικήσεως ἁ-
» ξιον, καὶ δυνάμενον τὴν τῶν μοναχῶν ἐπιστήμην καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ μοναστη-
» ρίου κατάστασιν χρησίμως φυλάξει αὐτὸν ἐπελέξαντο, τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου,
» ὑφ' ὃν τὸ μοναστήριον τέτακται, τὸν οὕτως ἐπιλεγόμενον πᾶσι τρόποις ἡγουμένον
» προβαλλομένου. Ταῦτα δὲ πάντα τὰ παρ' ἡμῶν διατυπωθέντα διὰ τὴν προβολὴν
» τῶν ἡγουμένων κρατεῖν παρακελευσθε καὶ ἐπὶ τοῖς εὐαγέσι τῶν γυναικῶν μο-
» ναστῆρις καὶ ἀσκητήρις. » (Νεαρ. ΡΚΓ'. Κεφ. ΑΔ').

ἀπεικονίζον τὸν ἅγιον, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ὁποίου τιμᾶται ἡ μονή· ἐνῶ ἡ τριμερής, εἶναι ἡ ἐπίσημος σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων.

Τὰ περὶ τούτων προεκδεδομένα ἔγγραφα, δηλονότι τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα 9 Φεβρ. 1835 καὶ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐγκύκλιοι παρὰ μὲν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας πρὸς τοὺς Νομάρχας ὑπ' ἀριθ. 7611, παρὰ δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Σ. Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους ὑπ' ἀριθ. 2532—2645 τοῦ ἰδίου ἐκεῖνου ἔτους· καὶ τὸ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1836 Βασιλικὸν Διάταγμα, μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6167 ἐγκυκλίου τῆς εἰρημένης Γραμματείας πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4129—4659 Συνοδικῆς πρὸς τοὺς Σ. Ἐπισκόπους, δημοσιεύονται ἐν τῇ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. Β', σελ. 23—28.

ΑΡΘΡΟΝ Ε'.

Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐνεργοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια.

Ἐν τῷ Ε' ἄρθρῳ, μνείας γινομένης τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1857 περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν ταῖς μοναῖς καθεσταμένων Συμβουλίων, προσδιορίζεται καὶ τὸ τί πρέπει νὰ γίνηται, ὅταν ὁ Ἡγούμενος ἢ ὁ ἕτερος τῶν Συμβούλων ἔχῃ ἐναντίαν τῆς τῶν συναδέλφων του γνώμην. Ἡ διάταξις αὕτη, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ νὰ ἐνεργῶσιν οἱ Ἡγούμενοι ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς Συμβούλων, στηρίζεται εἰς τὸ Γ' ἄρθρον τῆς ὑπ' ἀριθ. 2624 ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας τοῦ ἔτους 1834 (α), καὶ εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἔτους 1835 κανονισμένα δι' ἐγκυκλίων τῆς ἰδίας Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 7079 καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθ. 2372, αἵτινες ἀμφοτέραι μετὰ τοῦ προμνησθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος δημοσιεύονται ἐν τῇ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. Γ', σελ. 29—33. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ὑπογραφὴν του καὶ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ οἰκείου τμήματος τῆς σφραγίδος τὸ τυχὸν μονοψηφοῦν μέλος, ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἐστὶ κοινὴ εἰς ἅπαντα τὰ πολυμελῆ σώματα.

(α) Βλ. ἐμπροσθεν σελ. 18.

ΑΡΘΡΟΝ Σ'.

*Περὶ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν σχέσεως
τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων καὶ
τῶν μοναχῶν.*

Διὰ τοῦ Σ' ἄρθρου κανονίζονται αἱ σχέσεις, α) τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικῶς προϊσταμένους αὐτῶν, δηλονότι τοὺς ἀρμοδίους Σ. Ἐπισκόπους, περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς πνευματικὰ καθήκοντα· καὶ β) τῶν μοναχῶν ἐν γένει πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἐπισκόπους.

Καί, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια, ἡ τούτων σχέσις ὑπάρχει κανονισμένη ἐκ τοῦ 1835 ἔτους, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3799 ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Σ. Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους, ἣν δημοσιεύομεν ἐν τῷ Παραρτήματι, Στοιχ. Δ', σελ. 33—34. Ἐγκεῖται δὲ αὕτη ἰδιόταξις καὶ εἰς τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ Η' ἄρθρου τοῦ Σ' νόμου. Περὶ δὲ τῶν μοναχῶν, ὅτι καὶ οὗτοί εἰσι τεταγμένοι ὑπὸ τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, καὶ ὅτι πάντα ὅσα οἱ ἱεροὶ Κανόνες καὶ οἱ νόμοι διακελεύονται περὶ τῶν Κληρικῶν εἰσὶ κοινὰ καὶ διὰ τοὺς μοναχοὺς, τοῦτο δεικνύται ἐκ τοῦ Δ' καὶ ἐκ τοῦ Η' Κανόνος τῆς Δ' οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐκ τοῦ ΝΑ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ ἐκ τῶν ἄρθρων Η', Θ' καὶ ΙΓ' τοῦ Σ' νόμου 8 Ἰουλίου 1852.

ΑΡΘΡΟΝ Ζ'.

*Περὶ τοῦ Κτηματολογίου καὶ τῶν ἄλλων Μοναστηριακῶν
βιβλίων.*

Ἐκκλησιαστικὴν Μάτρικα (τῆς ἐν Καρθαγένη Καν. ΑΓ'), Βρέβιον (τῆς ΑΒ' Καν. Α'), καὶ Τίτλων, ἢ Βιβλίων ἀπλῶς, ὠνόμαζον πάλαι οἱ θεῖοι Πατέρες καὶ οἱ τῶν ἱερῶν Κανόνων ἐρμηνευταὶ τὸ παρ' ἡμῶν νῦν καλούμενον Κτηματολόγιον, τὸ ὁποῖον, κατὰ τοὺς εἰρημένους Κανόνας, πάντες οἱ προϊστάμενοι ἱερῶν καταστημάτων ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ κρατῶσιν, ἀπογράφοντες ἐν αὐτῷ πιστῶς καὶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ εἰς τὸ ὑπ' αὐτῶν διευθυνόμενον κατὰστημα ἀνήκοντα πράγματα.

Ὁθεν, ἡ ἐν τῷ Ζ' ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ διάταξις περὶ τοῦ Κτηματολογίου πηγάζει ἐκ τῆς υποχρεώσεως τῆς Κανονικῶς ἐπιβεβλημένης εἰς πᾶσαν μοναστηριακὴν Ἀρχὴν εἶναι δὲ καὶ ἐπανάληψις τῶν διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς τότε ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διαταχθέντων, ὧν μνεία ἐν παραρτῷ ἐγένετο εἰς τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ ἤδη δημοσιευθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1857 (α), ἔνθα ὥρισθη τὸ ποῦ πρέπει νὰ κῆνται τεθειμένα καὶ ὑπὸ τίνος εὐθύνης νὰ τηρῶνται τό τε Κτηματολόγιον καὶ τὰ λοιπὰ μοναστηριακὰ βιβλία.

Τὸ ἀνωθι μνημονευθὲν Βασιλικὸν Διάταγμα 21 Ἰουλίου 1836, καὶ τὴν πρὸς τοὺς Σ. Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους ὑπ' ἀριθ. 4834 διαταγὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δημοσιεύομεν ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. Ε', σελ. 35—36.

Μέλλοντες δὲ νὰ παραθέσωμεν ὧδε καὶ τοὺς τύπους, καθ' οὓς τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια οφείλουσι νὰ κρατῶσι τὰ κανονισμένα βιβλία, τοῦ μὲν Πρωτοκόλλου τῶν εἰσερχομένων τε καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων ἐκρίναμεν περιττὸν νὰ δώσωμεν ὑπόδειγμα, κοινῆς οὔσης καὶ συνήθους εἰς πᾶσαν Ἀρχὴν τῆς κρατήσεως αὐτοῦ τοῦ βιβλίου.

Δι' αὐτὸν δ' ἐπίσης τὸν λόγον ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ δώσωμεν καὶ περὶ τῆς κρατήσεως τοῦ βιβλίου τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων ἰδιαιτέρον τύπον, διότι καὶ τούτου τοῦ βιβλίου ἡ χρῆσις εἶναι συνήθης εἰς αὐτὰ τὰ Συμβούλια. Ἐν ἐκάστη συνεδριάσει γίνεται διηγηματικῶς ἡ ἐκθεσις τῶν ὑπὸ διάσκεψιν ὑποθέσεων συζητοῦνται αὗται κατὰ σειρὰν, καὶ ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον ἐπὶ μιᾶς ἐκαστῆς, ὁμοφώνως ἢ κατὰ πλειονοψηφίαν· τότε καταστρόνεται εἰς τὸ βιβλίον, τὸ τῆς ἡμερησίας συνεδριάσεως πρωτόκολλον, καὶ υπογράφεται παρ' ὅλων τῶν μελῶν· συμφώνως δὲ πρὸς τ' ἀποφασισθέντα συντάττεται, κατόπιν καὶ ἀμέσως, καὶ ἐκδίδεται τὸ ἔγγραφον ἢ τὰ ἔγγραφα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀποφασισθέντων, κατὰ τὸ Γ' ἄρθρον τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1857 (σελ. 32). Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν διαφωνεῖ πρὸς τὰ δύο μέλη τὸ τρί-

(α) Βλ. ἔμπροσθεν σελ. 33.

τον, καταχωρίζεται μὲν εἰς τὸ πρωτόκολλον ἐκείνης τῆς συνεδριάσεως καὶ ἡ ἐναντία γνώμη τοῦ τυχόν διαφωνοῦντος Ἑγουμένου ἢ Συμβούλου, ἂν αὐτὸς ἀπαιτήσῃ τοῦτο· κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν, ὡς προεῖρηται, οὗτος δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν υπογραφὴν του, οὔτε εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῶν πρακτικῶν, οὔτε εἰς τὰ συνεπεία τῶν κατὰ πλειονοψηφίαν ἀποφασισθέντων συνταχθέντα ἔγγραφα, καθὼς ἐπίσης δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ καὶ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ οἰκείου τμήματος τῆς τριμεροῦς σφραγίδος.

Τὰ λοιπὰ κανονισμένα μοναστηριακὰ βιβλία εἰσὶ τὸ *Κτηματολόγιον*, τὸ *Μοναχολόγιον*, τὸ τῆς μοναστηριακῆς Ἀποσκευῆς *ἱερὰς τε καὶ κοινῆς*, τὸ *πρόχειρον Καθημερινόν*, τὸ *βιβλίον τοῦ Ταμείου* καὶ τὸ τῆς Ἀποθήκης. Διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ὁμοιόμορφον κράτησιν αὐτῶν εἰς ἀπάσας τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ μονὰς, ἀποβλέποντες οὐ μόνον εἰς τὴν ἀπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν αὐταῖς Συμβουλῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ τοῖς καταστήσωμεν εὐληπτον τὸν τρόπον τῆς ἐγγραφῆς χωρὶς νὰ παραλίπωμεν οὐδὲν τῶν διατεταγμένων, ὑπηγάγομεν αὐτὰ τὰ βιβλία εἰς τέσσαρα, τὰ ἐξῆς:

1. Εἰς τὸ *Κτηματολόγιον*, τὸ ἄλλως λεγόμενον *Μοναστηριακὸς Κώδὺξ* (α). Ἐν τούτῳ, προτάττεται μὲν ἡ ἱερὰ ἀποσκευὴ τῆς μονῆς, ὑποδιαιρουμένη

α) Εἰς ἱερὰ *κειμήλια*, καὶ εἰς *σκεύη* (ἄργυρᾶ ἢ χρυσᾶ) διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος ὑπηρεσίαν·

β) Εἰς ἄργυρᾶ, ἢ ὀρειχάλκινα, *σκεύη* πρὸς διακόσμησιν τοῦ ναοῦ· καὶ

γ) Εἰς ἱερὰ ἄμφια·

ἔπεται δὲ ἡ ἀκριβὴς καταγραφὴ τῆς ἀκινήτου μοναστηριακῆς περιουσίας, ὑποδιαιρουμένη

α) Εἰς *συνοπτικὴν*, καὶ

β) Εἰς *λεπτομερῆ* κατὰ τμήματα.

—εἴτα, ἡ καταγραφὴ τῶν ἐν τῇ μονῇ παντοδαπῶν βιβλίων· — ἡ τῶν διαφορῶν κτηνῶν καὶ τῶν μελισσῶν· — ἡ τοῦ χρεοῦς (ἐὰν ἡ μονὴ ἔχῃ τοιοῦτον πρὸς ἰδιώτας)· καὶ ἡ τῶν δανείων (ἐὰν ἔχῃ τοιαῦτα δεδομένα πρὸς ἰδιώτας)· — καὶ τέλος, ἡ περιληπτικὴ σημείωσις τῶν

(α) Βλ. ἄρθρον 4 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1857, σελ. 12.

ἐτησίων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς μονῆς, ἅπαξ κατ' ἔτος διὰ μιᾶς ἐγγραφῆς (ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἄρθρῳ ἐκτεθῆσεται κατωτέρω) γινομένη, μετὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἵνα ἐξ αὐτῆς τῆς περιληπτικῆς σημειώσεως καταφαίνεται προχείρως ἡ πραγματικὴ κατάστασις τοῦ ταμείου τῆς μονῆς.

Ὑπόδειγμα τοῦ ταῦτα πάντα περιλαμβάνοντος βιβλίου δημοσιεύομεν, ἀμέσως μετὰ τὴν παροῦσαν, τὸ ὑπὸ ἀριθ. 1.

2. Εἰς τὸ *Μοναχολόγιον*. Ἐν τούτῳ καταγράφονται ὀνομαστὶ μόνοι οἱ ἔχοντες κανονικὴν κουράν μοναχοί· οἱ δὲ δόκιμοι, εἰς ἕτερον βιβλίον καταγραφόμενοι, τότε μόνον τάττονται εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ σημειοῦνται τὰ ὀνόματά των ἐν τῷ Μοναχολογίῳ, ὁπόταν, μετὰ τριετῇ δοκιμασίᾳ κριθέντες ἄξιοι τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, λάβωσι τὴν κανονικὴν κουράν.

Ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τούτου δημοσιεύομεν ὑπ' ἀριθ. 2.

3. Εἰς τὸ *πρόχειρον Καθημερινόν*. Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ καταγράφονται τὰ ἡμερησία ἐσοδὰ τε καὶ ἐξοδα τῆς μονῆς, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Εἰς μὲν τὴν ἐξ ἀριστερῶν σελίδα σημειοῦται πᾶν ὅ,τι συνάγει τὸ Συμβούλιον καθ' ἡμέραν, ἀπὸ πωλήσεις μοναστηριακῶν προϊόντων ἢ κτηνῶν· ἀπὸ ἐνοίκια ἀγρῶν, λειβαδίων, μύλων, νεροτριβῶν, ἐργαστηρίων, οἰκιῶν κτλ· ἀπὸ προσφοράς ἢ δωρεᾶς ἢ κληροδοτήματα Χριστιανῶν· ἀπὸ τόκους χρημάτων δεδανεισμένων τυχόν εἰς ἰδιώτας· ἐν ἐνὶ λόγῳ, σημειοῦται πᾶσα εἰσπραξις ὅσησδήποτε καὶ ἂν ᾖ, μικρᾶς ἢ μεγάλης, ποσότητος· ἐκάστη δ' ἐγγραφή γίνεται αὐθημερόν, ἐξηγουμένης σαφῶς καὶ εὐκρινῶς τῆς αἰτίας, ἐξ ἧς προέρχεται ἡ εἰσπραξις. Αὐτόθι ἐγγράφεται καὶ ἡ χρηματικὴ ποσότης, τὴν ὁποίαν, ἐν ἀνάγκῃ, τὸ Συμβούλιον ἤθελέ ποτε λάβει ὡς δάνειον προσωρινόν δι' ἀδείας Ὑπουργικῆς, κατὰ τὰ περὶ τῆς λήψεως δανείων ὠρισμένα καὶ κατωτέρω ἐν τῷ ἄρθρῳ I' ἀναπτυχθησόμενα· ἀλλ' εἰς τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγραφὴν τοῦ δανείου πρέπει ἀφεύκτως νὰ μνημονευθῇ ἡ χρονολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς Ὑπουργικῆς διαταγῆς, δι' ἧς ἐπετράπη εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ λάβῃ τὸ προσωρινόν δάνειον.

Εἰς δὲ τὴν ἀπέναντι, τὴν ἐκ δεξιῶν δηλονότι, σελίδα τοῦ βιβλίου σημειοῦνται αἱ καθ' ἡμέραν γινόμεναι ἐκ τοῦ μοναστηριακοῦ ταμείου πληρωμαὶ δι' ἀνάγκας τῆς μονῆς, εἰς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων· εἰς ἀγορὰν τροφίμων, ἢ κτηνῶν, ἢ ἐργαλείων γεωργικῶν· εἰς ἐπισκευὰς οἰκοδομῶν, δαπανηρὰς ἢ ὀλιγοδαπάνους, κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν τῷ ἄρθρῳ ΙΑ' ἀναπτυχθησόμενα· εἰς πληρωμὴν ὑπηρετικῶν μισθῶν, ἢ ἡμερομισθίων γεωργῶν κτλ· ἐξηγουμένης ἐν συνόψει μὲν, εὐκρινῶς δὲ, πάσης δαπάνης· καὶ σημειουμένου, πρὸς τῷ κυρίῳ ὀνόματι καὶ τῷ ἐπιθέτῳ καὶ τῇ πατρὶδι ἐκάστου μισθολῆπτου ὑπηρετοῦ, καὶ τοῦ εἵδους τῆς ὑπηρεσίας ἣν ἐκτελεῖ ἐπὶ μισθῷ. Αὐτόθι ἐγγράφεται καὶ ἡ ἀπόδοσις τοῦ τόκου καὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ κατὰ τὰ κανονισμένα, ὡς εἴρηται, ληφθέντος προσωρινοῦ δανείου, μνημονευομένης καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐγγραφῇ τῆς Ὑπουργικῆς διαταγῆς, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐλήφθη τὸ δάνειον, ἵνα οὕτω βεβαιούμεναι περὶ τῆς ἐμπροσθέντος ἀποσβέσεως τοῦ χρέους ἐκ τῶν μοναστηριακῶν εἰσοδημάτων, αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαί, εὐκολύνωνται περὶ τὴν ἐξέλεγχξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς μονῆς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν τῷ ΙΒ' ἄρθρῳ ἐκτεθησόμενα.

Ἡ ἐγγραφὴ τὸσον τῶν ἐσόδων καθὼς καὶ τῶν ἐξόδων εἰς τὸ πρόχειρον Καθημερινὸν πρέπει, ὡς προείπομεν, νὰ γίνεται ἅμα ἐνεργουμένη ἢ, τὸ βραδύτερον, τὸ ἐσπέρας πάσης ἡμέρας. Τὴν δὲ τελευταίαν ἐκάστου μηνός, ἐν συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου πλήρους, ἀναθεωρεῖται ὁ λογαριασμὸς τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων ὅλου τοῦ μηνός, καὶ υπογράφεται εἰς αὐτὸ τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸν Ἡγούμενον καὶ τοὺς Συμβούλους, γινομένης μνείας περὶ τῆς πράξεως ταύτης εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἡ δὲ ἐξίσωσις μεταφέρεται ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ βιβλίῳ εἰς νέον μῆνα. Καί, ἐὰν μὲν ᾖ περισσεύμα, σημειοῦται ἐν τῇ ἐξ ἀριστερῶν· ἐὰν δὲ ᾖ ἑλλειμμα, ἐν τῇ ἐκ δεξιῶν σελίδι τοῦ βιβλίου· καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεταί οὕτω κατὰ τὸν ἀμέσως ἐπόμενον καὶ κατὰ τοὺς λοιποὺς μῆνας τοῦ ἔτους.

Ὑπόδειγμα τοῦ προχείρου Καθημερινοῦ παρέχομεν τὸ ἀμέσως μετὰ τὴν παροῦσαν δημοσιευόμενον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 3. Ἐν αὐτῷ ἐξεθέσαμεν συνοπτικῶς ὀλίγας τινὰς ἐγγραφὰς ἐσόδων καὶ ἐξόδων

ἐπὶ ἓνα μῆνα, πεποιθότες ὅτι αὐταὶ ἀρκοῦσιν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὰ Συμβούλια οφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι καὶ κατὰ τὸν ἀμέσως ἐπόμενον, καὶ κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ πάντες οἱ ἐντὸς μονῆς ὅπωςδήποτε ὑπηρετοῦντες καὶ διατρεφόμενοι ἢ μισθοδοτούμενοι, ἀποτελοῦσι τὸ ἐν τῇ μοναστηριακῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπάρχον προσωπικόν· τούτων δὲ τὰ ὀνόματα πρέπει νὰ ᾖναι πού καταγεγραμμένα, ἵνα καὶ κατὰ τοῦτο τηρῇται ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκρίβεια· ἡ δὲ καταγραφή αὐτῶν, εἰ καὶ ἐν τῇ μονῇ διατιμωμένων καὶ εἰς τὰς χρεῖας τῆς μονῆς ὑπηρετούντων, δὲν ἔχει χῶραν εἰς τὸ *Μοναχολόγιον* — διότι ἐν τούτῳ περιλαμβάνονται τὰ ὀνόματα ἐκείνων μόνων, ὅσοι ἔχουσι κανονικὴν κουρὰν μοναχοῦ, κατὰ τὰ ἄνωθι (σελ. 1ῆ. § 2) εἰρημένα — διὰ τοῦτο, τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ἐν μονῇ δοκίμων καὶ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ μισθῷ, μὴ χωροῦντος μήτε εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων, μήτε εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, μήτε εἰς τὸ Κτηματολόγιον, μήτε τέλος εἰς τὸ βιβλίον τῆς Ἀποθήκης, ἐκρίναμεν κατάλληλον νὰ προσδιορισθῶσι φύλλα τινὰ τοῦ Καθημερινοῦ, ἐν οἷς διακεκριμένως νὰ ἐγγράφωνται οἱ, τε προσερχόμενοι εἰς τὴν μονὴν ὡς δόκιμοι καὶ οἱ ἐπὶ μισθῷ προσλαμβανόμενοι ἐκαστοτε ὑπηρετῶν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσελεύσεως ἢ τῆς προσλήψεως αὐτῶν, σημειουμένης, πρὸς τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ἐπωνύμῳ, καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς πατρίδος ἐκάστου, κατὰ τὸ παραρτώμενον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 3 ὑπόδειγμα, ἐν ᾧ ἐτέθη καὶ στήλη παρατηρήσεων, ἵνα ἐν αὐτῇ σημειοῦται ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ μὲν δόκιμος λαβὼν τὴν κανονικὴν κουρὰν μετεγγραφή εἰς τὸ *Μοναχολόγιον*, ὁ δὲ ὑπηρετῆς ἀπηλθὼν ἢ ἀπελύθῃ ἐκ τῆς μονῆς.

4. Εἰς τὸ βιβλίον τῆς Ἀποθήκης. Ἐν τούτῳ καταγράφεται ἐν πρώτοις, ἡ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν τῆς μονῆς καὶ τῶν μοναχῶν ἀποσκευὴ ἥ, τε νῦν ὑπάρχουσα καὶ ἡ κατόπιν προσκτηθησομένη. Ἐπεταὶ ταύτῃ ἡ καταγραφή τῶν ἀπὸ τὰ ποίμνια καὶ τὰ μελίτσια παραγομένων, οἷον βουτύρου, τυροῦ, μαλλίων, μέλιτος, κηροῦ, καὶ ἡ τῶν ἄλλων τῆς γῆς προϊόντων κατ' εἶδος, εἰς χωριστὰ φύλλα, μενόντων τινῶν ἐν τῷ μεταξὺ κενῶν διὰ τὴν συνέχειαν τῶν μετὰ ταῦτα ἐγγραφῶν· ἡ καταγραφή δὲ αὕτη γίνεται μετ' εὐκρινείας,

B.

ἵνα ἀείποτε καταφαίνεται πόσον παρήχθη κατ' ἔτος, πόσον ἐπληρώθη ἢ κατεναλώθη, καὶ πόσον κεῖται ἐν ταῖς ἀποθήκαις περιττεῦον, ἵνα χρησιμεύσῃ ἥτοι πρὸς πώλησιν ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπιόντος ἐνιαυτοῦ.

Ὑπόδειγμα διὰ τὴν κράτησιν τοῦ βιβλίου τούτου δημοσιεύομεν ἀμέσως μετὰ τὴν παρούσαν, τὸ ὑπὸ ἀριθ. 4.

Τὰ βιβλία, περὶ ὧν ὁ λόγος, θέλει προμηθευθῇ τὸ Συμβούλιον ἐκάστης μονῆς δι' ἰδίων ἀναλωμάτων. Καὶ ἀφοῦ, χειραγωγούμενον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Σ. Ἐπισκόπων καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Νομαρχῶν ἢ Ἐπαρχῶν, παρασκευάσῃ τὰ τρία ἐξ αὐτῶν — δηλονότι τὸ τοῦ *Μοναχολογίου*, τὸ τοῦ *προχείρου Καθημερινοῦ* καὶ τὸ τῆς *Ἀποθήκης* — ἕκαστον κατὰ τὸ ἴδιον ὑπόδειγμα, ὑποβάλλει εἰς τὴν μονογράφειαν τοῦ ἀρμοδίου μὲν Ἐπισκόπου τὸ πρῶτον, τοῦ ἀρμοδίου δὲ Νομαρχοῦ ἢ Ἐπαρχοῦ τὰ ἕτερα δύο· καὶ ἀφοῦ ἀριθμηθέντα κατὰ σελίδα μονογραφηθῶσιν, ἄρχεται τῶν εἰς αὐτὰ ἐγγραφῶν, προσέχον νὰ τηρῶνται ἀείποτε καθαρά, καὶ αἱ ἐγγραφαὶ νὰ γίνωνται εὐκρινῶς καὶ εὐαναγνώστως. Μόνον τὸ τοῦ *Κτηματολογίου*, τὸ ὁποῖον θέλει παρασκευασθῇ εἰς τριπλοῦν διὰ τὸν λόγον τὸν ἐν τούτῳ τῷ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ ἐξηγούμενον, μόνον, λέγομεν, τὸ βιβλίον τοῦτο θέλομεν ἐτοιμάσει ἐνταῦθα δαπάνη μοναστηριακῇ, καὶ μετὰ τὴν μονογράφειαν θέλομεν ἀποστείλῃ τὸ οἰκεῖον πρὸς ἕκαστον μοναστηριακὸν Συμβούλιον. Ἡ διάταξις νὰ ὑπάρχῃ τηρούμενον καὶ παρ' ἐκάστη Ἐπισκοπῇ τὸ *Κτηματολόγιον* τοῦ μοναστηρίου ἢ μοναστηρίων, στηρίζεται εἰς τὸν Α' κανόνα τῆς ΔΒ' Συνόδου, ῥητῶς διαλαμβάνοντα, ὅτι εἰς τὸ *Βρέβιον* ἐκάστης μονῆς πρέπει νὰ ἐγκαταγράφωνται *δ.δ.α* τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα κτήματα καὶ πράγματα, τὸ δὲ *Βρέβιον* νὰ ὑπάρχῃ *ἐναποτεθειμένον* εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ οὐδέποτε ἐξάγεται ἐκ τῆς μονῆς, ἀλλὰ τηρεῖται ἐνθα προσδιωρίσθη διὰ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἀνωθι μνημονευθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1857· καὶ δὲν ἀνανεύθεται, εἰμὴ ὑπόταν μετὰ πολυετῆ περίοδον πληρωθῶσιν ἐγγραφῶν τὰ φύλλα. Ἀλλὰ καὶ τότε τὸ Συμβούλιον ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ, διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ἕτερον καὶ, μονογραφηθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἀποσταλῇ εἰς

τὴν μονήν. Τὰ λοιπὰ βιβλία, ὅταν πληρωθῶσιν ἀπὸ ἐγγράφων, ἀναεοῦνται δι' ἄλλων, μετὰ μονογράφησιν κατὰ τὰ ἄνωθι ἐκτεθέντα· τὰ δὲ παλαιὰ ἀποτίθενται εἰς τὸ ἀρχιεπιφυλάκιον τῆς μονῆς.

Ἀφοῦ τὰ κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμόν Κτηματολόγια ἀπαρτισθῶσι, καὶ γένωσιν εἰς αὐτὰ αἱ ἐγγράφαι ἀκριβῶς κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τρόπον, διὰ τῆς χειραγωγήσεως τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων ἐκ μέρους τῶν Σ. Ἐπισκόπων καὶ τῶν Νομαρχῶν ἢ Ἐπαρχῶν, τότε πιστὸν καὶ ἀκριβὲς τοῦ νέου Κτηματολογίου ἐκάστης μονῆς ἀντίγραφον θέλει ἀποσταλῆ πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ κάμωμεν ἐπίσης ἀπαραλλάκτως τὰς ἐγγράφας εἰς τὸ παρ' ἡμῖν τηρούμενον τῆς ἰδίας μονῆς βιβλίον, καθὼς ἐπίσης θέλει κάμει τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Σ. Ἐπίσκοπος εἰς τὸ ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐπισκοπῇ τηρούμενον. Ὅσακις δὲ εἰς τὸ μετέπειτα μονὴ τις προσκτᾶται ἢ ἐξ ἀγορᾶς, ἢ ἐξ ἀφιερώσεως, ἱερὸν σκεῦος ἢ κτῆμα ἀκίνητον κτλ. κτλ. κτλ., τὸ Συμβούλιον, ἐγγράφον ἀμέσως εἰς τὸ οἰκεῖον φύλλον τοῦ Κτηματολογίου αὐτὴν τὴν νέαν κτῆσιν, εἰδοποιεῖ συγχρόνως τὸν Ἐπίσκοπον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ γίνεταί σύμφωνος ἐγγράφῃ καὶ εἰς τὰ παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ καὶ τὰ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τηρούμενα βιβλία.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν ποινικὸν ἡμῶν νόμον σφέσματα καὶ ξέσματα ἢ παρεγγραφαὶ εἰς τὰ βιβλία ἀπαγορεύονται, καὶ γινόμεναι τιμωροῦνται, διὰ τοῦτο δημοσιεύομεν ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. Γ', σελ. 36—40, τὰ ἄρθρα 248, 255, 439, 482—489, καὶ 493 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἵνα, ἔχοντες αὐτὰ ὑπ' ὄψιν ὅ,τε κατὰ καιροὺς Ἡγούμενος ἐκάστης μονῆς καὶ οἱ παρ' αὐτῷ Σύμβουλοι, προφυλάττωσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὰς συνεπειὰς τῶν ποινῶν, τῶν ὀριζομένων ἐναντίον τοῦ ὅστις παραμελεῖ νὰ κρατῇ, ἢ κρατεῖ ἀτάκτως, τὰ διατεταγμένα βιβλία· καὶ κατὰ τοῦ ὅστις παραλείπει νὰ ἐγγράφῃ τὰ ἔσοδα, ἢ ἐγγράφει ὡς γενόμενα τὰ μὴ γενόμενα ἔσοδα· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τοῦ ὅστις τολμᾷ σφέσματα ἢ ξέσματα ἢ παρεγγράφας εἰς αὐτὰ τὰ βιβλία.

ΑΡΘΡΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ἐπαγορευτικῆς τῆς Διοικητικῆς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Διὰ τοῦ Η' ἁρθροῦ τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἄρ-

μοδίους Ἐπισκόπους καὶ τοὺς Νομάρχας, ἢ Ἐπάρχους, τὸ χρέος νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαταχθέντων περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν μοναστηριακῶν βιβλίων, διότι οἱ μὲν Σ. Ἀρχιερεῖς κατὰ τὰ ἄνωθι ἐν τῷ 5' ἄρθρῳ ἐκτεθέντα προΐστανται τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων καὶ τῶν μοναχῶν· οἱ δὲ Νομάρχαι καὶ οἱ Ἐπαρχοί, ἐπιφορτισμένοι ὄντες νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, κατὰ τὸν § 17 τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν Βασιλικοῦ Διατάγματος (α), ἔχουσι καθήκον, καὶ ὀφείλουσι, νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐπιτήρησιν ταύτην καὶ ἐξελέγχωσι, λαμβάνοντες ἐν ἀνάγκῃ τὰ προσήκοντα μέτρα περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ ἀναφέροντες ἐκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ πάσης πράξεως, ἐναντίον τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν γένει διατεταγμένων ἐνεργηθειῶν, ἥνπερ ἢ αὐτοὶ ἤθελον ἀνακαλύψῃ, ἢ ἄλλως ἤθελε περιέλθῃ εἰς γνῶσιν αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μετὰ τῶν Ἀρχῶν ἀρμονία καὶ σύμπραξις εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα ἐγγύησις ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων, δέον κρίνομεν νὰ παραγγεῖλωμεν τοῖς κυρίοις Νομάρχοις τε καὶ Ἐπάρχοις νὰ συνεννοῶνται εἰς τοιαύτας περιστάσεις μετὰ τῶν ἀρμοδίων Σ. Ἐπισκόπων.

ΑΡΘΡΟΝ Θ'.

Περὶ ἐκποιήσεως ἡ ἀνταλλαγῆς μοναστηριακοῦ κτήματος.

Τὰ ἀναπαλλοτρίωτον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἐθέσπισαν δι' ἰδιαιτέρων Κανόνων αἱ Ἱεραὶ Σύνοδοι, καὶ οἱ θεοὶ Πατέρες κατὰ μέρος· «Νὰ φυλάττωνται τὰ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκοντα πράγματα», ὥρισεν ἡ Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ τοῦ ΚΔ' Κανόνος αὐτῆς· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνέλαβε καὶ ἡ 5' Οἰκουμενικὴ διὰ τοῦ ΜΘ' Κανόνος. *Ἀκυρον εἶναι τὴν πρᾶσιν ἀγροῦ ἀνήκοντος* εἰς Ἐπισκοπεῖον ἢ εἰς Μοναστήριον, ἀπεφάνητο ἡ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ τοῦ ΙΒ' Κανόνος. — «Ἦρρεσεν, ἵνα πρᾶγμα Ἐκκλησιαστικὸν μηδεὶς » πιπράσῃ», διέταξεν ἡ ἐν Κερθαγένῃ Σύνοδος διὰ τοῦ Κ5'

(α) Ἡ διδάξις αὕτη ἔχει οὕτως αὐτολεξεί· «ὁ Νομάρχης ὀφείλει . . . νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν » περὶ τούτου λογοδοσίαν.»

Κανόνος. — «Κειμήλια καὶ κτήσεις ἀκινήτους, ἀνεκποιήτους ταῖς
ἐκκλησίαις σώζεσθαι χρὴ», παρήγγειλεν ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος
Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ Β' τῶν Κανόνων αὐτοῦ.

Τὰ ὅλγια ταῦτα ἐκ πολλῶν σημειώσαντες ὧδε, προσθέτομεν,
ὅτι διὰ τῶν ἀνωθι διατάξεων οἱ θεῖοι Πατέρες δὲν ἐννόουν ν' ἀ-
παγορεύσωσιν ἀπολύτως τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς ἀκινήτου ἐκκλη-
σιαστικῆς περιουσίας· διότι, καὶ ἡ ἐν Ἀγκύρᾳ Σύνοδος διὰ τοῦ ΙΕ'
Κανόνος αὐτῆς καὶ ἡ ἐν Καρθαγένη διὰ τῶν ΚΓ' καὶ ΛΓ', ἐπιτρέ-
πουσι τὴν ἐκποίησιν κτήματος ἐκκλησιαστικοῦ, ἐν ὧρισμέναις εἰ-
δικαῖς περιστάσεσιν, ὅποταν δηλονότι ἢ «ἡ εἰσόδος τῶν πεπρα-
μένων φέρῃ πλείονα τὴν τιμὴν,» ἢ «τὸ πρᾶγμα προσόδους μὴ
ἔχῃ, καὶ πολλή τις ἐπέλγῃ ἀνάγκη». Μὲ τὴν ἐκποίησιν δ' ἐξο-
μοιοῦται καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ μοναστηριακοῦ κτήματος, κατὰ τοὺς
ἐρμηνευτὰς τῶν ἱερῶν Κανόνων (α), ὅποταν τὸ κτῆμα τῆς μονῆς
ᾗναι ἀπρόσοδον, καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς ὠφέλεια ὑπάρχῃ προ-
φανής.

Ἐπὶ τούτων τῶν Κανονικῶν διατάξεων στήριζονται ἢ τε περὶ
ἐκποιήσεως μοναστηριακῶν κτημάτων προεκδεδομένη Κυβερνητικὴ
διάταξις, τούτέστι τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου 1829 Διάταγμα τοῦ Κυ-
βερνήτου τῆς Ἑλλάδος, δι' οὗ ἀπηγορεύθησαν οὐ μόνον αἱ ἐκποιή-
σεις, ἀλλὰ καὶ αἱ πολυτεῖς ἐνοικιάσεις κτημάτων μοναστηριακῶν
καὶ ἡ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1833 ὑπ' ἀριθ. 882 ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας καὶ ἡ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρ. 1842
καὶ ὑπ' ἀριθ. 11042 ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἃς δημοσιεύο-
μεν ἐν τῷ Παραρτήματι, Στοιχ. Ζ', σελ. 40—44. Σύμφωνας πρὸς
ταῦτα διατάξεις περιέχεται καὶ ἐν τῷ Ε' ἄρθρῳ τῆς ἀπὸ 26 Φε-
βρουαρίου 1834 Ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου (β). Ὁ δὲ τῆς ἐκποιήσεως
τρόπος ἐκανονίσθη διὰ τῶν ἀπὸ 17 Νοεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου
1836 Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαρ-
τίου 1837 ἐτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ διὰ
τοῦ νόμου 13 Νοεμβρίου 1836 νενομοθετημένος διὰ τὴν ἐκποίη-
σιν τῶν ἐθνικῶν φαρτῶν κτημάτων. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, μετὰ τῆς

(α) Βλ. Βασιμῶνα ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ ΙΕ' Κανόνος τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(β) Βλ. ἔμπροσθεν σελ. 17.

τελευταῖον ἐκδοθείσης παρ' ἡμῶν ὑπ' ἀριθ. 3373 ἐγκυκλίου, δημοσιεύονται ἐν τῷ Παραρτήματι, Στοιχ. Η', σελ. 44—58.

Διὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐκδοσιν τῆς προκηρύξεως ἐπὶ ἐκποιήσει κτημάτων μοναστηριακῶν, δίδομεν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς δημοπρασίας ἀρμοδίους Νομάρχας, ἢ Ἐπαρχοὺς, τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ὑπόδειγμα καὶ συνιστῶμεν αὐτοῖς προσοχὴν περὶ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ μνημονευθέντος νόμου 13 Νοεμβρίου 1836, ἰδίως δὲ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 8, 11 καὶ 12 αὐτοῦ τοῦ νόμου, αἵτινες ἀφορῶσι τὸν χρόνον τῆς τε ἐνάρξεως καὶ τῆς κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας καὶ τὴν παραδοχὴν ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν.

Ἐπειδὴ δὲ, ἀφοῦ ὑποβληθῶσιν εἰς ἡμᾶς τὰ πρωτόκολλα τῶν πρακτικῶν καὶ ἐξετασθέντα ἐγκριθῶσιν, ἔπεται ἡ ἐκδοσις καὶ ἡ εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐπίδοσις τοῦ πωλητηρίου τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος μοναστηριακοῦ κτήματος, δεόν ἐκρίναμεν διὰ τὸ ὁμοιόμορφον νὰ ἐπισυνάψωμεν ὧδε ὑπόδειγμα ὑπ' ἀριθ. 6, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διὰ τῆς ἀπὸ 10 Μαρτίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθ. 10092 ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας προδιατεταγμένων, αἵτινα ἐν συνόψει εἰσι τὰ ἐξῆς:

« Τὸ πωλητήριον ἐγγράφον κτήματος μοναστηριακοῦ ἐν τακτικῇ δημοπρασίᾳ ἀπαλλοτριωθέντος, Α) συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν δημοπρασίαν Διοικητοῦ ἀριθμεῖται μὲ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διοικήσεως, ἔτι δὲ καὶ μὲ τὸν αὐξοῦντα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς μονῆς, εἰς ἣν ἀνήκε τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, ἀριθμὸν, τιθέμενον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Διοικήσεως καὶ χωριζόμενον δι' ὀριζοντίου γραμμῆς. Β) Συντάσσεται ἐν πρωτογράφῳ, εἰς διπλοῦν, τὸ μὲν ἐπὶ χαρτοσήμου, τὸ δὲ ἐπὶ κοινοῦ χάρτου καὶ ὅτε μὲν ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς μέλλει νὰ γίνῃ κατὰ δόσεις, ἐπειδὴ αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι θέλουσι γραφῇ ἐπὶ τοῦ νομίμου χαρτοσήμου ἀξίας, τὸ πωλητήριον γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου Γ' τάξεως, ἥτοι δραχμῆς ὅτε δὲ ἡ πληρωμὴ γίνεται διὰ μιᾶς καὶ ἀμέσως, τὸ πωλητήριον γράφεται ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου ἀξίας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς. Καθ' ἑκατέραν τῶν δύο τούτων περιπτώσεων, τὸ τέλος τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου πληρῶνεται ἀπὸ τὴν ἀ-

γοραστήν, συμφώνως πρὸς τὸ 38 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836 νόμου. Γ') Συνταχθὲν προσηκόντως, υπογράφεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἐπιθέτοντος καὶ τὴν σφραγίδαν τοῦ Διοικητηρίου, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν Συμβούλων τῆς μονῆς, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς μοναστηριακῆς σφραγίδος. Ἀμφότερα δὲ τὰ πρωτόγραφα, οὕτως υπογραφέντα καὶ σφραγισθέντα, υποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ εἰς τὴν Γραμματεῖαν, ἣτις ἐξετάζουσα περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ἐκπονηθέντος κτήματος, κυροῖ τὸ πωλητήριον διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιθέτοντος τὸ ἐθεωρήθη, καὶ διὰ τῆς δημοσίας σφραγίδος. Καὶ, ἀφοῦ καταχωρισθῇ εἰς τὸ παρ' αὐτῇ βιβλίον τῶν ἀπαλλοτριουμένων μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπιστρέφεται τὸ ἐν (τὸ ἐπὶ χαρτοσήμου γεγραμμένον) εἰς τὸν Διοικητὴν, ἵνα δι' αὐτοῦ ἐπιδιοθῇ εἰς τὸν ἀγοραστήν· τὸ δὲ ἕτερον τῶν πρωτογράφων κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Γραμματείας».

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκανονίσθησαν καὶ διετάχθησαν οὕτω περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων μοναστηριακῶν κτημάτων.

Περὶ δὲ τῶν κινητῶν φθαρτῶν κτημάτων καὶ περὶ τῶν περιττῶν προϊόντων, καὶ ἰδίως περὶ τῶν γηραιῶν, ἢ ἄλλως ἀχρήστων, κτηνῶν, τὰ ὅποια ἡ προεστῶσα μοναστηριακὴ Ἀρχὴ ἤθελε κρίνει ἐκποιήσιμα ἢ δι' ἀνάγκας τοῦ μοναστηρίου, ἢ δι' ἀντικατάστασιν νεαζόντων καὶ χρησίμων εἰς τὴν τῆς μονῆς ὑπηρεσίαν ζώων, ὅλων ἐργατῶν βοῶν, ἵππων, ἡμιόνων κτλ., τῶν τοιούτων ἢ ἐκποιήσις εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς τὰ ἀρμόδια Συμβούλια μετὰ ἔγκρισιν τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἀφοῦ αὕτη ἐξετάσασα βεβαιωθῇ περὶ τοῦ συμφέροντος τῇ μονῇ· ἡ δὲ περὶ τούτου ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου ζητεῖται μόνον ὅταν ὑπάρχωσι περιστάσεις ὑπαγορεύουσαι ἐξαίρεσιν τοῦ τοιούτου μέτρου. Αἱ δὲ τοιαῦται ἐκποιήσεις κινητῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐνεργοῦνται διὰ δημοπρασίας τακτικῆς. Ἡ περὶ τούτου ἐγκύκλιος, 19 Φεβρουαρίου 1835 ὑπ' ἀριθ. 7733 δημοσιεύεται ὑπὸ Στοίχ. Θ', σελ. 58—59.

ΑΡΘΡΟΝ Ι'.

Περὶ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως καὶ περὶ ἐμφυτεύσεως μοναστηριακῶν κτημάτων. — Περὶ δανείων, καὶ ἄλλων πράξεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται πρὸς τῆς ἐνεργείας ἡ ἄδεια τῆς προεστῶσης Ἀρχῆς.

Διὰ τοῦ Ι' ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαγορεύεται εἰς τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια τὸ νὰ ἐκδίδωσι κτήματα τῆς μονῆς των εἰς ἐνοικίαισιν πολυετῇ, ἢ εἰς ἐμφύτευσιν, ἢ εἰς ἄλλου εἶδους διακατοχὴν, ἢ εἰς ὑποθήκην, ἔτι δὲ καὶ τὸ νὰ λαμβάνωσι δάνεια εἰς βάρος τῆς μονῆς των, ἢ νὰ ἐπιχειρῶσιν οἰκοθεῖν οἰανδήποτε ἄλλην πράξιν, οἷον περὶ δίκης, περὶ συμβιβασμοῦ καὶ τῶν ὁμοίων, περὶ ὧν τὰ Σωματεῖα ὀφείλουσι, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, νὰ ζητήσωσι προηγουμένως καὶ λάβωσι τὴν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἄδειαν τῆς προεστῶσης Ἀρχῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἢ τὴν ἐποπτείαν τῆς ὁποίας ταῦτα κεῖνται.

Ἐπειδὴ δὲ ὅ,τι περὶ ἐκποιήσεως ὥρισαν οἱ Θεοὶ Πατέρες, αὐτὸ τοῦτο ἐξέτειναν καὶ ἐπὶ τὰς πολυετεῖς ἐνοικιάσεις ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων — τουτέστι, τὰ μὲν εὐπρόσοδα νὰ μὴν ἐκποιῶνται ἢ ἐκδίδωνται εἰς μίσθωσιν, τὰ δὲ ἀπρόσοδα, τῇ ἀληθείᾳ καὶ μὴ κατὰ σκῆψιν, νὰ ἐκποιῶνται ἢ νὰ ἐνοικιάζωνται (α') — τοιαῦται δὲ πολυετεῖς ἐνοικιάσεις ἐπετρέποντο ἀνέκαθεν καὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων (β'). διὰ ταῦτα, ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἐκανονίσθη, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε διατεταγμένα, ὅτι πολυετῆς ἐνοικίασις μοναστηριακοῦ κτήματος — πολυετῆς δὲ λογίζεται πᾶσα ἡ τὸν ἐνιαυτὸν ὑπερβαίνουσα συμφωνία — τότε μόνον ἐπιτρέπεται, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τὰ διὰ τὰς φυτουργίας ἐπιτήδεια πρόσωπα, ἢ χεῖρες ἱκαναὶ δι' ἐκχέρωσιν, διὰ φυτείας, καὶ δι' ἄλλας οὐσιώδεις βελτιώσεις αὐτοῦ τοῦ κτήματος ἢ, ὅταν οἱ μοναχοὶ, εὐάριθμοι τυχόν ὄντες, δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν διὰ τῆς

(α) Βλ. τὸν ΙΒ' Κανόνα τῆς 2' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τὴν τοῦτου ἐρμηνείαν ὑπὸ τῶν Ζωνναρᾶ, Παλαμῶνος, καὶ Ἀριστηνοῦ.

(β) Βλ. Νεαρὰν Ἰουστινιαν. ΡΚ' κεφ. Γ', αὐτολεξί! μετνηγεμένην ἐν τῷ βιβλίῳ Γ', τίτλ. Δ', § 7 τῆς Ἐξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοποῦλου.

προσωπικῆς ἐπιστάσεως ἐπιμέλειαν τῶν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου των.

Ἐπειδὴ δὲ τοιαῦται πολυετεῖς ἐνοικιάσεις εἶχον ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Διατάγματος τοῦ Κυβερνήτου 15 Μαΐου 1829 (α) δι' ἰδιατέρων συμφωνιῶν μεταξὺ μοναστηριακῶν Συμβουλίων καὶ ἐνοικιαστῶν μοναχῶν ἢ ιδιωτῶν, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις αὐτὰς μὲν κατήργησε διὰ τῶν ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1834 καὶ 15 Μαρτίου 1836 Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἅτινα δημοσιεύομεν ὑπὸ Στοιχ. Γ', σελ. 59—61, θεωρήσασα ὡς καλὴ τῇ πίστει γενομένης μόνας τὰς πρὸ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τοῦ 1829 ἔτους (τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως δηλονότι ἐκείνης τῆς Κυβερνητικῆς ἀπαγορεύσεως) συμφωνηθείσας, διέταξε δὲ νὰ γίνωνται τοῦ λοιποῦ διὰ δημοπρασίας τακτικῆς αἱ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἐνοικιάσεις, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τὰς ἐνοικιάσεις ἐθνικῶν κτημάτων ὠρισμένα κατὰ τὸ ὑπὸ Στοιχ. ΙΑ', σελ. 61—62 δημοσιευόμενον Βασιλικὸν Διάταγμα 27 Δεκεμβρίου 1836 (β).

Ἵπόδειγμα προκηρύξεως δημοπρασίας ἐπὶ πολυετεῖ ἐνοικιάσει μοναστηριακῶν κτημάτων δίδομεν εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς τὸ ὡδε ἐπισυνημμένον ὑπ' ἀριθ. 7.

Αἱ ἐμφυτεύσεις ἐκκλησιαστικῶν ἀγρῶν, οὐ μόνον πρόσκαιροι, ἀλλὰ καὶ διενεκεῖς, ὑπῆρχον ἀνέκαθεν ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων (γ).

Ἐπειδὴ δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι πρὸ τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασιλείας εἶχον παρεισαχθῇ διάφορα εἶδη ἐμφυτεύσεων ἰσχύοντα κατὰ μέρος· διότι, α) ποῦ μὲν συνειθίζετο νὰ δίδωται ἀγρὸς εἰς ἐμφυτευτὴν ἐπὶ ὠρισμένῳ χρόνῳ ἐμφυτεύσεως καὶ ἐπὶ τῷ ὄρῳ τὰ μὲν ἔξοδα τῆς ἐκχερσώσεως, τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς φυτουργίας νὰ ᾔ- ναι εἰς βάρος τοῦ ἐμφυτευτοῦ, κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ συμφωνη-

(α) Βλ. ἔμπροσθεν σελ. 40 καὶ 41.

(β) Βλ. προσέτι καὶ τὸ Ε' ἄρθρον τῆς ὑπ' ἀριθ. 2624 ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1834, καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 24 Μαρτίου 1837, ἅτινά εἰσι δεδημασιευμένα ἔμπροσθεν ἐν σελ. 17—19 καὶ 47—48.

(γ) Βλ. Νεαράν Ἰουστινιαν. ΡΚ', κεφ. Ε', — Φωτίου Νομοκάν. τίτλ. Η', κεφ. ΙΓ'. — καὶ Βαλσαμ. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ ΙΒ' κανόνος τῆς 2' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἐν τῇ τοῦ ΚΣ' τῆς ἐν Κερθαγένῃ.

Οέντος χρόνου νά μερίζεται τὸ φυτευθὲν κτῆμα εἰς δύο ἴσα μέρη, ὧν τὸ μὲν νά λαμβάνη εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν ὁ ἐμφυτευτής, τὸ δ' ἕτερον ἢ μονή· β') ποῦ δὲ εἰθίζετο νά δίδωται ἀγρός εἰς ἐμφύτευσιν, ἐπὶ συμφωνίᾳ μετὰ παρέλευσιν μὲν τοσούτων ἐτῶν, ὅσα ἤρουν εἰς τὸ νά καρποφορήσῃ ἡ φυτεία (ἥτις ἐγένετο δαπάνη τοῦ ἐμφυτευτοῦ), νά διανέμονται οἱ καρποὶ μετὰξὺ τῆς μονῆς καὶ τοῦ ἐμφυτευτοῦ· ὅταν δὲ ἡ φυτεία, ἢ παλαιωθείσα δὲν καρποφορῇ πλέον, ἢ ἐντελῶς ἐξέλαιφθῇ, τότε ὁ ἀγρός νά μεταβαίνειν ὁλόκληρος εἰς τὴν κυριότητα τῆς μονῆς, οὐδὲν πρὸς ἔνστασιν ἢ πρὸς ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως, δικαίωμα ἔχοντας τοῦ ἐμφυτευτοῦ· γ') καὶ ἀλλαχοῦ ὑπῆρχε συνήθεια νά δίδωται ἀγρός εἰς ἐμφύτευσιν ἐπὶ συμφωνίᾳ πληρωμῆς ὁρισμένου κατὰ στρέμμα χρηματικοῦ ποσοῦ ἐτησίως, λόγῳ δικαίουματος ἐπιφανείας τῆς γῆς· καὶ αὕτη δὲ ἡ συμφωνία, εἰς τινα μὲν μέρη ἐγένετο ἐπὶ τὸ διηνεκές, εἰς ἄλλα δὲ ἐπὶ τῷ προεκτεθέντι δευτέρῳ τρόπῳ, τουτέστιν, ὅτε ἡ φυτεία παλαιωθείσα δὲν ἐκαρποφόρει πλέον ἢ ἐντελῶς ἐξέλιπε, τότε ὁ ἀγρός μετέβαινεν αὖθις εἰς τὴν κυριότητα τῆς μονῆς· — διὰ ταῦτα ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, θεωρήσασα, ὅτι ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄνωθι εἰρησμένων τριῶν τρόπων ἐμφυτεύσεως, ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος δὲν συνεβιβάζοντο μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων βάσις εἶναι ἡ δυνατὴ ἐλευθερία τῶν προσώπων καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ἐξέδωκε τὰ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1836 καὶ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1837 Βασιλικά Διατάγματα, δι' ὧν ἀπηγόρευσε ἀμφοτέρους αὐτοὺς, τὸν δεύτερον δηλονότι καὶ τὸν τρίτον· ἐπέτρεψε δὲ μόνον τὸν πρῶτον τῆς ἐμφυτεύσεως τρόπον, σύμφωνα ὄντα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ μετ' ὀλίγας τότε ἡμέρας ἐκδοθέντος — τῇ 15 Ἰανουαρίου 1837 — νόμου περὶ φυτειῶν, τὸν ὅποιον μετὰ τῶν προμνησθέντων δύο Βασιλικῶν Διαταγμάτων δημοσιεύομεν ὑπὸ Στοιχ. IB', σελ. 62 — 65 (α).

Τὰ περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν δι' ἐμφύτευσιν μοναστηριακοῦ κτή-

(α) Παρεκτὸς τούτων, βλ. καὶ τὸν τελευταῖον παράγραφον τοῦ ἄνωθι μνημονευθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος 27 Δεκεμβρίου 1836, δι' ὃ ῥητῶς καταργεῖται τὸ παντοτεινὸν Νόθελον, ἥτις ἡ ἐπὶ ἐτησίᾳ πληρωμῇ χρηματικοῦ ποσοῦ διηνεκὲς δουλεία ἐκκλησιαστικῶν κτήματος, σελ. 61—62.

ματος πράξεων κανονισμένα ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου 1837, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10092 ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμάτων, ὑπομνησκοντες εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχάς, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ νῦν ἐν συνόψει, εἰς πρόχειρον αὐτῶν ὁδηγίαν καὶ γνῶσιν, ὅτι, ὁπότεν τοιαύτη αἴτησις μοναστηριακῆς τινας Ἀρχῆς ὑποβλήθῃσιν εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ὑποστηρίζοντος αὐτὴν διὰ τῆς οἰκείας γνωμοδοτήσεως, ἐγκριθῇ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις δι' εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, τότε, ἀφοῦ πρῶτον γένῃ ἡ τεχνικὴ καταμέτρησις καὶ ὁροθέτησις τοῦ ἐμφυτευησομένου κτήματος, συντάττεται μετὰ τοῦ ἀναδεχθισομένου τὴν ἐμφύτευσιν ἐξ ἑνὸς μέρους, καὶ τῆς διοικητικῆς τε καὶ τῆς μοναστηριακῆς Ἀρχῆς ἐξ ἑτέρου, τὸ ἀνῆκον συμφωνητικὸν ἔγγραφο, γραφόμενον ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου Γ' τάξεως, ἐν ᾧ ἐκτίθενται εὐκρινῶς τὰ συμφωνηθέντα (διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ὁ ἐμφυτευτὴς ὀφείλει νὰ παρασχῇ καὶ ἐγγυητὴν ἀξιοχρεῶν), καὶ υποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ὑπουργείου τὸ αὐτῷ συνταχθὲν συμφωνητικόν, συνυποβαλλομένου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς τεχνικῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁροθετήσεως.

Ἐπὶ τοιοῦτου ἐγγράφου δίδομεν τὸ προσαρτώμενον ὡδε ὑπ' ἀριθ. 8. Εἰς αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περιληφθῶσι συλλήβδην τὰ διάφορα εἶδη τῆς ἐμφυτεύσεως καὶ αἱ περὶ αὐτῆς εἰδικαὶ συμφωνίαι, διότι οὐ μόνον εἰς σταφιδῶνων καὶ εἰς ἀμπελώνων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλων φυτειῶν ἐμφύτευσιν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιτραπῇ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον τῶν μονῶν παραχώρησις μοναστηριακῆς γῆς πρὸς γεωργοὺς ἢ κτηματίας. Ἡμεῖς ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὸ μέχρι τοῦδε συνηθέστερον εἶδος τῆς ἐμφυτεύσεως σταφιδῶνων ἢ ἀμπελώνων, καὶ κατ' αὐτὸ συνετάξαμεν τὸ ἐπὶ τοιοῦτον ἔγγραφο ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῆς ἐμφυτεύσεως καὶ τῶν περὶ αὐτῆς συμφωνιῶν, χωρὶς ὅμως νὰ παραλίπωσι πώποτε πᾶν ὅ,τι ἐμπεδοῖ τὰ μοναστηριακά συμφέροντα κατὰ πρόνοιαν ὑπὲρ τούτων ὀφειλομένην, καὶ ἀποσοβεῖ ἐκ πρώτης ἀφετηρίας πᾶσαν ἐνδεχομένην ἐριδία καὶ διαφορίαν.

Ἐπομνησκόμεν προσέτι, ὅτι ἐν τῷ προσδιορισθέντι χρόνῳ

τῆς διανομῆς διορίζονται, ἐξ ἀναλογίας τῶν ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ περὶ φυτειῶν νόμου 15 Ἰανουαρίου 1837 ὀριζομένων, εἰδήμον ἔνορκοι τρεῖς, — ὁ μὲν παρὰ τοῦ μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ παρὰ τοῦ ἐμφυτευτοῦ, καὶ ὁ τρίτος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου οὔτινες, ἀπελθόντες ἐπὶ τόπου, ἐὰν μὲν εὕρωσι τὴν καλλιέργειαν τῆς φυτείας παρημελημένην, συντάττουσι πρωτόκολλον ἀκριβὲς καὶ ὑποβάλλουσιν αὐτὸ εἰς τὸν Νομάρχην, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ εἰρημένου νόμου διαταττόμενα· ἐὰν δὲ εὕρωσι τὸν ἀγρὸν ἐντελῶς κατὰ τὰ συμφωνηθέντα κατὰ φύτον κάμνουσιν ἐκ νέου τὴν τεχνικὴν καταμέτρησιν καὶ ὁροθέτησιν, καὶ συγχρόνως τὴν τακτικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας του· εἴτα προβαίνειν εἰς τὴν κατ' ἴσας δύο μερίδας διαίρεσιν, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ συντάττουσιν εὐκρινῶς τὸ ἀνῆκον πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον οὗτοι μὲν ὑποβάλλουσιν ἐπίσης εἰς τὸ Νομαρχεῖον, ὁ δὲ Νομάρχης συντάττει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τὸ ἐγγράφον τῆς διανομῆς, ὅπερ, ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸ ποσὸν τῆς γενομένης ἐκτίμησεως ἀναλογουῦντος χαρτοσήμου ἀξίας καταστροφῶν, καὶ προστιθέντως ὑπογραφὴν κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὡδε ὑπ' ἀριθ. 9 ὑπὸ δειγμα, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν· καὶ οὕτως ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὡς τίτλος ιδιοκτησίας τοῦ κατὰ κλῆρον λαχόντος εἰς αὐτὸν μεριδίου.

Ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαγορεύεται εἰς τὰ μοναστηριακά Συμβούλια νὰ ὑποθηκεύωσι κτῆμα τοῦ Μοναστηρίου αὐτῶν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη στηρίζεται εἰς διατάξεις προεκδεδωμένες (α)· διότι δίδωσι τις εἰς ὑποθήκην κτῆμα ἰδίου ἑαυτοῦ — ὅτα

(α) Βλ. τὸ Β' ἄρθρον τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1834 ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν καὶ τὰς ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1835 καὶ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1842 Συνοδικὰς ἐγκυκλίου, ἐν σελ. 17—20 καὶ 43—44. Ὅτι δὲ καὶ ἐκπαλὲς ἀπηγόρευται ἡ ὑποθήκευσις κτήματος μοναστηριακοῦ, τοῦτο ὑπάρχει πρόδηλον ἐκ τῶν ἐξῆς Νεαρῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ· « Οὐ μὴν οὐδὲ δόσιν τινὸς ἐνεχύρου ἐπ' ἀκίνητων τῶν πράγματι γινομένην προφάσει δανεισμάτων γίνεσθαι συγχωροῦμεν. Καὶ τοῦτο » « κρατεῖν βουλόμεθα ἐπὶ τε πάσις ἐκκλησίαις, παντός τε μοναστηρίου, καὶ νοσοκομείου, καὶ ξενωνος, καὶ βρεφαστροφείου, καὶ ἀσκητηρίου, καὶ γεροντοκομείου, καὶ παντός ἄλλου συστήματος, ὅπερ πράξις εὐσεβῆς συνίστασθαι, οὐδενὸς παντελὸς τῶν τῶν τι λαμβάνειν παρ' αὐτῶν δυναμένου » (Νεαρ. 2'. κεφ. 11'). — Καὶ ἄλλα χρ

δηλονότι ἔχη τὴν ἱκανότητα νὰ τὸ ἐκποιῇ ἢ διαρῇται — ἱκανότητα, τὴν ὅποιαν δὲν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κτημάτων τῆς οἰκείας μο-
νῆς τὰ εἰρημένα Συμβούλια.

Ὁ περὶ τῆς λήψεως δανείων τελευταῖος παράγραφος τοῦ ἰδίου
ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, εἶναι ἀντιγραφὴ τῶν ἐκ τοῦ ἔτους 1834
κανονισμένων διὰ τοῦ Δ' ἄρθρου τῆς ὑπ' ἀριθ. 2624 ἐγκυκλίου
τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας (βλ. σελ. 17—19). Οὐ
μόνον δὲ τὸ μὴ δανείζεσθαι παρ' ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ δα-
νεῖζειν εἰς ἰδιώτας χρήματα ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προεστώσης Ἀρ-
χῆς, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἀποδοῦναι τὰ παλαιὰ μοναστηριακὰ χρῆ-
μα εἰς τοὺς δανείσαντας ἰδιώτας, ὑπάρχει ἐκ τοῦ 1835 παρηγγε-
μένον εἰς τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια. Τὰς περὶ τούτων ὑπ' ἀριθ.
1033 καὶ 2635 ἐγκυκλίους διαταγὰς καταχωρίζομεν ὑπὸ Στοιχ.
II', σελ. 65—67 ἐν τῷ Παραρτήματι, ἀνακαλοῦντες οὕτως εἰς
τὴν μνήμην αὐτῶν τῶν Συμβουλίων τὰ προδιατεταγμένα καὶ ἐν
πλήρει ἰσχύϊ ὄντα.

Περὶ δανείων δ' ἐνταῦθα προκειμένου τοῦ λόγου, θέλομεν
καὶ ἀπαιτοῦμεν, ἵνα θὰ μέχρι τοῦδε δι' ἡμετέρας ἀδείας,
κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐκδοθείσης, δάνεια, ἔτυχον νὰ λά-
βωσι προσωρινῶς παρ' ἰδιωτῶν μοναστηριακὰ τινὰ Συμβούλια πρὸς
θεραπείαν ὁμολογουμένης ἀνάγκης τῶν οἰκείων μονῶν, τὰ δάνεια
ταῦτα, ἂν εἰσέτι δὲν ἀπεδόθησαν, ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς δανεισ-
τὰς ἀναλογίαν τῆς ἐνούσης ἐκάστη μονῇ ἐκ τῶν ἰδίων εἰσοδημά-
των χρηματικῆς εὐκολίας· διότι, σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ἀμετά-
θετος ὑπάρχει, τὸ νὰ κατασταθῶσι βαθμηδὸν ἅπασαι αἱ ἐν τῷ
Βασιλείῳ εὐαγεῖς μοναὶ ἐντελῶς ἀπηλλαγμέναι ἀπὸ παντὸς βάρ-
ρους καὶ ὑποχρέωσεως εἰς πρόσωπα οὐ μόνον οὐδὲν πρὸς αὐτὰς κοι-
νὸν ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀλλότρια.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις κανονίζεται ἐν τῷ ἰδίῳ I' ἄρθρῳ,
ὅτι τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια δὲν δύνανται νὰ ἐπιχειρῶσιν ἀφ' ἐ-

Εἰ δὲ ὑποθήκῃ δεθῇ, ὁ δανειστής τὸ ἐποφειλούμενον ἀπολύτω, καὶ τὸ αὐτὸ πράγ-
μα τῷ εὐαγεῖ τότῳ ἀποδοθῶ. » Οὐ μόνον δὲ ἡ ὑποθήκῃ ἀπηγορεύεται, ἀλλὰ καὶ
ἡ τοιῇ αὐστηρῶς ἐπεσιέτο δι' αὐτῶν τῶν νόμων κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ θαρ-
ρύντος ὑπουργεῖν τοιούτοις συμβολαίοις παρνόμοις. (Παρ. PK'. κεφ. ΙΑ'.)

αυτῶν, χωρίς δηλονότι τῆς ἀδείας τῆς προεστύσης Ἀρχῆς, οἷαν·
 δήποτε ἄλλην πράξιν, οἷον περὶ δίκης, περὶ συμβιβασμοῦ καὶ
 τῶν ὁμοίων, διὰ τοῦτο, ἵνα ᾧσι πρόχειροι εἰς ὑμᾶς οἱ ἐκ πολλοῦ
 ἤδη κείμενοι περὶ τῶν τοιούτων νόμοι καὶ διατάξεις, δημοσιεύο-
 μεν ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. ΙΔ', σελ. 68—76, τὰ κυριώτερα
 αὐτῶν, τουτέστι τὰ ἀρθρα 74 καὶ 75, 93, 94, 97, 106, 477,
 486 καὶ 487, 531 καὶ 532 § 5, 588 §§ 1 καὶ 2, καὶ 785 § 4
 τῆς πολιτικῆς δικονομίας — τὸ περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παρα-
 στάσεως τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ ἄλλων
 δημοσίων καταστημάτων Βασιλικὸν Διατάγμα 12 Μαΐου 1835
 — καὶ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργείου 25 Ἰουνίου 1836 ὑπ' ἀ-
 ριθ. 6630, καὶ 13 Φεβρουαρίου 1847 ὑπ' ἀριθ. 4414.

Μνημονεύσαντες τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 12 Μαΐου 1835
 ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν ὧδε τὰ ἐξῆς.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῆς πείρας ἐγένετο γνωστὸν ἐ-
 ἡμᾶς, ὅτι, ὅταν μοναστήριον ἐνάγη ἢ ἐνάγηται ἐνώπιον Εἰρηνοδι-
 κου, συμβαίνει πολλάκις — ἀφοῦ τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλι-
 ον συντάξῃ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀναφορὰν τοῦ ζητοῦν ἀδειαν παραστάσε-
 ος — νὰ βραδύνῃ ἢ ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀποστολὴ τῆς ἀναφορᾶς του, ἢ
 πρὸς αὐτὸ ἔγκαιρος περιέλευσις τῆς ἡμετέρας ἀπαντήσεως· ἐκ
 τῆς βραδύτητος ταύτης εἶν' ἐπόμενον νὰ βλάπτονται τὰ συμφέρο-
 τα τῆς μονῆς· — διότι, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὥρισμέν-
 ἢ ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν διαδικασία γίνεται συνοπτικῶς· — ὅ-
 ταῦτα, θέλοντες νὰ προλάβωμεν τοῦ λοιποῦ πᾶσαν ἐν τοιαύτῃς
 περιπτώσεσιν ἐνδεχομένην βλάβην τοῦ συμφέροντος τῶν εὐαγ-
 μοναστηρίων, ἐπιτρέπομεν εἰς τὰ Συμβούλια αὐτῶν ἵνα, ὡς καὶ
 μονῇ, τῆς ὁποίας ἕκαστον προΐσταται, ἐνάγῃ ἢ ἐνάγεται δι' ὑπ-
 οθεσιν ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν, παρίσ-
 ται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ διὰ τινος τῶν παρ' αὐτῷ κατὰ τὸν
 μὲν δικηγορούντων, ἐκλέγον τὸν ἱκανώτερον ἐξ αὐτῶν, ἐγκρι-
 τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ διεκδικοῦν τὰ δικαιώμα-
 τῆς οἰκείας μονῆς. Μόνον δ' ἐν ταῖς περιστάσεσι, καθ' ἃς πρόκει-
 νὰ παρασταθῇ μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἐν ὀνόματι τῆς οἰκ-
 μονῆς, εἴτ' ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν κατ' ἔφεσιν ἀποφάσεως Ε

νοδίκου, ἢ ὡς ἐνάγον ἢ ἐναγόμενον· εἴτ' ἐνώπιον τῶν Ἐφετῶν, ὡς ἐκκαλοῦν ἢ ἐφesiβλήτον· εἴτ' ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς ἀναιρεσεῖον ἢ ἀναιρεσίβλητον· μόνον, λέγομεν, ἐν ταύταις ταῖς περιπτώσεσι θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς ἡμᾶς, ὑποβάλλον κατὰ τὰ κανονισμένα τακτικὴν δικηγορικὴν πιστοποιήσιν περὶ τοῦ ἐννόμου, ἐλλόγου καὶ εὐὑποστηρίκτου τῆς δίκης, καὶ δηλοῦν συγχρόνως τὸ ὄνομα τοῦ δικηγόρου ἢ τῶν δικηγόρων, εἰς τοὺς ὁποίους προτίθεται ν' ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς τῆς δίκης, διὰ νὰ ἐκδίδωμεν ἐκάστοτε τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἄδειαν παραστάσεως ἐν δικαστηρίῳ.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΑ'.

Περὶ μοναστηριακῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν.

Διὰ τοῦ ΙΑ' ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ διατάσσεται, συμφώνως πρὸς τὰ ἐκ τοῦ ἔτους 1834 κανονισμένα διὰ τοῦ ς' ἄρθρου τῆς ὑπ' ἀριθ. 2624 ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου (α), ὅτι τὰ περὶ μοναστηριακῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς ἔργου δαπανηροῦ γινομένου ἐπὶ μισθῷ, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων γενικὰς διατάξεις· τουτέστι, συντάττεται πρότερον καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς τὸ τεχνικὸν διάγραμμα καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης· καὶ, ἀφοῦ δοθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ εἰδικὴ ἔγκρισις, τότε ἐπιχειρεῖται τὸ ἔργον τῆς οἰκοδομῆς ἢ τῆς ἐπισκευῆς.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῇ πού ἀνάγκη ἐπείγουσας ἐπισκευῆς, μὴ ἀπαιτούσας δαπάνην ἀνωτέραν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100), ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ ἰδίου ἄρθρου εἰς τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια, ἵνα ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἐπιχειρῶσι τὴν ὀλιγοδάπανον ἐπισκευὴν ἐγκρίσει τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς· ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν ἐν καιρῷ τὸν τακτικὸν ἀπολογισμὸν τῶν δαπανηθέντων, καθὼς ὑπάρχει οὕτω κανονισμένον περὶ τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας κατὰ τὸν ἱγ' § τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ διοργανισμοῦ αὐτοῦ, τὸν ἐν τῇ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. ΙΕ', σελ. 76—77, δημοσιευόμενον.

(α) Βλ. ἔμπροσθεν σελ. 17 κ' ἔπομ.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Τὸ ΙΒ' ἄρθρον κανονίζει τὰ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης μονῆς.

Πρὶν ἢ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ τοῦ ἁρθρου, ἐπὶ ναγκας κρίνομεν νὰ προτάξωμεν τὰ ἑξῆς·

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξεδόθ' τὸ ὑπὸ Στοιχ. ΙΓ', σελ. 77—79, δημοσιευόμενον Βασιλικὸν Διάταγμα 25 Σεπτεμβρίου 1833, δυνάμει τοῦ ὁποίου τὰ μὲν ἡρειπωμένα καὶ ἀκατοίκητα ἐντελῶς, ἢ τὰ ἔχοντα ὀλιγωτέρους τῶν ἐμοναχῶν μοναστήρια, μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων κινήτων καὶ ἀκινήτων κτημάτων, μετέβησαν εἰς τὴν ἄμεσον διαχειρίσιν τοῦ Δημοσίου, ἵνα ἡ ἀπὸ τούτων ἐτησίᾳ πρόσδοδος χρησιμεύῃ εἰς βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως· τὰ δὲ ἔχοντα ἐξ ἢ περισσοτέρους μοναχοὺς νὰ μείνωσι διατηρούμενα καὶ ἀπὸ τοῦ Δημοσίου δίδωσι διπλοῦν ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν ἐτησίου εἰσῆδηματος δέκατον, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ προσδιωρίσθῃ ἐπίσης διὰ τὸν εἰρημένον θεάρεστον σκοπὸν, — ἐκ τῆς ἐποχῆς, λέγομεν, ἐκείνης ἐκανονίσθησαν δι' ἐγκυκλίων Ὑπουργικῶν τε καὶ Συνοδικῶν τὰ περὶ τῆς τακτοποιήσεως αὐτῶν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ προσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν ὁποῖον, συνωδευμένον μὲ τὰς ἀνηκούσας τακτικὰς ἀποδοξίαις, ἕκαστον μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὑπεχρεοῦτο νὰ δίδῃ ἐπὶ τῷ τέλει παντὸς ἔτους εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον οὗτος δὲ μετὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ λογαριασμοῦ ἂν εἶχε καλῶς, ὥφειλε νὰ τιθεὶς διευθύνῃ πρὸς τὸ Νομαρχεῖον διὰ προσεπεξεργασίαν καὶ ἐπικύρωσιν (α). Τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια, ἀσυνείδηστα ὄντα πρότερον εἰς τὴν τακτικὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεώς των, ἄλλα μὲν ἐλιγώρουν νὰ πέμπωσιν ἐγκαίρως, ἄλλα δὲ ὑπέβαλον ἀτελεστάτους τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν. Ἐνεκα τούτου διάφοροι ἐγκύκλιοι ἐξεδόθησαν καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς καὶ

(α) Βλ. ἄρθρον Β'. τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1834 ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου, σελ. 4

παρά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Σ. Ἀρχιερεῖς, ὧν τρεῖς τὰς σύ-
σινωδες τέρως δημοσιεύομεν ὑπὸ Στοιχ. ΙΖ', σελ. 79—83, δηλονότι
τὴν ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1835 ὑπ' ἀριθ. 3695, καὶ τὴν ἀπὸ 28
Σεπτεμβρίου 1846 ὑπ' ἀριθ. 14683, καὶ τὴν ἀπὸ 17 Ὀκτω-
βρίου 1846 ὑπ' ἀριθ. 3438.

Τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ μακροχρόνιος
πεῖρα ἀπέδειξεν ἀνεπαρκῆ καθότι, οὐδεις ἀληθὲς ἔλεγχος ἠδύνατο
νὰ ὑπάρξῃ ἐκ μόνης τῆς λογοδοσίας τῶν δαπανῶν, ἀνευ προη-
γουμένου ὑπολογισμοῦ τῶν ἐνιαυσίων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τοῦ
μοναστηρίου. Ὅθεν,

α) Ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, κατὰ τὸν εἰδικὸν αὐ-
τῆς προσδιορισμὸν, ἀνήκει εἰς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος, εἰς ὃ ἐπίσης ἀνή-
κει καὶ ἡ κυρίως ἐθνικὴ περιουσία.

β) Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, πᾶς ὁ διέπων καὶ δια-
χειρίζων περιουσίαν ἐκκλησιαστικὴν, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ πιστὸς
ἐπιστάτης καὶ εὐσυνείδητος οἰκονόμος τῶν προσόδων αὐτῆς (α')
καὶ

γ) Ἐπειδὴ κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν κἀνονισμένα, εἰ καὶ εἰς τὰ μο-
ναστηριακὰ Συμβούλια ὑπάρχει διαπεπιστευμένη ἡ ἐν γένει διαί-
κησις καὶ ἡ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν,
ἀλλ' ὅμως ὑπάρχει ἐπίσης νενομοθετημένον ὅτι ἐκ τῶν καθηκόντων
τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Ἐπαρχῶν εἶναι « ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διαί-
» κησιν καὶ χρῆσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν
» περὶ τούτου λογοδοσίαν » (β').

Διὰ ταῦτα, ἐκ τοῦ ἐν τῷ Κανονισμῷ ΙΒ' ἀρθροῦ ἀπαιτεῖται ἡ
σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ βᾶσις, οὕτως εἰ-
πεῖν, καὶ ὁ κανὼν τῆς τακτικῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐξελέγξεως.

Ἐξετάζουσι δὲ τὸν προϋπολογισμὸν ἀμφότεραι αἱ ἀρμοδίαι

(α) Βλ. Νομοκἀν. Φωτίου, τίτλ. Γ', κεφ. Α'. « Ἡ ΜΒ' διάταξις τοῦ Γ' τίτλου
» τοῦ Α' βιβλίου τοῦ Κώδικος λέγει, ὅτι κατ' ἐνιαυτὸν ὁ Οἰκονόμος παρατίθεται
» λόγον τῆς αὐτοῦ διοικήσεως τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ ἀποδίδωσιν εἴ τι φανῇ βλάβης ἢ
» κερδάνας. »

(β) Βλ. ἐν τῷ περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν Βασιλικῷ Διατάγματι ἀρθρ.
14, § 17.

Ἀρχαί, ἡ τε ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἡ διοικητικὴ, διότι ἀμφοτέρω κατὰ τὰ ἔκπαλαι, ὡς εἴρηται, κανονισμένα ἐπεξεργάζονται καὶ ἐξελέγχουσι τὸν ἀπολογισμὸν. Μετὰ δὲ τὸν ἔλεγχον, τὸν ὁποῖον κάμνει τελευταία, ἡ διοικητικὴ Ἀρχή, ἐὰν μὲν δι' αὐτοῦ δὲν ἐπάρχωνται εἰς τὸν προὔπολογισμὸν ἀλλοιώσεις πρὸς ὅς διαφωνεῖ τὴν ὁρμὴν ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, ἐκδίδει ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν κοινῶς ποιεῖ εἰς τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ καὶ ὅταν ἡ τε ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ Ἀρχὴ διαφωνοῦσιν, ὑποβάλλονται μετὰ τῶν παρατηρήσεων ἑκατέρας τῶν εἰρημένων Ἀρχῶν, ἀφοῦ ζητηθῇ καὶ ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἀναφανομένων διαφωνιῶν, ἅπαντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον, ὅπου ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

Ὑπόλογον ὅμως ὃν ἕκαστον τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων διὰ τὴν κατὰ τοὺς γενικοὺς λογιστικοὺς τύπους καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις διαχειρίσιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ἐπόμενον εἶναι ν' ἀπολαύῃ καὶ τοῦ εὐεργετήματος, ὅπου ὁ νόμος χορηγεῖ εἰς πάντα ὑπόλογον τοῦ δικαιώματος δηλονότι τῆς ἐντὸς τριάκοντος ἡμερῶν προσφυγῆς εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον, ὅσας νομίζεσθαι αὐτὸ ἀδικούμενον ἐξ ἀποφάσεως τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Λιτὴ ἀνωθι περὶ τοῦ ἔλεγχου τοῦ προὔπολογισμοῦ διατάξεις εἰς κοινὰ καὶ διὰ τὸν τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὁφείλοντες δὲ νὰ χειραγωγήσωμεν τὰ Συμβούλια τῶν μονῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐτησίων προὔπολογισμῶν κατὰ τρόπον ἀπλούστερον μὲν ὅσον τὸ δυνατόν, μὴ μακρυνόμενον δὲ ἀπὸ τῆς γενικῆς καὶ παραδεδεγμένης τάξεως· καὶ διασκεψόμενοι, ὅτι τὰ κυριώτερα τῶν μοναστηριακῶν εἰσοδημάτων εἰσὶ, α) αἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν τῶν ἀμπελώνων, τῶν ἐλαιῶνων, τῶν κήπων καὶ περιβολίων, ἐτήσιοι καρποφορίαι· β) αἱ ἐκ μελισσίων, ποιμνίων κτλ. διάφοροι πρόσοδοι· οἱ τόκοι δεδανεισμένων τυχόν κεφαλαίων, καὶ τὰ ἐκ ξηλείας ἢ ἐξ ἀσβεστοκαμίνων καὶ κεραμοκαμίνων προσερχόμενα εἰς τὰ δῆματα, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ διαφόρους εὐσεβεῖς κατὰ καιροὺς, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς μονῆς, προσφερόμενα εἴτε εἰς χρυσάματα, εἴτε εἰς ὅποιονδήποτε χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν σκεῦος, εἴτε εἰς

κλήρον ἢ ἔλκινον, εἴτε εἰς ὑπάσματα ἐξ ἐρίου ἢ μετὰζης ἢ βάμ-
 βακος, ἀναθήματα· γ) τὰ ἐκ τῆς μονοστοῦς (ἢ καὶ πολυετοῦς) ἐ-
 νοικιάσεως μύλων, νεροτριβῶν, οἰκιῶν, ἐργαστηρίων καὶ ἀπαθη-
 κῶν, ἐτι δὲ καὶ τὰ ἐκ λειβαδίων, ποιμνιοστασίων κτλ. ἐτήσια ἐ-
 νοίκια· συνετάξαμεν ὑπόδειγμα προϋπολογισμοῦ ἐσόδων, τὸ ὧδε
 προσαρτῶμενον ὑπὸ ἀριθ. 10. Ἐπειδὴ δὲ ἐκάστης μονῆς ὁ προϋ-
 πολογισμὸς θέλει περιλαμβάνει ἐκ τῶν ἀνωθι σημειωθέντων μόνον
 ὅσα πραγματικῶς ἐκ τῶν κτημάτων τῆς παράγονται εἰσοδήματα
 (διότι δὲν εἶναι ὅλα κοινὰ εἰς ἀπάσας τὰς μονάς. Ἢ μὲν ἔχουσα
 ἀγροὺς καὶ ἐλαιῶνας, στερεῖται ἴσως ἀμπελώνων· ἡ δὲ ἔχουσα
 ταῦτα, στερεῖται ἴσως μύλων ἢ ἐργαστηρίων· καὶ ἑτέρα στερεῖται
 ἴσως προϊόντων δασικῶν.), διὰ τοῦτο ἀπόκειται εἰς τοὺς Σ. Ἐ-
 πισκόπους καὶ τοὺς Κυρίους Νομάρχας, ὡς ἐπὶ τόπου ὄντας καὶ
 δυναμένους νὰ λάβωσιν εὐκρινῇ περὶ πάντων πληροφορίαν, νὰ ὑ-
 ποτυπώσωσιν ἀκριβέστερον εἰς τὸ Συμβούλιον ἐκάστης μονῆς τὴν
 σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐτήσιων ἐσόδων αὐτῆς, τὰ δὲ
 ἐτήσια ἐξόδα κατὰ μὲν τὸ εἶδος εἰσι κοινὰ εἰς ἀπάσας τὰς μονάς,
 κατὰ τὸ ποσὸν δὲ μόνον διαφέρουσιν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
 μοναχῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ ἀναλόγως τῆς ἐν ἡ ἐκάστη
 μονῇ κεῖται θέσεως, μᾶλλον ἢ ἥττον προσιτῆς εἰς τοὺς διαβαίνον-
 τας ἢ εἰς τοὺς, εἴτε χάριν εὐλαβείας εἴτ' αἰτήσεως ἐλέους, προσερ-
 χομένους. Διδόντες καὶ περὶ τούτου ὑπόδειγμα ὑπ' ἀριθ. 11 συ-
 νοπτικῶς συνεταγμένον, ἀνατιθέμεθα εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἐκκλη-
 σιαστικὰς τε καὶ πολιτικὰς Ἀρχάς, νὰ ὑποτυπώσωσιν ἀκριβέστε-
 ρον τὰ περὶ τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν ἐκάστης μονῆς, ἐξ ὧν αὐταὶ
 ἔχουσι γνώσεων καὶ ἐξ ὧν θέλουσι συλλέξει πληροφορίων. Ἡμεῖς
 περιορίσθημεν μόνον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν κυριωτέρων ἐξόδων·
 ἥτοι εἰς τὰ ἐξόδα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, δηλονότι τῆς διασκευῆς
 τοῦ μοναστηριακοῦ γραφείου— εἰς τὰ τῆς γενικῆς συντηρήσεως, δια-
 κοσμῆσεως καὶ φωταγωγίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς μονῆς— εἰς τὴν πλη-
 ρομὴν τῶν φόρων δημοσίων τε καὶ δημοτικῶν— εἰς τὰ ἐξόδα διὰ
 τὴν καλλιέργειαν ἀγρῶν, ἀμπελώνων, ἐλαιῶνων, κήπων, περιβα-
 λίων (ὅπου ἡ καλλιέργεια αὕτη γίνεται διὰ ξένων χειρῶν ἐπὶ ἡ-
 μερομισθίῳ)— ὅμοια (ὅπου ἡ καλλιέργεια γίνεται δι' ὑπηρετῶν

γ.

τῆς μονῆς ἢ μοναχῶν) — ὅμοια (ὅπου ἡ καλλιέργεια γίνεται καλλήγων, καὶ ἡ μονὴ δὲν ἔχει νὰ δαπανήσῃ εἰμὴ διὰ τὴν μίσθωσιν τῶν ἐργατῶν βοῶν καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν σπορίμων) — εἰς τὰ ἐξοδα δι' ἐκχέσσωσιν ἀκαλλιεργήτων γαιῶν καὶ διὰ νέας φυτείας καὶ δεινδροκομίας — εἰς τὰ δι' ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν, ἢ δι' ἐπισκεύασιν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν — εἰς πληρωμὴν δικαστικῶν καὶ δικηγορικῶν τελῶν ἐν ἐνδεχομένην δίκῃ — εἰς τακτικὴν ἐτησίαν συνεισφορὰν ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν σχολείων, καὶ χορηγίαν εἰς ὑποτρόφους πρὸς ἐκμάθησιν γραμμάτων ἢ τέχνης βιωφελούς, καὶ πρὸς συντήρησιν σχολείων δημοτικῶν ἢ Ἑλληνικῶν — εἰς διατροφήν τῶν ἐκ τῆς μονῆς μοναχῶν, δοκίμων, ὑπηρετῶν, καὶ ἐνδυμασίαν καὶ ὑπόδησιν τῶν ιδίων — εἰς μισθοὺς ὑπηρετῶν — εἰς πληρωμὴν τόκου δανείου ὀφειλομένου (ἐὰν τοιοῦτον ὀφείλεται εἰς ιδιώτην), καὶ εἰς ἀπότισιν δανείου, ἢ δανείων (ἐὰν ἐπίσης ὀφείλωνται τοιαῦτα εἰς ιδιώτας ὀνομαστί) — εἰς ἑκτακτὰ ἐξοδα, ἐν οἷς συγκαταλέγονται τὰ φάρμακα καὶ ἡ ἀντιμισθία ἱατροῦ δι' ἐνδεχομένην ἀσθένειάν τινος τῶν ἐν τῇ μονῇ — εἰς τὰς διὰ τὴν σκευασίαν καὶ διὰ τὸ πετάλωμα τῶν φορητῶν ζώων δαπάνας, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν παλαιῶν γεωργικῶν ἐργαλείων ἢ διὰ τὴν προμήθειαν ἐτέρων καινῶν, καὶ τὰ παρόμοια.

Μνημονεύσαντες ἄνωθι τῆς παρὰ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ μονῶν ὀφειλομένης ἐτησίας τακτικῆς συνεισφορᾶς ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν σχολείων, δεόν κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὴν ἐμπρόθεσμον καὶ ταβολὴν αὐτῆς τῆς συνεισφορᾶς πρέπει νὰ θεωρῶσι τὰ μοναστηριακά Συμβούλια ὡς χρέος ἱερὸν καὶ ἀναπόφευκτον, καθὼς ὠρισμένης εἰς σκοπὸν θεοφιλεῖ καὶ σπουδαιότατον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τῇ ἐκπαίδευσιν δηλονότι τῶν μελλόντων νὰ ἱερωθῶσι καὶ νὰ κατασταθῶσι πνευματικοὶ πατέρες, καὶ διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ, καὶ ὁδηγοὶ ψυχῶν. Τὴν σπουδαιότητα τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ εἶχον ὑπ' ὄψιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, ὅτε ἐν ἔτει 1829 εἰς ἐθνικὴν συνηγμένοι Συνέλευσιν — τὴν ἐν Ἀργεὶ Δ' — ἐνομοθέτησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις διὰ τοῦ ΙΑ' ψηφίσματος καὶ περὶ συστάσεως ἐιδικοῦ Ταμείου ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὑποῖον ν' ἀποτίθενται αἱ ἀπὸ τῶν ἱερῶν καὶ

ταστημάτων υποχρεωτικῶς συλλεχθσόμεναι συνεισφοραί, προσ-
 διωρισμέναι ἐξαιρετικῶς, ἐν γένει μὲν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς
 νεολαίας, ιδίως δὲ διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἱερατείου καὶ διὰ τὴν
 συντήρησιν σχολείων ἐκκλησιαστικῶν (α). Πρὸς αὐτὸν τὸν σκο-
 πὸν ἐξεδόθη μετὰ ταῦτα τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα 25 Σεπτεμ-
 βρίου 1833 (β). εἴτα δὲ, ἐν ἔτει 1856, καὶ ὁ περὶ ἱερδικῶν
 σχολείων ΤΕΖ' νόμος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐσυστάθησαν ταῦτα
 τὰ σχολεῖα, καὶ ὁργανίσθη Ταμεῖον, ἐνθα συλλέγονται αἱ δι' αὐ-
 τὰ ἐτήσιοι υποχρεωτικαὶ συνεισφοραὶ τῶν μοναστηρίων κατὰ
 λόγον τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων ἐκάστου, ἔτι δὲ καὶ αἱ παρὰ
 τῶν Σ. Ἐπισκόπων, τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν χριστιανῶν προαιρε-
 τικαὶ, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπαντῶνται τὰ διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν
 τῶν σχολείων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς διδασκαλίαν ἀπαιτούμενα τα-
 κτικὰ ἔξοδα. Κατὰ τοσοῦτον δὲ μᾶλλον πᾶν μοναστηριακὸν Συμ-
 βούλιον ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἐν καιρῷ καὶ προθύμως τὴν ἐν ὀνό-
 ματι τῆς οἰκείας μονῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος
 ΤΕΖ' νόμου, ὁρισμένην ποσότητα τῆς ἐτησίως συνεισφορᾶς, καθό-
 σον αὐτὴ ἡ μοναστηριακὴ περιουσία εἶναι ἐκ τῆς φύσεώς της ἱερά-
 τῶν δὲ ἱερῶν πραγμάτων τε καὶ χρημάτων ἡ χρῆσις πρέπει νὰ
 γίνεται κατάλληλος πρὸς τὴν φερωνυμίαν, τοὔτέστιν εἰς ἐκτέλεσιν
 σκοπῶν ἱερῶν.

Μεταβαίνομεν νῦν εἰς τὰ περὶ τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖται
 παρ' ἐκάστη μονῇ διὰ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ἐγκρινομένου κατ' ἔτος
 προϋπολογισμοῦ τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων.

"Ἐκαστον μοναστηριακὸν Συμβούλιον θέλει κρατεῖ ἰδιαιτέρον βι-
 βλίον, εἰς δύο μέρη διηρημένον, ἐν ᾧ θέλει σημειώνει κατὰ κεφά-
 λαιον καὶ ἄρθρον ὅλα τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολο-
 γισμοῦ γινόμενα ἐτησίως ἔσοδα τε καὶ ἔξοδα, τηρουμένης ἐν α-
 κριβεῖα τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς διὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν. Καὶ εἰς
 μὲν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ βιβλίου σημειοῦται, ἄνωθι τῆς σελίδος

(α) Βλ. Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Ἀνδρέου Ζ.
 Μάμουκα, Τόμ. ΙΑ', σελ. 188—192.

(β) Βλ. ἔμπροσθεν σελ. 77—79, ἄρθρον Α' καὶ Ζ' τοῦ Διατάγματος.

ἐκάστης μερίδος, τὸ ἐγκριθέν ποσὸν δι' ἕκαστον κεφάλαιον καὶ ἀρθρον τῶν προϋπολογισθέντων ἐσόδων ὑπ' αὐτὸ δ' ἀμέσως — συμρομένης ὀριζοντίου γραμμῆς — καταγράφονται χρονολογικῶς τὰ ἐκάστοτε συναγόμενα, ὅσα δηλονότι ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐπιγεγραμμένον ἄρθρον. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ βιβλίου, ἀφοῦ σημειωθῶσιν ὡσαύτως κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον αἱ ἐγκριθεῖσαι πιστώσεις τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων, καταγράφονται ἐπίσης χρονολογικῶς τὰ εἰς ἕκαστον ἄρθρον ἀνήκοντα ἐξοδα. Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται τὸ ἑσπέρας πάσης ἡμέρας ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ *προχείρου Καθημερινοῦ*, ἐνθα καταγράφονται τὰ ἡμερήσια ἐσοδὰ τε καὶ ἐξοδα, ἅμα γενόμενα. Ὑποδείγματα τοῦ βιβλίου τούτου προσαρτῶμεν δύο· τὸ μὲν ὑπ' ἀριθ. 12 διὰ τὰ ἐσοδα, τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 13 διὰ τὰ ἐξοδα. Ταῦτα συνετάξαμεν κατὰ τὰς ἐν τῷ ὑποδείγματι τοῦ *προχείρου Καθημερινοῦ* (ἀριθ. 3) ἐγγραφάς, ἵνα εὐχερέστερον αὐτὰ κατανηθῶσιν ὑπὸ τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίαν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους συντάσσεται ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ὑπ' ἀριθ. 14, καὶ, συνωδευμένος μὲ τὰ ἀνήκοντα φύλλα τῆς λεπτομερείας (ἃτινα ἀντιγράφονται πιστῶς ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα 13 κρατουμένου βιβλίου), καὶ μὲ τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις τῶν ἐξόδων, ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἑλεγχον τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, ἐκκλησιαστικῆς τε καὶ πολιτικῆς μετ' αὐτοῦ δὲ ὑποβάλλεται συγχρόνως καὶ κατὰστασις τῶν πραγματικῶς συναχθέντων ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ἀριθ. 15, ἐνθα καταφαίνεται τὸ τυχὸν πλεόνασμα διὰ τῆς συμπαραβολῆς τῶν προϋπολογισθέντων. Μετὰ τὸν ἑλεγχον, καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, σημειοῦται ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κτηματολογίου, εἰς τὴν σελίδα ἣτις ὄρισταί νά παριστᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου τῆς μονῆς, τὸ ἄθροισμα τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἐνιαυτοῦ πραγματικῶς εἰσπεπραγμένων, καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν ἐν τῷ αὐτῷ διαστήματι πραγματικῶς δεδapaνημένων. Τοῦτο δ' ἐξακολουθεῖ γινόμενον ἐκάστοτε ἐνιαυσίως, διὰ νὰ καταφαίνεται προχείρως ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόοδος τῶν τῆς μονῆς πραγμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἀνωτέρω ἐγένετο μνεῖα περὶ ἀποδείξεων πληρωμῆς, κρίνομεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ προσθέσωμεν ἴσδε, ὅτι πᾶσα δαπάνη πρέπει

δικαιολογῆται δι' ἀποδείξεως, γεγραμμένης κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος σφραγιστοῦ χάρτου ἀξίας καὶ συγχρόνως νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν διάταξιν τοῦ 158 ἄρθρου τοῦ ΣΙΒ' νόμου περὶ τοῦ δημοσίου Λογιστικοῦ, διαλαμβάνουσιν, ὅτι, ἐὰν ὁ κήπτωρ ᾖ ἀγράμματος, μνημονεύεται τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως· δύο δὲ μάρτυρες ὁμολογουμένως ἐγνωσμένοι καὶ παρόντες, πιστοποιοῦσι τὴν πληρωμὴν, ὅταν τὸ ποσὸν αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς (50). Ἀνωτέρως δὲ ποσότητος ἐξόφλησις πρέπει νὰ γίνεται ἐνώπιον Συμβολαιογράφου.

Καὶ ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς, ἅμα συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, δημοσιεύεται ἐν τῇ μονῇ πρὸς γνῶσιν ὅλων τῶν συγκροτούντων τὴν ἀδελφότητα μοναχῶν, τῶν ὑποίων ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμνῃ ἐὰν ἔχῃ, καὶ ὅσας ἔχει, παρατηρήσεις. Μετὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ βεβαιώσιν οἱ Προηγούμενοι καὶ οἱ πρόφῃ Σύμβουλοι, ἢ (ἐν τυχόν τοιούτοις δὲν ἐπιζῶσιν) οἱ γεροντότεροι τῶν Πατέρων, ὑποβάλλεται ὁμοῦ μὲ τὴν περὶ τῆς δημοσίευσως ἀπόδειξιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν καὶ μετὰ τὴν ἐγκρίσιν, ἐκτίθεται ἐν τῷ γραφείῳ, ἵνα λάβῃ γνῶσιν ὅσους ἐκ τῶν τῆς ἀδελφότητος βούλεται. Οἱ εἰρημένοι Προηγούμενοι καὶ πρόφῃ Σύμβουλοι, ἔχουσιν ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν βιβλίων καὶ νὰ κάμνωσι τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς μοναστηριακῆς διαχειρίσεως (α).

Ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν τῷ προκειμένῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ προσδιοριζομένας ἐποχάς, ἵνα ὁ μὲν προϋπολογισμὸς ὑπάρχῃ ἐγ-

(α) Τὸ ἐκ τῆς συνδιασκέψεως ὅλων τῶν τῆς ἀδελφότητος μελῶν εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν, μάλιστα δ' εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ χρῆσιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ἐκπηγάζον ὅφελος, εἶναι ἀναμφισβύτως μέγα. Ὁ Μῆγας Βασιλεὺς ἐν τοῖς κατὰ πλάτος ὁροις αὐτοῦ (ἐρωταποκρίσει ΝΔ', « περὶ τοῦ δεῖν τοὺς προϊεταῖς τῆς ἀδελφότητος ἀλλήλοις τὰ καθ' ἑαυτοὺς διατίθεσθαι ») ἐκφέρει ταῦτα· « Ἀγαθὸν δὲ ποτε καὶ συνέδριον κατὰ τινες ὁρισμένους καιροὺς καὶ τόπους τῶν ἐπιτεταγμένων ταῖς ἀδελφότητι γίνεσθαι καθ' οὓς τά τε παρὰ λόγον ἀπαντήσαντα πράγματα, καὶ τῶν ἡθῶν τὰ δυσμεταχειρίστα, καὶ ὅπως διέθηκαν ἕκαστον, ἀναθήσονται ἀλλήλοις. Ὡστε καὶ τὸ ἐσφαλμένως ποτὲ γινόμενόν τινος τῇ κρίσει τῶν παλίων ἀξιοπιστῶς ἀποκαλυφθῆναι, καὶ τὸ κατορθωθῆναι τῇ μαρτυρίᾳ τῶν πλειόνων βεβαιωθῆναι. »

κεκριμένος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, δι' ὃ συνετάχθη· ἐκ δὲ τοῦ ἀπολογισμοῦ πληροφορεῖται ἐγκαίρως ἡ προεστώσα Ἀρχή, ἂν οἱ τὴν διαχείρισιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας διαπεπιστευμένοι ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν εὐσυνειδήτως, κατὰ τὰς ἐν γένει κειμένας διατάξεις καὶ ὁδηγίας· ἂν τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα ᾖναι ἐν τάξει ἀποδεδειγμένα· καὶ ἂν τὰ δαπανηθέντα χρήματα διετέθησαν πραγματικῶς κατὰ τὰς ἀνάγκας, δι' ἃς ῥητῶς ὠρίσθησαν.

Πρὶν ἢ καταλήξωμεν τὸν περὶ τούτου τοῦ ἄρθρου λόγον, δεόν κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι, ἂν καὶ διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ πρέπη νὰ ζητῇται πίστωσης δι' ὅλας τὰς ἐγνωσμένας δαπάνας ἐκάστης μονῆς, ἀλλ' ὅμως, εἰάν ποῦ συμβῇ ποτε ἔκτακτος καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη, περὶ ἧς, αἰφνιδίως ἀναφανείσῃς, οὐδὲν ὑπάρχει σεσημειωμένον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, εἰς τοιαύτην περίπτωσηί τὸ ἀρμόδιον μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει, καταδεικνύον καὶ τοὺς πόρους δι' ὧν δύναται νὰ ἀπαντήσῃ τὴν νέαν δαπάνην, ν' ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως εἰς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς ἐκκλησιαστικὴν τε καὶ πολιτικὴν, αἵτινες δύνανται νὰ ἐγκρίνωσι συμπληρωτικὴν πίστωσιν, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπαράλλάκτως τρόπον, καθ' ὃν ἐγκρίνουσι τὰ λοιπὰ τακτικὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Νοεῖται δ' ὅτι, ὅταν τοιοῦτόν τι συμβῇ, ἡ διοικητικὴ Ἀρχή εἰδοποιεῖ ἐκάστοτε τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΓ'.

Περὶ Μοναχῶν.

Ἡ τῶν μοναχῶν τάξις, ἐν ἣ πάντες οἱ παλαιοὶ χριστιανοὶ ὡς ἐν κατόπτρῳ ἐθεώρουν τὸν τῆς μετανοίας καὶ τῆς χριστιανικῆς τελειότητος τύπον, εἰς πολλὰς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων χρόνων ἐλλείψεις ἐξέκλινε. Διὸ πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτῶν τῶν ἐλλείψεων ἐξεδόθησαν κατὰ καιροῦς, παρεκτός τοῦ ἐν τῷ ΙΓ' ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ μνημονευομένου Βασιλικοῦ Διατάγματος 4 Δεκεμβρίου 1834, ὅπερ δημοσιεύομεν ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. ΙΗ', σελ. 83—87, διάφοροι Ὑπουργικαὶ τε καὶ Συνοδικαὶ ἐγκύκλιοι, καθ' ἃς πᾶς μοναχός, [ερωμένος ἢ μὴ, α) εἶναι ὑπόχρεως νὰ διαμένῃ ἐντός τοῦ μονα-

τηρίου ἐν ᾧ ἔλαβε τὴν κουράν, ἢ τὸ ὁποῖον ἐξελέξατο πρὸς ἐγκαταβίωσιν. β) εἰ καὶ ἴσος πρὸς τοὺς συμμοναχάς του — διότι πάντες οἱ μοναχοὶ εἰσι μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀδελφότητος — ἀλλ' ὅμως ὀφείλει ὁ νεώτερος ν' ἀπονέμη πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τὸ ἀνῆκον σέβας· καὶ γ) νὰ συνεισφέρῃ διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας του εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς μονῆς τῆς μετανοίας του.

Καὶ καθάπαξ μὲν ἀπηγορεύθησαν εἰς τοὺς μοναχοὺς· ἢ, τε ἐν τῷ κόσμῳ μετὰ ἁγίων εἰκόνων ἢ ἱερῶν λειψάνων περιοδεῖα μοναχῶν, προφάσει μὲν ἁγιασμοῦ τῶν χριστιανῶν, πράγματι δὲ ἀργυρολογίας καὶ ἐπαιτείας — αἱ περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης διαταγαὶ παρὰ μὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Σ. Ἀρχιερεῖς, 4 Ἰανουαρίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθ. 371, παρὰ δὲ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας 13 Ἰανουαρίου 1834 ὑπ' ἀριθ. 2089, δημοσιεύονται ὑπὸ Στοιχ. 10', σελ. 87—90 — καὶ ἡμέριμα φροντίδων κοσμικῶν, οἷον τὸ ν' ἀναλαμβάνωσι μοναχοὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας ἀνηλίκων ἢ σχολαζούσης τινὸς περιουσίας, καὶ νὰ γίνωνται μισθωταὶ καὶ ἐνοικιασταί, ἢ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ ἄλλων ἐνοικιαστῶν, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν κτημάτων, ἢ παράνυμφοι εἰς γάμους καὶ ἀνάδοχοι παιδίων εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα δι' ἑαυτῶν ἢ δι' ἄλλων προσώπων, (αὗται δ' αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις, ἐμπεριεχόμεναι εἰς τὰς Συνοδικὰς ἐγκυκλίους 30 Σεπτεμβρ. 1838 ὑπ' ἀριθ. 7259 — 6 Σεπτεμβρίου 1840 ὑπ' ἀριθ. 8902—28 Νοεμβρίου 1842 ὑπ' ἀριθ. 11013 καὶ 11105—28 Νοεμβρίου 1842 ὑπ' ἀριθ. 11148—10 Ἰουνίου 1852 ὑπ' ἀριθ. 2135 καὶ 2407—15 Ἰουνίου 1853 ὑπ' ἀριθ. 3339—3340, καὶ δημοσιευόμεναι ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. Κ', σελ. 91—100, στηρίζονται εἰς ἱερὰς Κανόνας (α) καὶ εἰς Αὐτοκρατόρων Νεαράς (β). διότι πᾶς μονα-

(α) Βλ. τὸν Γ' καὶ Πλ' τῶν Ἀποστόλων τὸν Γ', Δ' καὶ Ζ' τῆς Δ' καὶ τὸν Μ' τῆς ς' Οἰκουμένης Συνόδου τὸν ΙΑ' τῆς ΑΒ', καὶ τὸν ΙΓ' τῆς ἐν Κερθαγίνῃ.

(β) Νεαρά Ἰουστινιαν. ΡΚΓ', κεφ. Ε'. « Τὸς θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους καὶ μοναχοὺς ἐκ μηδενὸς νόμου ἐπιτρόπους ἢ κουράτωρας οἰουδῆποτε προσώπου γίνεσθαι συγχωροῦμεν ». Καὶ αὐτ. Κεφ. Γ' « Ἀλλ' οὐδὲ ἐκλήπταρα ἢ ἀπαιτητὴν δημοσίων συντελειῶν, ἢ μισθωτὴν τελῶν ἢ ἄλλοτρῶν κτήσεων, ἢ κουράτωρα οἴκου, ἢ διοικητὴν ἢ ἐντολέα δικῆς, ἢ ἐγγυητὴν ὑπὲρ τούτων τῶν αἰτιῶν, Ἐπίσκοπον ἢ Οἰκονόμον, ἢ ἄλλον Κληρικὸν οἰουδῆποτε βαθμοῦ, ἢ μοναχὸν ἰδίῳ ὀνόματι ἢ τῆς

χός, ὡς ἀποταξάμενος τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως μόνῳ Θεῷ ἀρέσῃ, καθήκον καὶ χρέος ἔχει νὰ διαμένῃ ἀείποτε ἐντὸς τῆς μονῆς τῆς μετανοίας του (α), καὶ νὰ μὴ ἐξέρχεται αὐτῆς ἄνευ ὁμολογουμένης ἐπείγουσας ἀνάγκης, ἥ δι' ὑπηρεσίαν αὐτῆς τῆς μονῆς· καὶ τοῦτο δὲ, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀδείξαι τῆς προεστῶσης μοναστηριακῆς Ἀρχῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου (β).

« ἐκκλησίας ἡ τοῦ μοναστηρίου ὑπαισιεύει συγχωροῦμεν, ἵνα μὴ διὰ ταύτης τῆς » προφάσεως καὶ τοῖς ἁγίοις οἴκοις ζημία γένηται, καὶ αἱ θεῖαι ὑπηρεσίαι ἐμπο- » δίζυνται ». Ἡ διάταξις δ' αὕτη ὑπάρχει συνωφισμένη καὶ ἐν τῷ Νομοκάνονι τοῦ Φωτίου, Τίτλ. Η', κεφ. ΙΓ'. « Οὕτε δημοσίων ἐκλήπτωρ, ἢ τελὼν, ἢ κτήσεων ἄλ- » λωτρίων, ἢ κουρατορείας οἴκων, ἢ ἐντολεὺς δίκης, ἢ ἐγγυητὴς ὑπὲρ τοιούτων αἰ- » τῶν, Ἐπίσκοπος, ἢ Οἰκονόμος ἢ ἄλλος Κληρικὸς γίνεται ὀνόματι ἰδίου, ἢ τῆς » ἐκκλησίας, ἢ τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ ».

(α) Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Θεόδωρος, ἀκμάσας περὶ τὸ 660 σωτήριον ἔτος, πρότερον μὲν τὸν ἀσκητικὸν ἀγωνισάμενος βίον ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μονῇ, εἶτα δὲ Ἐδέσσης ἐπίσκο- » πος προχειρισθεὶς, ἐν τῷ ΜΗ' τ' ὡ ν ψ υ χ ω φ ε λ ὡ ν κ ε φ α λ α ῖ ω ν λέγειν· Ὡς ὠραία » ὄντως καὶ καλὴ ἡ τῶν μοναχῶν πολιτεία. Ὡς ὠραία ὄντως καὶ καλὴ, εἴπερ κατὰ » τοὺς ὅρους καὶ νόμους, οὓς οἱ ἀρχιερεῖς ταύτης καὶ ἡγέμονες, ἐκ τοῦ ἁγίου διδά- » χνόντες Πνεύματος, ἐβητο, γίνεται. Τὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ στρατιωτὴν ἄλλον δεῖ » ὑπάρχειν καὶ ἀμέριμνον πάσης ἐννοίας καὶ πράξεως κοσμικῆς, ὥς φησιν ὁ Ἀπό- » στολος· «Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ » στρατολογήσῃ ἀρέσῃ». (Φιλοκαλ. τῶν Ἱερ. Νηπητικῶν σελ. 271.)

(β) Νεαρ. τοῦ Ἰουστινιαν. ΡΚΓ', κεφ. ΜΒ'. «... Προνοεῖν δὲ τοὺς ὁσιν » εἰσὶ τῶν τῶν Ἐπισκόπων, ἵνα μὴτε μοναχοί, μὴτε μονάστρια εἰς τὰς πό- » λεις περιέρχωνται· ἀλλ' εἴ τινα ἀναγκασίαν ἀπόκρισιν ἔχουσιν, διὰ τῶν ἰδίων ἀπο- » κρισιαρίων ταύτην πραττέωσαν, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῖς μένοντες μοναστηρίοις ». — Βλ. καὶ ΚΤ' Νεαρὸν τοῦ Ἀνδρονίκου, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀθανασίου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου· α... ς'. Πρὸς τοὺς » τοὺς καὶ μοναχοὶ καὶ μονάστρια μὴ διάγειν ἀτάκτως ἐν πόλεσιν, ἀλλ' ὡς τοῖς » νόμοις καὶ τοῖς κανόσι περὶ τούτων ἐξεφωνήθη. Καὶ τοὺς εἰς πόλιν κειμένους, εἰ » μὴ βλέψουσιν εἰς μετάνοιαν, ἀποκλείεσθαι ἀκοντας, τρεφομένους ἄρτον μόνον καὶ » ὕδατι, εἴπερ καὶ μέλει ἡμῖν τοῦ καὶ βλέπειν Θεὸν καὶ συντηρεῖν τὰ ἡμέτερα ». (Συλλογ. Γ. Ε. Ζαχαρίου, σελ. 631.)—Βλ. καὶ τὸν ΜΤ' κανόνα τῆς Γ' Οἰκουμ. Συ- » νόδου· «Οἱ τὸν μονήρην μετερχόμενοι βίον, χρέας ἐπείγουσας, μετ' εὐλογίας τοῦ » τῆν ἡγουμενείαν ἐμπειστημένον προῖετ' αὐτοῖς »· κατὰ δὲ τὸν Δ' κανόνα τῆς Δ' Οἰ- » κουμ. Συνόδου, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐγκρίσις τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου.

Παρακτὸς τῶν ἀνωθι σημειωθέντων Κανόνων, καὶ διατάξεων, καὶ Συνοδικῶν ἐγ- » γράφων, βλέπε καὶ τὸν τελευταῖον παρὰγραφον τοῦ ΙΓ' ἀρθροῦ τοῦ Σ' νόμου 8' Ἰου- » λίου 1852· καὶ τὸν ΚΒ' κανόνα τῆς Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου τὸν λέγοντα, ὅτι «ὁ » συνταξάμενος Κυρίῳ τῷ Θεῷ ζυγὸν μονήρην ἄρα καθίσταται κατὰ μόναν καὶ σιωπήσει».

Τὸ δὲ ν' ἀπονέμωσιν οἱ νεώτεροι εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τὸ ἀ- » νήκον σέβας καὶ τιμὴν, εἶναι παρὰγγελημα τῶν Θεῶν μὲν Ἀποστό- » λων Πέτρου καὶ Παύλου εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς χριστιανούς (α), τοῦ Μεγάλου δὲ Βασιλεῖου εἰς ἅπαντας τοὺς μοναχοὺς ἰδίως (β).

Εἰς παρὰγγελημα ἐπίσης αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας » στηρίζεται καὶ ἡ ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ διάταξις, ὅτι » ἕκαστος εἶναι ὑπόχρεως νὰ συνεισφέρῃ διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας

(α) Α' Πέτρ. Β, 17· καὶ Γ, 8· καὶ Ε, 5, — Πρὸς Ῥωμ. ΙΒ', 9—16· καὶ πρὸς Φι- » λιππο. Β', 1—3.

(β) « Λεὶ τὸν μοναχὸν πρὸ πάντων ἀκτῆμονα βίον κεκτηθῆναι... ἐπὶ πρεσβυ- » τέρων σιωπῇ ἐπὶ σωφριτέρῳ ἀκρασθῆναι πρὸς τοὺς ἰσούς ἀγάπην ἔχειν πρὸς τοὺς » ἐλάττους ἀγαπῆτικὴν συμβουλίαν... εὐπειθὴ εἶναι κοπιῇ ταῖς χερσὶ... » πρὸς πάντας ταπεινὸν εἶναι ». (Λόγ. περὶ τοῦ « πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μονα- » χόν ».) — Καί, « Κοινὴν προσήκει καὶ ἰσὺν πᾶσι πρὸς ἀλλήλους τὴν ἀγάπην » εἶναι, ὡς φυσικῶς πρὸς τὰ καθ' ἑκάστον ἑαυτοῦ μέλη ὁ ἀνθρώπος ἔχει, ἐπίσης » θέλει παντὶ τῷ σώματι τὴν ὑγίαν, διότι καὶ ὁ πόνος ἑκάστου μέλους, ἴσῃ » παρῇ τῷ σώματι τὴν ἀπώλειαν. Ἀλλ' ὥστε ἐν ἡμῖν αὐτοῖς, ὁ μὲν πόνος ἑκάστου » τῶν ἀρρώστουμένων μελῶν ἰσὺς ἀπέρχεται τοῦ παντὸς σώματος, ὅστις δὲ ὁμοῦς ἑτέρα ἐπέ- » ρον τιμώτερον μέλη (οὐ γὰρ ὁμοῦς περὶ τὸν ὀφθαλμὸν καὶ περὶ τὸν τοῦ ποδὸς δάκτυ- » λον ἔχομεν, καὶ ὁ πόνος τὸ ἴσον ἔχει), οὕτω τὴν μὲν συμπαθεὶς διάθεσιν καὶ τὴν ἀγα- » πητικὴν σφίον ἴσῃ ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ συνόδῳ ζώντων εἶναι παρ' ἑκάστου » προσήκει ἢ δὲ τιμὴ, κατὰ τὸ εὐλογον, ἐπὶ τῶν χρησιμωτέρων τὸ πλεον ἔχει... » Διὰ τοῦτο καὶ ἐντολὴν παρὰ Κυρίου ἐλάβομεν μιμεῖσθαι τὴν ἀγαθότητα τοῦ » ὁμοῦς τὸν ἥλιον δικαίους τε καὶ ἀδίκους ἱκανοποιήσαντος. Ὡςπερ οὖν ὁ Θεὸς » κοινὴν δίδωσι πᾶσι τοῦ φωτός τὴν μετουσίαν, οὕτω καὶ οἱ μικροὶ τοῦ Θεοῦ » κοινὴν τε καὶ ὁμότιμον τὴν τῆς ἀγάπης ἀκτίνα ἐπὶ πάντας φερέτωσαν. Ὅπου γὰρ » ἐλλείπει ἡ ἀγάπη, ἐκεῖ πάντως ἀντιστρέφεται τὸ μῖσος. Εἰ δὲ, καθὼς φησιν Ἰωάννης, » ὁ Θεὸς ἀ γ ἀ π η ἱ σ τ ῖ ν, ἀνάγκη πᾶσι τὸ μῖσος εἶναι τὸν διάβολον. Ὡςπερ » οὖν ὁ τὴν ἀγάπην ἔχων, τὸν Θεὸν ἔχει· οὕτως ὁ τὸ μῖσος ἔχων, τὸν διάβολον ἐν » ἑαυτῷ τρέφει. Διὰ τοῦτο προσήκει τὴν μὲν ἀγάπην ἴσῃ καὶ ὁμοῦς παρὰ πάντων » τοῖς πᾶσιν εἶναι, τὴν δὲ τιμὴν ἑκάστου κατὰ τὸ πρέπον γίνεσθαι. (Λόγ. Ἀσκητικ.) — Βλ. προσέτι καὶ τὸ ΡΑΗ' τῶν πρακτικῶν καὶ θεολογικῶν Κε φ α λ α ῖ ω ν τοῦ περὶ τὸ χιλιεστὸν ἔτος ἀκμάσαντος Συμεῶνος, τοῦ ἐπικληθέντος Νέου Θεολόγου, » Ὑποταγὴν δὲ πᾶσαν κεκτηθῆναι εἰς τὸν κατὰ σὲ Ἠγούμενον... καὶ ἀδικρίτως » τὰ παρ' αὐτῷ προσταττόμενα ἐκπληροῦν μέχρι θανάτου, εἰ καὶ ἀδυνατῇ σοι δοκῇ » ἐν τούτῳ γὰρ μιμῇ τὸν ὑπακούσαντα μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Οὐ μόνον » δὲ τὸν Ἠγούμενον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ τὸν τὰς διακονίας » ἐγκειμενικὸν, οὐ χρὴ παρακοῆσαι ἐν τινι. Ἀλλ' εἰ καὶ ὑπὲρ δύναμιν ἢ τὸ ἐπι- » ταττόμενον, βαλὼν μετάνοιαν, αἰτῶσαι συγχώρησιν· εἰ δὲ πρὸς τοῦτο ἀνανούτις » τῶν βιαστῶν ἴσῃ ἡ βικαρία τῶν οὐρανῶν, καὶ βικασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτὴν, λογι- » ζόμενοι ἑαυτὸν βιάζεσθαι ». (Φιλοκαλ. τῶν Ἱερ. Νηπητικῶν, σελ. 777).

του εις τὰς ἀνάγκας τῆς μονῆς τῆς μετανόιας αὐτοῦ (α). Διὰ τῆς ἐκφράσεως ὅμως *προσωπικὴ ἐργασία*, νοητέον τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὑποϊαν, κατὰ τὸ μέτρον τῆς διανοητικῆς ἢ τῆς σωματικῆς δυνάμεώς του, ὅφελει ἕκαστος τῶν μοναχῶν νὰ συνεισφέρῃ ὑπὲρ τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ· διότι, καθὼς κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον « ἐν ἐν

(α) Μαγ. Βασίλ. Λόγ. Ἀσκητικ. « Ἐπίνοια δὲ τροφὴς πρέπει τοῖς ἐν τῷ τοῦ οὗτω βίῳ διαγούσιν, ἢν ὁ Ἀπόστολος ὑποτίθεται, ἵνα ἐργαζόμενοι ταῖς χερσὶν εὐσχημόνως τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσι. Διατίθεσθαι δὲ προσήκει τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τινος πρεσβύτου, ἐπὶ σερνότῃ βίου μαρτυρουμένης, ὅς καταλείβει τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν πρὸς τὰς ἐπιζητούμενας χρεῖας, ὥστε καὶ τὴν ἐντολὴν κατορθοῦσθαι τὴν κελεύουσαν ἐν ἰδρωτί καὶ πόνῳ τὴν τροφὴν πορίζειν, καὶ εὐσχημοσύνην ἀνεπιτήκτον καὶ ἁμωμον μένειν ἐν τῷ μηδεμίαν αὐτοῖς ἀνάγκην ἐγγίνεσθαι διὰ τὴν τοῦ βίου χρεῖαν δημοσιεύεσθαι. — Καὶ ἐν τοῖς κατὰ πλάτος ὅροις, ἐρωταποκρίσει Ζ', ὁ αὐτὸς λέγει: « Πρὸς πολλὰ χρησιμωτέραν καταμανθάνω τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν πλειόνων διαγωγὴν πρῶτον μὲν, ὅτι οὐδὲ πρὸς τῆς τοῦ σώματος χρεῖας ἕκαστος ἡμῶν ἑαυτοῦ ἀυτάρκης, ἀλλ' ἐν τῷ πορισμῷ τῶν ἀναγκαίων ἀλλήλων χρήζομεν. »...—Καί, ἐν ἐρωταποκρίσει ΑΖ', « Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ἅξιοις, οὐκ ἀπλῶς ἕκαστος, οὐδὲ ὡς ἐτυχεν, ἀλλ' ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστί, καὶ τοῦ Ἀποστόλου προστάς: « σοντος κοπιᾶν καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχωμεν μετὰ διδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι, τὸ μὲν ὅτι χρὴ ἐργάζεσθαι σπουδαίως, δὴλον ἐστὶν αὐτόθεν. Οὐ γὰρ πρόφασιν ἀργίας οὐδὲ ἀποφυγὴν πόνου τὸν τῆς εὐσεβείας σκοπὸν ἡγεῖσθαι χρὴ, ἀλλὰ ὑπόθεσιν ἀθλήσεως, καὶ πόνων περισσοτέρων, καὶ ὑπομονῆς τῆς ἐν θλίψεσιν, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐξῆ λήγειν, ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις περισσοτέροις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει. Οὐ μόνον διὰ τὸν ὑποπιασμὸν τοῦ σώματος χρησίμου οὕσης ἡμῖν τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἰς τὸν πλησίον ἀγάπην, ἵνα καὶ τοῖς ἀσθενούσι τῶν ἀδελφῶν δι' ἡμῶν ὁ Θεὸς τὴν αὐτάρκειαν παρέχῃ, κατὰ τὸν ἐν ταῖς πράξεσιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου δεδομένον τύπον, εἰπόντος: « πάντες ὑπέδειξαν ἡμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντελαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων » καὶ πάλιν, ἵνα ἔχῃτε μετὰ διδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι... Καὶ ὅσον μὲν κακὸν ἐστὶ τὸ τῆς ἀργίας, τί χρὴ λέγειν; τοῦ Ἀποστόλου φανερώς παραγγέλλοντος, τὸν μὴ ἐργαζόμενον μηδεὶς ἐσθίειν; ὡς οὖν ἀναγκαῖον ἐκαστῷ ἡ καθημερινὴ τροφή, οὕτως ἀναγκαῖον καὶ τὸ κατὰ δύναμιν ἔργον· οὐ γὰρ μάτην ὁ Σολομὼν ἐν ἐπαίνῳ ἔγραψε τὰ, σίτα δὲ ὁ κνηρὰ οὐκ ἐφαγε. Καὶ πάλιν περὶ ἑαυτοῦ ὁ Ἀπόστολος, « οὕτως ὡς ἄρτον ἐφάγαμεν παρὰ τίνος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι » καὶ τοὶ ἔχοντες ἐξουσίαν, τὸ εὐαγγελίον καταγγέλλων, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. Καὶ ὁ Κύριος δὲ τὴν ὁκνηρίαν τὴν πονηρίαν συνηψεν, εἰπὼν: « Πονηρὸς δὲ οὐλε καὶ ὁ κνηρὸς. Ἀλλὰ καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν οὐ μόνον ἐπαινεῖ τὸν ἐργαζόμενον διὰ τῶν μνημονευθέντων, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει τὸν ὁκνηρὸν συγκρίσει τῶν μικροτάτων ζώων λέγων: « Ἰθὺς πρὸς τὸν μύρμηκα, ὃ ὁ κνηρὸς. Ὡς φοβεῖσθαι χρὴ μήποτε ἡμῖν τοῦτο καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως προ-

σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν » (πρὸς Ῥωμ. ΙΒ', 4), οὕτω καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν πᾶ-

« νεχθῇ, τοῦ δεδοκότος ἡμῖν τὴν πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι δύναμιν, ἀναλογώσαν τῇ δυνάμει τὴν ἐργασίαν ἐπιζητούντος ».

Καὶ ὁ ἐν ὁμοίᾳ πατρῷι Κασσιανὸς ὁ Ῥωμαῖος, ἀκμάσας περὶ τὸ τετρακοσιοστὸν τριακστόν πρῶτον σωτήριον ἔτος, ἐν τῷ περὶ ἀκηδίας λόγῳ, θλίμα λαμβάνων τὴν ῥῆσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου « εἰ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθίτω » κτλ., ἐπιφέρει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὰ ἐξῆς: « Ἀκούσωμεν πῶς σαφῶς ἡμῖν ὑποδείκνυσιν τὰς αἰτίας τῆς ἀκηδίας ὁ Ἀπόστολος. Ἀτάκτους καλεῖ τοὺς μὴ ἐργαζόμενους ἐν τούτῳ ῥήματι πολλὴν κακίαν ἐμφανίζων. Ὁ γὰρ ἀτάκτος, καὶ ἀνευλαθὴς τυγχάνει, καὶ προσητὴς περὶ λόγους, καὶ εἰς λοιδορίαν πρόχειρος, καὶ λοιπὸν εἰς ἡσυχίαν ἀνεπιτήδεος καὶ τῆς ἀκηδίας δούλος... καὶ πάλιν φησὶ: — ὡς ἐφάγομεν ἄρτον παρὰ τίνος; ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι. — Ὁ διδάσκαλος τῶν ἑθνῶν, ὁ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ μετάρσιος ἕως τρίτου οὐρανοῦ, ὁ λέγων τὸν Κύριον προσεταχέναι τοὺς τὸ Εὐαγγέλιον καταγγέλλοντας ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ζῆν, ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργάζεσθαι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα. Τί τοῖνυν ἡμεῖς ποιήσωμεν ἀκηδιώτες ἀπὸ ἔργου καὶ σωματικῆν ἀνάπαυσιν διώκοντες; οἷς οὐτε κήρυγμα Εὐαγγελίου ἐνεχει, οὔτε τῶν ἐκκλησιῶν ἡ μέριμνα, ἀλλὰ τῆς ἰδίας μόνον ψυχῆς ἡ φρονεῖς; Εἴτα, σαφέστερον δεικνύων τὴν τικτομένην βλάβην ἐκ τῆς ἀργίας, ἐπιφέρει: — Μηδὲν ἐργαζόμενος, ἀλλὰ περιεργαζόμενος; — ἀπὸ γὰρ ἀργίας ἡ περιέργεια, καὶ ἀπὸ περιέργειας ἀταξία, καὶ ἀπὸ ἀταξίας πᾶσα κακία. Κατασκευάζων δὲ πάλιν τὴν θεραπείαν αὐτοῖς ἐπιφέρει: — τοῖς δὲ τοιοῦτοις παραγγέλλομεν ἐν ἡσυχίᾳ ἐργαζόμενους, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίειν καὶ ἐπιπληκτικώτερον δὲ λέγει: — εἰ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθίτω. — Τοῖς τοῖς Ἀποστολικαῖς διατάγμασι οἱ κατὰ τὴν Λίγυπτον ἅγιοι Πατέρες πεπαιδευμένοι, οὐδένα καιρὸν εἶναι ἀργούς τοὺς μοναχοὺς ἐπιτρέπουσι, καὶ μάλιστα τοὺς νεωτέρους· εἰδότες, ὡς διὰ τῆς ὑπομονῆς τοῦ ἔργου καὶ τὴν ἀκηδίαν ἀπελύνουσι, καὶ τὴν ἑαυτῶν τροφὴν προσπορίζουσι, καὶ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσι... Καὶ τοῦτο δὲ λέγουσιν οἱ Πατέρες, ὅτι ὁ ἐργαζόμενος ἐνὶ δαίμονι πολλὰκις πολεμεῖ, καὶ ὑπ' αὐτοῦ θλίβεται· ὁ δὲ ἀργὸς ὑπὸ μύριων πνευμάτων αἰχμαλωτίζεται. Καλὸν δὲ πρὸς τοῦτοις καὶ λόγου ἐπιμνησθῆναι τοῦ ἁγίου Μωϋσέως τοῦ δοκιμωτάτου ἐν τοῖς πατράσιν, ὃν πρὸς ἐμὲ ἀπερθύνετο, Καθεσθὲντος γὰρ μου ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡχλήθη ἐν τῇ ἀκηδίᾳ, καὶ παρέβαλον αὐτῷ καὶ εἶπον, ὅτι χεῖς θεῖνός ὀχληθεῖς ὑπὸ τῆς ἀκηδίας καὶ ἰλασθέντος σφάδρα, οὐ πρότερον ἀπὸ λήθης αὐτῆς, εἰ μὴ ἀπὸ λήθης καὶ παρέβαλον τῷ ἁγίῳ Παύλῳ. Ἀπεκρίνατο δὲ μοι πρὸς ταῦτα ὁ ἁγίος Μωϋσῆς καὶ εἶπε: Θάρσει, οὐ σεαυτὸν ἀπὸ ταύτης ἡλευθέρωσας, ἀλλὰ μάλλον ἐκδοτὸν καὶ δοῦλον παρίδωκας. Γίνωσκε τοῖνυν, ὅτι βαρυτέρος σε ὡς λειποτάκτην καταπολεμήσει, εἰ μὴ τοῦ λοιποῦ δι' ὑπομονῆς, καὶ προσευχῆς, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν, ταύτην καταπαλοῖσαι σπουδάζῃς » (βλ. Φιλοκαλίαν τῶν ἱερῶν Νηπτικῶν, σελ. 73—74). Καὶ ὁσὺς Μάρκος ὁ ἀσκητικὸς, συγχρονὸς γινόμενος τῷ ἁγίῳ Κασσιανῷ, ἐν τοῖς περὶ νόμου Πνευματικῶν κεφαλαίοις, λέγει (κεφ. 30): « Οὐδὲν ὠφελὴν ὁ ἀπαρτίζομενος, καὶ ἡδυπαθὴς

στις μοναστηριακῆς ἀδελφότητος, θεωρουμένης ὡς ἐν σῶμα, ἑκαστον μέλος ἔχει ἴδιον χάρισμα, ἰδίαν πρᾶξιν ὁμὲν, προϊστάμενος ὁ δὲ, διακονῶν ὁ δὲ, διδάσκων καὶ μεταδιδούς τὴν γνῶσιν τῶν γραμμάτων, ἢ τέχνην ὠφέλιμον, εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ ὁ δὲ ἐργαζόμενος πάντες δὲ ὁμοῦ, τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονούντες καὶ μὴ τὰ ἑαυτῶν ἑκαστος σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἑκαστος (α).

« ὁ γὰρ ἐποίει διὰ τῶν χρημάτων, τοῦτο καὶ μηδὲν ἔχων ἐργάζεται » (βλ. αὐτοῦ, σελ. 95).

(α) Πρὸς Ῥωμ. ΙΒ', 18 — Πρὸς Φιλίππους. Β', 4.

Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Μακάριος ὁλίγυπτιος, ὁ τὴν τοῦ Μεγάλου ἐπίκλησιν ἔχων, ἀκμαῶς ἐν ἔτει 370 ἀπὸ Χριστοῦ, καὶ τύπος τοῦ μονήρους βίου καὶ παράδειγμα χρηματίσας, καὶ πολυεῖδεις συγγραψάμενος λόγους ψυχικῆς ὠφελείας καὶ θεοσοφίας τοῦ Πνεύματος πεπληρωμένους, ἐν τῇ Γ' τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ λέγει· « Οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουσιν ἐν ἀγάπῃ πολλῇ » συνεῖναι ἀλλήλοις, εἴτε εὐχονται, εἴτε ἀναγινώσκουσιν τὰς Γραφάς, εἴτε ἔργον τι ποιοῦσιν, ἵνα ἔχωσι τὸν θεμέλιον τῆς ἀγάπης πρὸς ἀλλήλους, καὶ οὕτω δύναται εὐδοκία » γενέσθαι εἰς ἐκείνας τὰς προαιρέσεις, καὶ οἱ εὐχόμενοι, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, πάντες δύναται ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἀπλότῃ διάγοντες μετ' ἀλλήλων ὠφελῆσθαι· τί γὰρ γέγραπται « Γενήθῃ τὸ θελήμα σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς »· ἵνα ὃν τρόπον οἱ ἐν οὐρανοῖς ἄγγελοι σύνεισιν ἀλλήλοις, ἐν ὁμοίᾳ πολλῇ, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ διάγοντες, καὶ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἑπαροίς ἢ θρόνος, ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ καὶ εὐκρινείᾳ μετ' ἀλλήλων εἰσίν, οὕτως ἵνα καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὡς μετ' ἀλλήλων. Συμβαίνει τινὰς εἶναι τριάκοντα ὑπὸ τὸ ἓν, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα οὐ δύναται προσκαρτερεῖν· ἀλλὰ τινὲς μὲν αὐτῶν σχολάζουσι τῇ εὐχῇ ὥρας 12, καὶ βόλονται ἀναγινῶναι· ἄλλοι δὲ προθύμως διακονοῦσιν· ἄλλοι δ' ἐξ αὐτῶν ἐργάζονται τι ἔργον. Ὀφείλουσιν οὖν οἱ ἀδελφοί, εἴ τι παιδεύσιν, ἐν ἀγάπῃ καὶ χαρᾷ εἶναι μετ' ἀλλήλων· καὶ ὁ ἐργαζόμενος, περὶ τοῦ εὐχομένου οὕτω λεγέτω, » ὅτι ἐν ὁ ἀδελφός μου κτῆται θησαυρὸν, ἐπεὶ κοινός ἐστι, κτῆσθαι ἔχω καὶ ὁ εὐχόμενος περὶ τοῦ ἀναγινώσκοντος οὕτω λεγέτω, » ὅτι ὁ ἐκεῖνος ὠφελείται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς ἐμὸν προχωρεῖ κέρδος· καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὖτις τοῦτο λεγέτω, » ὅτι τὴν διακονίαν ἦν ποιεῖ, κοινὴ ἐστὶν ὠφέλεια. Ὡς περὶ γὰρ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶ σῶμα, καὶ βυθοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ ἑκαστον ἴδιον ἐκτελεῖ ἔργον· πλὴν ὁ ὀφθαλμὸς ὑπὲρ ὅλου τοῦ σώματος βλέπει, καὶ ἡ χεὶρ ὑπὲρ ὅλων τῶν μελῶν ἐργάζεται, καὶ ὁ ποὺς περιπατεῖ ὅλα τὰ μέλη ἐπιφερόμενος, καὶ ἄλλο συμπάσχει, οὕτω καὶ οἱ ἀδελφοὶ μετ' ἀλλήλων ἤτωσαν· καὶ μήτε ὁ εὐχόμενος κρινέτω τὸν ἐργαζόμενον, διότι οὐκ εὐχεται· μήτε ὁ ἐργαζόμενος κρινέτω τὸν εὐχόμενον, ὅτι ἐκεῖνος παρηγορεῖ κατὰ ἐργάζομαι· μήτε ὁ διακονῶν κρινέτω τὸν ἑτερον. Ἄλλ' ἑκαστος ἢ εἴ τι ποιεῖ, εἰς δοῦσαν Θεοῦ ποιεῖτω. Ὁ ἀναγινώσκων τὸν εὐχόμενον ἔχει ἐν ἀγάπῃ καὶ χαρᾷ, τοῦτο λογιζόμενος ὅτι ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχεται· καὶ ὁ εὐχόμενος περὶ τοῦ ἐργαζομένου τοῦτο λογιζέσθω, ὅτι ὁ ποιεῖ, εἰς κοινὴν ὠφέλειαν ποιεῖ. Καὶ οὕτω δύναται ὁμοφρονία πολλή καὶ εἰρήνῃ καὶ συμφωνία ἐν τῷ συνδεδόμῳ τῆς εἰρήνης.

Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ ταῦτα, πάντες οἱ ἐν μονῇ μοναχοὶ εἰσιν ὑπό-
 χρεοὶ νὰ συντελῶσι κατὰ τὴν ἰδίαν ἑκαστος δύναμιν καὶ γνῶσιν
 ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἡ ἀδελφότης συνέστη, ἔπεται, ὅτι καὶ πᾶς
 μοναχὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ καὶ λαμβάνῃ τὰ διὰ τὴν
 συντήρησιν τοῦ ἀναγκαῖα καὶ, ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος τοῦ ἐρ-
 γάζεσθαι, τὴν ἀπαιτουμένην περιθαλψιν ἐκ τῆς κοινῆς μοναστηριακῆς
 περιουσίας, ἥτις, μία καὶ ἀδιαίρετος οὖσα κατὰ τὸν προσδιορισμόν
 τῆς, οὐδέποτε δύναται νὰ διαιρεθῇ μεταξὺ τούτου ἢ ἐκείνου τῶν
 μοναχῶν πρὸς κάρπωσιν (ἐκτὸς μόνων τῶν περιστάσεων τῶν δια-
 λαμβανομένων ἐν τοῖς ἔθροισ 3—9 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 4
 Δεκεμβρίου 1834 (α) περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἐν τοῖς διαλυθεῖσι
 μοναστηρίοις μοναχῶν), ἢ ἰδιαιτέραν ἀποθησαύρισιν· διότι,
 εἰς οὐδένα τῶν ἀπ᾽ γενομένων παραδεκτῶν εἰς τὴν ἀδελφότητα
 συγχωρεῖται, κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, νὰ εἴπῃ ποτὲ τοῦτο ἔστιν
 ἐμὸν (β). Δυστυχῶς ὁμως περιῆλθεν ἐσχάτως εἰς γνῶσιν ἡμῶν

» κρατεῖν ἀλλήλους, καὶ συνδιαγίνει μετ' ἀλλήλων ἐν ἀκραιότητι καὶ ἀφιλότιπτι
 » καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, »

(α) Βλ. ἐμπροσθεν σελ. 83—86.

(β) Βλ. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Λόγ. Ἀσκητικ. « Ἀποθήκη δὲ τοῖς πᾶσιν
 » ἔστω μία κοινὴ, καὶ μηδὲν ἰδίον ἑκάστῳ ὀνομαζέσθω· μὴ ἱμάτιον, μὴ ὑπό-
 » δημα, μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸς τὴν ἀναγκαίαν χρεῖαν τοῦ σώματος, ἀλλ' ἐν τῇ
 » ἐξουσίᾳ τοῦ καθηγουμένου ἢ χρήσις ἔστω ἐκ τῶν κοινῶν τὸ κατάλληλον ἐκά-
 » στῳ χρησιμεύειν κατὰ τὴν τοῦ προηγουμένου ὑπῆγησιν ». Καὶ ἀλλὰ χυ-
 » αῖτόθι ὁ αὐτὸς Πατὴρ λέγει· « Ὅταν οὖν πλείους πρὸς τὸν αὐτὸν βλέποντες
 » τῆς σωτηρίας σκοπὸν τὴν μετ' ἀλλήλων ζωὴν καταδέξονται, χρὴ τοῦτο
 » πρὸ πάντων ἐν αὐτοῖς κρατηθῆναι τὸ, μίαν ἐν πᾶσι καρδίαν εἶναι, καὶ θέ-
 » λημα ἓν, καὶ μίαν ἐπιθυμίαν, καὶ, καθὼς νομοθετεῖ ὁ Ἀπόστολος, ἐν γενέ-
 » σθαι σῶμα ἐκ διαφόρων μελῶν συνηρμοσμένον πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς συνο-
 » χίας. Τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλως κατορθωθῆναι, εἰ μὴ ἐκεῖνο κρατήσῃς, τὸ
 » μὴ ἐπονομάζεσθαι τι· ἀποτεταγμένως μῆτε ἱμάτιον, μῆτε σκεῦος, μῆτε ἄλλο τι
 » τῶν εἰς τὴν κοινὴν ζωὴν χρησιμευόντων, ἵνα ἑκαστον τούτων τῆς χρείας ᾖ, καὶ
 » μὴ τοῦ κεκτημένου — ». Καὶ ἐν τοῖς κατὰ πλάτος ἔθροισ τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς (ἐ-
 » ρωταποκρίσει ΑΒ')· « Χρὴ μὲντοι τοὺς ἀπ᾽ παραδεχθέντας εἰς τὴν ἀδελφότητα
 » μὴ ἐπιτρέπεσθαι παρὰ τοῦ προσετώτος πρὸς μηδὲν ἀπομετεωρίζεσθαι· μηδὲ,
 » προσφάσει οικίῳν ἐπισκέψεως ἀναχωρεῖν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀμάρτυρον ζωὴν
 » διάγειν, μῆτε φροντίδας συγχωρεῖσθαι ἔχειν ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν συγγενῶν
 » κατὰ σάρκα· ὅπως μὲν γὰρ ἀποδοκιμάζει ὁ λόγος τὸ ἐ μὲν καὶ τὸ σὺν
 » ἐν ἀδελφότητι λέγεσθαι· ἦν γὰρ, φησί, πάντων τῶν πιστευ-

ἄτοπον, ἀτιμωρητὶ ἐκ τινος χρόνου πραττόμενον ἐν τισι τῶν κα-
θ' ἡμᾶς εὐαγῶν μοναστηρίων—οἷον ἐν τῷ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου,
ἐν τοῖς ἐν Ἀνδρῶ, καὶ ἐν ὀλιγίστοις ἄλλοις — ἐνθα μοναχοί, τι-
πολοφοῦντες ἑαυτοὺς διὰ τῆς ἁλλοτρίας τῷ μοναστικῷ βίῳ προσπ-
γορίας *Σενατόρων καὶ Προκρίτων*, διαμερίζονται μεταξύ των
τὰ μᾶλλον προσοδοφόρα μοναστηριακὰ κτήματα καὶ, προφάσει
κουφισμοῦ τῆς οἰκείας μονῆς ἀπὸ τῶν ἐξόδων τῆς καλλιέργειας,
ἀπολαμβάνουσι τὰς ἐτήσιαις ἐπικαρπίας πρὸς ἰδιαιτέρον κέρδος ἀ-
ποθησαυρίζοντες· οὕτω δὲ, τὴν μὲν ἀδελφότητα ἀπὸ τῶν εἰς αὐ-
τάρκειαν ἀναγκαίων τὴν δὲ μονὴν ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς προσόδων,
ἱεροσύλως ἀποστεροῦσι. Διὸ, παραγγέλλομεν αὐστηρῶς ἵνα τοῦτο,
τὸ καὶ εἰς τοὺς Κανόνας καὶ εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς διατάξεις
προδήλως ἀντιβαῖνον, παύσῃ ὀλοτελῶς καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηδαμῶς
γένηται. Ὅσα δὲ κτήματα μοναστηριακὰ ἐφθασαν νὰ κατέχωσι
μοναχοί, εἴτε ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἰδιορρύθμως καταληφθέντα,
λόγῳ δῆθεν πρεσβείων ἢ ἐκ σατανικῆς ἐπάρεσως, ἵνα ὑπερέχωσι
τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, εἴτε ἐπὶ ὀρισμένῳ χρόνῳ ἢ διὰ βίου κατα-
χρηστικῶς αὐτοῖς παραχωρηθέντα (α), ταῦτα θέλουσιν ἀφαιρεθῆ
ἀπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἀπροφασίστως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, διὰ
τῆς φροντίδος καὶ τῆς συντόνου ἐπιμελείας τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν,
καὶ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐν τῇ μονῇ καθεσταμένην Ἀρχήν, ἵνα καλ-
λιεργῶνται καὶ διατίθενται κατὰ τὰ περὶ τῶν μοναστηριακῶν κτη-
μάτων ἐν γένει νομοθετημένα τε καὶ διατεταγμένα, ἐπὶ ὠφε-
λεῖα κοινῇ ἀπάσης τῆς ἀδελφότητος.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΔ'.

*Περὶ τοῦ τίνας εἰσὶ δεκτοὶ εἰς τὰς μονὰς ὡς δοκιμοὶ καὶ
περὶ τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς κουρᾶς αὐτῶν.*

Εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 25 τῆς ἡλικίας ἔτος δὲν ἐπι-
τρέπεται οὔτε ἐκ τῶν ἱερῶν Κανόνων, οὔτε ἐκ τῶν νόμων τῆς πο-

* πάντων καρδία καὶ ψυχὴ μετὰ, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν
ὑπάρ' ἁγίων αὐτῶ ἐλεγεῖν ἴδιον εἶναι.

(α) Βλ. ἐμπροσθεν σελ. 40—41, καὶ σελ. 60—61.

τείας νὰ γίνωσι μοναχοί· διότι, ἵνα ἐνστερνισθῇ τις τὸν μοναστι-
κὸν βίον, δὲν ἀρκεῖ μόνον ὁ κατὰ πᾶσαν πιθανολογίαν διὰ τῆς ἐνη-
λικιότητος προσκτώμενος τέλειος νοῦς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ δοκιμα-
σία κανονικὴ πρὸς πίστωσιν, ἀνδύναται ὁ τοιοῦτος νὰ ἐγκαρτερήσῃ
εἰς τὸν ἄγαμον βίον.

Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ὀρμωμένη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καὶ ταῖς δια-
τάξεσι τῆς Καθόλου Ἐκκλησίης στοιχοῦσα, εἶχεν ἐκδώσει, ἐκ τοῦ
ἔτους 1839 καὶ μετὰ ταῦτα, διαφόρους ἐγκυκλίους διαταγὰς, δι' ὧν
ἀπηγόρευσε τὴν ἐν ταῖς μοναῖς παραδοχὴν ἀνθρώπων ἀγνώστων,
προτιθεμένων νὰ τύχωσιν ἐν αὐταῖς οὐχὶ τόπον μετανόας, ἀλλὰ
αρυπτήριον· ἢ νέον, ὀρμωμένων οὐχὶ ἐκ πόθου τοῦ μοναστικοῦ
βίου, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπεκφύγωσι τὴν στρατείαν, χωρὶς νὰ συλλογι-
ζωνται οὔτε οὗτοι, οὔτε οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες των, ὅτι ἁμαρ-
τάνουσι βαρέως· διότι οὕτως οὐ μόνον τοὺς νόμους τῆς πολιτείας
παραβαίνουσι καὶ εἰς τὴν πατρίδα προξενοῦσι βλάβην, ἀλλὰ καὶ
αὐτὰ τὰ μοναστήρια ἐμβάλλουσιν εἰς δεινοὺς πειρασμούς. Διὰ
τῶν εἰρημένων δ' ἐγκυκλίων αὐτῆς 23 Σεπτεμβρίου 1839 ὑπ' ἀ-
ριθ. 7985, 8056· 31 Ἰανουαρίου 1840, ἀριθ. 8318· 5 Ἰουνίου
1841, ἀριθ. 9697· 21 Ἀπριλίου 1848, ἀρ. 16336· καὶ 27 Σε-
πτεμβρίου 1848, ἀριθ. 16346, 16347—, αἵτινες δημοσιεύονται
ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. ΚΑ', σελ. 100 μέχρις 107, ἡ Ἱερὰ
Σύνοδος ἀπηγόρευσεν εἰς τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια, ἐπὶ ποινῇ
αὐστηρᾷ, νὰ κείρωσι μοναχὸν τὸν ὅστις δὲν ὑπάσπῃ προηγουμέ-
νως τὴν κατὰ τὰς μοναστικὰς καὶ κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς (βλ.
Ε' Καν. τῆς ΑΒ') διατάξεις τριετῆ δοκιμασίαν, καὶ δὲν ἔχει συμπε-
πληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Αὐτὰ ταῦτα ἐνομοθε-
τήθησαν ἔπειτα καὶ διὰ τοῦ ΙΑ' ἀρθρου τοῦ Σ' νόμου. Ἐπειδὴ δὲ
καὶ ἐν τούτῳ τῷ ἀρθρῷ τοῦ νόμου ὠρίσθη ποινὴ οὐ μόνον κατὰ τοῦ
παρὰ τοὺς Κανονικοὺς ὄρους ἐνεργήσαντος κουράν μοναχοῦ, ἀλλὰ
καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἄνευ Κανονικῆς δοκιμασίας λαβόντος τὴν κου-
ράν, διὰ τοῦτο, ἵνα προφυλάξωμεν ἀπὸ τὰς συνεπειὰς τοῦ νόμου
ἀμφοτέρους αὐτοὺς, μάλιστα δὲ τὸν μοναχὸν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ
γνωρίζῃ, ὅτι εἰς οὐδὲν τὸν ὠφελεῖ ἡ ἄκριτος καὶ ἀδοκίμαστος κουρά
— διότι κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον καὶ κατὰ τὴν Ζ' Οἰκουμένην—
Δ.

κὴν Σύνοδον (Καν. 10') « ὧν ἡ ἀρχὴ ἀδόκιμος καὶ τὸ πᾶν ἀπόβλη-
 » τον » —, προσθέτομεν ὡς, ὅτι ὁ τὸν μοναστικὸν βίον ἐπιθυμῶν
 δύναται μὲν ἐνῆλξιν γινόμενος, ἥτοι ἀφοῦ συμπληρώσῃ τὸ 21 ἔτος
 τῆς ἡλικίας του, νὰ εἰσέλθῃ εἰς μοναστήριον· προσερχόμενος δὲ, ὅ-
 φεῖλει νὰ φέρῃ μεθ' ἐαυτοῦ καὶ ἐπιδότησιν πρὸ πάντων εἰς τὸν ἡ-
 γούμενον τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ὅτι ὑπάρχει κατὰ τὸν νόμον ἐγγυ-
 γραμμένος εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Κράτους καὶ ἔχει δεδομένον
 τὸν ὄρκον τοῦ πολίτου Ἕλληνας. Εἶναι δὲ ὑπόχρεως νὰ προσαγάγῃ
 αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν, διότι, κατὰ τὸν τρίτον παράγραφον τοῦ 11
 ἀρθρου τοῦ Σ' νόμου (βλ. ἔμπροσθεν σελ. 133), οὐδεὶς δύναται νὰ
 λάβῃ τὴν κανονικὴν κοινὴν τοῦ μοναχοῦ — εἰ καὶ ὑποστὰς τὴν κα-
 νονικὴν δοκιμασίαν καὶ κριθεὶς ἄξιος —, « ἐὰν δὲν ᾔναι πολίτης
 » Ἕλληνας καὶ δὲν ἔδωκε προηγουμένως τὸν νενομισμένον ὄρκον τοῦ
 » πολίτου Ἕλληνας ». Καὶ γίνεται μὲν δεκτὸς ἐν τῇ μονῇ ὡς δό-
 κιμος, δὲν κείρεται δὲ μοναχὸς ἀμέσως (α). Ἄλλ' ἅμα εἰσελθὼν,
 πρέπει νὰ παραδοθῇ πρῶτον εἰς τὴν φροντίδα καὶ δοκιμασίαν ἀ-
 γαθοῦ καὶ σώφρονος Γέροντος, ὡς ὑποτακτικὸς αὐτοῦ, παρὰ τῷ
 ὁποίῳ θέλει διδάσκεισθαι ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ (β) καὶ,

(α) Ε'. Νεαρὰ Ἰουστινιαν. Κεφ. Β'. . . . « Θεσιζόμεν, τοῖς θεοῖς ἀ-
 » κολουθοῦντες κανόσι, τοὺς εἰς μονήρην βίον παραγγέλλοντας μὴ προχείρως
 » εὐθὺς παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἡγουμένων τῶν εὐαγῶν μοναστηρίων σχήμα-
 » λαμβάνειν μοναχικόν, ἀλλ' ἐπὶ τριετίαν ὕλην. . . προσκατερεῖν, οὕτως τοῦ
 » μοναχικοῦ σχήματος ἡξιωμένους, ἀλλὰ κούρῃ τε καὶ ἐσθῆτι τῇ τῶν καλου-
 » μένων χρῆσθαι λαϊκῶν, καὶ μένειν τὰ τοῦ Θεοῦ διδασκομένους λόγια. Καὶ
 » τοὺς εὐλαβεστάτους αὐτῶν ἡγουμένους πυνθάνεσθαι τε αὐτῶν. . . πόθεν
 » αὐτοὺς ἐπιθυμία τοῦ μονήρους εἰσῆλθε βίου· καὶ μανθάνοντας παρ' αὐτῶν
 » ὡς οὐδεμίᾳ πονηρᾷ πρόφασιν εἰς τοῦτο αὐτοὺς ἤγαγεν, ἔχειν αὐτοὺς ἐν
 » τοῖς διδασκομένοις ἔτι καὶ νοουετούμενοις, καὶ διάπειραν λαμβάνειν τῆς
 » αὐτῶν καρτερίας τε καὶ σεμνότητος. Οὐ γὰρ ῥάδιον βίου μεταβολῇ, μὴ
 » μετὰ συνουσίας ψυχῆς γινομένη. Καὶ εἰ μὲν τὸν τριετην βίον ἅπαντα δια-
 » μένοιεν, ἀρίστους ἑαυτοὺς καὶ κατερικωτάτους τοῖς τε ἄλλοις μοναχοῖς καὶ
 » τῷ ἡγουμένῳ δεικνύντες, τούτους τῆς μοναχικῆς ἀξιοῦν στολῆς τε καὶ
 » κούρᾳς ».

(β) Ε'. Νεαρ. Ἰουστινιαν. (Ἐν τῷ προοίμῳ) « Ὁ ἐν ἀσκήσει μοναχικῇ
 » βίῳ· οὕτως ἐσθὶ σεμνὸς, οὕτως οἰκαιοῦν οἶδε Θεῷ τὸν εἰς τοῦτον ἐρχόμενον
 » ἄνθρωπον, ὥστε πάντα μὲν ἀνθρώπινον αὐτοῦ σκίλον ἀποξύνειν, καθάρων δι-

παιδόντος τοῦ χρόνου, νὰ ἐκτελῇ ἐν τῇ μονῇ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἱγουμενίου ἔργα ἀφορῶντα τὴν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὀφειλομένην πακοήν, διατελῶν ἀείποτε ἡπῖος καὶ νηφάλιος ἐπὶ ὅλον τὸν τῆς δοκιμασίας χρόνον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν φίλεργος καὶ καρτερικὸς δὲν θέλει δειλιάσει ἀπὸ τῆς τριετοῦς δοκιμασίας, ὁ δὲ φυγόπονος καὶ υποκριτὴς θέλει ἀποστραφῇ αὐτὴν καὶ ἀποδειχθῇ ἀνεπιτήδειος πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον, γενήσεται ἐντεῦθεν κατὰδῆλος τοῦ μὲν ἡλικιῶν πρόθεσις, τοῦ δὲ ἡ ὑπόκρισις καὶ ἀπάτη (α). Ἀλλὰ καὶ ὁ οὕτως ἐπὶ τρία ἔτη δοκιμασθεὶς δὲν κείρεται, ἂν δὲν ἐγκρίνη τὴν κουράν ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Ἱγούμενος τῆς μονῆς, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν Πνευματικὸν τοῦ δοκίμου καὶ τὸν Γέροντα αὐτοῦ, ἐπιδίδωσιν ἑγγράφον μαρτυρίαν περὶ τῆς σταθερᾶς καὶ ἐπιμόνου εἰς τὸν μοναστικὸν βίον ἐπιθυμίας τοῦ δοκιμασθέντος, περὶ τῆς πραότητος, ταπεινότητος, ὑπακοῆς καὶ σωφροσύνης αὐτοῦ, — ἀρετῶν, τῶν ὁποίων δείγματα παρέσχε κατὰ τὴν τριετὴ δοκιμασίαν. Τὴν μαρτυρίαν δὲ ταύτην λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος υπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς μονῆς, καὶ ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Γέροντος τοῦ ὁποίου ἦτον ὑποτακτικὸς ὁ δοκιμασθεὶς, καὶ τοῦτον εὐλογήσας καὶ νουθετήσας, ἐκδίδει τὸ ἑγγράφον τῆς ἀδείας διὰ τὴν κουράν του. Ἐὰν

» ἀποφαίνειν, καὶ τῇ λογικῇ πρόποντα φύσει, καὶ τὰ πολλὰ κατὰ νοῦν ἐ-
» νεργοῦντα, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων φροντίδων ὑπέρτερον. Εἰ τοίνυν μέλλοι τις
» εἶσεσθαι μοναχὸς ἀκριβῆς, δεῖ καὶ τῆς τῶν θεῶν αὐτῷ λογίων παιδείας καὶ
» ἀσκήσεως » (γυμνάσεως) » ἀκριβοῦς, ὥστε τηλικαύτης ἀξίῳ γενέσθαι με-
» ταβολῆς ».

(α) « Κοινὸς δὲ ἐπὶ πάντων δοκιμασίας τρόπος, εἰ πρὸς πᾶσαν ταπεινόφρο-
» σὴν ἀνεπαισχύντως διάκεινται, ὡς καὶ τὰς εὐταλεστάτας δέχεσθαι τέχνας,
» ἐὰν τὴν ἐκείνων ἐργασίαν χρήσιμον εἶναι ὁ λόγος ἐγκρίνη. Καὶ ἐπειδὴ
» διὰ πάσης ἐξετάσεως ἕκαστος παρὰ τῶν ἐπιστημόνων ἐρευνᾷ τὰ τοιαῦτα
» δυναμένων, ὡς περ τι σκευὸς εὐχρηστον τῷ δεσπότη, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἁ-
» γαθὸν ἔτοιμον ἀποδειχθῇ, συναριθμεῖσθαι τοῖς ἀνατεθεικόσιν ἑαυτοὺς τῷ Κυ-
» ρίῳ. Μάλιστα δὲ τῷ ἀπὸ τίνος περιφανεστέρου βίου πρὸς τὴν καθ' ὁμοίω-
» σιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ταπεινόφροσύνῃ ἐπιειγομένην, ὁρῶν
» χρὴ τινὰ τῶν ἐπονειδίστων εἶναι δοκούντων παρὰ τοῖς ἑξωθεν, καὶ ἐπι-
» τηρεῖν εἰ μετὰ πάσης πληροφορίας ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον τῷ Θεῷ ἑαυτὸν
» περὶσσοῖν » (Βλ. Μεγ. Βασίλ. ἐν ταῖς κατὰ πλάτος βροίς, πρωταποκρ. Ι').

ὁμως τὸ μοναστήριον ἀπέχῃ πολὺ ἀπὸ τῆς καθέδρας τοῦ Ἐπισκο-
που, τότε πέμπεται πρὸς αὐτὸν ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἔγγραφος μαρ-
τυρία.

Ὁ δόκιμος, πρὶν ἢ γένῃ μοναχός, ἀναγινώσκει τὰς ἐν τῷ καιρῷ
τῆς τελετῆς τῆς κουρᾶς γενησομένας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐρωτή-
σεις καὶ τὰς πρὸς τὸν ἱερέα ἀποκρίσεις του. Ἐὰν δὲ οὗτος τύχῃ μὴ
γινωρίζων γράμματα, ἀκούει αὐτὰς ὑπ' ἄλλου ἀναγινωσκομένης, καὶ
αὐτὸς λέγει ἐν δέοντι ὅτι δέχεται, ὅτι παραμενεῖ εἰς τὸ μοναστή-
ριον ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς, καὶ ὅτι τηρήσει ἀκριβῶς πάσας τὰς
ὑποσχέσεις αὐτοῦ. Ὡφέλιμον ὁμως εἶναι νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ ὁ ἴδιος
συνεχῶς καὶ ἔτι ὠφελιμώτερον ν' ἀσχολῇται εἰς ἀνάγνωσιν καὶ με-
λέτην ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἠθικῶν βιβλίων, κατὰ τὰς ὥρας τῆς
ἀνέσεως ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΑ ΙΕ' καὶ ΙΣ'.

*Εἰς τίνας τῶν μοναχῶν, καὶ ἐν τίσι περιστάσεσιν, ἐπιτρέπεται
ἢ ἐν τῷ κόσμῳ διαμονή· καὶ ὑπὸ τίνας ἐπιτήρησιν οὗτοι
κεῖνται ἐφ' ὅσων διαμελῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ.*

Τὸ ΙΕ' ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ στηρίζεται εἰς τὰς διατάξεις
τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 8 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 4 Δεκεμβρίου
1834 (α), κατὰ τὰ ὅποια ἐπιτρέπεται νὰ διαμένῃ ἐκτὸς τῆς
μονῆς τῆς μετανοίας του ἐκεῖνος, ἡ ἐκεῖνοι τῶν μοναχῶν, οἵτινες
ἤθελον κριθῇ ἄξιοι ὑπηρεσίας ἐκκλησιαστικῆς, ἡ διδασκαλικῆς, ἐν
τῷ κόσμῳ.

Ἡ δὲ ἐν τῷ ἐπομένῳ ΙΣ' ἁρθρῷ διατασσομένη πνευματικὴ ἐ-
πιτήρησις ἐκείνου ἡ ἐκείνων ἐκ τῶν μοναχῶν, ὅσοι, ἀδείξαι τοῦ μο-
ναστηριακοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου,
ἐξέρχονται τῆς μονῆς των ἢ δι' ὑπηρεσίαν μοναστηριακὴν ἢ χάριν
σπουδῆς, ἀπόκειται κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας εἰς τὸν
Ἐπίσκοπον τοῦ τόπου, ἐνθα οὗτοι διαμένουσι προσωρινῶς καὶ μέ-
χρι τῆς ἐπανόδου αὐτῶν εἰς τὴν μονὴν τῆς μετανοίας των.

(α) Βλ. ἐμπροσθεν σελ. 83—87.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν μοναχῶν.

Ὁ 5' Κανὼν τῆς ΑΒ' ἀγίας Συνόδου, αὐτολεξεὶ καταχωρισθεὶς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ΙΖ' ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, αἶρει πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὅτι ἡ μονὴ τῆς μετανοίας ἐκάστου μοναχοῦ, α) κτᾶται τὴν κυριότητα τῶν κατὰ τὴν ἀπόκαρσιν προσφερομένων αὐτῇ ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ κτημάτων καὶ β) καθίσταται νόμιμος κληρονόμος τῆς περιουσίας του μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ, ἐξαίρουμένων τῶν κατωτέρω ἐκτεθησομένων περὶ τῆς ἐξουσίας μοναχοῦ εἰς τὸ διαθέτειν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῶν ἰδίων τέκνων καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος αὐτῶν εἰς τὸ κληρονομεῖν ἐξ ἀδιαθέτου τὸν οἰκεῖον γονέα τὸν μετὰ τὴν κουράν ἀποβιώσαντα (α).

Αὐτῷ τῷ Κανόνι στοιχοῦσι καὶ αἱ ἐν τῇ Ἑξαβιβλίῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου (βιβλ. Ε', τίτλ. Δ') 2 καὶ 4 διατάξεις ὧν ἡ μὲν 2 εἶναι αὐτὸ τὸ κεῖμενον τοῦ Κεφ. Ε' τῆς Ε' Ἰουστινιανείου Νεαρᾶς (ε), ἡ δὲ 4, εἶναι περίληψις αὐτοῦ τούτου τοῦ Κανόνος τῆς ΑΒ' Συνόδου.

Σύμφωνοι πρὸς ταῦτα διατάξεις κεῖνται παρ' ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔτους 1834 καὶ ἐφεξῆς, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπὸ Στοιχ. ΚΒ', σελ. 107—116, δημοσιευομένων ἐγγράφων Ὑπουργικῶν τε καὶ Συνοδικῶν, 8 Ἰανουαρίου 1834, ἀριθ. 2112 — 14 Φεβρουαρίου 1834, ἀριθ. 353 — 11 Μαΐου 1834, ἀριθ.

(α) Αἱ ἐξαίρεσις αὗται καθιεροῦνται διὰ νόμων Αὐτοκρατορικῶν, οἵτινες, κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων (βλ. τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Ἀνδρέου Ζ. Μάμουκα Τόμ. Β', σελ. 32. καὶ σελ. 143 αὐτόθ. — καὶ Τόμ. Θ', σελ. 148.), καὶ κατὰ τὸν ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1835 νόμον, ἰσχύουσι παρ' ἡμῖν «μέχρις οὗ δημοσιευθῇ ὁ Πολιτικὸς Κώδικς».

(β) «Κακεῖνο δὲ προσδιορίζομεν, ὥστε τὸν εἰς μοναστήριον εἰσεῖναι βουλόμενον, πρὶν εἰς τὸ μοναστήριον εἰσελθεῖν, ἄδειαν ἔχειν τῷ εἰς αὐτοῦ χρῆσθαι καὶ ὅν βούλεται τρόπον εἰσελθόντι γὰρ, συνακολουθήσει πάντως τὰ πράγματα, καὶ μὴ ῥητῶς εἰσάγειν ταῦτα φήσας, καὶ οὐκ ἔσται κύριος αὐτῶν οὐκέτι κατ' οὐδένα τρόπον». (Νεαρ. Ἰουστινιαν. Ε', κεφ. Ε').

3615 — 28 'Απριλλίου 1836, ἀριθ. 5387 — 6. Μαΐου 1837, ἀριθ. 11090, 12474 — ἔτι δὲ, καὶ ἐκ τοῦ ἐν εἰδικῇ τινι περιστάσει ἐκδοθέντος τῇ 15 'Απριλλίου 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπογραφῆς τῶν πραγμάτων, ἅτινα προαιρεῖται νὰ προσφέρῃ τῇ μονῇ ὁ εἰς αὐτὴν ὡς δοκιμος εἰσφερόμενος.

Ἡ ἀπογραφή κατατίθεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ μοναστηρίου καὶ, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὑπὸ τῶν Κανόνων ὀριζομένου χρόνου τῆς δοκιμασίας καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ δοκίμου εἰς τὴν χορείαν τῶν μοναχῶν, συντάσσεται περὶ τῆς τῇ μονῇ γινομένης προσφορᾶς κινήτων ἢ ἀκινήτων συμβολαιογραφικῶν ἔγγραφων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 42 ἄρθρου τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου. Ἡ πράξις αὕτη, ἐὰν σκοπῇ τὴν εἰς τὴν μονὴν μετάθεσιν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου 1856 (Τ4) νόμου ἀναφερομένων δικαιωμάτων, μεταγράφεται εἰς τὰ βιβλία τῆς μεταγραφῆς· τὰ δὲ προσφερόμενα, κινήτὰ ἢ ἀκίνητα, σημειοῦνται ἀπαρallάκτως εἰς τὸ Κτηματολόγιον τοῦ μοναστηρίου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν ὡς περιουσία αὐτοῦ ἀναφαίρετος (α).

Ἐὰν ἡ περιουσία, ἣν ὁ μονάσαι βουλόμενος προτίθεται νὰ εἰσφέρει εἰς τὸ μοναστήριον, ᾗναι βεβαρημένη μὲ ὑποθήκας ἢ ἄλλα πραγματικὰ (ἀπόλυτα) δικαιώματα, ἢ ἐὰν ὁ εἰσφέρων αὐτὴν ἔχῃ χρέη, ὀφείλει οὗτος νὰ δηλώσῃ ταῦτα πάντα ἐν τῇ κατὰ τὰ προειρημένα συντασσομένη ἀπογραφῇ· τὸ δὲ Ἑπουργεῖον, σταθμίζον τὰ βάρη ταῦτα καὶ τὰ χρέη (ὧν τὴν πληρωμὴν ὁ μονάσαι βουλόμενος θέλει νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν μονήν) πρὸς τὴν εἰσφερομένην θετικὴν περιουσίαν, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς ἀποποιήσεως αὐτῆς. Ἄν δὲ ὁ συντάξας τὴν ἀπογραφὴν ἀπέκρυψε τὰς ὑποθήκας ἢ τὰ ἄλλα τοῖς εἰσφερομένοις κτήμασιν ἐπικείμενα πραγματικὰ δικαιώματα, ἐντεῦθεν ἡ μὲν κατὰ τὸν νόμον ἰσχὺς καὶ ἐκ-

(α) * Αἱ ἀπὸ τῶν προσερχομένων εἰς ἀπόκαρσιν γινόμεναι ἐκούσιως κατὰ γνώμην τῶν προσφερόντων προσενέξεις, προσδεχθήσονται καὶ ἀπογραφῆ· * συνταί ἐν τῷ Βιβλίῳ τῆς μονῆς ». (Νεαρ. ΔΖ'. Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Βλ. Συλλογ. Γ. Β. Ζαχαρίου, σελ. 409).

καὶ τῶν τοιούτων δικαιωμάτων κατ' οὐδὲν ἐλαττοῦται· ὁ δὲ μοναχὸς ἐπιτιμᾶται προσηκόντως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου ὡς καταψευδόμενος. Ἄν δὲ ὁ συντάξας τὴν ἀπογραφὴν ἀπέκρυψε τὰ χρεὴ οἷς εἶναι βεβαρημένος, ἐπιτιμᾶται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ὡς ἐμβάλλων εἰς πράγματα καὶ πειρασμοὺς τὸ μοναστήριον διὰ τῆς ἀποσιωπῆσεως τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς περιουσίας του. Ἡ δὲ μονὴ, ζῶντος μὲν τοῦ μοναχοῦ καὶ προσε-νεγκόντος αὐτῇ ἅπασαν τὴν θετικὴν αὐτοῦ περιουσίαν, ἐνέχεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν μέχρι μόνου τοῦ ποσοῦ τῆς περιουσίας ταύτης, οὐδὲν πλέον ὀφείλουσα· εἰσενεγκόντος δὲ τοῦ μοναχοῦ κατ' εἶδος μόνον ὠρισμένα πράγματα, οὐδόλως ἐνέχεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, καθὼς εἰδικῶς ὠρισμένων πραγμάτων δωρεοδόχος. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ μοναχοῦ, ἐὰν ἡ μονὴ ᾖ ὁ μόνος κληρονόμος αὐτοῦ, ἀποδεξαμένη ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς τότε γινόμενης τὴν κληρονομίαν, ἐνέχεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν ὡς πᾶς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος, τουτέστι μέχρι τῆς ἐξαντλήσεως τῆς κληρονομικῆς περιουσίας, εἰς οὐδὲν δὲ περαιτέρω. Ἄν δὲ ἐκκληρονόμησε τὸν μοναχὸν μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐνέχεται εἰς τὰ ἀνωτέρω χρεὴ κατὰ λόγον τῆς κληρονομικῆς αὐτῆς μερίδος. Ἄν δὲ τέλος λαβοῦσα κατ' εἶδος ὠρισμένα πράγματα λόγῳ δωρεᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς κούρας τοῦ τοιούτου μοναχοῦ, οὐδόλως ἐκκληρονόμησεν αὐτὸν, κληρονομηθέντα παρ' ἄλλων, εἰς οὐδὲν ἐνέχεται ἕνεκα τῶν ἐγγειρογράφων (τουτέστι τῶν μὴ ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυρούχων) κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεων.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν μοναχῶν καὶ περὶ τῆς εἰς τὸ διατίθεσθαι ἀνικανότητος αὐτῶν προκειμένου τοῦ λόγου, ἐπ' ἀνάγκης κρίνομεν νὰ διαλάβωμεν ὧδε περὶ τῶν ἐξῆς τεσσάρων περιπτώσεων πρὸς ὁδηγίαν, ἂν ποτε τοιαῦται συμβῶσι παρ' ὑμῖν. Αἱ περιπτώσεις δὲ αὗται εἰσιν αἱ ἐξῆς.

Α'. Ἐὰν ἀνὴρ ἢ γυνὴ μονάσῃ, ἂν μὲν ὧσιν ἀπαιδεσ, τὰ πράγματα αὐτοῦ ἢ αὐτῆς ἀνήκουσιν, ὡς προείπομεν, εἰς τὸ ἐν ᾧ εἰσῆλθε μοναστήριον. Ἐὰν ὅμως οὗτος ἢ ἐκείνη ἔχῃ τέκνα, καὶ πρὸ τῆς εἰς τὴν μονὴν εἰσελεύσεως δὲν διέταξέ τι περὶ τῶν ἰδίων πραγμάτων, ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει δύναται νὰ διαθέσῃ τὰ οἰ-

κειᾶ μεταξὺ τῶν τέκνων καὶ τοῦ μοναστηρίου οὕτως, ὥστε καὶ
τοῦτο, οὔτε ἐκείνη ν' ἀδικηθῶσιν. Ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ διαθέσῃ τὸ ἅ-
της περιουσίας ὑπὲρ τῶν τέκνων κατ' ἰσομοιρίαν, τότε ὀφείλει συνα-
ριθμῶν ἑαυτὸν ἢ ἑαυτὴν μετὰ τῶν τέκνων, νὰ κρατήσῃ ἐν μερί-
διον, τὸ ὅποῖον μένει εἰς τὸ μοναστήριον (α).

Β'. Ἐὰν, συνεστῶτος τοῦ γάμου, ὁ εἰς τῶν σύζυγων θελήσῃ νὰ γέ-
νη μοναχὸς καὶ εἰσέλθῃ εἰς μοναστήριον, εἰ μὲν εἶναι ὁ ἀνὴρ, ὀφεί-
λει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν σύζυγόν του τὴν προίκα καὶ εἴ τι ἄλλο ἀ-
π' αὐτῆς ἔλαβε, καὶ πρὸς τοῦτοις τοσοῦτον μέρος ἐκ τῆς γαμικῆς
δωρεᾶς, ὅσον ἐκ τῆς τελευταίας τοῦ ἀνδρὸς τῇ ἀνίκῃ κατὰ τὰ με-
ταξὺ αὐτῶν ἐν τῷ προικίῳ συμβολαίῳ κατὰ νόμον συμφωνηθη-
μένα. Εἰ δὲ γυνὴ εἶναι ἡ θέλουσα νὰ μονάσῃ, ὁ σύζυγος, ἀφοῦ
κρατήσῃ τὴν γαμικὴν δωρεάν, ἀποδίδει εἰς τὴν γυναῖκα τὸ
λοιπὸν τῆς προικὸς καὶ εἴ τι ἄλλο παρ' αὐτῷ ὑπάρχει ἐκ τῶν πραγ-
μάτων της. Ἐὰν δὲ ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι θέλωσι νὰ μονάσωσιν
ὁ μὲν εἰς ἀνδρῶν ἡ δὲ εἰς γυναικείον μοναστήριον, τότε, χωρὶς νὰ
λαμβάνωνται ὑπ' ὅψιν τὰ διὰ προικίων συμβολαίων συμφωνηθέντα,
ὁ μὲν ἀνὴρ κρατεῖ τὴν γαμικὴν δωρεάν, ἡ δὲ γυνὴ τὴν προίκαν καὶ
ὅ, τι ἄλλο ἀποδοδειγμένως ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνδρα, ἐκτὸς μόνον ἂν
ὁ εἰς θελήσῃ νὰ δωρήσῃ πλέον τι εἰς τὸν ἕτερον (β).

(α) Νεαρά Ἰουστινιαν. PKF', κεφ. ΔΗ' « Εἰ δὲ γυνὴ ἢ ἀνὴρ τὸν μοναχι-
κὸν ἐπιλέξῃται βίον, καὶ εἰσέλθῃ εἰς μοναστήριον, παῖδων οὐχ ὑπόντων,
ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε, τὰ πράγματα αὐτοῦ διαφέρειν κελεύομεν· εἰ δὲ
τὸ τοιοῦτον πρόσωπον παῖδας ἔχοι, καὶ μὴ πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὸ μοναστή-
ριον περὶ τῶν οἰκείων πραγμάτων ποιήσῃ διατύπωσιν, καὶ τὸ νόμιμον μέρος
τοῖς παισὶν ἀφορίσῃ, καὶ οὕτως ἐξέστω αὐτῷ καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸ
μοναστήριον τὴν ἰδίαν οὐσίαν εἰς τοὺς ἰδίους διελεῖν παῖδας, οὕτω μὲν τοιγε,
ὥς τε μηδὲ ἐπὶ ἐνὶ τῶν ἑαυτοῦ παίδων ἐλαττωσάτω τὸ νόμιμον μέρος· τὸ δὲ
μὴ δεδομένον τοῖς παισὶ μέρος, τῷ μοναστηρίῳ διαφέρειτω. Εἰ δὲ πάσαν τὴν
οὐσίαν μεταξὺ τῶν παίδων διελεῖν βουλῇται, τοῦ οἰκείου προσώπου τοῖς
παισὶ συναριθμουμένου, ἐν ἑαυτῷ μέρος πᾶσι τρόποις παρακρατεῖτω, ὁ-
φετλὸν τῷ δικαίῳ τοῦ μοναστηρίου διαφέρειν. Εἰ δὲ ἐν τῷ μοναστηρίῳ διά-
γαν τελευτήσῃ, πρὶν μεταξὺ τῶν οἰκείων παίδων τὰ ἴδια διανεμῇ πράγ-
ματα, τὸ μὲν νόμιμον μέρος οἱ παῖδες λήψονται, τὸ δὲ λοιπὸν τῆς οὐσίας
τῷ μοναστηρίῳ διαφέρειτω ».

(β) Νεαρ. Ἰουστινιαν. PKF'. Κεφ. Μ'. « Εἰ δὲ συνεστῶτος ἐκείνου τοῦ γάμου
ὁ ἀνὴρ μόνος ἢ ἡ γυνὴ μόνη εἰσέλθῃ εἰς μοναστήριον, διαλύσῃ ὁ γάμος

ἢ ἂν μοναχὸς μετὰ τὴν κανονικὴν ἀπόκαρσιν τοῦ ἀποκτήσῃ
 κληρονομίας ἢ ἐκ δωρεᾶς γονέων, ἀδελφῶν, θείων ἢ
 ἄλλων, ἔχει μὲν οὗτος κατὰ τὴν Ε' Νεαρὰν τοῦ Αὐτοκράτορος Λέον-
 τος ἀδιάστον καὶ κυρίαν τὴν γνώμην νὰ διαθέτῃ ὅπως βούλεται
 καὶ οὕτως εἰς αὐτὸν περιελθόντα, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν, ὅτε προεί-
 μετο νὰ μονάσῃ, ἀφιέρωσέ τι εἰς τὸ μοναστήριον τῆς μετανοίας του.
 Ἄν ὁμως μὴδὲν κατ' ἀρχὰς τῷ μοναστηρίῳ προσέφερε, τότε τὰ
 δύο τριτημόρια δύναται νὰ διαθέσῃ, τὸ δὲ ἄλλο τριτημόριον προσ-
 κληροῦται εἰς τὴν μονήν. Τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου
 τῆς Δικαιοσύνης, 18 Ἰουλίου 1856 καὶ ὑπ' ἀριθ. 6953, μετὰ τῆς
 μνημονευθείσης Νεαρᾶς, δημοσιεύομεν ὑπὸ Στοιχ. ΚΓ', σελ.
 116—118. καὶ

Δ'. Ἐν ἀποβιώσει μοναχοῦ, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς δημοτι-
 κὴν ἢ διοικητικὴν Ἀρχὴν ν' ἀπέρχεται εἰς τὸ μοναστήριον τῆς
 μετανοίας τοῦ ἀποβιώσαντος πρὸς ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων του
 ἢ πρὸς ἐπίθεσιν σφραγίδων. Δύο περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγρα-
 φα, δηλονότι τὸ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1850 ὑπ' ἀριθ. 8090, 8295,
 8346 τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ
 τὴν παρὰ τούτου ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Νομάρχας 6 Ὀκτωβρίου 1850
 ὑπ' ἀριθ. 17714, δημοσιεύομεν ὑπὸ Στοιχ. ΚΔ', σελ. 119—122.

Λέον ὁμως κρίνομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι αἱ εὐαγεῖς μοναὶ δὲν

καὶ διχα ῥεπουδίου, μεθ' ὃ μὲν τοι τὸ πρόσωπον τὸ εἰσερχόμενον εἰς μο-
 ναστήριον τὸ μοναχικὸν σχῆμα λάβοι. Καὶ εἰ μὲν ὁ ἀνὴρ τὸν μοναχικὸν
 ἐπιλέξῃται βίον, ἀποκαθιστάτω τῇ γυναικὶ καὶ τὴν προῖκα, καὶ εἴ τι ἄλλο
 ἀπ' αὐτῆς ἔλαβε καὶ πρὸς τούτοις ἐκ τῆς γαμικῆς δωρεᾶς τοσοῦτον μέρος,
 ὅσον ἐκ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρὸς ἤρμασε τῇ γυναικὶ κατὰ τὸ σύμφωνον τὸ
 ἐν τοῖς προικῶσι συμβολαίοις ἐμφερόμενον. Εἰ δὲ γυνὴ εἴῃ ἢ εἰς τὸ μο-
 ναστήριον εἰσελθούσα, τὸν ὁμοιον τρόπον παρακρατεῖτω ὁ ἀνὴρ τὴν γαμι-
 κὴν δωρεάν καὶ τὸν κάσσον τῆς προικὸς τὸν ἀπὸ τῆς τελευτῆς τῆς γυναι-
 κὸς συμφωνηθέντα, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς προικὸς τῇ γυναικὶ ἀποκαθιστᾷ πα-
 ρακελεύομεθα, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκ τῶν πραγμάτων τῆς γυναικὸς παρ' αὐτῇ
 εὑρεθῇ. Ἀμφοτέρων δὲ τὸν μοναχικὸν βίον ἐπιλεγομένων, κελεύομεν,
 ἀργούντων τῶν προικιμαίων συμφώνων, τὸν ἀνδρα παρακρατεῖν τὴν γαμικὴν
 δωρεάν, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἰδίαν λαμβάνειν προῖκα, καὶ εἴ τι ἄλλο τῷ
 ἀνδρὶ δεδωκέναι δευθεῖται, ἵνα εἰς ἕκαστος διχα ζημίαι τῶν ἰδίων ἀπολαύσῃ
 πραγμάτων, εἰ μὴ, ὡς εἰκόσ, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ ἢ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ
 δωρησασθαι τι ἢ συγχωρησάι βουληθῇ.

ἐξαιρούνται τοῦ κοινοῦ δικαίου, καθ' ὃ, αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ ἔχον καθήκον, ἢ κατὰ πρόσκλησιν τινος ἔχοντας νόμιμον συμφέρον καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἐνεργῶσιν ἐπίθεσιν σφραγίδων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1049 καὶ ἐπομ. τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ποῖα δὲ πρόσωπα δύνανται ποτε νὰ ἔχωσι νόμιμον συμφέρον ἐπὶ περιουσίας μοναχοῦ, τοῦτο δηλοῦται ἐκ τῶν ἀνωθι ἐκτεθέντων ἐν σελ. νγ' καὶ νέ κ' ἐπομ.

Σημειωτέον πρὸς τούτοις, ὅτι ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν μακρὰν τῆς οἰκείας μονῆς ἀποβιούντων μοναχῶν, αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσιν ὅ,τι συνήθως, κατὰ τὰς εἰρημένους διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, πράττουσιν ἐν ἀποβιώσει λαϊκῶν. Ἐν δὲ ἀποβιώσει ἡμεδαποῦ μοναχοῦ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἀρμόδιαι Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἐνεργοῦσι τὸ αὐτὸ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἔχουσιν αὐταὶ ὁδηγίας.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΗ'.

Περὶ μεταπέμψεως μοναχοῦ εἰς ἑτέραν μονήν πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς της.

Τὸ ΙΗ' ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ στηρίζεται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Δ' Κανόνος τῆς ΑΒ' Συνόδου (α).

Τοιαύτη ὅμως μετένεξις μοναχοῦ ἀπὸ τοῦ ἐν ᾧ οὗτος ἔχει τὴν μετάνοιάν του εἰς ἕτερον μοναστήριον, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τούτου καὶ διὰ τὴν ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν ἐν αὐτῷ μοναχῶν, δὲν γίνεται ἄλλως παρ' ὅπως οἱ θεῖοι Κανόνες διακελεύονται καὶ οἱ τούτων ἐρμηνευταὶ ῥητῶς ἐξηγοῦσιν. Ὁ Π' Κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένῃ διατάσσει, ὁ μὲν Ἐπίσκοπος ὁ ὁποῖος δέχεται μοναχὸν ἄλλου μοναστηρίου μὴ ὑποκειμένου εἰς αὐτόν, καὶ τὸν χειροτονεῖ ἢ τὸν καθιστᾷ Ἡγούμενον εἰς μοναστήριον τῆς

(α) « Εἰ μὲν τοι γε ὁ ἐπίσκοπος τινὰς τῶν μοναχῶν, ἐπὶ εὐλαθείᾳ καὶ βίῳ »
 » σεμνότητι μαρτυρουμένους, εἰς ἕτερον μοναστήριον ἐπὶ καταστάσει τῆς μον-
 » νῆς θελήσοι μετακομίσαι, . . . ἢ ἀλλαγῶσι εὐδοκήσοι ἐπιστήσαι, τοῦτο
 » οὔτε τοὺς ὑποδεχομένους οὔτε τοὺς μοναχοὺς ὑποδίκους ποιεῖ ». (Δ' Καν.
 τῆς ΑΒ').

...του, νά χωρίζεται ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν συνεπισκό-
 ... ὁ δὲ μοναχὸς νά ἐκπίπτῃ καὶ τοῦ Κλήρου καὶ τῆς Ἑγού-
 ... (α). Ὁ δὲ μνημονευθεὶς Δ' Κανὼν τῆς ΑΒ Συνόδου ἐ-
 ... τρέπει τὴν τοιαύτην μετένεξιν μοναχοῦ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν
 ... ὡν, πρὸς μόνον τὸ τέλος τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς της
 ... καὶ πρὸς τὰ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας τῶν ἐν ταύτῃ μοναχῶν, ὅ-
 ... ταν ἀμφοτέραι αἱ μοναὶ ὑπάγουνται εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδο-
 ... ῖαν τοῦ αὐτοῦ Ἐπισκόπου, ἡ ὅταν, τῆς μονῆς, ἀπ' ἧς ὁ μοναχὸς προ-
 ... λαμβάνεται, ὑπαγομένης εἰς ἄλλον Ἐπίσκοπον, συνευδοκῇ ὁ Ἐπί-
 ... σκοπος ἐκεῖνος εἰς τοῦτο (β).

Ἐκ τοῦ πρὸς ἀλλήλους συνδυασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων
 Κανόνων καθίσταται πρᾶγμα, ὅτι προκειμένης ἀνάγκης, διὰ τὴν
 βελτίωσιν καὶ ῥύθμισιν μοναστηρίου, νά μετενεχθῇ εἰς αὐτὸ μονα-
 χὸς ἐξ ἄλλου μοναστηρίου, ἐὰν μὲν ἑκάτερον τούτων κῆται ἐν
 τῇ περιφερείᾳ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, ἡ πρᾶξις ἐπιτρέ-
 πεται κατὰ τὴν ΑΒ' Σύνοδον· ἐὰν δὲ ὁ μοναχὸς ἀνήκῃ εἰς μοναστή-
 ριον ἄλλης ἐπισκοπῆς, τότε ὁ τὴν διόρθωσιν τοῦ οἰκείου μοναστη-
 ρίου προτιθέμενος Ἐπίσκοπος δὲν δύναται, κατὰ τὴν ἐν Καρθαγένῃ
 Σύνοδον, νά τὸν προσλάβῃ χωρὶς τῆς εἰδήσεως ἢ χωρὶς ἀπαλυτηρίου
 ἐγγράφου τοῦ, εἰς ὃν ὁ μοναχὸς ὑπόκειται, Ἐπισκόπου.

Ταῦτα ἐκθέτες περὶ τῆς ἐν ἀνάγκῃ μεταπέμψεως μοναχοῦ ἀπὸ
 μιᾶς εἰς ἑτέραν μονήν, ἐπαναγκάζουσιν κρίνομεν νά προσθέσωμεν, ὅτι
 τὸ ἔκτακτον τοῦτο μέτρον τότε μόνον λαμβάνεται, ὅταν ὁμολο-
 γουμένως καὶ ἀποδεδειγμένως οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ μονῇ μοναχῶν ὑ-
 πάρχῃ ἱκανὸς νά διαπιστευθῇ τὴν ἡγουμενείαν καὶ ὅταν ἡ περὶ τοῦ
 μεταπεμφθησομένου μοναχοῦ μαρτυρία ἐπὶ εὐλαβείᾳ καὶ σεμνό-
 τητι βίου ᾔσῃ ἀναντίρρητος, καὶ ἀποδεικνύεται τοιαύτη ἐκ τῆς
 ἐν τῇ μονῇ, ὅπου ἔχει τὴν μετάνοιάν του, πολιτείας αὐτοῦ.

(α) « Ἦρσαν, ἵνα, ἐάν τις ἀπὸ ἄλλοτερίου μοναστηρίου ὑποδέξηται τινα,
 καὶ πρὸς κλήρωσιν προαγαγεῖν ἐθελήσῃ, ἢ τοῦ ἰδίου μοναστηρίου ἡγούμε-
 νον καταστήσῃ, ὁ τοῦτο ποιεῖν Ἐπίσκοπος ἀπὸ τῆς τῶν λοιπῶν κοινωνίας
 χωριζόμενος, τῇ τοῦ ἰδίου λαοῦ κοινωνίᾳ ἀρκεσθῇ μόνῃ· ἐκεῖνος δὲ μηδὲ
 Κληρικὸς μηδὲ Ἑγούμενος ἐπιμείνῃ » (Π' Κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένῃ).

(β) Βλ. τὰς εἰς τούτους τοὺς Κανόνας, τὸν Π' δηλονότι τῆς ἐν Καρθα-
 γένῃ καὶ τὸν Δ' τῆς ΑΒ', ἐρμηνείας τῶν Ζωναρά, Βαλααμῶνος καὶ Ἀριστηνοῦ.

“Οθεν, ὁ τὴν βελτίωσιν τοῦ οἰκείου μοναστηρίου ἐπιδιώκων ἄνθρωπος, ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀναφορᾷ αὐτοῦ ἀποδείξει ἐκθέτη μετ’ ἀκριβείας τοὺς λόγους, στηριζομένους εἰς ἀποδείξεις ἐξ ὧν κρίνονται ἀπὸ μιᾶς ἀνάγκης νὰ διαπιστευθῶσι τὴν διοίκησιν τῶν τῆς μονῆς ἅπαντες οἱ ἐν αὐτῇ μοναχοί. Προτείνων δὲ τὸν ἑτέρως μονῆς ἐκείσε μεταπεμφθησόμενον, ὀφείλει νὰ προσεπισυνάπτῃ τὰς περὶ τῆς προτέρας καὶ περὶ τῆς ἐνεστώσης διαγωγῆς καὶ πολιτείας αὐτοῦ ἀποδείξεις, ἐξ ὧν ἐσχημάτισε πεποιοῦσιν, ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ εὐλαβείᾳ καὶ βίου σεμνότητι μαρτυρία τῶν ἐξωθεν εἶναι ἀληθής. Καί, ὅταν ὁ μοναχὸς τύχῃ ὧν ἐκ μοναστηρίου ὑπαγομένου εἰς ἄλλον Ἐπίσκοπον, νὰ ἐπισυνάπτῃ ὁ προτείνων εἰς τὴν ἀναφορὰν του καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς συνευδοκήσεως ἢ τῆς εὐδοκίας ἐκείνου τοῦ Ἐπισκόπου. Ἄπαντα δὲ ταῦτα τὰ ἔγγραφα λαμβούσα ὑπ’ ὄψιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐάν, πεισθεῖσα ἐξ αὐτῶν, ἀποδοχῇ τὴν πρότασιν τοῦ Ἐπισκόπου, τὰ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ζητεῖ τὴν ἐγκρίσιν κατὰ τὰ ὁρισμένα ἐν αὐτῷ τῷ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ τῆς ἐν ἀνάγκῃ μεταπέμψεως μοναχοῦ, ἂν ἑνὸς εἰς ἕτερον μοναστήριον, δὲν δύναται νὰ ᾔναι πάντοτε προκείμενον ἡ ἡγουμενία, ἀλλὰ καὶ ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ λειτουργήματος τῆς πνευματικῆς πατρότητος, πρὸς ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν μόρφωσιν μοναχῶν ἀξίων τῆς κλήσεως αὐτῶν, προσθέτομαι ὅτι, τὰ ἀνωθι εἰρημένα περὶ μεταπέμψεως μοναχοῦ εἰς ἕτερον παρὰ τὴν τῆς μετανοίας του μονὴν ὡς ἡγουμένου, λογικῶς ἰσχύουσι καὶ ὅσας προέκειται νὰ μετενεχθῇ ἐκ τῆς οἰκείας μονῆς εἰς ἕτεραν μοναχὸς, ἢ ὡς πνευματικὸς, ἢ ὡς διδάσκαλος, ἢ ὡς ἐκπληρώσων παρομοίαν τινὰ διακονίαν πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΘ’.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἁγ’ ἐνὸς εἰς ἕτερον μοναστήριον μεταβαίνοντων ιδιορρυθμῶς μοναχῶν.

Τὸ ΙΘ’ ἄρθρον στηρίζεται εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἱερῶν Συνόδων — τῆς Δ’ Οἰκουμενικῆς, Δ’, Η’ καὶ ΚΓ’ τῆς Σ’ Οἰκουμενικῆς, ΜΑ

καὶ τῆς Ζ’ Οἰκουμενικῆς, ΚΑ’, τῆς ΑΒ’, Β’ καὶ Δ’ τῆς ἐν Κωνσταντίνῃ, Π’ — καὶ ἄλλους, δυνάμει τῶν ὁποίων οὐ μόνον ἔν ἐπιτρέπεται εἰς μοναχὸν νὰ μεταβαίῃ κατ’ ἀρέσκειαν ἀπὸ μοναστηρίου εἰς μοναστήριον, ἀλλ’ οὐδὲ νὰ γίνεταί δεκτὸς ὁ τοιοῦτος εἰς ἄλλο μοναστήριον, ἂν δὲν φέρῃ μεθ’ αὐτοῦ ἀπολυτήριον τοῦ οἰκείου ἡγουμένου, συναινούντος καὶ ἐγκρίνοντος τοῦ ἀρμοδίου ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἐπισκόπων.

Τὸ δὲ νὰ μένῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ περιουσία τοῦ μοναχοῦ εἰς τὸ πρῶτον μοναστήριον τῆς μετανοίας του, τοῦτο στηρίζεται εἰς τὸ Ζ’ κεφ. τῆς Ε’ Ἰουστινιανείου Νεαρᾶς (α’) εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ΙΘ’ Κανόνος τῆς Ζ’ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (β’) εἰς τὸ Δ’ κεφάλαιον τοῦ ΙΑ’ τίτλου τοῦ νομοκάνονος τοῦ Φωτίου (γ’), καὶ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Ε’ βιβλ. Δ’ τίτλ. τῆς Ἐξάβιβλου τοῦ Ἀρμενοπούλου (δ’).

Τοιαῦτα ἦσαν καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ἐνεργούμενα.

Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ὑπάρχουσι περιστά-

(α) « Εἰ δὲ ἀπολιπὼν τὸ μοναστήριον, καθ’ ὅπερ τὴν ἀσκήσιν εἶχεν, εἰς ἕτερον μεταβαίνοι μοναστήριον, καὶ οὕτω μὲν ἡ αὐτοῦ περιουσία μένειν » τε καὶ ἐκδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πρώτου μοναστηρίου, ἔνθα ἀποσταξάμενος τοῦτο » κατέλιπε. Προσῆκον δὲ εἶσι τοὺς εὐλαβεστάτους ἡγουμένους μὴ εἰσδέχεσθαι τὸν τοῦτο πράττοντα ἄλητης γὰρ ὁ τοιοῦτος βίος, καὶ μοναχικῆς » καρτερίας οὐδ’ ὅλως ἐγγύς, οὐδὲ σταθερᾶς καὶ μονίμου ψυχῆς, ἀλλὰ περιφερομένης τε καὶ ἄλλοτε ἄλλα ζητούσης ἀπόδειξιν ἔχων. Ὡστε καὶ τοῦτο » κωλύουσιν οἱ θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι καὶ οἱ γε Ἀρχιμανδρίται λεγόμενοι » καὶ καλούμενοι, τὴν μοναχικὴν σεμνότητα κατὰ τοὺς θείους Κανόνας φυλάττοντες ». — Καὶ ἐν τῷ Κεφ. ΜΒ’ τῆς ΡΚΓ’ Νεαρᾶς « Ἐὰν μοναχὸς κατὰ » λείψῃ τὸ ἴδιον μοναστήριον καὶ εἰς ἄλλο εἰσέλθῃ, ἅτινα πράγματα ἐν τῷ » καιρῷ, καθ’ ὃν τὸ μοναστήριον καταλείποιεν, ἔχων φανείη, τῷ πρώτῳ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ ἐξ ἀρχῆς εἰσῆλθε, ταῦτα διαφέρειν κελεύομεν ».

(β) « Ὅριζομεν, κἂν τε μέντοι, κἂν τε ἐξέλθοι, μένειν αὐτὰ ἐν τῷ μοναστηρίῳ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ εἴη αἰτία τοῦ προσεστώτος ». (γ) « Οἱ τὰ ἴδια μοναστήρια καταλιμπάνοντες, οὐ λαμβάνουσιν ἄπερ αὐτοὺς προσήγαγον κινήτᾳ ὁποῦνδήποτε ποσότητος δυνατὰ, κἂν μὴ συνέστη πρᾶξις ὑπομνημάτων ἐπ’ αὐτοῖς ». . . . Καί, « Μετασταμένους δὲ μοναχοὺ εἰς ἄλλο μοναστήριον ἕτερον, ἅπερ ἔχει πράγματα ἐν τῷ πρώτῳ μοναστηρίῳ διαφέρειν ».

(δ) « Ὅ ἀπὸ μοναστηρίου μετιὼν εἰς μοναστήριον ἄλλο, ἐκπίπτει τῶν ἰδίων πραγμάτων ».

σεις, ἐν αἷς μόναις δύναται μοναχὸς νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλαν τῆς μετανόας τοῦ μοναστηρίου, καὶ νὰ γένῃ ἐν αὐτῷ ἡσυχαστὴς φέρων τακτικὸν ἀπολυτήριον τοῦ οἰκείου Ἡγουμένου καὶ νῆκοντα συστατικὰ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἐπισκόπων, διὰ τοῦτο κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ προσθέσωμεν ὡς, ὅτι, τὸς τῆς τακτικῆς ἀπολυτικῆς τοῦ μοναστηρίου ἐν ᾧ οὗτος ἔλαβεν τὴν κουράν, καὶ τῆς ἐγγράφου ἐπισκοπικῆς ἀδείας, ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ δήμου ἐνθα εἶναι κατὰ τὸν νόμον ἐγγεγραμμένος.

Ἐνταῦθα δέον κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἡμεδαπαῖς μοναῖς οὐδεὶς κείρεται μοναχὸς ἂν δὲν ᾖ ἡλικίας ἑλπίτης Ἑλλήν καὶ δὲν ἔχῃ δεδομένον τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου Ἑλλήνος (α), ἔπεται, ὅτι, ἄλλοδαπὸς μοναχὸς, προσερχόμενος ἵνα ἐγκαταβίωσῃ ἐντὸς μοναστηρίου ἐν τῇ Ἑλλάδι, δύναται μὲν νὰ γένῃ δεκτὸς ἐν αὐτῷ, ἐὰν ἡ ἀδελφότης συγκατατεθῇ εἰς τοῦτο, ἀλλὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου· ἀλλ' ἵνα λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς ἀρχαιερείας καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν τῆς μονῆς πραγμάτων, απαιτεῖται νὰ προσκτῇσεται οὗτος πρῶτον τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγενείαν. Πρὸς αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ τέλος ὀφείλει, κατὰ τὸ 15 ἄρθρον τοῦ Τηλ. Ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου, νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου πρόθεσιν τοῦ εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μοναστήριον, καὶ νὰ συμμορφωθῇ συνάμα πρὸς ὅσα ὁ ῥηθεὶς περὶ τῆς προσκτῆσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας νόμος διακελεύεται.

ΑΡΘΡΟΝ Κ'.

Περὶ τῶν μοναζουσῶν.

Ἡ ἐν τῷ Κ' ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ διάταξις στηρίζεται α) εἰς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, δι' ὧν ὀρίζεται ὅτι, τὰ περὶ τῶν ἀνδρῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μοναχῶν κανονισμένα, ὑπάρχουσι κοινὰ καὶ διὰ τὰ γυναικεῖα μονήδρια καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μοναζούσας, ἐξαίρεσει τοῦ τῆς ἱερωσύνης καὶ τῶν ἄλλων προσόντων, ἅτινὰ εἰσιν

(α) Βλ. ἐμπροσθεν ἐν σελ. 133 τὸ ΙΑ' ἄρθρον τοῦ Σ' νόμου.

μοναχούς· καὶ β) εἰς τὰ περὶ Γυναικείων μοναστη-
ριακὰ Διατάγματα 25 Φεβρουαρίου 1834 καὶ 30 Νοεμ-
βρίου 1845, ἅτινα δημοσιεύονται ὑπὸ Στοιχ. ΚΕ', σελ. 122—125.
Ἰδιάζον δὲ προσὸν εἰς τὰς μοναχὰς ὑπάρχει τὸ ν' ἀσχολῶνται
γυναικεῖα ἐν γένει ἐργόχειρα, ἐντὸς τῶν μοναστηρίων αὐτῶν
ποτε διαμένουσαι (α), καὶ τελοῦσαι ὡς πρὸς μὲν τὰς πνευμα-
τικὰς ὑποθέσεις των ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκό-
που καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς πρὸς δὲ τὰς κοσμικὰς ὑποθέσεις
τοῦ μοναστηρίου τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου
καὶ τοῦ Ὑπουργείου. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐνεργείας τῶν πνευματικῶν
ὑποθέσεων αὐτῶν, ὑπάρχουσιν ἐκ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομέναι ὑπὸ τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Σ. Ἐ-
πισκόπους· περὶ δὲ τῆς ἐνεργείας τῶν κοσμικῶν ὑποθέσεων, ὑπάρ-
χουσιν ὡσαύτως ἐκδεδομέναι ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου δια-
ταγαὶ (ὧν ἀπόσπασμα δημοσιεύομεν ὧδε ἐν ὑποσημειώσει) δια-
βιβάζουσαι, ὅτι οἱ περὶ τῶν ἀνδρῶν μοναστηρίων κείμενοι κα-
νονισμοὶ ὡς πρὸς τὰς κοσμικὰς ὑποθέσεις, οἷον περὶ πωλυετοῦς ἐνοι-
κάσεως καὶ περὶ ἐμφυτεύσεως μοναστηριακοῦ κτήματος, ἔτι δὲ
καὶ περὶ παραστάσεως ἐν δικαστηρίῳ καὶ τῶν ἄλλων πράξεων,
ὡς ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ ἀδεία τῆς προεστῶσης πολιτι-
κῆς Ἀρχῆς, εἰσὶ κοινοὶ καὶ διὰ τὰ γυναικεῖα μοναστήρια (β).

(α) Καν. Μς' τῆς ς' Οἰκουμένης Συνόδου. — « Αἱ τὸν ἀσκητικὸν αἰρού-
μεναι βίον καὶ ἐν μοναστηρίῳ καταταττόμεναι, καθόλου μὴ προίετσαν.
Εἰ δέ τις ἀπαραίτητος αὐτὰς ἀνάγκη πρὸς τοῦτο ἔλκοι, μετ' εὐλογίας καὶ
ἐπιτροπῆς τῆς προεστῶσης τοῦτο πραττέτωσαν· καὶ τότε μὴ μόναι καθ' ἑ-
αυτὰς, ἀλλὰ μετὰ τινων πρεσβυτέρων καὶ πρωτεουσῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ
μετ' ἐντολῆς τῆς καθηγουμένης. Παντελῶς δὲ αὐταῖς ἐξωκοιτεῖν οὐκ ἐ-
ξεστίν ». — Νοεῖται δὲ καὶ περὶ τῆς τούτων ἐξόδου κοινὸν ὅτι περὶ τῶν
μοναχῶν ὑπάρχει κανονισμὸς διὰ τοῦ Δ' Κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμένης Συ-
νόδου· τουτέστι, νὰ ἐξέρχωνται ἀδεῖα μὲν τῆς προεστῶσης μοναστηριακῆς
ἀρχῆς, ἐν ἀνάγκῃ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μονῆς, ἐγκρίσει δὲ τοῦ ἀρμοδίου
ἐπισκόπου.

(β) Βλ. Ὑπουργικὴν διαταγὴν 29 Δεκεμβρίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 32777 πρὸς
τὸν Νομάρχην Κυκλάδων περὶ τοῦ ἐν Θήρᾳ γυναικείου μοναστηρίου. « . . .
Ἐὰν αἱ Καλογραῖαι νομίσωσιν, ὅτι συμφέρει μᾶλλον εἰς αὐτὰς ν' ἀναθί-
σῃ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ μοναστηρίου των εἰς ἐ-
πιστάτας, ἢ καὶ εἰς καλλιεργητάς, ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ φερίει, μετὰ τὴν

Ὡς περατοῦνται αἱ ἐπὶ τῶν ἁρθρῶν τοῦ Κανονισμοῦ ἀρ-
 ξεις, διασαφίσσεις καὶ ὁδηγίαι. Ἐπειδὴ δὲ πολλοῦ ἀπο-
 μονεύθησαν ἁρθρα τοῦ περὶ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν π-
 Κληρικῶν Σ' νόμου, θεόν ἐκρίναμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ Παρα-
 τήματι ὑπὸ στοιχ. ΚΣ' (σελ. 126—136), αὐτόν τε τὸν νόμον καὶ
 τὸν Καταστατικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτοι τὸν ΣΑ' (σελ. 136—
 147), ὡς συμπλήρωμα τῶν ὅσα κυρίως χρὸς ἔχουσι νὰ μὴ ἀγνωσθῇ
 τὰ Συμβούλια καὶ οἱ μοναχοὶ τῶν καθ' ἡμᾶς εὐαγῶν μονῶν, τῶν
 ὁποίων τὸν Πίνακα προσαρτῶμεν ἐπίσης (σελ. 148—162) ἔσχ-
 τον πάντων τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ μνημονευομένων ἐγγράφων.

Ἐπειδὴ δὲ τῶν ἄνωθι ἐκτεθεισῶν διατάξεων καὶ ὁδηγίων τὸ
 τέλος εἶναι νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἀρχαί, μάλ-

» ἀνήκουσαν ἔρευναν, νὰ διδῇ τοιαύτην ἄδειαν, ἐγκρίνουσα τὰς συμφωνίας τε
 » κείνων, οἵτινες ἤθελον κάμει καταλληλοτέρας καὶ συμφερωτέρας εἰς τὴν
 » μονὴν προτάσεις, καὶ ἐμποδοῦσα τὰς συμφωνίας δι' ἐγγράφων τακτικῶν. ἢ
 » διοικητικῇ Ἀρχῇ ὀφείλει προσέτι νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει
 » τῆς περιουσίας καὶ ταύτης τῆς μονῆς, ἐν τρόπῳ ἐπιτηρεῖ καὶ τὰ ἐν τῇ
 » περιφερείᾳ αὐτῆς ἀνδρῶν μοναστήρια· διότι οἱ περὶ τῶν πράξεων δι' αὐ-
 » παιτεῖται προηγουμένως ἡ ἄδεια τῆς προεστῶσης πολιτικῆς Ἀρχῆς. — ὅ-
 » ποῖα εἰσιν ἡ ἐκποίησης ἡ πολυετῆς ἐνοικίσις ἀκινήτου, ἡ ἐπιχείρησις
 » δίχως καὶ τὰ παρόμοια—, ὑπάρχοντες κανονισμοί, εἰσι καινοὶ καὶ διὰ τῶν
 » ἀνδρῶν καὶ διὰ τὰ γυναικεία μοναστήρια ».

Προστεθεισῶσαν ἐνταῦθα τὰ ἐν τῇ ΡΚΓ' Ἱουστινιανείῳ νεαρᾷ (Κερ. ΚΖ/
 κείμενα περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως μοναστηρίων ἐναγομένων ἢ ἐνα-
 γόντων, μάλιστα δὲ γυναικείων » Εἰ ποτε αἰτία τις ἀναφυῇ τῇ
 » ὑπόμνησιν » (τὴν ἀγωγὴν δηλονότι) » ἡ ἐκδιδασμὸν προσενεχθῆναι ὑπὲρ
 » οἰασθῆποτε χρηματικῆς αἰτίας (εἴτε δημόσιας εἴτε ἰδιωτικῆς) κληρικῷ, ἢ
 » μοναχῷ, ἢ μοναστρίᾳ, ἢ ἀσκητρίᾳ, οἰουδῆποτε μοναστηρίου καὶ μάλι-
 » στα γυναικείων, ὕβρεως χωρὶς καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καί
 » λεύομεν τὴν ὑπόμνησιν καὶ τὸν ἐκδιδασμὸν γίνεσθαι· μηδεμίαν δὲ μονά-
 » στριαν ἢ ἀσκητρίαν τοῦ μοναστηρίου ἀφέλκεσθαι· ἀλλ' ἐντολέα ἐξ αὐτῶν
 » προβάλλεσθαι τὸν ὑπὲρ τοῦ πράγματος ἀποκρινόμενον. Τοῖς δὲ μοναχοῖς
 » ἐξέστω εἴτε δι' ἑαυτῶν, εἴτε δι' ἐντολῶν τὰς ἰδίας ἢ τὰς τοῦ μοναστηρίου
 » δικᾶς πράττειν, εἰδότες τοῦ ταῦτα παραβαίνοντος δικαστοῦ ἡ ἐκδιδαστοῦ,
 » ὡς καὶ τῆς ζώνης γυμνωθήσεται, καὶ ποινὴν Ε' χρυσοῦ λίτρων εἰσπρα-
 » χθήσεται παρὰ τοῦ μεγαλοπρεσβύτου κόμητος τῶν πριβάτων, τοῦ ἐκδιδά-
 » στοῦ δηλονότι. . . Τῶν κατὰ τόπον οἰκιστῶν ἐπισκόπων προνοούτων,
 » ἵνα μὴδὲν τούτων ἐναντεῖν γένηται· ἢ εἴπερ τι ἁμαρτηθῇ, ἵνα ἡ εἰρημότης
 » ἐκδικασίς προέλθῃ. Τοῦ δὲ ἄρχοντος τὴν ἐκδικασίαν ἀναβαλλομένου ἐπιβαί-
 » ναι, εἰς ἡμετέραν εἰδήσιν ὁ ἐπίσκοπος ἀναφερέτω ».

Διὰ τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια, πρῶχειρον τὸ κυριώτερον μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς νομολογίας, καθ' ἣν ἐκτελεσθῶσι τὰ πράγματα τῶν μοναστηρίων καὶ διεξάγονται αἱ ὑποθέσεις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐπάναγκες ἐκρίθη νὰ προστεθῶσιν ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐξῆς, ἅτινα, εἰ καὶ ῥητῶς δὲν ἐμνημονεύθησαν ἐν τῷ Κανονισμῷ, ὑπάρχουσιν ὅμως ὁμολογουμένως συναφῇ καὶ ἀχώριστα ἀπὸ τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας διατάξεις, οὐχ ἥττον δ' ἢ καὶ ἀπὸ τὰς ἐν γένει κειμένας καὶ ἀφορώσας τὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ τῶν Κληρικῶν καθήκοντα καὶ χρέη.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν μετοχίων.

Α'. Τὰ μετόχια, τὰ εἰς μονὴν ἀνήκοντα, οὐδέποτε συνιστῶσιν αὐτοτελὲς μοναστήριον, ἀλλ' ἀποτελοῦσι μέρος συνολοκληρωτικὸν τῆς περιουσίας τῆς μονῆς, ἀφ' ἧς ἐξαρτῶνται· καὶ ἡ ἀμέσως διοικήσεις αὐτῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐν τῇ μονῇ νομίμως καθεσταμένην Ἀρχήν. Ὅσα δὲ τούτων, εἰς μακρὰς ἀποστάσεις κείμενα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτηρῶνται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἀρχῆς, ταῦτα διοικοῦνται ἀπὸ μοναχὸν ἐκ τῶν ἐπὶ ἱκανότητι δεδοκιμασμένων, ὁ ὁποῖος ἀποστέλλεται εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ὀρισμένῳ χρόνῳ, ἢ μόνος ἢ ἐν συνοδίᾳ ἄλλου, διὰ νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὸ μετόχιον, ἐνεργῶν κατὰ τὰς παραγγελίας τοῦ προεστῶτος Συμβουλίου στηριζομένας εἰς τοὺς κειμένους Νόμους, Διατάγματα καὶ Κανονισμοὺς, περὶ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ οὕτως ἀποστελλόμενος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀπλοῦς ἐπιστάτης καὶ ἐντολοδόχος, ἔπεται, ὅτι δὲν τῷ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ πράξῃ τι παρὰ τὴν δοθείσαν αὐτῷ ἐντολήν, καὶ ὅτι εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του εἰς τὸν ἐντολέα του.

Ὅπου δ' ἐντὸς τῶν μετοχίων ὑπάρχουσιν ἱεροὶ ναοί, οὗτοι χρησιμεύουσιν ὡς ἰδιαίτερα εὐκτήρια τοῦ κατὰ καιροὺς ἀποστελλομένου ἢ ἀποστελλομένων ὑπὸ τῆς μονῆς μοναχῶν.

Τὰ ὡςδε εἰρημένα περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι μετοχίων τῶν καθ' ἡμᾶς μονῶν καὶ περὶ τῶν ἀποστελλομένων εἰς αὐτὰ ἐπιστατῶν, εἰς κοινὰ καὶ διὰ τὰ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ μετόχια αὐτῶν (ἐκείνων δηλονότι ὅσαι ἔχουσι τοιαῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος) καὶ διὰ τοὺς

ἀποστελλομένους ἐκείσε ἐπιστάτας τῶν μὲ ταύτην μόνον
διαφορὰν, ὅτι τῶν μὲν ἐπιστατούντων εἰς τὰ ἐν τῇ ἑλλάδι
τόχια ἡ ἀποστολὴ περιορίζεται εἰς τὴν ἐπιστάσιν ἀπὸ
τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κτημάτων, καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῆς ἀπὸ
τῶν ἐτησίας καρποφορίας· καὶ ἂν ποτε πρόκηται περὶ ἐκπο
ῆς ἢ ἀνταλλαγῆς, περὶ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως καὶ περὶ ἐμφυτευσε
ματος μοναστηριακοῦ, ἔτι δὲ καὶ περὶ παραστάσεως ἐν δικαστηρί
τῶν παρομοίων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ δοθῇ, μετὰ
μοδότησιν τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν ἐκκλησιαστικῆς τε καὶ διοι
κῆς, ἡ ἄδεια τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ Ὑπουργείου, οὗτοι οὐδὲν δι
ται νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, διότι εἰς τὸ Συμβο
υλίου μόνῃς ἀπόκειται ἡ τῶν τοιούτων ἐνέργεια κατὰ τοὺς κειμ
ένους καὶ διατάξεις. Τῶν δὲ εἰς τὰ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ μετόχι
ποστελλομένων ἡ ἐνέργεια δύναται νὰ ἐκτείνηται εἰς εὐρύ
κύκλον, διότι οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσιν ἐκεῖ τὴν ἀποστείλασα
τοὺς μοναστηριακὴν Ἀρχὴν, καὶ ὡς τοιοῦτοι ἀναγνωρίζονται
τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ Ἀρχῶν. Ἐπὶ τούτῳ ἐφοδιάζονται μὲ
κτικὴν πληρεξουσιότητα ἐκ μέρους τῆς μονῆς τῶν, περιβεβλη
κατὰ τὸν νόμον δι' ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, δὲν δύνανται ὅμως νὰ
ἐνεργήσωσι καὶ οὗτοι οἰκοθεν κάμνιν τῶν πράξεων δι' ὅσας αἰ
τεῖται κατὰ τὸν νόμον ἡ ἄδεια τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ.
Περὶ τούτων ὑπαβάλλουσιν ἐκάστοτε ἐκθεσιν πρὸς τὸ αἰ
μόναστηριακὸν Συμβούλιον, ὅπερ ζητεῖ κατὰ τοὺς κειμένους νό
μους ἐγκρίσιν. Ἡ Διοικητικὴ ἐνέργεια ἡ ἐν τοιαύταις περιστά
σιν ἐκτελεσθῆσα ἐν τῇ ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἢ Ἐπαρ
χιαρχοῦ ἐμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως εἰς τὴν διοίκησιν
χρῆσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου
ἐκτελεσθῆσα, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν μοναχοῦς ἐμπρέπουσαν συμπεριφ
ρὰν καὶ διαγωγὴν, ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμο
δίου Πρέσβευτος, ἢ γενικοῦ Προξένου, ἢ Προξένου, ἢ Προξενικοῦ Ι
κτορος ἑλλάδος, καθ' ἡμετέραν εἰδικὴν ἐντολὴν πρὸς αὐτόν.

Β'. Αἱ περὶ μεταβάσεως τῶν ἡμεδαπῶν Κληρικῶν ἀπὸ τοῦ
εἰς τόπον, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἑλλάδος, κείμεναι γενικαὶ διατά
ξεις, ὡς γνωστὸν, καὶ διὰ τοὺς μοναχοὺς. Ἐπομένως, ὡς

ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἄδειαν ἀποδημίας, ἐντὸς μὲν τοῦ
 μηνὸς ὀφείλει, ἅμα φθάσας εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἀπέρχεται, νὰ
 παραδίδῃ τὰ ὅποια φέρει τακτικὸν διαβατήριον, καὶ εἰς τὸν Ἐπι-
 σκοπον τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπιδιδούς τὰ ὅποια πρὸς αὐτὸν κομίζει
 συστατικὰ εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐν ἁδείᾳ τακτικῇ ἀφίξεώς του. Ἐκτὸς
 δὲ τοῦ Κράτους ἀπερχόμενος, ὀφείλει, ἅμα φθάσας εἰς τὸν πρὸς
 ὃν ὅρον, νὰ παρουσιάζηται ἐνώπιον τῆς ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ Ἑλληνι-
 κῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐπιδεικνύων πρὸς τῷ διαβατηρίῳ καὶ τὰ
 λοιπὰ ἔγγραφα του καὶ ἐπιδιδούς τὰ ὅποια κομίζει συστατικὰ,
 διὰ ν' ἀναγνωρίζηται καὶ λαμβάνῃ, ἐν χρείᾳ, τὴν ὀφειλομένην εἰς
 πάντα ἡμεδαπὸν ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν. Ἀλλὰ καὶ αἱ Προ-
 ξενικαὶ Ἀρχαὶ χρέος ἔχουσι νὰ μὴ ἀνέχωνται νὰ διαμμένη εἰς τὴν
 ἁλλοδαπὴν ἡμεδαπὸς μοναχός, ἢ ἄλλος ἐκ τῶν τοῦ Κλήρου τῆς
 Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πέραν τοῦ χρόνου καθ' ὃν τῷ ἐπετράπη
 νὰ διαμείνῃ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους· ἀλλὰ νὰ τῷ παραγ-
 γέλλωσι νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἴδια ἀπροφασίστως, ἐὰν δὲν φέρῃ,
 ἐντὸς ὁρισμένου καιροῦ, νομίμως ἐκδεδομένον ἔγγραφον παρατά-
 σεως τῆς ἁδείας του.

Ἐκ τῶν ἐν τούτῳ τῷ παραγράφῳ ἐκτεθέντων λαμβάναντες τὸ
 ἐνδόσιμον, ὑπομιμνήσκομεν εἰς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν ἐκδοσιν τῶν
 διαβατηρίων Ἀρχάς, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὰ κανονισμένα (α) « οὐ-
 κδεῖς τῶν ἱερωμένων ἢ τῶν μοναχῶν ἀποδημεῖ ἄνευ τῆς ἐγγράφου
 ἁδείας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἢ διαμίνει ἐκτὸς τῆς Ἐπισκοπῆς
 ητοῦ ὑπὲρ τὸν χρόνον τῆς δοθείσης ἁδείας », διαβατήριον δὲν ἐκ-
 δίδοται, εἰμὴ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ἁδείᾳ τοῦ Ἐπισκόπου ὑφ' ὃν τέτα-
 κται, ἢ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τοῦ ὁποίου διαμίνει, ὁ μέλλων ν' ἀποδη-
 μήσῃ μοναχός ἢ ἱερωμένος ἡμεδαπός· ταύτης δὲ τῆς ἐπισκοπικῆς
 ἁδείας τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν ὀφείλει νὰ σημειόνῃ ἡ Ἀρχὴ
 εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδόμενον διαβατήριον.

Γ'. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν πρὸς τὰς δημοσίας Ἀρ-

(α) Βλ. τὸν ΜΤ' τῆς Σ' καὶ τὸν Δ' τῆς Δ' Οἰκουμένης Συνόδου, ὡν μνηεῖα ἐγί-
 νητο προηγουμένως ἐν τῇ σημ. 6' τῆς μβ' καὶ ἐν τῇ σημ. τῆς εγ' σελίδος. — Βλ.
 προσέτι καὶ ἐμπροσθεν, σελ. 134, τὸ II' ἄρθρον τοῦ Σ' νόμου.

χάς ἀναφορῶν τοῦ ἑκάστων μοναστηριακὸν Συμβούλιον
 ἄχρι τοῦδε ἴδιον τρόπον τοῦ γράφειν, ὑποτιποῦμεν νῦν
 π' ἀριθ. 16 ὑποδείγματι, τίνι τρόπῳ πᾶσα μοναστηριακὴ
 ὀφείλει τοῦ λοιποῦ νὰ συντάττῃ ὁμοιομόρφως τὴν ἐπιγραφὴν
 πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ πρὸς τὰς πολιτικὰς Ἀρχὰς ἀναφο-
 ραί, ἵνα μὴ ἕνεκα τῆς ταυτινωμίας τῶν πλείστων ἐκ τῶν πα-
 ρὼν μοναστηρίων, ἐμβάλλωνται πολλάκις αἱ εἰρημέται Ἀρχαί,
 μάλιστα τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς δισταγμὸν περὶ τοῦ εἰς ποίαν ἄρι-
 μονὴν ἀνήκει ἀναφορὰ γεγραμμένη, λόγου χάριν, ἀπλῶς ἀέκτῃ
 τῶν Ταξιαρχῶν η' διότι καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλαίας,
 εἰς τὴν τῶν Θηβῶν, καὶ εἰς Ἐπίδαυρον, καὶ εἰς Σέριφον ὑπ-
 χουσι μοναὶ τιμώμεναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν παρμεγίστων Ταξ-
 ιάρχων ἐκ δὲ τοῦ τύπου τῆς σφραγίδος τῆς μοναστηριακῆς ὑπηρε-
 εἶναι πολλάκις δύσκολον νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ τόπος ἐνθα κεῖται
 παρ' οὗ ἡ ἀναφορὰ, μοναστήριον, διότι τὰ μοναστηριακὰ Συμ-
 βολία ὀλίγον φροντίζουσι καὶ τὴν σφραγίδα νὰ καθαρίζωσιν, ὅ-
 ἔμπαγγῃ εἰς αὐτὴν πολλὴ τῆς μελάνης ἰλύς, καὶ νὰ τὴν τυπό-
 σιν ὡς πρέπει. Διὰ τοῦτο, κατὰ τὸ προτιθέμενον νῦν ὑπόδειγμα
 τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς παρ' ἑκάστου μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἀ-
 φοράς, αἵτινες θέλουσι φέρει ἐν κεφαλίδι τὸ ἱερὸν εὖσημον, ἥτοι
 τύπον τῆς ἐπὶ μιᾷ πλακῶς ἐγκεχαραγμένης εἰκόνας τοῦ ἁγίου,
 τῷ ὀνόματι τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καθιερωμένη ἡ μονή, θέλει ση-
 οῦσθαι, ἀμέσως μετὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ Πρωτοκόλλου καὶ τῆς διεκ-
 ραιώσεως, α) ἡ ἐπισκοπὴ καὶ β) ὁ δῆμος ἐνθα κεῖται ἡ μονή
 μετὰ ταῦτα, ἡ ἰδιαιτέρα προσωνομία αὐτῆς.

Δ'. Περὶ πάσης ὑποθέσεως τὰ μοναστηριακὰ Συμβολία ὀφείλο-
 ν' ἀναφέρονται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον· οὗτος δὲ, τὰς μὲν ἀ-
 γομένας εἰς τὸ πνευματικόν, ἢ ἐνεργεῖ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι
 παρὰ πέμπει πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον· τὰς δὲ ἀναγομένας εἰς
 κοσμικὰ, διευθύνει ἀνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν Νομάρχην μετὰ γνω-
 δοτήσεως ἡτιολογημένης· καὶ, ἐὰν τὸ προκείμενον ᾖ τῆς ἀρ-
 διότητος τοῦ Νομάρχου, οὗτος ἐνεργεῖ τὸ καθήκον αὐτοῦ· ἄλ-
 ὑποβάλλει τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐκφέρων καὶ τὴν γ-
 μιν του, διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

ὅτι περιστάσει ὁμοῦς ἐπείγουσῃ καὶ ἀπαιτούσῃ ὅσον τὸ δυνατόν
ἐκ τῆς ἐνέργειαν, δύνανται, καὶ χρεωστούσι μάλιστα, τὰ μο-
ναστήρια καὶ Συμβούλια, προλαμβάνοντα τὴν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐνδε-
χομένην ζημίαν, νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, συγχρόνως μὲ
τὴν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀποστολὴν τῆς ἀναφορᾶς των, καὶ ἀντί-
γραφον αὐτῆς τε καὶ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων.

Μόνον ἐν περιπτώσει (ἢ περ ἀπευχόμεθα), ὅτε Συμβούλιον μο-
νῆς ἤθελεν ἔχει ἑλλογον παράπονον κατὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου
ἢ Νομαρχου, δύνανται ν' ἀπευθύνῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀναφοράν του ἡ-
τιολογημένην καὶ συνωδευμένην μετ' ἀποδείξεων (α). Ἀναφοραὶ,
συντεταγμέναι ἄνευ εὐσχημοσύνης καὶ εὐλαβείας περὶ τὰς ἐκφρά-
σεις, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

Ἀποπερατοῦντες τὰς παρούσας ὁδηγίας, ἰσχυρὰν πεποιθήσιν ἔ-
χομεν, οὐ μόνον ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ αὐδέπο-
τε θέλουσιν εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τιμωρήσωσι παράβασιν τινα
τῶν διαταττομένων, ἀλλὰ καὶ ὅτι — διὰ τῆς ἐκ μέρους τῶν μοναστη-
ριακῶν Συμβουλίων ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὅσα καὶ διὰ Κανόνων
ιερῶν, καὶ διὰ διαταγῶν καὶ νοθεσιῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ διὰ
νόμων, καὶ διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, καὶ διὰ Συνοδικῶν τε
καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ὑπάρχουσι κανονισμένα περὶ τῶν μο-
ναστηρίων καὶ περὶ τῶν μοναχῶν καὶ διὰ τῆς ἐκ μέρους τῶν Σε-
βασμιωτάτων Ἀρχιερέων καὶ τῶν κυρίων Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν
συντόνου ἐπιτηρήσεως καὶ συμφώνου ἐνεργείας, — καὶ τὰ εὐαγγῆ
ταῦτα καταστήματα θέλουσι προάγεσθαι ἐπὶ τὸ βέλτιον κατὰ τὸν
ἀρχικὸν προορισμὸν αὐτῶν ἐπ' ἀγαθῷ, καὶ πρὸς εὐκλειαν τῆς Ὁρθο-
δόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἐν τούτοις μονάζοντες, εὐτάκτως
καὶ κοσμίως διάγοντες πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν κλῆσιν αὐτῶν, καὶ
ἐναρέτως πολιτευόμενοι, θέλουσι κρατύνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
θεοῦ νόμου καὶ τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων ἅπαν τὸ πλήρωμα τῶν
εὐσεβῶν, τύπος αὐτοῖς γινόμενοι καὶ παράδειγμα ἀρετῆς καὶ Χρι-
στιανικῆς τελειότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαρτίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως

Ὑπουργός

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

(α) Βλ. ἔμπροσθεν σελ. 145, ἄρθρον ΚΒ' τοῦ ΣΑ' νόμου.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ.

ΑΡΙΘ. 1.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

ἢ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ.

Σημ. α. Τὸ βιβλίον ὑποτίθεται συγκείμενον ἐκ φύλλων 200, ἥτοι α
Σημ. β. Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι γράφεται ὁ Πίναξ, προσσημειωμένη
τὴν οἰκείαν σελίδα παραπομπῆς οὕτως·

Α'—Ἱερὰ ἀποσκευή.

- α) ἱερὰ κειμήλια καὶ σκευὴ διὰ τὸ ἅγιον Βῆμα.
- β) σκευὴ ἀργυρᾶ, ἢ ὀρειχάλκινα, διὰ τὸν Ναόν.
- γ) ἱερὰ ἄμφια.

Β'—Καταγραφὴ τῶν ἀκιρήτων κτημάτων.

- α) συνοπτικὴ κατὰ στήλας.
- β) λεπτομερὴς κατὰ τμήματα.

Γ'—Βιβλιοθήκη.

Δ'—Καταγραφὴ τῶν ποιμνίων, τῶν κτηνῶν καὶ τῶν μελισσῶν.

- α) αἰγιδίων
- β) προβάτων
- γ) βοῶν, κ. τ. λ.
- δ) ἵππων, κ. τ. λ.
- ε) μελισσῶν.

Ε'—Χρέος προσωρινὸν πρὸς ιδιώτας.

Σ'—Δάνεια δεδομένα εἰς ιδιώτας

Ζ'—Κατάστασις τοῦ ταμείου τῆς μονῆς.

Σημ. γ. Τῆς σελ. 2 ἀφιεμένης κενῆς, ἡ ἱερὰ ἀποσκευὴ κ
ἀπὸ τῆς 3 σελίδος κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον.

Γερά κειμήλια, και σκεύη δια τὸ ἄγιον Βῆμα.

ἀριθ.	Κειμήλιον, ἡ σκεὺς, καὶ περιγραφή αὐτοῦ.	Ἑργασία	
		Ἑλλην.	Ὁμοίως
1	Κιθάριον ἀργυρῶν, περιεχρυσωμένον, περιέχον τμήματα ἱερῶν λειψάνων, τῶν ἁγίων Τρύφωνος (λόγ. χάρ.), Χαβαλάμπου, Ἰσιδίου, κτλ.	Ἑλλην.	Ὁμοίως
2	Ἐτερον κιθάριον ἀργυρῶν περιέχον (τὸ καὶ τὸ) . . .	Ἑλλην.	Ὁμοίως
3	Σταυρὸς ἀργυρῶς περιεχρυσωμ., μετὰ τιμίου ξύλου (ἡ ἄνευ)	Ἑλλην.	Ὁμοίως
4	Ποτήριον ἀργυρῶν περιεχρυσωμένον, ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ὁποίου εἰκονίζεται ὁ Μυστικός δεῦπνος.	Ἑλλην.	Ὁμοίως
5	Διακρίνον, Ἀστερίστας, Δάβις, Δόγχη, καὶ κοῦπτα διὰ τὴν ζέσιν, ἀργυρῶς, (πλὴν τοῦ ἐν τῇ Δόγχη σιδήρου).	Ἑλλην.	Ὁμοίως
6	Εὐαγγέλιον, κατ' ἀμφοτέρους τὰς ἐξώθεν πλάκας ἀργυρῶν, ἐπὶ χρυσῶν (ἡ ἐσφαλτομένων). Ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλάκας ἐν τῷ μέσῳ εἰκονίζεται ἡ Σταύρωσις· ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ· εἰς δὲ τὰς γωνίας ἀμφοτέρωθεν εἰκονίζονται οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταί.	Ἑλλην.	Ὁμοίως
7	Ἐτερον Εὐαγγέλιον, ἔχον κατ' ἀμφοτέρους τὰς πλάκας μικρὰ ἀργύρου κορμίματα, δι' ὧν παριστάνται ἀπλῶς ἐνθεν μὲν ἡ Σταύρωσις, ἐκθεν δὲ ἡ Ἀνάστασις.	Ἑλλην.	Ὁμοίως
8	Ἴερὸν ἀρτοφόριον, ἀργυρῶν ἐπὶ χρυσῶν.	Ἑλλην.	Ὁμοίως

Σημ. δ'. Ἀφ' οὗ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γένῃ ἡ ἐγγράφη πάντων τῶν, ὅσα νῦν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ μονῇ, χειμῶν καὶ σκευῶν διὰ τὸ ἄγιον Βῆμα (ἅτινα ὑποτίθεται ὅτι θέλουσι χωρῆσαι μέχρι τῆς 6 σελίδος), ἀφίεται καὶ ἐν φύλλον, ἥτοι δύο σελίδες κεναί, διὰ τὰς μετὰ ταῦτα ἐγγραφάς, καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 9 σελίδος ἡ καταγραφή τῶν διὰ τὸν Παῦν σκευῶν, ἀργυρῶν ἢ ὀρειχαλκίων, οὕτω.

Σκεύη ἐν τῷ Ναῷ.

ἀριθ.	Εἶδος τοῦ σκεύους.	Ὑλ.	Ἑργασία	Παρατηρήσεις.
1	Κανδήλια πέντε, ἱσομεγέθη, ἀνηρτημένα ἔμπροσθεν τῶν δεσποτικῶν εἰκόνων	ἀργυρᾶ.	Ἑλλ.	Κατεσκευάσθησαν δαπάνῃ τῆς μονῆς, τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1816.
2	Πολυκάνδηλον, συνιστάμενον ἐκ μιᾶς, τῆς ἐν τῷ μέσῳ, μεγάλης κανδήλας, καὶ ἐκ τεσσάρων (ἡ πλειόνων) ὁμοίων, μικροτέρων, περὶ αὐτήν.	ἀργυροῦν	Εὐρωπαϊκῇ.	Ἀνάθημα τοῦ Ν. Ν., τῇ 9 Μαρτίου 1817.
3	Μανουάλια τρία, ἔμπροσθεν τῶν δεσποτικῶν εἰκόνων.	ὀρειχάλ.	ὁμοία.	Ἐγοράσθησαν δαπάνῃ τῆς μονῆς, τῇ 15 Ἰουνίου 1818.
4	Πολυέλεος, μετρεῖς στάσεις κηρίων δεκαοκτώ. κ. τ. λ. κ. τ. λ. κ. τ. λ.	ὁμοία.	Ἑλλ.	Ἀνέκαθεν ἀπηρτημένος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σημ. ε'. Ἀφοῦ οὕτως ἐγγραφῶσιν δια τὰ νῦν ὑπάρχοντα σκευή τοῦτου τοῦ εἶδους (ἀτινα ὑποτίθεται ὅτι θύονται καταλάθει τῶν σελίδος), ἀφίεται ἕτερον φύλλον, ἥτοι δύο σελίδες κεναί, διὰ τὰς μετὰ ταῦτα ἐγγραφῆς, καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 13 σελίδος ἡ ἀρχὴ τῶν ἐφεῶν ἀμφίων, οὕτως

Ἱερά Ἀμφια.

Ἱερά	Παρατηρήσεις.
1 Φελώνιον, ἐκ στόφας χρυσούφαντον.	Προσηνέχθη ὑπὸ τοῦ Ἱερομονά- χου Ἀνδρονίκου Ἰωάννου ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰς τὴν μονὴν εἰσε- λεύσεώς του, τῇ α. Νοεμβρίου 1846.
2 Ὁμοιον, ἐκ μεταξῆς κλαδωτόν.	Ὁσαύτως ὑπὸ τοῦ ιδίου.
3 Στιχάριον, χρυσούφαντον.	κτλ. κτλ. κτλ.
4 Ὁμοιον, μεταξωτόν.	
5 Ἐπιτραχήλιον χρυσούφαντον.	
6 Ὁμοιον, κεντητόν.	
7 Περιζώνιον, χρυσούφαντον.	
8 Ἐπιμάνικα ἐκ στόφας, ἐν ζεύγος.	
9 Ὁμοια κεντητά, ἐν ζεύγος.	
10 Ἐπιγονάτια δύο, τὸ μὲν ἐκ στόφας, τὸ δὲ χρυσοκέντητον.	
11 Ὁράρια διακονικὰ τέσσαρα, τὰ μὲν δύο μεταξωτά, τὰ δ' ἑτέρα δύο χρυσοῦ- φαντα.	κτλ. κτλ.

Σημ. ς'. Ἀφοῦ δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ταῦτα ἐγγραφῶσιν (διὰ τὰ ὅποια ὑποτίθεται ὅτι θέλει ἀρκεῖται μία σελίς) ἀφίεται κενόν ἕτερον φύλλον, ἥτοι σελίδες δύο, διὰ τὰς μεταγενεστέρως ἐγγραφῆς, καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 17 τοῦ Κτηματολόγιου, ὡς ἑξῆς

Λύζων αριθμός.	εἶδος τοῦ κτημά- τος.	πόλις ἢ χωρίον, ἐνθα, ἢ πλησίον τοῦ ὁποίου, κεῖται.	ιδιαιτέρα τοποθεσία	ἀγροὶ κα- τὰ τὰ ζρέμ.		ἀμπελῶνες κατὰ ζρέμματα.	σταφιδῶνες κατὰ στρέμματα.	περιόδια κατὰ στρέμματα.	οἶται	ἐργασίαι
				ἐθνικοί.	ποτιστικοί.					
1	Ἀγρός	Ἡράκλειον			15				1	
2	Ἀμπέλ.	Χαλάνδρι	Μύλος			8			1	
3	Ἀγρός	Κηφισία	Κεφαλάρι	8						
4	Περι- βάλλον.	Ἀμαρου- σιον.	Ἀρκουῶνα					10	1	

Σημ. ζ'. — Ἀφοῦ κατὰ τὸν τύπον τοῦτον περατωθῇ ἡ καταγραφή ὅλων τῶν κτημάτων τῆς μονῆς (ἥτις ὑποτίθεται ὅτι θέλει καθέξει δέκα φύλλα, ἢ 20), ἀφίενται κεῖνὰ ὅκτω φύλλα διὰ τὰς ἐγγραφὰς τῶν μετὰ ταῦτα ρώσεως ἢ ἐξ ἀγορᾶς προσκτηνησομένων κτημάτων· εἴτα, εἰς τὴν ἀμέσως αὐτοῖς σελίδα (ἥτις, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ παρόντος τύπου, θέλει εἶσθαι σημειοῦται τὸ λειβάδιον ἢ τὰ λειβάδια καὶ αἱ βοσκήσιμοι γαῖαι τοιαύτας ἡ μονῆ), ὡς ἐφεξῆς·

Λειβάδια καὶ βοσκήσιμοι γαῖαι.

1. — Ἐν τῇ θέσει . . . (N) λειβάδιον· ἐκτάσεως στρεμμάτων 1 κῶν . . . (τόσων)· χωρητικότητος . . . (τόσων) προβάτων 1 λων ζώων· ἔχον σύνορα· πρὸς μὲν ἀνατολὰς, τὸν . . . — πρὸς δυσμάς, τὸν . . . — πρὸς ἄρκτον, τὸν . . . — πρὸς μεσημβρίαν, τὸν . . .
2. — Ἐν τῇ θέσει . . . (M) λειβάδιον· ἐκτάσεως . . . κτλ. κτλ. (κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον).

Σημ. η'. — Τὸ φύλλον τοῦτο ἀφίεται κεῖνὸν διὰ τὰς μετέπειτα ἐνδεχομένας ἐκτάσεις καὶ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου, ἥτις ἀπὸ τῆς 53 σελίδος ἢ κατὰ τὴν 8 α σ ὦ ν (ἐν ὑπάρχουσιν)· οὕτω·

Δάση.

1. — Ἐν τῇ θέσει . . . (N) δάσος· ἐν ᾧ θάμνοι καὶ δένδρα . . . καὶ τὸ — οἶον, πεῦκαι, ἢ πλατάνοι, ἢ δρυῖς, ἢ βάλανοι, ἢ λαιοὶ κτλ. — ἐὰν δὲ ἦναι πεῦκαι, πρέπει νὰ σημειοῦται

των κτημάτων τῆς μονῆς. . . . (Δεῖνος).

νερο-ποσι.	ἐλαιοτριβεῖαι.	ἀγροικίαι.	ἐλαιώ- δενδρα.		διάφορα κάρ- πιμα καὶ ἄκαρ- πα δένδρα.	Ὅροθεσία				Παρατηρή- σεις (α).
			ἡμέρα.	ἡμέρα.		ἀνατολιν.	δυτικῶς.	ἀρκτικῶς.	μεσημβριν.	
1			50		συκαῖ 2, καρυαὶ 4.	A.A.	B.B.	Γ.Γ.	Δ.Δ.	
			20	5		E.Z.	H.Θ.	I.K.	Λ.Λ.	
				70	λεῦκαι 4.	MM.	N.Ξ.	Ο.Π.	P.Σ.	
			10		πορτοκαλέαι 20, δαμασκ. 10.	T.T.	Υ.Φ.	X.X.	A.Ω.	

ὁ ἀριθμὸς τῶν ῥητινοφόρων καὶ ὁ τῶν μὴ διδόντων ῥητίνην) ἔ-
χον ἔκτασιν στρεμμάτων Βασιλικῶν . . . (τόσων ἐνταῦθα δὲ νὰ
σημειωθῇ καὶ ἐὰν χρησιμεύῃ διὰ βοσκὴν ἢ διὰ ξυλείαν, κτλ.)·
καὶ σύνορα πρὸς ἀνατολὰς, τὸν . . . πρὸς δυσμὰς, τὸν . . .
πρὸς ἄρκτον, τὸν . . . καὶ πρὸς μεσημβρίαν, τὸν . . .

Σημ. θ'. — Ἀφιεμένου κενοῦ αὐτοῦ τοῦ φύλλου, ἐγγράφονται εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον,
ἥτοι εἰς τὴν σελ. 57, τὰ ὅρη (ἐν ὑπάρχωσιν) οὕτως·

*Ορη.

1. — Ἐν τῇ θέσει . . . (N) ὄρος γνωρισμένον ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπω-
νυμίαν . . . (δεῖνα)· ἔχον γῆν καλλιεργήσιμον, στρέμματα Βα-
σιλικὰ . . . (τόσα)· καὶ περιέχον δένδρα . . . (τόσα κατ' εἶδος,
ἥτοι, ἐλαίας, ἢ ἀγριελάλους καὶ τὰ παρόμοια. — Ἐὰν δὲ τὸ
ὄρος ᾗναι πετρῶδες καὶ μηδὲως καλλιεργήσιμον, νὰ σημειωθῇ
τοῦτο, ἐξηγουμένου συγχρόνως καὶ τοῦ ἐὰν ἐξ αὐτοῦ ἐξορύττων-
ται λίθοι καὶ πρὸς τίνα χρῆσιν).

Σημ. ι'. — Μετὰ τοῦτο, ἀφίενται κενὰ πέντε φύλλα, σελίδες 40, καὶ μετ' αὐτὰς ἀμέσως
ἄρχεται ἡ λεπτομερὴς καταγραφὴ τῶν ἀκινήτων κτημάτων· ἐγγράφεται
δὲ ἕκαστον, ἰδίως κατὰ σελίδα· καὶ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀντιστοιχοῦντα πρὸς
τὴν συνοπτικὴν καταγραφὴν τῶν ἰδίων κτημάτων, ὡς ἐπεται·

(α) Εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων σημειοῦται ὅταν πατὲς κτῆμα ἀνταλλαγῇ, ἢ ἀπαλ-
λοτριωθῇ· ἢ δὲ σημειώσῃ γίνεται ἀπέναντι τοῦ ἀνταλλαγέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος.

Λεπτομερής καταγραφή τῶν ἀκινήτων κτημάτων
τῆς μονῆς κατὰ τμήματα.

Ἀριθ. 1. — Ἀγρὸς ποτιστικὸς, εἰς Ἡράκλειον.

Ἐν τῇ θέσει . . . (N), ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν δεκά-
πέντε (15), καλλιεργημένος ὅλος· ἐν αὐτῷ ὑπάρχει οἰκία
διώροφος, ἐλαιοτριβεῖον, καὶ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευ-
ρὰν ὑδρόμυλος· περιέχει δὲ καὶ ἐλαιόδενδρα πεντήκοντα
(50), συκᾶς δύο (2), καὶ καρυὰς τέσσαρας (4).

— Σύνορα αὐτοῦ κατ' ἀνατολὰς, ὁ Α. Α. — κατὰ δυ-
σμάς, ὁ Β. Β. — κατ' ἄρκτον, ὁ Γ. Γ. καὶ κατὰ μεσημ-
βρίαν, ὁ Δ. Δ.

— Περιῆλθεν εἰς τὴν μονὴν ἐξ ἀγορᾶς, τῇ 10 Νοεμβρίου
1810, κατὰ τὸ ἐξῆς ἔγγραφον ιδιοκτησίας.

Σημ. ια'. — Ἐνταῦθα ἀντιγράφεται κατὰ λέξιν ἀκριβῶς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀ-
γορᾶς· καὶ, ἐὰν ὁ τόπος τῆς σελίδος δὲν ἀρκέσῃ, ἡ ἀντιγραφή ἐξακο-
λουθεῖ εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα, μένοντος κενοῦ τοῦ ὑπολοίπου μέρους
αὐτῆς· ἡ δὲ ἔγγραφη τοῦ ἀκολουθοῦ ἀριθμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης
σελίδος 71.

Ἀριθ. 2. Ἀμπελῶν, εἰς Χαλάρδιον.

Ἐν τῇ θέσει Μύλος, ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν ὀκτώ (8)
ἐν αὐτῷ περιέχονται ἐλαιόδενδρα εἴκοσι (20) καὶ ἀγριέ-
λαιοι πέντε (5) συνορεύει κατ' ἀνατολὰς μὲν Ε. Ζ, κατὰ
δυσμάς μὲν τὸν Η. Θ, κατ' ἄρκτον μὲν τὸν Ι. Κ, καὶ
κατὰ μεσημβρίαν μὲν τὸν Α. Α. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρὸς ἀνα-
τολὰς πλευρᾷ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, κεῖται οἰκία μονώροφος· ἐν δὲ
τῇ πρὸς ἄρκτον πλευρᾷ, ἀνεμόμυλος.

— Περιῆλθεν εἰς τὴν μονὴν ἐν ἔτει 1812 Ἰανουαρίου 2,
ἐκ δωρεᾶς τοῦ Ε. Ν. ἀφιερῶσαντος αὐτὸν τὸν ἀμπελῶνα
εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τῶν γονέων του, Ἰωάννου καὶ Εὐ-
φροσύνης.

Σημ. ιβ'. — Τὸ λοιπὸν τῆς σελίδος νὰ μείνῃ κενόν. Ἡ δ' ἔγγραφη προβαίνει
εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα 72.

Ἀριθ. 3. Ἀγρὸς ξηρικός, εἰς Κηφισίαν.

Ἐν τῇ θέσει Κεφαλᾶρι, ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν ὀκτώ

(8) καὶ περιέχων ἀγριελαίους ἐβδομήκοντα (70) καὶ λεύ-
κας τέσσαρας (4). Συνορεύει κατ' ἀνατολὰς μὲν τὸν Μ.
Μ. — κατὰ δυσμάς μὲν τὸν Ν. Ξ. — κατ' ἄρκτον μὲν τὸν
Ο. Π. — καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲν τὸν Ρ. Ξ.

— Περιῆλθεν εἰς τὴν μονὴν ἐκ προσφορᾶς τοῦ Γεωργίου
Ἀντωνίου ἐκ Θηβῶν, ὁ ὁποῖος, προσελθὼν τῇ 18 Μαρ-
τίου 1854 ἐγένετο δεκτὸς ὡς δόκιμος· καὶ, ἀφοῦ ὑπέ-
στη τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν, ἐκάρη μοναχὸς τῇ 8 Μαΐου
1857, μετονομασθεὶς Γρηγόριος.

— Ὁ ἀγρὸς οὗτος ἐσημειώθη καὶ εἰς τὰ βιβλία τῆς με-
ταγραφῆς κατὰ τὸν νόμον Τη, 29 Ὀκτωβρίου 1856, καὶ
συμφώνως πρὸς τὸ ΙΖ' ἄρθρον τοῦ περὶ τῶν μοναστηρίων
Κανονισμοῦ.

Σημ. ιγ'. — Τὸ λοιπὸν τῆς σελίδος νὰ μείνῃ κενόν· ἡ δ' ἔγγραφη προβαίνει
εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα 73.

Ἀριθ. 4. Περιβόλιον, εἰς Ἀμαρουσίον.

Ἐν τῇ θέσει Ἀρκοῦδα, ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν δέκα
(10) ὑπάρχει ἐν αὐτῷ οἰκία μονώροφος· καὶ δένδρα κάρ-
πιμα, ἐλαιόδενδρα δέκα (10), πορτοκαλεῖαι εἴκοσι (20),
δαμασκηνεῖαι δέκα (10) κτλ. — Συνορεύει κατ' ἀνατολὰς
μὲν τὸν Τ. Τ. — κατὰ δυσμάς μὲν τὸν Υ. Φ. κατ' ἄρκτον
μὲν τὸν Χ. Χ. — καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲν τὸν Α. Ω.

— Περιῆλθεν εἰς τὴν μονὴν ἐξ ἀγορᾶς τῇ 2 Σεπτεμ-
βρίου 1858, κατὰ τὸ ἐξῆς ἔγγραφον τῆς ιδιοκτησίας,
σημειωθὲν καὶ εἰς τὰ βιβλία τῆς μεταγραφῆς κατὰ τὸν
νόμον.

Σημ. ιδ'. — Ἐνταῦθα ἀντιγράφεται κατὰ λέξιν ἀκριβῶς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀ-
γορᾶς, καθὼς ἐρρέθη ἀνωθὶ ἀριθ. 1.

Τὸ λοιπὸν τῆς σελίδος νὰ μείνῃ κενόν.

Οὕτως ἐξακολουθεῖ ἡ λεπτομερὴς καταγραφή ὅλων τῶν κτημάτων τῆς
μονῆς, ἐκάστου κατὰ μέρος εἰς χωριστὴν σελίδα ἢ φύλλον. Καὶ ἀφοῦ
τελειωθῇ αὕτη (ὑποτίθεται ὅτι θέλει καταλάβει σελ. 150), καὶ ἀφεθῶσιν
ἐτι εἴκοσι φύλλα κενὰ χρησιμεύοντα διὰ τὰς ἔγγραφας κτημάτων προσ-
κτινησομένων μετὰ ταῦτα, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 263 σελίδος ἡ καταγραφή
τῶν βιβλίων κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον·

Καταγραφή τῶν βιβλίων τῆς μονῆς.

Αὐτῶν ἀριθμοί	Τίτλος τοῦ βιβλίου καὶ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἢ τοῦ ἐκδότου τῆς καὶ χρόνος τῆς τυπώσεως καὶ σχῆμα τοῦ βιβλίου.	Ἑλ. Χρ.	Ἑλ. Χρ.	Παρατηρήσεις.
1	Σειρά τῶν πατέρων εἰς τὴν Ὀκτάτευρον καὶ τὰ τῶν Βασιλειῶν ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου, ἐν Λειψία 1772 καὶ 1773. Τόμ. Α' καὶ Β' εἰς δύο.	2	1	Ἠγοράσθη τῇ 8 Ἰαννουαρίου 1810 ἀντὶ γροσίων 100.
2	Σειρά τῶν πατέρων εἰς τὸν μακάριον Ἰωβ. ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Χρυσόπου τοῦ ἐξ Εὐρίπου. Ἐνετίησι 1792, εἰς 4ον.	1	1	Ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Ν. τῇ 10 Μαρτίου 1810.
3	Κυριακοδρόμιον εἰς τὰς Ἀποστολικὰς περικοπὰς τὰς ἀναγιγνωσκόμενας ἐν ἐκάστῃ Κυριακῇ τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου, ἐν Μόσχᾳ 1808, Τόμ. Α' καὶ Β', εἰς 4ον.	2	1	Ἠγοράσθη ἀντὶ διατρίτων Ἰσπανικῶν 3, τῇ 18 Ἀπριλίου 1813.
4	Τὰ Βιβλία, τούτεστιν ἡ Θεία Γραφή τῆς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς Διαθήκης, ἐγκρίσει τῆς ἀγιοτάτης διοικούσης Συνόδου πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἐν Μόσχᾳ 1821, εἰς 4ον μέρος.	1	1	Προστέθηκε ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀνδρόνικου Ἱερομοναχοῦ τῇ 4 Νοεμβρίου 1846.
5	Κυριακοδρόμιον εἰς τὰς κατὰ πάσαν Κυριακὴν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀναγνωσκόμενας περικοπὰς τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου ἐν Ἀθήναις 1840, Τόμ. Α' καὶ Β', εἰς 4ον.	2	1	Ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ τυπογράφου, ἐν ὁνόματι τοῦ περὶ τὴν τύπων διατηρήσαντος φιλογενεστάτου Ν. Ζωσιμά, .
6	Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη κατὰ τοὺς Ἑβραϊκοὺς μετατυπωθεῖσα ἐκ τῆς ἐν Μόσχᾳ ἐκδόσεως τοῦ 1821, ἀδεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	4	1	Ἐστάλη δώρον ὑπὸ τῆς τῇ . . . 1847.

6	Τῆς Ἑλλάδος καὶ δαπάνη τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ Ἱερογραφικῆς ἐπιτελείας. Τόμ. 4 ἐν Ἀθήναις, 1843 εἰς 8ον	6	1	Ἠγοράσθη ἀντὶ δραχ.
7	Σύνταγμα τῶν βελῶν κατόντων τῶν Ἱερῶν Συνόδων καὶ τῶν ἀρχαίων Πατέρων, ἐκδοθὲν εἰς Τόμ. . . ὑπὸ Γ. Α. Ράλλη καὶ Μ. Ποτλῆ, ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν Ἀθήναις 1852 εἰς 8ον.	1	1	Ἠγοράσθη ἀντὶ δραχ. 4.
8	Αἱ Συνδικτικαὶ ἐγκυκλίαι, δόγηται καὶ διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἀπόφασιν αὐτῆς ἐκδοθεῖσαι ἐν Ἀθήναις, εἰς 8ον.	11	1	
9	Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ἦτοι Συλλογὴ τῶν περὶ τὴν ἀναγεννησμένην Ἑλλάδα συνταχθέντων Πολιτευμάτων, Νόμων καὶ ἄλλων ἐπισήμων πράξεων ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τέλους τοῦ 1832, ὑπὸ Ἀνδρέου Ζ. Μάμουκα ἐν Ἀθήναις 1838, εἰς 8ον — (τὸ μέχρι τοῦδε ἐκδεδομένον μέρος, Τόμοι ἐνδεκα).	9	1	
	Σειρά ἐγκυκλίων μαθημάτων πρὸς χρῆσιν τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, συνεκδοθεῖσα γνωμοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κατλ. Ἐν Ἀθήναις 1858 εἰς 8ον. κατλ. κατλ.			

Σημ. 1ε'. — Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκδοθεῖσα ἡ καταγραφή ὧν τῶν βιβλίων, ἥτις υποτίθεται ὅτι θέλει καταλείπει σελίδα 4, μετ' ἧς ἀφύεται καὶ κενὰ ἑξὸς δέκα φύλλα ἢ σελίδες 20 διὰ τὰς ἐγγράφους τῶν εἰς τὸ μέλλον ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἐκ δωρεᾶς προσκτηθησόμενων, καὶ ὄρεται ἀπὸ τῆς 289 σελίδος ἡ καταγραφή τῶν ποιμνίων, τῶν κτηνῶν καὶ τῶν μελισσῶν, κατὰ τὸν εἶδος τῶν.

Δάνεια δεδομένα εις ιδιώτας.

Όνομα και επώνυμον.	Πατρίς.	Πατρικίον.	Χρονολογία του δανείου.	Ετήσιον τόκος.	Κεφάλαιον.	Προσθέρματα.	Παρατηρήσεις.
1 Αντιφών Ξενοφάνους	Έλευσί- νιος.	Αθήναι.	1859	6 0/0	1000.	500.	Έδωκεν εις Α' υποθήκην την δι- ακρίσιν του οικίου, την επί της οδού Αίολου, ως τούτ' αβ. ... συμβέβαιον συνταχθέν υπό του συμβολαιογράφου Δ. Σουρμελή.

Σημ. 1η.— Άσφένται μενὰ ἐξ φύλλα, ἡ σελίδες δώδεκα, διὰ μελλούσας ἐγγράφας, καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 347 σελίδος ἡ περιληπτικὴ ἐγγράφη τῶν κατ' ἔτος συναγμένων καὶ τῶν κατ' ἔτος ἐπίσης ἐξιδουμένων· ἐν ἄλλαις λήξαι, ἡ κατάστασις τοῦ μοναστηριακοῦ τα-
μείου κατ' ἐκαστὸν διακρινόμενῃ, οὕτω.

Κατάστασις ἐνίσυα τοῦ Ταμείου τῆς μονῆς.

Χρονολογία	Εισπράξεις	Δαπάναι	
		Δραχ.	Λ.
1857 Δεκεμβρίου 31	ἀπὸ Α' Ίανουαρίου 1857 μέχρι σήμερον	6870	10
1858 Δεκεμβρίου 31	ἀπὸ Α' Ίανουαρίου 1858 μέχρι σήμερον	9405	—
1859 Δεκεμβρίου 31	ἀπὸ Α' Ίανουαρίου 1859 μέχρι σήμερον	5609	20
κτλ.	κτλ.	—	—
		5320	25
		8715	50
		6832	30

ΑΡΙΘ. 2. ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΛΟΓΙΟΥ.

Όνομα και επώνυμον	Πατρίς	Αἷμα	Χρονολογία		Βαθμός	Παρατηρήσεις
			Τῆς ἀπο- κρίσεως	Τῆς προ- σελεύσεως		
1 Ανδρέας Ιωάννου.	Ναύπλιον	Μη- δείας.	50	1821 Νοεμβ. 8.	Ίερομό- ναχος	Προσλήθην εις την καθ' ἑμῆς μονὴν ἐκ τῆς τοῦ αἵτου (δαιμόν), φέρων τακτικὴν ἀπολυτή- ριον καὶ συστατικὰς παρὰ τε τοῦ οικίου καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου Σ. Ἐπισκόπου.
2 Νικόλαος Θεοδώρου.	Κόρινθος	φε- νεοῦ.	40	1822 Μαΐου 4.	Διάκονος	Προσχειρίσθη Ἱερομόναχος τῇ 2 Ἰουνίου 1847.
3 Θωμάς Γεωργίου.	Μύκονος	Μυ- κόνου.	29	1850 Μαΐου 4.	Μοναχός	Προσχειρίσθη Διάκονος τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1853.
4 Γεώργιος Ἀντωνίου.	Θήβαι	Θί- σθής.	28	1857 Μαΐου 8.	»	Μετὰ τριετὴ δοκιμασίαν, ἔλαβε σήμερον τὴν κανονικὴν κορυβίαν, καὶ κατατάσσεται ὡς.
5 Κωνσταντῖ- νος Ἰωάννου.	Λεβαδία	Πέ- τρας.	30	1857 Ἰουν. 30.	»	Ἰουστως.
6 Νικόλ. Δη- μητριάδης.	Σέριφος	Σερί- φου.	45	1857 Νοεμβ. 8.	»	Προσλήθθη κατ' ἀρχὰς ἐπὶ μισθῷ, διδάσκων τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς τὸς ἐν τῇ μονῇ ἀδελ- φούς. Μετὰ δὲ πενταετὴ διαμονὴν ὑπολάσας τὸν μοναχικὸν βίον καὶ δοκιμασίαις, ἔλαβε σήμε- ρον τὴν κανονικὴν κορυβίαν.

Σημ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καταγράφονται οἱ ἐκγοντες κανονικὴν κορυβίαν ἀδελφοὶ τῆς μονῆς· ὅταν δὲ εἰς τούτων τελευταίῃ, γίνεσθαι ἡ ἀνή-
κουσα σημείωσις ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων, προσσημειωμένους καὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἀπελεύσεως αὐτοῦ.

1858	Μὴν Ἰανουάριος	Ἔσοδα
2	Τιμὴ 10 κοιλῶν σίτου (ἢ κριθῆς), πωληθέντων εἰς τὸν Ν. Ν. πρὸς δρ. 6 τὸ κοιλὸν .	60
4	Ὅμοια 30 αἰγιδίων, πωληθέντων εἰς τὸν Δ. Δ. πρὸς δρ. 4 1/2	135
10	Ὅμοια 100 ὀκάδων ἐλαίου, πωληθέντος εἰς τὸν Γ. Γ. πρὸς λεπτά 120.	120
12	Ἑνοίκιον τοῦ ἐν τῇ θέσει. . . . (δεῖνι) λειβαδίου, ἐνοικιασμένου μονοετῶς εἰς τὸν Α. Β.	80
13	Τιμὴ σταφίδος 2,000 λιτρῶν, πωληθείσης εἰς τὸν Ζ. Ε. πρὸς 30 δίστηλα τὴν χιλιάδα .	360
14	Ὅμοια μέλιτος ὀκ. 25, πωληθέντος εἰς τὸν Η. Θ. πρὸς δραχ. 1 1/2	37 50
15	Ὅμοια βουτύρου ὀκ. 20, πωληθέντος εἰς τὸν Ι. Κ. πρὸς δραχ. 3	60
17	Προσφορὰ τοῦ Ἀντωνίου Νικολάου, εἰς μνημόσυνον τῶν γονέων αὐτοῦ Α. καὶ Μ.	25
18	Τιμὴ τυροῦ νωποῦ ὀκ. 50, πωληθέντος εἰς τὸν Ν. Ε. πρὸς δραχ. 1.	50
20	Ὅμοια μαλλίου ὀκ. 60, πωληθέντος εἰς τὸν Ο. Π. πρὸς λεπτά 90	54
		981 50

Ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ . . . (δεῖνι)
Τὸ Μοναστήριον

1858	Μὴν Φεβρουάριος	Ἔσοδα
1	Ἡ ἐξίσωσις τοῦ προλαβόντος μηνὸς . . .	574 48
3	Τιμὴ κριθῆς κοιλῶν 20, πωληθέντων εἰς τὸν Ρ. Σ. πρὸς δραχ. 4 κτλ. κτλ. κτλ.	80

5. ΧΕΙΡΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ.

1858

Μήν Ἰανουάριος.

Ἐξοδα	
Δραχ.	Λ.
20	
270	
62	
23	50
5	40
22	60
3	52
407	2
574	48
981	50

- 8 Ἡμερομίσθια δέκα ἐργατῶν, διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κατὰ τὴν θέσιν (δεῖνα) ἀμπελῶνος πρὸς δραχ. 2
- 15 Ἡμερομίσθια εἴκοσιν ἐργατῶν, ἀπὸ τῆς 10 τοῦ παρόντος μηνὸς μέχρι σήμερον, διὰ τὸν ἐν τῇ θέσει (δεῖνι) ἀγρὸν, πρὸς δρ. 2 1/4 δι' ἑκαστον ἐργάτην, ὁμοῦ κατὰ τὴν ἀπόδειξιν
- 20 Ἐπισκευὴ τοῦ Ἡγουμενεῖου καὶ δύο ἄλλων κελλίων, κατὰ τὴν ἀπόδειξιν
- 30 Ὀψώνια διάφορα διὰ τοὺς ἀδελφοὺς, κατὰ τὴν ἀπόδειξιν
- » Διορθωτικὰ δύο κάδδων, κατὰ τὴν ἀπόδειξιν
- » Τιμὴ κηρίου ὀκ. 2 1/2 καὶ θυμιάματος διὰ τὸν ναόν, κατὰ τὴν ἀπόδειξιν
- 31 Μικρὰ ἔξοδα, συμβάντα καθ' ὅλον τὸν μῆνα
- » Ὑπάρχουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς ἐξίσωσιν

τῇ 31 Ἰανουαρίου 1858.

-ριακὸν Συμβούλιον
(ἡγούμενος)

{Σύμβουλοι

1858

Μήν Φεβρουάριος

Ἐξοδα.

- 5 Συνεισφορά τῆς μονῆς ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν σχολείων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος
- 7 Ἀγορὰ δώδεκα καθισμάτων καὶ δύο δωδεκάδων πινακίων, διὰ τὸ τραπέζαρειον καὶ διὰ τὸ μαγειρεῖον, κατὰ τὴν ἀπόδειξιν
- 10 Φάρμακα διὰ τὸν ἀσθενήσαντα μοναχὸν Ν . . , κατὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦ φαρμακοποιοῦ.

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Σημ. α. — Τὸ βιβλίον τοῦτο ὑποτίθεται ἔχον φύλλα 150 ἢ σελ. 300. — Ὅθεν, ὅταν ἐκ τούτων προσδιορισθῶσι σελ. 250 διὰ τὰς ἐγγράφας τῶν καθ' ἡμερὶν ὧν ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων, αἱ λοιπαὶ σελ. 50 διαμοιράζονται οὕτως ἀπὸ τῆς σελίδος 251 ἀρχεται κατὰ τὸν εἶδος τῶν ἡ καταγραφὴ τῶν προσερχομένων εἰς τὴν μονὴν ἐπὶ μονῶν νὰ μονάσων, ἢ τῶν ἀποκρίμων.

Ὀνομα καὶ ἐπώνυμ.		Πατρὶς	Δῆμος	Ἔτων	Χρονολογία τῆς εἰσελεύσεως εἰς τὴν μονήν.		Παρατηρήσεις.	
1	Γεώργιος Ἀντωνίου.	Οἰθβαί.	Οἰσθίης.	25	1854	Μαρτίου 18.	Προσελθὼν εἰς τὴν μονὴν ἐπαρουσίασε σήμερον τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας του, συνιστάμενης εἰς ἀγρόν, κείμενον ἐν Κρησιᾷ εἰς τὴν θέσιν Κεφαλάρη, ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν 8.	

Σημ. β. — Κατὰ τὸν ὅμον τρόπον γίνεσθαι ἡ ἐγγραφὴ παντὸς δοκίμου ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰς τὴν μονὴν προσελεύσεώς του, καὶ ἡ μεταγραφὴ αὐτοῦ εἰς τὸ μ. ο. ν. α. χ. ο. λ. ο. γ. ι. ο. ν., ἀφοῦ μετὰ τὴν τριετὴ δοκιμασίαν λάβῃ τὴν κανονικὴν κεντρὴν τοῦ μοναχοῦ.

Σημ. γ. — Ἀφαιρέσεων δι' 5 φύλλων, ἢ σελ. 10, κενῶν διὰ μελλούσας ἐγγραφάς, ἀρχεται ἀπὸ τῆς σελ. 263 ἡ καταγραφὴ τῶν ὑπὸ π. η.

Διάφοροι ὑπηρεταί.

1857 Σεπτεμβρίου 4. Προσελήθη ὁ Ἀντώνιος Ἀνδρέου ἐξ Ἀνδρου, κηπουρός, διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κατὰ τὴν θέσιν . . . κήπου καὶ περιβολίου τῆς μονῆς, ἐπὶ μνηναίῳ μισθῷ δρ. 15 καὶ συνεφωνήθη δι' ἐν ἔτος (α).
 Ὀκτωβρίου 25. Προσελήθη ὁ Νικόλαος Γεωργίου ἐκ Πρεβέζης, ποιμὴν (διὰ τὰ πρόβατα τῆς μονῆς), ἐπὶ μνηναίῳ μισθῷ δρ. 25 καὶ συνεφωνήθη δι' ἐν ἔτος (β).
 [καὶ οὕτω καθεστῆς.]

(α) Ἀνευρέθη ἡ συμφωνία ἐπὶ ἐν ἔτερον ἔτος τῆ α. Σεπτεμβρίου 1868. (β) Ἀνευρέθη τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1868, παρὰ τοὺς τοὺς

ΑΡΙΘ. 4.

ΠΟΛΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ.

Σημ. α. — Τὸ βιβλίον ὑποτίθεται συνιστάμενον ἐκ φύλλων 150, ἢ σελίδων 300
 Ὅθεν ἀρχεται ἡ καταγραφὴ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀποσκευῆς καὶ τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ δοχείων, οὕτως·

Ἀποσκευὴ καὶ ἐπιπλα πρὸς χρῆσιν τῶν μοναχῶν καὶ τῆς μονῆς.

- 1 — Λέβης χάλκινος — ἔλκων ὀκάδας . . . (τόσας).
- 2 — Λεβήτιον, ἔλκων ὀκάδας . . . (τόσας).
- 3 — Κοχλιάρια, δωδεκάδες 4.
- 4 — Πηρόνια — δωδεκάδες 4.
- 5 — Μαχαίρια δωδεκάδες 4.
- 6 — Πινάκια πήλινα.
- 7 — Τραπεζομάνδηλα . . . (τόσα).
- 8 — Χειρόμακτρα . . . (τόσα).
- 9 — Στρώματα ἐκ μαλλίου . . . (τόσα)
- 10 — Ἐφαπλώματα . . . (τόσα).
- 11 — Ἀνδρομῆδαι . . . (τόσαι).
- 12 — Χράμια μάλλινα . . . (τόσα).
- 13 — Βαρύλλαι διὰ οἶνον.
- 14 — Πίθοι δι' ἔλαιον.

Σημ. β. — Ἀφίενται κενὰ 5 φύλλα, ἢτοι σελ. 10, διὰ μελλούσας ἐγγραφάς, καὶ ἀρχεται ἡ καταγραφὴ τῶν προϊόντων ἀπὸ τῆς 11 σελίδος, οὕτως·

Βούτυρον.

1857		
Δεκεμβρίου 2	ἐκ τοῦ γάλακτος τῶν ἀγελάδων καὶ τῶν προβάτων ἐξήχθη καὶ παρελήφθη σήμερον	ὄκ. . . 10
4	ῶσαύτως	» . . 15
8	ῶσαύτως	» . . 12
12	ῶσαύτως	» . . 11
14	ῶσαύτως	» . . 14

[καὶ οὕτω καθεστῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους]

1858

Ἰανουαρίου 4. ὑπάρχει βούτυρον ἐν τῇ ἀποθήκῃ . . . ὄκ. 62
 Ἐνταῦθα προστίθεται καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἐξαχθισόμενον κατ' ἡμερολογίαν.

1858

Ἐκ μεταφορᾶς

Ἰανουαρίου 15 Ἐπωλήθη εἰς τὸν Ι. Κ. πρὸς δρ. 3 ἡ ὀκ. ὀκ. 20
 Μαΐου 20 ὡσαύτως, εἰς τὸν . . . πρὸς » . . . » 30
 Δεκεμβρίου 31 κατηναλώθη ἐν τῇ μονῇ . . . » 13

1859 Ἰανουαρίου 1. Μένει βούτυρον ἐν τῇ ἀποθήκῃ . ὀκ.

[καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους]

Σημ. γ'—Ἀφίενται κενὰ 10 φύλλα ἢ σελ. 20, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 32 σελίδος ἡ καταγραφὴ τοῦ τυροῦ.

Τυρός.

1857 Δεκεμβρίου 3. Ἐκ τοῦ γάλακτος ἐπήχθη τυρίον ὀκ.

5. ὡσαύτως »

6. ὡσαύτως »

7. ὡσαύτως »

[καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους]

1858 Ἰανουαρίου 1. ὑπάρχει τυρίον ἐν τῇ ἀποθήκῃ . ὀκ. 1

προστίθεται καὶ ὅσον πηχθῇ μετὰ ταῦτα καθ' ἡμερολογίαν.

1858

Ἰανουαρίου 18. ἐπωλήθη εἰς τὸν Ν. Ξ. πρὸς δρ. 1 ἡ ὀκ. ὀκ. 50

Ἀπριλίου 1. ὡσαύτως εἰς τὸν Ρ. Σ. » 1, 10 30

Δεκεμβρίου 31, κατηναλώθη ἐν τῇ μονῇ . . . » 98

1859 Ἰανουαρίου 1. Μένει τυρίον ἐν τῇ ἀποθήκῃ . ὀκ.

Σημ. δ'. — Ἀφίενται κενὰ ἰσάριθμα φύλλα, ἢτοι ἑτεροι σελ. 20, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 52 σελίδος ἡ καταγραφὴ τῶν μαλλίων.

Μαλλίον.

1857 Μαΐου 10, Παρήχθη ἐκ τοῦ ποιμνίου τῶν
 προβάτων, μαλλίον ὀκ. 11

1858 Ἰανουαρίου 20, Ἐκρατῆθη διὰ τὰς στρωμνὰς
 τῶν ἀδελφῶν ὀκ. 50

ἐπωλήθη τὸ λοιπὸν εἰς τὸν Ο. Π. . . » 60

[καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ τὸ ἐπὶ ἔτος.]

Σημ. ε'. — Ἀφίενονται κενὰ ἰσάριθμα φύλλα, ἢ ἄλλαι σελ. 20, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 72 σελίδος ἡ καταγραφὴ τοῦ μέλιτος· εἴτα ἡ τοῦ κηροῦ καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον, ἀφιεμένων ἀείποτε 20 σελίδων δι' ἕκαστον εἶδος.

Κατόπιν τούτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 113 σελίδος ἡ καταγραφὴ τῶν λοιπῶν προϊόντων· οἷον

Σίτου.

1857	Ιουλίου 20,	Συνεχομίσθη σίτος ἐκ τοῦ κατὰ		
		τὴν θέσιν [δεῖνα] ἀγροῦ	κοιλ.	50
	23,	ἐκ τοῦ κατὰ τὴν θέσιν [δεῖνα].	»	30
	24,	ἐκ τοῦ κατὰ τὴν θέσιν [δεῖνα].	»	18
	26,	ἐκ τοῦ κατὰ τὴν θέσιν [δεῖνα].	»	90
[καὶ οὕτω καθεξῆς]				κοιλὰ 188

1857	Ὀκτωβρίου 10,	Ἐδόθη σίτος εἰς σποράν τῶν	}	150
		ἀγρῶν κοιλ.		
	Δεκεμβρίου 31,	Κατηναλώθη εἰς τροφήν τῶν		
		ἐν τῇ μονῇ κοιλ.	110	

1858 Ἰανουαρίου 1. Μένει σίτος ἐν τῇ ἀποθήκῃ . κοιλ. 38

1858 Ἰανουαρίου 2. Ἐπωλήθη εἰς τὸν Ν. Ν. πρὸς δρ. 6, κοιλ. 10.

[Καὶ οὕτω καθεξῆς· προστιθεμένου τοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ καιρῷ συγχομισθησομένου νέου σίτου, καὶ ἀφαιρουμένης τῆς ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους πωληθησομένης, ἔτι δὲ καὶ τῆς εἰς τὴν τροφήν τῶν μοναχῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν καταναλωθησομένης, ποσότητος.]

Σημ. ζ'. — Ἀφίενται κενὰ 10 φύλλα, καὶ ἐξακολουθεῖ κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον ἡ καταγραφή τῶν λοιπῶν προϊόντων οὕτως.

ἀπὸ τῆς σελ. 133, ἡ τῆς Κριθῆς.

σελ. 153, ἡ τοῦ Ἀραβοσίτου.

σελ. 173, ἡ τῶν ὀσπρίων (Φακῆς, Ῥεβινθίων, Κουκκίων).

σελ. 193, ἡ τοῦ Οἴνου.

σελ. 213, ἡ τῶν Ἐλαιῶν καὶ τοῦ ἐλαίου.

σελ. 233, ἡ τοῦ Βάμβακος.

σελ. . . . καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο προϊόν, κατ' εἶδος διακεκριμένον.

ΑΡΙΘ. 5.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΕΠΙ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ.

Ἀριθ. Πρωτοκ. . . .

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Νομάρχης (ἡ ὁ Ἐπαρχος)

Προκηρύττει.

(*) Κατὰ τὴν ἀπὸ (α) καὶ ὑπ' ἀριθ. . . . (α) διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδείσεως, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ . . . (β) εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως καὶ τὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 3 μέχρι 15 ἐμπεριληπτικῶς καὶ 17 καὶ 19 τοῦ νόμου 13/25 Νοεμβρίου 1836, ὁ κατὰ τὸ χωρίον . . . (γ), (ἡ τὴν κώμην . . . (γ) ἢ τὴν πόλιν . . . (γ)) τοῦ δήμου . . . (γ) τῆς ἐπαρχίας . . . (γ), ἐν τῇ θέσει . . . (δ) κειμένος . . . (ε), ἀνήκων εἰς τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἰδίου δήμου . . . (ς) ἱερὰν μονὴν (ς) καὶ, συνιστάμενος εἰς στρεμμάτων Βασιλικῶν (ζ), (ἡ ἐκ πύχων . . . (ζ)), τὰ ὁροθέσια τοῦ ὁποῦ εἰσὶ πρὸς Ἀνατολὰς ὁ . . . (η), πρὸς Δυσμὰς ὁ . . . , πρὸς Ἀρκτον ὁ . . . , καὶ πρὸς Μεσημβρίαν ὁ . . . (η).

Ὁ ἀναδειχθεὶς ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς μονῆς . . . (θ) (ἡ εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον (θ) διὰ λογαριασμὸν τῆς μονῆς), ἐντὸς (ι) ἡμερῶν . . . ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν Πρακτικῶν νὰ παρουσιάσῃ δὲ τὴν περὶ τῆς πληρωμῆς ἀπόδειξιν εἰς τὸ Νομαρχεῖον (ἡ εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον), διὰ νὰ λάβῃ τὸ πωλητήριον.

Ἡ δημοπρασία, ἐνεργηθησομένη ἐνταῦθα ὑφ' ἡμῶν, εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, παρουσία τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, συμπαρόντος καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ μοναστηριακοῦ Συμβουλίου (ια), ἄρχεται τῇ . . . (ιβ) καὶ λήγει τῇ . . . (ιβ) τοῦ . . . μηνὸς τοῦ παρόντος ἔτους.

Ἐν τῇ . . . Ν. . . . 185 . .

Ὁ Νομάρχης . . . (ἡ ὁ Ἐπαρχος).

καὶ ἐκ τῆς ἐκείνου ἀποδείγματος πληροῦνται ὡς ἀκολουθῶς.

(α) Ἡ ἀριθμικὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἱπουργικῆς διαταγῆς.—(β) Ἡ ἡμερολογία τῆς διατάγματος, ἥτις σημειοῦται ἐν τῇ Ἱπουργικῇ διατάξει.—(γ) Τὸ ὄνομα τοῦ (ἢ τῆς κώμης ἢ τῆς πόλεως) τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας.—(δ) Ἡ ὁροθέσια τοῦ κτήματος.—(ε) Τὸ εἶδος τοῦ κτήματος· ἀγρὸς δηλονότι, κτήνη, αἰεῖς, οἰκόπεδον, κτλ. Ἐάν δὲ τὰ ἐκποιούμεενα ὡς πολλὰ τμήματα σπο-
νδύμενα, τότε ἐν μὲν τῇ προκηρύξει γράφεται αὐτὰ κάτωθι σημειούμενα . . .
(ζ) τμήματα, εἰς διαφόρους θέσεις κείμενα· κάτωθι δὲ τῆς προκηρύξεως περιγρά-
φεται ἐν πρὸς ἐν ἀκριβῶς κατὰ τὸ εἶδος του, κατὰ τὴν θέσιν, κατὰ τὴν ἔκτασιν
καὶ κατὰ τὰ ὁροθία του, ἕκαστον.—(ς) Τὸ ὄνομα τοῦ δήμου καὶ τῆς μονῆς.—
(η) Ἡ ἔκτασις τοῦ κτήματος· ὁλόγραφος καὶ δι' ἀριθμῶν. — (θ) Τὰ ὁροθέσια, με-
τ' ἐκκρίσεως.—(θ) Ἐάν τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως εἰσπραχθησόμενα χρήματα μέλλωσι
δοθῆναι πρὸς ἀπόδοσιν μοναστηριακοῦ χρέους, ἢ εἰς πρόσκτησιν ἄλλου κτήματος προ-
δοφόρου, καλὸν κρίνεται νὰ παρακατατίθενται ταῦτα προσωρινῶς εἰς τὸ ἐπαρχια-
κὸν ταμεῖον διὰ λογαριασμὸν τῆς μονῆς. Τοῦτα δὲ τὰ μέτρον ὅταν, μετὰ συνεννόη-
σιν μεταξὺ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου (ἢ τοῦ ἐπαρχοῦ) καὶ τοῦ ἀρμοδίου μοναστηρια-
κοῦ Συμβουλίου προκρίθῃ, διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου, πρέπει νὰ ἐξηγητῇ ἐν τῇ
προκηρύξει κατὰ τὰ ἐν παρενθέσει ἐκτεθέντα.—(ι) Ἡ μετὰ συνεννόησιν ἐπίσης με-
ταξὺ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς μοναστηριακῆς Ἀρχῆς προσδιορισθεσμένη ἀναλόγως τῶν
τῆς μονῆς ἀναγκῶν προθεσμία διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς. Ἐάν δὲ διὰ
τῶν λόγων τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1857 ὑπ' ἀριθ. 3373 (βλ. ἐμπρο-
σθεν σελ. 54—57) Ἱπουργικῆς ἐγκυκλίου ἐκτεθέντας, κριθὲ συμφέρον νὰ προσδιορι-
σθῇ ἡ πληρωμὴ κατὰ δόσεις, ἐχούσας διάλειμμα ἐνός, ἢ δύο, ἢ καὶ τριῶν
μηνῶν, τοῦτα πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ῥητῶς ἐν τῇ προκηρύξει.—(ια) Αἱ μὲν δημοπρα-
σίαι τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἐνεργεῦνται κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρ-
χου (ἢ ἐπαρχοῦ) παρουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου· εἰς δὲ τὰς δημο-
πρασίας τῶν μοναστηριακῶν, ἐκρίθη καλὸν νὰ συμπαραυρίσκειται μετὰ τῶν εἰρημέ-
νων Ἀρχῶν καὶ ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς μονῆς, ἀντιπροσωποῦν αὐτὴν τὴν
διοικοῦσαν καὶ διαχειρίζουσαν τὰ μοναστηριακὰ Ἀρχὴν. Νοεῖται δὲ, ὅτι ὅταν ποτὲ
κρίθῃ συμφέρον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία πρῶτον μὲν ἐπιτοπίως, εἰς τὴν πρωτεύου-
σαν δηλαδὴ τοῦ δήμου, ἐν ᾧ κεῖται τὸ ἐκποιούμενον κτῆμα, εἴτα δὲ καὶ εἰς τὴν
πρωτεύουσαν τοῦ Νομαρχείου (ἢ τοῦ Ἐπαρχείου) εἰν' ἐπ' ἀνάγκης νὰ γένῃ τοῦτου μνεία
ἐν τῇ προκηρύξει, ἵνα γινώσκωσιν οἱ ἐν τῇ ἐπιτοπίᾳ δημοπρασίᾳ πλειοδοτήσαντες, ὅτι
εἰσὶν ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των ἂν, κατὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ γενησομένην εἰς τὴν
ἑδρὰν τοῦ Νομαρχείου (ἢ τοῦ Ἐπαρχείου), δὲν παρουσιασθῶσιν ἄλλοι ὑπερθεματίσταί.
—(ιβ) Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως καὶ ἡ τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας. Προσδιορίζεται δὲ
ἡ διάρκεια τῆς δημοπρασίας ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας, ἵνα ἔχῃσι καιρὸν νὰ προσέλ-
θωσιν ὅσον τὸ δυνατόν πλείονες συναγωνισταί.

ΑΡΙΘ. 6.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΩΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ.

Ἀριθ. Πρωτ. . . . τοῦ Νομαρχείου (ἢ τοῦ Ἐπαρχείου)

Ἀριθ. Πρωτ. . . . τῆς Μονῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Νομάρχης. . . . (ἢ ὁ Ἐπαρχος. . . .)

(*) Κατὰ τὴν ἀπὸ . . . (α) προκήρυξιν τοῦ Νομαρχείου (ἢ Ἐπαρχείου), ἐκδοθεῖσαν συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ . . . (β) καὶ ὑπὸ ἀριθ. . . . (β) διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Μουσικῆς ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, στηριζομένης εἰς τὸ ἀπὸ . . . (β) εἰδικὸν Βασιλικὸν Διάταγμα, παραχωρεῖται εἰς τὸν κύριον . . . (γ) τὸ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐν τακτικῇ δημοπρασίᾳ ἐκποιήσεως ταχυρωθὲν, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ . . . (δ) καὶ ὑπ' ἀριθ. . . . (δ.) διαταγῆς τοῦ μνημονευθέντος Ὑπουργείου ἐγκριθέν, διὰ τὴν ποσὸν . . . τα δραχμῶν . . . (ε) κτῆμα . . . (ς) τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου . . . (ζ) ἱερᾶς μονῆς . . . , κείμενον εἰς τὸ χωρίον . . . (εἰς τὴν κώμην . . . (ζ) ἢ εἰς τὴν πόλιν . . . (ζ)) τοῦ δήμου . . . (ζ), ἐν τῇ θέσει (η) καὶ συνιστάμενον ἐκ στρεμματῶν . . . σιλικῶν . . . (θ) (ἢ ἐκ πῆχεων . . . (θ)), συνορευθὲν πρὸς Ἀνατολὰς, μὲ τὸν . . . (ι) πρὸς Δυσμᾶς, μὲ τὸν . . . (ι), πρὸς Ἀρκυῶν, μὲ τὸν . . . (ι) καὶ πρὸς Μεσημβρίαν, μὲ τὸν . . . (ι), εἰς τὴν γῆν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀπογόνων καὶ κληρονόμων αὐτοῦ ἢ παντὸς ἄλλου, εἰς τὸν ὅποιον αὐτὸς ἢ οἱ νόμιμοι κληρονόμοι αὐτοῦ ἐπιβλήσουσι νὰ τὸ παραχωρήσωσιν. Ἡ δὲ ἱερὰ Μονὴ . . . (ια) ἀπεδύεται παντὸς δικαιώματος ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου ἅμα μετὰ τὴν ὀλοσχερῇ πλήρωμὴν τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς, συμφωνημένης ὡς εἴρηται εἰς δρ. . . . (ιβ).

Εἰς δὲ τὴν περὶ τούτου ἐνδειξιν, ἐξεδόθη τὸ παρὸν πωλητήριο εἰς διπλοῦν, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου . . . (ἢ Ἐπαρχου) κ' ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Νομαρχείου, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς . . . (ια) καὶ ἐσφραγισμένον διὰ τῆς μοναστηριακῆς σφραγίδος. Θεωρηθὲν δὲ καὶ

ἐπιχειρηθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκτελέσεως Ὑπουργείου, ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ νομίμου ἀγοραστοῦ κυρίου . . . (γ) πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπογόνων καὶ κληρονόμων του, ὑπομνησθέντος συγχρόνως, ὅτι κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Τ. Γ. περὶ μεταγραφῆς νόμου τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856, αἱ ἀφορῶσαι τὴν μεταβίβασιν κυριότητος κτημάτων πράξεις μεταγράφονται εἰς τὰ βιβλία τῆς μεταγραφῆς.

Ἐν τῇ Ν 185 . . .

Ὁ Νομάρχης

Τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον

(Τ. Σ.) (Ἡγούμενος καὶ Σύμβουλοι)

(Τ. Σ.)

(*) Τὰ κενὰ μέρη τοῦ ὑποδείγματος πληροῦνται ὡς ἔπεται·

(α) Ἡ ἡμερολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας. — (β) Ἡ ἡμερολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου περὶ τῆς ἐν δημοπρασίᾳ ἐκθέσεως τοῦ κτήματος, ἐν ᾗ ἐσημειώτο καὶ ἡ ἡμερολογία τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος. — (γ) Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τοῦ ἀγοραστοῦ. — (δ) Ἡ ἡμερολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς ἐγκρίνεται τὸ πρωτόκολλον τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας. — (ε) Τὸ ποσόν, ἢ ἡ τιμὴ, τῆς ἀγορᾶς· ὁλόγραφον καὶ δι' ἀριθμῶν. — (ς) Τὸ εἶδος τοῦ κτήματος· ἀγρὸς θηλονότι, ἢ ἀμπελῶν, ἢ οἰκία, ἢ οἰκόπεδον κτλ. Ἐὰν δὲ τὰ ἐκποιηθέντα ὡς πολλά τμήματα, σποράδην κείμενα, καὶ κατακυρωθῶσιν ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς ἀγοραστοῦ, τότε ταῦτα καταγράφονται κατὰ σειρὰν ἐν πρὸς ἐν ἀκριβῶς κατὰ τὸ εἶδος, καὶ τὴν θέσιν, καὶ τὴν ἑκτασιν, καὶ τὰ ὁροθέσιά του ἕκαστον. — (ζ) Τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, τὸ τῆς μονῆς καὶ τὸ τοῦ χωρίου (ἢ τῆς κώμης ἢ τῆς πόλεως). — (η) Ἡ ἰδιαιτέρα τοποθεσία τοῦ κτήματος ἢ τῶν κτημάτων. — (θ) Ἡ ἑκτασις εἰς στρέμματα, ἢ μέτρα Βασιλικά, ὁλόγραφος καὶ δι' ἀριθμῶν. — (ι) Τὰ ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν ὄρια. — (ια) Ἐπαναλαμβάνεται τὸ ὄνομα τῆς μονῆς. — (ιβ) Τὸ ποσόν τῆς τιμῆς δι' ἀριθμῶν.

ΑΡΙΘ. 7.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΕΠΙ ΠΟΛΥΕΤΕΙ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ.

Ἀριθ. Πρωτοκ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Νομάρχης . . . (ἢ ὁ Ἐπαρχος . . .)

Προκηρύττει.

(*) Κατὰ τὴν ἀπὸ . . . (α) καὶ ὑπ' ἀριθ. . . (α) διαταγὴν τοῦ ἐπὶ

(*) Τὰ κενὰ μέρη τοῦ ὑποδείγματος πληροῦνται ὡς ἐφίξης.

(α) Ἡ ἡμερολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ ἐνέργεια τῆς

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας εκπαιδεύσεως . . . (β), ἐκτίθεται εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν . . . (γ) ἐνοικιάσει κατὰ τὸν δῆμον . . . (δ) τῆς ἐπαρχίας . . . (δ) ὑποστατικῶς ζόμενον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν . . . (δ), (η, τὰ κατὰ τὸν δῆμον κτήματα) ἀνῆκον εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν . . . (δ) καὶ συνιστᾶται ἐκ τμημάτων . . . (τόσων) κατὰ τὸν ὧδε προσαρτῶμενον πλῆθος . . . Ἡ δ' ἐνοικίασις γίνεται ἐπὶ τοῖς ἐξῆς ὅροις καὶ συμφωνίαις.

Α.) Ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ περὶ τὴν πληρωμῆς καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐνοικίου.

1. Ἡ ἐνοικίασις ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς . . . καὶ λήγει τῇ . . . ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς μονῆς ἱερᾶς μονῆς τὰ ἐνοικιαζόμενα κτήματα.

2. Τὸ ἐνοίκιον διαιρεῖται εἰς ἰσαριθμούς μὲ τὰ ἔτη τῆς ἐνοικιάσεως δόσεις, ἐκάστης τῶν ὁποίων ἡ ἐξόφλησις θέλει γίνεσθαι κατὰ τὴν . . . τοῦ μηνὸς . . . ἐκάστου ἔτους ἢ πρώτη δόσις θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ τῆς . . . τοῦ ἔτους . . .

3. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἐνοίκιον δὲν πληρωθῇ ἐγκαιρῶς ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ ἐκδίδῃ δικαστικῶς τὴν ἀπαιτήσιν, καὶ νὰ ζητήσῃ διοικητικῶς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐγγυητοῦ.

4. Ἄν ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου δι' οἰανδήποτε λόγον καθυστερήσῃ ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, τὸ Συμβούλιον τῆς μονῆς δικαιούται νὰ ἀποβάλῃ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ νὰ ἐκθέσῃ, ἐπὶ τὴν δύνανσιν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ διὰ πᾶσαν ἐπιζητηθεῖσαν συνέπειαν, εἰς ἀναπλησθηρισμὸν τὰ εἰρημένα κτήματα.

Β.) Ὡς πρὸς τοὺς διαγωνισθησομένους ἐν τῇ δημοπρασίᾳ.

1. Ὁ θέλων νὰ συμμετάσχη τοῦ διαγωνισμοῦ κατὰ τὴν προκηρυσσόμενην δημοπρασίαν, ὀφείλει νὰ ᾔηται ἐφωδιασμένος, πρὶν παρουσιασθῇ (διότι ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος), μὲ ἔγγραφα τῆς δημοπρασίας. — (β) Ἐάν πρόκηται περὶ ἐνοικιάσεως ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη, ἐπειδὴ τὰς πέραν τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἐνοικιάσεις ἀπαιτεῖται νὰ ἐκδοθῇ βασιλικὸν διατάγμα [βλ. ἐμπροσθεν, σελ. 47, § 1.], ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει πρέπει νὰ προσκολληθῇ εἰς τὴν προκήρυξιν τὸ « σφραγισμένην εἰς τὸ ἀπὸ . . . βασιλικὸν διατάγμα, ἐκτίθεται » κτλ. — (γ) Πενταετοῦς, δεκαετοῦς κλ. ἐνοικιάσεως. — (δ) Τὸν τοῦ δήμου, τῆς ἐπαρχίας, καὶ τῆς μονῆς καὶ ἡ ἰδιαιτέρα (ἂν ἔχῃ τοιαύτην) ἐπὶ μίαν τοῦ ὑποστατικοῦ.

ἀρχόντων Ἀρχῶν (οἷον τοῦ οἰκείου δημάρχου καὶ τοῦ ὑποθηκο-
πότη) βεβαιοῦντα, ὅτι ἡ ὑπάρχουσα αὐτῷ ἀκίνητος περιουσία
ἐστὶ ἀδιαφιλονεικητος ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρα πάσης ὑπο-
χρεώσεως, καὶ ὅτι ἔχει ἀξίαν πραγματικῶς διπλασίαν τοῦ ποσοῦ
τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου.

2. Ὅστις τῶν διαγωνισθησομένων δὲν ἔχει ἰδίαν περιουσίαν
ἀρκοῦσαν, δύναται μὲν νὰ γείνη δεκτὸς εἰς τὸν συναγωνισμόν, ἀλ-
λὰ τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ᾖναι κάτοχος τοσαύτης πε-
ριουσίας, καὶ ἀποδείξῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων τὸ ποσὸν
καὶ τὴν ἀξίαν τῆς περιουσίας του, τὸ ἀδιαφιλονεικητον τῆς κυριό-
τητός του ἐπ' αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ περιουσία του αὕτη εἶναι ἐ-
λευθέρα πάσης οἰασδ' ἥποτε ὑποχρεώσεως.

Γ.) Κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς δημοπρασίας ἡμέραν,

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας ὀφεί-
λων νὰ παρευρεθῇ, εἶναι ὑπόχρεως νὰ υπογράψῃ, ἅμα προσκληθεὶς
παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν, μετὰ τοῦ ἀξιο-
χρέου ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας· γενομένης
δὲ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν, κατὰ τὸν κατωτέρω § 5 τοῦ
Ε' άρθρου, εἶναι ὑπόχρεοι ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεώς της,
νὰ υπογράψωσιν ἀμφότεροι τὸ συνταχθησόμενον ἐνοικιαστήριον
καὶ τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς
βάρος αὐτῶν, μὴ ἀπαλλασσόμενων, ἐὰν τυχόν, ἔνεκα τῆς ἀπὸ τῆς
ἑδρας τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἀπουσίας των, βραδύνῃ ἡ ἐγκαιρος
εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσις τῆς ἐγκρίσεως.

Δ.) Ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν περιποίησιν τῶν
κτημάτων, οἷον:

α) Τῶν ἀμπελώνων·

1) Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει τῶν μὲν ἀναστημένων ἤδη νὰ γε-
μίσῃ τὰ κενὰ μέρη διὰ νέων φυτειῶν (καταβολάδων)· τοὺς δὲ
ἀκαλλιεργήτους, ἔχοντας ἢ μὴ παλαιὰ κλήματα, νὰ καλλιερ-
γήσῃ ἐπιμελῶς, ὥστε ἐν τῷ διαστήματι τῶν πρώτων πέντε ἐτῶν
νὰ τοὺς φέρῃ εἰς καλὴν κατάστασιν.

2) Δύναται νὰ κάμῃ νέας φυτείας ἀμπέλων ἐπὶ τῶν δεκτι-
κῶν ἀμπελουργίας γαιῶν. Νοεῖται δὲ ὅτι καὶ αὗται αἱ φυτεῖαι ἐν

τῇ λήξει τῆς προθεσμίας τῆς ἐνοικιάσεως ἀνήκουσιν ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν μὲν, ἢ ὅποια δὲν θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως εἰς οὐδεμὴν ποζημίωσιν πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

6) Τῶν ἀγρῶν

1) Ὁ ἐνοικιαστής εἶναι ὑπόχρεως νὰ καλλιεργῇ ἰδίαις δυνάμειν τοὺς καλλιεργημένους ἀγρούς, κατὰ τοὺς περὶ καλλιεργίας παραδεδεγμένους κανόνας, ἥτοι νὰ λιπαίνῃ ἐν καιρῷ, ν' ἀροτρήσῃ καὶ νὰ σπείρῃ κατ' ἔτος αὐτοὺς, καὶ νὰ πράττῃ πρὸς βελτίωσιν τῶν πᾶν ὅ,τι ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἀναγκαῖον.

2) Νὰ προφυλάττῃ αὐτοὺς ἀπὸ πᾶσαν βλάβην, ἐνδεχομένην νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς ἀμελείας του· καὶ

3) Νὰ καλλιεργήσῃ τὰς ἀκαλλιεργήτους μὲν, καλλιεργησίμους δὲ, γαίας αὐτῶν τῶν κτημάτων.

γ) Τῶν ἐλαιῶν, καὶ τῶν ἄλλων δένδρων

1) Ὁ ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ ἐκρίζωσῃ ὅλα τὰ μεταξὺ τῶν ἐλαιῶν φυεῖντα ἄγρια φυτὰ, χαμόκλαδα, καὶ βάτους· νὰ καθαρίσῃ προσηκόντως τὰς ἐλαίας ἐκκόπτων τὰ ξηρὰ μέρη ὅσα δύνανται νὰ βλάψωσι τὸ δένδρον· νὰ μετακεντρίσῃ τὰς ἀγριολαίας· νὰ φυτεύσῃ νέα ἐλαιόδενδρα, ὅσα ἐπιτρέπει ἡ χωρητικότης καὶ ἡ κατάστασις τοῦ τόπου· καὶ νὰ λάβῃ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλα τὰ πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἐλαιῶνος μέτρα, ὥστε εἰς τὸ διάστημα . . . ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνοικιάσεως νὰ ᾖναι ὁ ἐλαιῶν ἐντελῶς καλλιεργημένος. Ἄλλως, θεωρούμενος παραβάτης τῶν συμφωνιῶν τοῦ ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν προστίμου . . .

2) Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν νὰ σπείρῃ ἐντὸς τοῦ ἐλαιῶνος δημητριακοὺς καρποὺς, ἐὰν τοῦτο ἐμποδίζῃ τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν ἐλαιῶν.

3) Ὁ ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ καλλιεργῇ καὶ νὰ περιποιῇ καταλλήλως τὰ ἐντὸς τῶν ἐνοικιαζομένων κτημάτων συστάδην καὶ σποράδην ὑπάρχοντα ἐξημερωμένα τε καὶ καρποφόρα δένδρα παντὸς εἶδους.

4) Δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκρίζωσῃ ἢ κόψῃ κανὲν δένδρον ἐκτὸς μόνον ἐὰν ᾖναι παντάπασιν ἄχρηστον ἢ κατὰξηρον καὶ ὅλῳ ἀνεπίδεκτον βελτιώσεως καὶ παραγωγῆς. Ἀλλὰ τοῦτο πρέπ

ἀπολαύσῃ διὰ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς μοναστηριακῆς Ἀρχῆς. ἵνα δὲ ὑπόχρεως νὰ τὸ ἀντικαθιστᾷ διὰ νέου καὶ ὁμοειδοῦς εἰς τὸ μετὰ τὴν ἐκρίζωσιν μένον κενὸν μέρος, ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους τὸ βραδύτερον.

Ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ φυτεύσῃ καὶ ὅσα ἄλλα δένδρα νομίσῃ συμφέρον δι' ἑαυτὸν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἐκ τούτου δικαίωμα πρὸς ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς μονῆς, εἰς ὄφελος τῆς ὁποίας ταῦτα μένουσιν, ἅμα ληξάσης τῆς ἐνοικιάσεως.

5) Ἐν παραβάσει τῶν περὶ ἐκρίζωσεως ἢ ἐκκοπῆς οἰουδήποτε δένδρου ἄνωθι ἐκτεθέντων, ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει πληρώνει τὸ τριπλάσιον τῆς τιμῆς τοῦ ἐκρίζωθέντος ἢ ἐκκοπέντος.

δ.) Ὡς πρὸς τὰς οἰκοδομὰς·

1) Ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ περιποιῇται τὰς ἐντὸς τῶν ἐνοικιαζομένων κτημάτων ὑπαρχούσας οἰκοδομὰς, χωρὶς νὰ κατεδαφίσῃ οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν, εἰμὴ διὰ λόγον βελτίονος καὶ στερεωτέρας ἀνεγέρσεως.

2) Ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται ν' ἀνεγείρῃ, ὅπου ἤθελε νομίσῃ κατ' ἄλληλον, οἰκοδομὰς νέας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς μονῆς περὶ ἀποζημιώσεώς του, καὶ ἄνευ δικαιώματος νὰ κατεδαφίσῃ αὐτὰς συμπληρωθέντος τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως.

3) Ἐάν ἐντὸς τῶν ἐνοικιαζομένων κτημάτων ὑπάρχῃ ἱερὸς ναὸς, οὗτος δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν· καὶ οὐδὲν ἐπὶ τούτου δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς.

δ.) Ὡς πρὸς τὰς βασκισίμους γαίας.

1) Ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται μὲν νὰ ἔχῃ παρεκτός τῶν ἐργατικῶν ζώων, καὶ ὅσα ἄλλα θέλει βόσκηοντα ἐν αὐταῖς κτήνη ἴδια αὐτοῦ καὶ οὐδέποτε ἀλλότρια, φροντίζων νὰ προφυλάττῃ ἀπὸ πάσης ἐκ τούτων βλάβης ὅλα τὰ ἐντὸς τῶν κτημάτων δένδρα (διότι πάντα ζημία θέλει καταλογίζεσθαι εἰς βάρος του)· δὲν δύναται δὲ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τρίτον νὰ βόσκη εἰς τὰς ἀκαλλιεργήτους γαίας ζῶα οἰουδήποτε εἶδους, εἰμὴ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὸς τὴν μονὴν διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ταιαύτης νομῆς ζώων προσλευσομένην ζημίαν εἰς τὰ δένδρα, ἐξημερωμένα τε καὶ μὴ.

2) Ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ ξυλεύηται ἐπὶ τῶν εἰς τὰς καλ-

ν'.

λιεργείας ἀνεπιδέκτους γαίαις ὑπαρχόντων διαφορῶν ὑδάτων, μόνον ἰδίαν χρῆσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἐπιτρέπη τὴν ξύλευσιν ἄλλον οἶονδ' ἄποτε.

Ε'. Τελευταῖοι ὅροι.

1) Ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθμένων φόρων, εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν ταμεῖον.

2) Ὁ ἐνοικιαστὴς οὐδὲν δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα κατὰ τὴν μονῆς πρὸς ἀποζημίωσιν, δι' ὅποιονδ' ἄποτε βλάβην προελευσάμενην τυχὸν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως.

3) Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὑποχρεώσεων του ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν καλλιεργουμένων ἤδη ἀγρῶν, τῶν καλλιεργησέμενων γαιῶν, τῶν ἐξημερωμένων καὶ τῶν ἐξημερωθησομένων δένδρων, καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν βλάβην ἐπελευσομένην εἰς τὰ ἐνοικιαζόμενα κτήματα ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ἰδίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ τῶν ἐπιστατῶν του, αὐτὸς οὗτος ὁ ἐνοικιαστὴς, ἐκτὸς τῆς ποινῆς εἰς ἣν κατὰ νόμον ὑπόκειται ἐπὶ βλάβῃ καὶ φθορᾷ ξένης ιδιοκτησίας μάλιστα δὲ πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς εὐαγὲς ἐθνικὸν κατὰστημα, εἶναι καὶ ὑπόχρεως εἰς ἀποζημίωσιν τῆς μονῆς ἐκ τακτικῆς αἰτήσεως τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐνοικιαζομένων κτημάτων ὑπάγονται καὶ αἱ φυτεῖαι ὅσας ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε κάμει, καὶ αἱ οἰκοδομησας ἤθελεν ἀνεγείρει κατὰ τὰ ἀνωθι ἐκτεθέντα ἐν τοῖς ἀρθροῖς Δ' α' ἐδαφ. 1 καὶ 2, § γ' ἐδαφ. 1, 3 καὶ 4, καὶ § δ' ἐδαφ. 1 καὶ 2.

4) Ἡ δημοπρασία τῆς προκειμένης ἐνοικιάσεως θέλει ἐνεργῆσαι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ . . εἰς τὴν προσδιορισμένην διὰ τὰς δημοπρασιαθῆσιν, δι' ἡμῶν, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου . . συμπάροντος καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς· θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν . . τοῦ μηνὸς . . καὶ τελειώσει τὴν . . τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κηρύττοντος τοῦ κήρυκος καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας.

5) Ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἀπόκειται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον.

6) Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος καὶ τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διὰ τε τὸ ἐνοικιαστήριον καὶ διὰ τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, πληρωθησόμενα παρ' αὐτοῦ ἅμα τῇ καταποίήσει τῆς ἐγκρίσεως.

7) Ἄμα μετὰ τὴν ἐπενεχθσομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας, ὅλα τὰ διὰ τῆς παρούσης ἐκτιθεμένα εἰς ἐνοικίαν κτήματα θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὸν ἀναδειχθσομένον ἐνοικιαστὴν, εἰς ἣν εὐρίσκονται κατὰστασιν, διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου ὅπερ θέλει προσαρτηθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὸ ἐνοικιαστήριον.

Ἐν . . . τῇ . . .

Ὁ Νομάρχης . . . (ἢ Ἐπαρχος . . .)

ΑΡΙΘ. 8.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟΥ ΔΙ' ΕΜΦΥΤΕΥΣΙΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ.

*Αριθ. Πρωτοκ. . . . τοῦ Νομαρχείου

*Αριθ. Πρωτοκ. . . . τῆς Μονῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Νομάρχης. . . .

(*) Κατὰ τὴν ἀπὸ . . . (α) καὶ ὑπ' ἀριθ. . . . (α) διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ . . . (α) εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, παραχωρεῖται εἰς τὸν κύριον . . . (β) δημότην τοῦ δήμου . . . (β) κάτοικον . . . (γ), τὸ ἐπάγγελμα . . . (γ), ὁ κατὰ τὸ χωρίον . . . (δ) τοῦ δήμου . . . (δ), ἐν τῇ θέσει . . . (ε) κείμενος ἀγρὸς τῆς ἱερᾶς μονῆς . . . (ε) συνιστάμενος ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν . . . (ζ) καὶ ἔχων σύνορα πρὸς ἀνατολὰς, τὸν . . .

(*) Τὰ κενὰ πληροῦνται ὡς ἐφεξῆς.

(α) Ἡ ἡμερολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς Ὑπουργικῆς διαταγῆς καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ ἐμφύτευσις. — (β) Ἡ ὀνομασία τοῦ ἐμφυτευτοῦ, καὶ τὸ τοῦ δήμου εἰς ὃν ἀνήκει. — (γ) Ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ. — (δ) Ἡ ὀνομασία τοῦ χωρίου καὶ τὸ τοῦ δήμου ἐνθα κεῖται ὁ ἀγρὸς. —

(ε) Ἡ ἰδιαιτέρα τοποθεσία. — (ε) Ἡ ὀνομασία τῆς μονῆς εἰς ἣν ὁ ἀγρὸς ἀνήκει. — (ζ) Ἡ ζ.

(η)· πρὸς δυσμάς, τὸν . . . (η)· πρὸς ἄρκτον, τὸν . . . (η)· καὶ πρὸς
σημβρίαν τὸν . . . (η)· ἐπὶ ταῖς ἐξῆς συμφωνίαις.

Α'. Ὁ . . . (ε), παραλαβὼν τὸν ἀγρὸν τῆς μονῆς, ὑποχρεοῦται
ἐπιληφθῆ ἀμέσως τῆς ἐκχερσώσεως καὶ τῆς καλλιέργειας, καὶ
φυτεύσῃ αὐτὸν ὁλόκληρον, σφαιδῶνα (ἢ ἀμπελῶνα) δι' ἰδίων αὐ-
τοῦ ἐξόδων, κατ' οὗδὲν ἐνεχομένης εἰς τοῦτο τῆς μονῆς· τὴν δὲ φυτε-
ύειναι νὰ κάμῃ οὕτως, ὥστε ἕκαστος λάκκος νὰ ἔχῃ βάθος μὲν στ-
θαμῶν . . . (θ), μῆκος δὲ . . . (θ) καὶ κατὰ γραμμὰς ὀριζοντίου
μετὰ παρέλευσιν δὲ τριετίας, νὰ ξελακκώσῃ τὰ κλήματα καὶ ἀν-
γειρῇ αὐτὰ διὰ πάλλων (φουρκῶν) καταλλήλων καὶ στερεῶν. Κα-
τ' ἔτος δὲ, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τῆς ἐμφυτεύσεως μέχρι τοῦ δι-
τὴν διανομὴν συμφωνηθέντος χρόνου, νὰ ἐξακολουθῇ τακτικῶς τὴν
καλλιέργειαν.

Β'. Ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ φυτεύσῃ κύκλῳ κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ
ἀγροῦ, δι' ἰδίων ἐξόδων, ελαίας (ἢ ἄλλα κάρπιμα δένδρα), ἀπὸ
χοντα ἀπ' ἀλλήλων . . . (θ) πῆχεις, νὰ μετακεντρήσῃ τὰς ἀγριελαίας
(ἀν τυχὸν ὑπάρχωσι), καὶ ν' ἀναπληρώσῃ τὰ ἐν τῷ διαστήματι τοῦ
χρόνου τῆς ἐμφυτεύσεως ξηρανθέντα τυχόν, ἢ μὴ εὐδοκιμοῦντα
δένδρα.

Γ'. Κατ' ἔτος, ἐν τῷ καιρῷ τῆς καλλιέργειας, τὸ Συμβούλιον τῆς
μονῆς ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτεται τὸν ἀγρὸν, καὶ συνεννοῇται μετὰ
τοῦ ἐμφυτευτοῦ, ὅπως γίνηται τακτικωτέρα καὶ ἐντελεστέρα
καλλιέργεια.

Δ'. Ἡ διανομὴ αὐτοῦ τοῦ ἀγροῦ θέλει γένει μετὰ παρέλευσιν
. . . (ι) ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἰς δύο ἴσα μέρη, κατὰ τοὺς
ὁρισμοὺς τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου 15 Ἰανουαρίου
1837· καὶ τὸ μὲν τούτων θέλει λάβῃ διὰ κλήρου ἡ μονή, τὸ δὲ
ἕτερον εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν ὁ ἐμφυτευτὴς κατὰ τὸν ἐν καιρῷ πε-

ἔκτασις τοῦ ἀγροῦ κατὰ στρέμματα, ὁλόγραφος καὶ δι' ἀριθμῶν.—(π) Ἡ εὐκρινὴς πε-
ριγραφή τῶν ὁρίων.—(θ) Ὁ ὅρος τοῦ βάθους καὶ μήκους τῶν λάκκων, καὶ ἡ κατὰ μέ-
τρος συμφωνηθεῖσα ἀπόστασις ἀπ' ἀλλήλων τῶν κλάδων τῆς φυτείας ἢ τῶν δένδρων.—
(ι) Ὁ συμφωνηθεὶς χρόνος τῆς διανομῆς· διότι ὁ τῶν σφαιδῶνων εἶναι ἐν γένει
πολυετές τοῦ τῶν ἀμπελώνων (βλ. τὸ 2 ἄρθρον τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου σελ. 6).

τοῦτου ἐκδοθησόμενον τίτλον. Ἐὰν ὅμως κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διανομῆς ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἐμφυτευτὴς παρημέλησε τὴν καλλιέργειαν τῆς φυτείας, τότε ἐνεργοῦνται τὰ ὠρισμένα ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ τοῦ εἰρημένου νόμου 15 Ἰανουαρίου 1837· ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ὀλίγα τινὰ διαστήματα κενὰ φυτειῶν, ὁ ἐμφυτευτὴς ὑποχρεοῦται ν' ἀναπληρώσῃ ταῦτα ἐκ τοῦ εἰς αὐτὸν κληρωθησομένου μεριδίου.

Ε'. Ἐὰν ὁ ἐμφυτευτὴς παραβῇ τι τῶν συμφωνηθέντων, θέλει πληρῶναι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς μονῆς ποινικὴν ῥήτραν δρ. . . (ια), ἐφ' ᾧ παρέχει ἐγγυητὴν ἀξιώχρεων τὸν Κ. . . προσυπογραφόμενον ὡδε.

Τὸ παρὸν ἐπίσημον περὶ τῆς ἐμφυτεύσεως ἔγγραφον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς μονῆς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ . . . καὶ τοῦ συνυπευθύνου ἐγγυητοῦ αὐτοῦ Κ. . . , καὶ ἐπικυρωμένον διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐξεδόθη εἰς διπλοῦν πρωτόγραφον, ἵνα ἕχῃ ἀνά ἓν ἐκάτερος τῶν συμβαλλομένων.

Ἐν . . . τῇ . . . Ν . . . 18 . .

Ὁ Νομάρχης

(Τ. Σ.)

Τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον

Ὁ ἐμφυτευτὴς

. . . . (Ἡγούμενος)

. . . .

(Τ. Σ.) (Σύμβουλοι)

Ὁ συνυπεύθυνος ἐγγυητὴς

. . . .

Ὅτι γνήσιαί αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ τε ἐμφυτευτοῦ Κ. . . καὶ τοῦ συνυπευθύνου αὐτῷ ἐγγυητοῦ Κ. . . , ὑπογραψάντων ἀφοτέρων ἐνώπιον ἡμῶν ἐν τῷ Νομαρχικῷ καταστήματι.

Ἐν τῇ Ν 18 . .

Ὁ Νομάρχης

(Τ. Σ.)

(ιγ) Ἡ χρηματικὴ ποσότης ὁλόγραφος καὶ δι' ἀριθμῶν.

ΑΡΙΘ. 9.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΜΦΥΤΕΥΘΕΝΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ.

* Αριθ. πρωτοκ. . . . του Νομαρχείου.

* Αριθ. πρωτοκ. . . . τῆς Νοῦης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

* Ο Νομάρχης

(*) Ἐπιστάντος τοῦ χρόνου τῆς διανομῆς τοῦ εἰς τὸ χωρίον . .
(α) τοῦ δήμου . . . (α) κειμένου ἀγροῦ τῆς ἱερᾶς μονῆς . . . (α), ὁ ὅποιος
δυνάμει τῆς ἀπὸ . . . (β) καὶ ὑπ' ἀριθ. . . (β) διαταγῆς τοῦ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου
καὶ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. . . (γ) τῇ . . . (γ) συνταχθὲν καὶ ὑπ' αὐτοῦ
τοῦ Ὑπουργείου ἐπικυρωθὲν συμφωνητικὸν ἐγγράφον, εἶχε παρι-
χωρηθῇ εἰς τὸν Κ. . . (δ), διὰ τὴν ἐμφυτευθῇ . . . (ε) καὶ διανεμη-
θῇ ἐξίσου μεταξὺ τοῦ ἐμφυτευτοῦ καὶ τῆς μονῆς μετὰ παρέλευ-
σιν . . . (ς) ἐτῶν λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ μνημονευθὲν συμφωνητικὸν
ὑπ' ἀριθ. . . (γ) καὶ τὰ ἄρθρα 2 καὶ ἐπόμε. τοῦ περὶ φυτειῶν νό-
μου 15 Ἰανουαρίου 1837· θεωρήσαντες τὸ πρωτόκολλον τῶν δι-
τὴν διαμερίσιν ταύτην διορισθέντων ἐνόρκων εἰδημόνων κατὰ τὸν
νόμον, τοῦ μὲν Κ. . . (ζ) ἐκ μέρους τῆς μονῆς, τοῦ δὲ Κ. . . (ζ) ἐκ
μέρους τοῦ ἐμφυτευτοῦ, καὶ τοῦ Κ. . . . (ζ) ἐκ μέρους ἡμῶν, ἐ-
ὧ ἐκτίθεται, α) ὅτι ὁ μοναστηριακὸς ἀγρὸς καταμετρηθεὶς ἐκ νέου
ἔχει τὴν αὐτὴν ἑκτασίν τῇ ἐν τῷ συμφωνητικῷ σημειωθείσῃ, δη-
λονότι στρεμμάτων Βασιλικῶν . . . (η), καὶ τὰ αὐτὰ ὁροθέσια
ἦτοι πρὸς ἀνατολὰς . . . (η), πρὸς δυσμὰς . . . (η), πρὸς ἄρκτον . . . (η) καὶ
πρὸς μεσημβρίαν . . . (η)· β) ὅτι εἶναι φυτευμένος καθ' ὅλοκλη-
ρίαν, καὶ αἱ φυτεῖαι διατελοῦσιν οὖσαι εἰς καλὴν κατὰστασιν·
γ) ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς σημερινῆς ἀξίας του εἶναι δραχμαὶ . .

(*) Τὰ κενὰ πληροῦνται ὡς ἀκολουθῶς·

(α) Τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου, τὸ τοῦ δήμου, καὶ τὸ τῆς μονῆς. — (β) Ἡ ἡμερολογί-
καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς, δι' ἧς ἐπετράπη ἡ ἐμφύτευσις. — (γ) Ὁ ἀριθμὸς καὶ
ἡμερολογία τοῦ συμφωνητικοῦ τῆς ἐμφυτεύσεως. — (δ) Ἡ ὄνομα τοῦ ἐμφυτευτοῦ.
(ε) Τὸ εἶδος τῆς φυτείας. — (ς) Ὁ συμφωνηθεὶς χρόνος διὰ τὴν διανομὴν. — (ζ) Τὰ
ὀνόματα τῶν διορισθησμένων ἐνόρκων εἰδημόνων. — (η) Ἡ ἑκτασις τοῦ κτήματος.

(0). 8) ἄτι, οὕτως ἔχων, διμερίσθη εἰς δύο ἴσα μέρη καὶ, γενομένης τῆς κληρώσεως κατὰ τὸν νόμον, τὸ μὲν συνιστάμενον ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν. . . . (ι) καὶ ὁροθετούμενον πρὸς ἀνατολὰς. . . . (ια), πρὸς δυσμὰς . . . (ια), πρὸς ἄρκτον . . . (ια), πρὸς μεσημβρίαν . . . (ια), ἔλαχεν εἰς κλῆρον τῇ ἱερᾷ μονῇ . . . (α), τὸ δὲ, συνιστάμενον ἐκ στρεμμάτων Βασιλικῶν. . . . (ι) καὶ ὁροθετούμενον πρὸς ἀνατολὰς . . . (ια), πρὸς δυσμὰς . . . (ια), πρὸς ἄρκτον . . . (ια), πρὸς μεσημβρίαν. . . . (ια), ἔλαχεν εἰς κλῆρον τῷ ἐμφυτευτῇ Κ. . . . (δ)· ἐκδίδομεν τὸ παρὸν ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι, ἡ μὲν ἱερὰ μονὴ . . . (α) ἀπεκδύεται παντὸς δικαιώματος ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ μεριδίου τοῦ κατὰ κλῆρον, ὡς εἴρηται, λαχόντος εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν κύριον . . . (δ), οὗτος δὲ καθίσταται τέλειος ἰδιοκτῆτης αὐτοῦ τούτου τοῦ κληρωθέντος αὐτῷ μεριδίου.

Συνετάχθη τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν πρωτόγραφον· καὶ, ὑπογραφέν ὑφ' ἡμῶν τε καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἱερᾶς μονῆς . . . (α), καὶ ἐπικυρωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ Κ. . . . (δ) πρὸς ἀσφάλειαν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἐν παντὶ χρόνῳ, ὅτι τὸ κληρωθὲν εἰς αὐτὸν μέρος τοῦ μοναστηριακοῦ ἀγροῦ, ὃν ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐνεφύτευσε κατὰ τὰ συμφωνηθέντα, ὑπάρχει πλήρης καὶ τελεία ἰδιοκτησία αὐτοῦ τε καὶ τῶν νομίμων κληρονόμων αὐτοῦ, δυναμένων νὰ τὸ διαθέσωσιν ὡς ἂν προαιρῶνται καὶ βούλωνται. Ὑπεμνήσθη δὲ συγχρόνως εἰς αὐτὸν τὸν Κ. . . . (δ) ὅτι, κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ περὶ μεταγραφῆς νόμου 29 Ὀκτωβρίου 1856, αἱ ἀφορῶσαι τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος κτημάτων πράξεις μεταγράφονται εἰς τὰ βιβλία τῆς μεταγραφῆς.

Ἐν. . . . τῇ. . . . 185. . . .

Ὁ Νομάρχης	Τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον
(Τ. Σ)	 Ἡγούμενος
	(Τ. Σ.) } Σύμβουλοι.

κατὰ τὴν γίαν καταμέτρουν, καὶ τὰ ὁροθέσια αὐτοῦ.—(0) Τὸ ποσὸν τῆς ἐκτιμῆσεως, ὁλόγραφον καὶ δι' ἀριθμῶν. — (ι) Ἡ ἑκτασίς ἑκατέρου μεριδίου, ὁλόγραφος καὶ δι' ἀριθμῶν. (ια) Τὰ ὁροθέσια ἑκάστου μεριδίου ἰδίως.

ΑΡΙΘ. 10.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΪΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ
... ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ... ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1

Κεφάλαιον	ἄρθρον	Ἑσοδα	κατὰ ἄρθρον.		κατὰ κεφάλαιον.		φύλλον λεπτομερείας
			δραχ.	λ.	δραχ.	λ.	
Α.		Ἑτήσιοι καρποφορίαι.					
	1	Ἐκ δημητριακῶν καρπῶν	1005				1
	2	Ἐξ ἀμπελώνων.	500				2
	3	Ἐκ σταφιδῶνων.	2000				3
	4	Ἐξ ἐλαιῶνων.	1000				4
Β.	5	Ἐκ κήπων καὶ περιβολίων	250				5
					4755		
		Διάφοροι πρόσδοι.					
	1	Ἐκ ποιμνίων	500				6
	2	Ἐκ μελισσίων	150				7
Γ.	3	Ἐκ τόκου δεδανεισμένων κεφαλαίων.	240				8
	4	Ἐξ ἀναθημάτων καὶ προσφορῶν	360				9
					1250		
		Ἑροίκια.					
	1	Ἐκ μονοετῶν ἐνοικιάσεων	800				10
	2	Ἐκ πολυετῶν ἐνοικιάσεων	1300				11
		κτλ. κτλ. κτλ.			2100		
					7105		

Σημ. α. — Βλ. τὰ προεκτεθέντα ἐν σελ. λδ' καὶ λε, περὶ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων κατὰ τὰ διάφορα εἰσόδων καὶ αἰκίων ἐκαστῇ μονῇ εἰσοδημάτων.

Σημ. β. — Ὁ Πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διαφόρων ἐσόδων πρέπει ν δεύεται μὲ φύλλα λεπτομερείας, διακεκριμένα κατ' ἄρθρον, ὡς ἐν τοῖς νομοῖς ὑποδείγμασι.

Φύλλον 1.

Λεπτομέρεια τοῦ Κεφ. Α'. ἄρθρ. 1.

Δημητριακοὶ καρποί.

Σίτος	κοιλὰ	50	πρὸς δρ.	5	· · · · ·	δρ.	250
Σμιγὸς	»	20	»	4	· · · · ·	»	80
Κριθή	»	100	»	3	· · · · ·	»	300
Βρώμη	»	50	»	2	· · · · ·	»	100
Σίκαλη	»	20	»	3	· · · · ·	»	60
Ἀραβόσιτος	»	30	»	3	· · · · ·	»	90
Καλαμπόκιον	»	25	»	2 1/2	· · · · ·	»	37,50
Διάφορα ὄσπρια	»	25	»	3 1/2	· · · · ·	»	87,50
							<u>δρ. 1005—</u>

Φύλλον 2.

Λεπτομέρεια τοῦ Κεφ. Α'. ἄρθρ. 2.

Ἀμπελῶνες.

Σταφυλαί, ὀκάδες	500	πρὸς λ.	40	· · · · ·	δρ.	200
Μούστος, »	1500	πρὸς »	20	· · · · ·	»	300
						<u>δρ. 500</u>

Φύλλον 3.

Λεπτομέρεια τοῦ Κεφ. Α'. ἄρθρ. 3.

Σταφιδῶνες.

Σταφίς, λίτραι	2,000	πρὸς δρ.	100	· · · · ·	δρ.	2000
----------------	-------	----------	-----	-----------	-----	------

Φύλλον 4.

Λεπτομέρεια τοῦ Κεφ. Α'. ἄρθρ. 4.

Ἐλαιῶνες.

κτλ. κτλ. κτλ.

Σημ. γ'. — Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συντάσσονται καὶ τὰ λοιπὰ φύλλα τῆς λεπτομερείας, καθ' ἑκάστην ἰδίαν ἄρθρον τῶν ἐσθῶν.

ΑΡΙΘ. 11.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΕΝ
ΔΗΜΩ . . . ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ . . .
ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1858.

Κεφάλαιον	Ἄρθρον.	Δ α π ά ν α ι.	Κατ' ἄρ- θρον.		Κατὰ Κε- φάλαιον.		φύλλον λεπτομερείας.
			δραχ.	λ.	δραχ.	λ.	
Α'.		Κεντρικὴ ὑπηρεσία.					
	1	Διασκευὴ τοῦ γρα- φείου	50				1
	2	Γραφικὰ ἔξοδα . . .	240				2
	3	Πρόσκτησις βιβλίων.	110				3
Β'.	4	Ἀποσκευὴ τῆς μονῆς.	100				4
		Ναοί.			500		
	1	Συντήρησις τοῦ κα- θολικοῦ τῆς μονῆς.	100				5
	2	Ὅμοια τῶν ἐν τοῖς μετοχίοις	50				6
Γ'.		Φόροι.			150		
	1	Δημόσιοι	500				7
	2	Δημοτικοί	100				8
Δ'.		Καλλιέργεια κτη- μάτων.			600		
	1	Ἀγρῶν, κήπων, πε- ριβολίων	500				9
	2	Ἀμπελώνων καὶ σα- φιδίωνων	100				10
	3	Ἐλαιώνων	100				11
	4	Ἐκχέρσωσις ἀκαλ- λιεργήτων γαιῶν . .	400				12
	5	Νέαι φυτεῖαι	100				13
		Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπι- σκευαί.			1200		
	1	Ἀνέγερσις κελλίων [ἢ ἀποθηκῶν. κτλ.]	1000				14
Ε'.	2	Ἐπισκευάσεις . . .	300		1300		15
					3750		

	Δ α π ά ν α ι	κατ' ἄρ- θρον.		Κατὰ Κε- φάλαιον.		Φύλλον λεπτομερείας
		δραχ.	λ.	δραχ.	λ.	
	Μεταφορά Ἐκπαίδενσις.			3750		
1	Τακτικὴ συνεισφορά ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν σχολείων.	500				
2	Μισθοὶ διδασκάλων.	1200				16
3	Χορηγίαι εἰς ὑποτρό- φους.	720				17
	Διατροφή καὶ μι- σθοὶ ὑπηρετῶν.			2420		
1	Διατροφή τῶν ἐν τῇ μονῇ καὶ ἐνδυμασία.	1000				18
2	Μισθοὶ ὑπηρετῶν.	360				19
	Χρέος.			1360		
1	Κεφάλαιον τοῦ χρέους.	500				20
2	Τόκος ἐνιαύσιος. .	40				21
	Διάφοροι δαπάναι.			540		
1	Δικαστικά καὶ δικη- γορικὰ τέλη. . . .	200				22
2	Ἐκτακτὰ ἐξόδα. .	100		300		23
	κτλ. κτλ. κτλ.			8370		

ι. α — Βλ. τὰ προεκτεθέντα ἐν σελ. λβ. καὶ λς', περὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἐτη-
σίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, κατὰ τὰ διάφορα εἶδη τῶν
οἰκείων ἐκάστη μονῇ δαπανῶν.

ι. β' — Ὁ πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διαφόρων ἐξόδων πρέπει νὰ συνοδεύεται με
φύλλα λεπτομερείας, διακεκριμένα κατ' ἄρθρον, ὡς ἐν τῷ ἐπομένῳ ὑποδείγματι.

Φύλλον 1. Λεπτομερεία τοῦ Κεφαλαίου Α', ἄρθρ. 1.

Διασκευὴ τοῦ Γραφείου.

Τιμὴ δύο τραπεζῶν· ἡ μὲν διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβου-
λίου, ἡ δὲ διὰ τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως. δραχ. 30
" Τεσσάρων καθισμάτων " 8
" Χαρτοφυλακείου διὰ τ' ἀρχεῖα τῆς μονῆς . . . " 12
δρ. 50

ι. γ'. — Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον συντάττονται καὶ τὰ λοιπὰ φύλλα τῆς λεπτο-
μερείας, καθ' ἑκαστον ἰδίως ἄρθρον τῶν ἐξόδων.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΓΓΡΑΦΑΣ
ΤΩΝ ΕΓΚΡΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ.

Σημ. α. — Τὸ Βιβλίον τοῦτο εἶναι βοηθητικόν· λίαν χρήσιμον εἰς τὰ με-
ριακά Συμβούλια ἐν τῷ καιρῷ τῆς συντάξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ
στοῦ ἔτους· διότι ἐξ αὐτοῦ δύναται νὰ ἐξάγῃ ἐν πάσῃ εὐκολίᾳ ἐκ
Συμβουλίου τὰ φύλλα τῆς λεπτομερείας δι' ὧν πρέπει νὰ συνοδεύεται
τῆσις ἀπολογισμός.

Σημ. β. — Ὑποτίθεται συνιστάμενον ἐκ φύλλων 200 ἢ σελίδων 400 — ὧν,
ἡμῖς προσδιορίζεται διὰ τὰς λεπτομερεῖς ἐγγραφὰς τῶν ἡμερησίων
εἰσόδων κατὰ τὰ ἐν ἐκάστῳ Κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ εἰδικῶς προϋπολογισ-
τὸ δὲ ἕτερον ἡμῖς διὰ τὰς τῶν ἡμερησίων ἐξόδων κατὰ τὴν
εἰδικῶν προϋπολογισμῶν διαίρεσιν τῶν Κεφαλαίων καὶ ἄρθρων.

*Ὅθεν, ἅμα μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξ-
όδων μονῆς, τὸ Συμβούλιον αὐτῆς, ὀδηγούμενον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐν σελ. 1.
λή ἐκτεθέντων, ἄρχεται τῶν ἐγγραφῶν κατὰ τὸν ἐπόμενον τύπον ὁ ὅποιος, ἐν
ταστῇ καταληπτὸς εὐκόλως, συνετάχθη συμφώνως πρὸς τὸν ἤδη δημοσιευθέντα
τῶν ἐν τῷ προχείρῳ καθημερινῷ ἐγγραφῶν (Βλ. σελ. πδ' καὶ πεί.).

Καὶ πρῶτον, περὶ τῶν προϋπολογισθέντων ἐτήσιων εἰσόδων.

Σελ. 1. Κεφ. Α'. — Ἐτήσιοι καρποφορίαι.

*Ἄρθρον 1 — Ἐκ δημητριακῶν καρπῶν.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ. 1

1858

Ἰανουαρ. 2. Σῖτος (ἢ κριθή), κοιλὰ 10, πωληθέντα
εἰς τὸν Ν. Ν. πρὸς δρ. 6,

Δρ.

Φεβρουαρ. 3. Κριθή κοιλὰ 20, πωληθέντα εἰς τὸν Ρ.
Σ. πρὸς δραχμὰς 4,

π

(Καὶ οὕτω καθεξῆς ἐγγράφονται κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν αἱ μετὰ ταῦτα,
τέλους τοῦ ἔτους, γινόμεναι πωλήσεις).

Σημ. γ'. Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον θέλει γένει καὶ ἡ ἐγγραφή τοῦ ἁρθροῦ 2
ἀμπελώνων καρποφορίας, ἐν σελ. 2.

Σελ. 3.

Κεφ. Α'.—'Ετήσιοι καρποφορταί.

*Άρθρον 3—'Εκ σταφιδώνων.

Τὰ προϋπολογισθέντα

Δρ. 2000.

1858

Ἰανουαρ. 13. Λίτραι 2000, πωληθεῖσαι εἰς τὸν Ζ.

Ε. πρὸς 30 δίστηλα ἢ χιλιάς.

Δρ. 360.

[Καὶ οὕτω καθέξῃς σημειοῦται χρονολογικῶς ἡ ἀσκή μεταγενεστέρα πώλησις].

Σελ. 4.

Κεφ. Α'.—'Ετήσιοι καρποφορταί.

*Άρθρον 4—'Εξ ἐλαιώνων.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ. 1000.

1858

Ἰανουαρ. 10. Ἐλαιον ὀκτάδες 100, πωληθεῖσαι εἰς

τὸν Γ. Γ. πρὸς λεπ. 120

Δρ. 120.

[Καὶ οὕτω καθέξῃς σημειοῦται χρονολογικῶς πᾶσα μεταγενεστέρα πώλησις ἐλαίου ἢ ἐλαιῶν].

Σημ. δ'. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἔπεται ἐν σελ. 5 ἡ ἐγγραφὴ τοῦ άρθρου 5, ἥτοι τοῦ ἐκ κήπων καὶ περιβολίων εἰσοδήματος.

Σελ. 6.

Κεφ. Β'.—Διάφοροι πρόσδοσι.

*Άρθρον 1—'Εκ ποιμνίων.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ. 500.

1858

Ἰανουαρ. 4. Αἰγίδια 30, πωληθέντα εἰς τὸν Δ. Δ.

πρὸς Δρ. 4 1/2,

Δρ. 135.

» 15. Βούτυρον, ὀκτάδ. 20, πωληθεῖσαι εἰς

τὸν Ι. Κ. πρὸς δραχμ. 3,

» 60.

» 18. Τυρὸς, ὀκτάδ. 50, πωληθεῖσαι εἰς τὸν

Ν. Ε. πρὸς δραχμ. 1,

» 50.

» 20. Μαλλίον, ὀκτάδ. 60, πωληθεῖσαι εἰς

τὸν Ο. Π. πρὸς λεπ. 90,

» 54.

[Καὶ οὕτω καθέξῃς ἐγγράφονται χρονολογικῶς ὅλαι αἱ μεταγενέστεραι πωλήσεις].

Σελ. 7.

Κεφ. Β'.—Διάφοροι Πρόσοδοι.

Ἀρθρον 2—Ἐκ μελισσίων.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

1858

Ἰανουαρ. 14. Μέλι. ὁκάδ. 25, πωληθεῖσαι εἰς τὸν Η.

Θ. πρὸς δραχμ. 4 1/2,

Δρ. 37.

(Καὶ οὕτω καθέξης ἐγγράφεται χρονολογικῶς πᾶσα μεταγενεστέρα πώλησις)
Σημ. ε. Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἔπεται ἡ ἐκ τῶς δευτέρας ἐκδομένης
φ α λ α ί ω ν (ἄρθρ. 3) ἐγγραφή, ἐν σελ. 8.

Σελ. 9.

Κεφ. Β'.—Διάφοροι Πρόσοδοι.

Ἀρθρον 4—Ἐξ ἀναθημάτων καὶ προσφορῶν.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ.

1858

Ἰανουαρ. 17. Προσφορά τοῦ Ἀντων. Νικολάου ὑπὲρ
τῶν γονέων του.

Δρ.

(Καὶ οὕτω καθέξης σημειοῦται πᾶσα μεταγενεστέρα χρηματικὴ προσφορά).

Σελ. . . .

Κεφ. Γ'.—Ἑνοίκια.

Ἀρθρον 3—Ἐκ μονοετῶν ἐνοικιάσεων.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ.

1858

Ἰανουαρ. 12. Ἑνοίκιον τοῦ ἐν τῇ θέσει . . . λειβα-
δίου, ἐνοικιασμένου εἰς τὸν Α. Β. μο-
νοετῶς.

Δρ.

(Καὶ οὕτω καθέξης γίνεται ἡ ἐγγραφή τῶν ἀπὸ μονοετῶν ἐνοικιάσεων προερχομένων ἐνοικίων).

Σημ. ς'.—Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἐγγράφονται εἰς ἰδίαν σελίδα, καὶ τὰ ἐκδο-
μένη ἐκ πολυετῶν ἐνοικιάσεων (ἄρθρ. 2) συναγόμενα ἐνοίκια.

κλ. κλ. κλ.

Σημ. ζ'.—Τὸ ἕτερον ἡμῖς τοῦ βοηθητικοῦ τούτου Βιβλίου χρησιμεύει, ὡς ἂν
(σελ. ρή, σημ. β') εἴρηται, διὰ τὰς ἡμερησίας ἐγγραφὰς τῶν προϋπο-
λογισθέντων ἐκδοσίων ἐξόδων, αἵτινες γίνονται κατὰ τὸ ἐπόμε-
νόν ὑπόδειγμα.

ΑΡΙΘ. 13.

Σελ. 201. Κεφ. Α'.—Κεντρική υπηρεσία.

*Άρθρον 1—Διασκευή του Γραφείου.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ. 50.

1858

*Ιανουαρ. . . Δύο Τράπεζαι· ἡ μὲν διὰ τὸ δωμάτιον

τῶν συνεδριάσεων, ἡ δὲ διὰ τὸ γραφεῖον Δρ. . . .

[Ἔπεται πᾶσα μεταγενεστέρα δαπάνη εἰς τοῦτο τὸ ἄρθρον ἀναγομένη].

Σημ. ἡ. — Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ἐγγράφονται εἰς ἰδίαν σελίδα αἱ δαπάναι τῶν

ἄρθρ. 2 διὰ Γραφικὰ ἔξοδα· καὶ

ἄρθρ. 3 διὰ πρόσκτισιν Βιβλίων.

Σελ. 204. Κεφ. Α'.—Κεντρική υπηρεσία.

*Άρθρον 4—Ἀποσκευή τῆς μονῆς.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ. 100.

1858

*Ιανουαρ. 30. Διορθωτικὰ δύο κᾶδδων.

Δρ. 5,40.

Φεβρουαρ. 7. Διάφορα ἔπιπλα καὶ σκεύη διὰ τὸ τρα-

πεζαρεῖον καὶ διὰ τὸ μαγειρεῖον.

Δρ. 35.

[Ἔπεται πᾶσα μεταγενεστέρα δαπάνη εἰς τοῦτο τὸ ἄρθρον ἀναγομένη].

Σελ. 205. Κεφ. Β'.—Ναοί.

*Άρθρον 1—Συντήρησις τοῦ καθολικοῦ τῆς μονῆς.

Τὰ προϋπολογισθέντα.

Δρ. 100.

1858

*Ιανουαρ. 30. Κηρίον καὶ θυμίαμα.

Δρ. 22,60.

[Ἔπεται πᾶσα μεταγενεστέρα δαπάνη εἰς τοῦτο τὸ ἄρθρον ἀνήκουσα].

Σημ. θ'.—Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἐγγράφονται εἰς ἰδίαν σελίδα αἱ δαπάναι τοῦ

ἄρθρ. 2 τοῦ Κεφ. Β', διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐν τοῖς μετο-

χίοις ναῶν.

ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφ. Γ', διὰ τοὺς Δημοσίους φόρους.

ἄρθρ. 2 τοῦ Κεφ. Γ', διὰ τοὺς Δημοτικοὺς φόρους.

Σελ. 209. *Κεφ. Δ'—Καλλιέργεια κτημάτων.*
 *Άρθρον 1—Άγρών, κήπων, περιβολίων.
 Τα προϋπολογισθέντα.

1858

Ἰανουαρίου 15. Ἡμερομίσθια 20 ἐργατῶν ἐπὶ 6 ἡμέ-
 ρας διὰ τὸν ἐν τῇ θέσει . . . ἀγρόν. Δρ. 2
 [Ἔπεται πᾶσα ἄλλη δαπάνη εἰς τοῦτο τὸ ἄρθρον ἀναγομένη].

Σελ. 210. *Κεφ. Δ'—Καλλιέργεια κτημάτων.*
 *Άρθρον 2—Ἀμπελώνων καὶ σταφιδίων.
 Τα προϋπολογισθέντα. Δρ.

1858

Ἰανουαρ. 8. Ἡμερομίσθια 10 ἐργατῶν διὰ τὸν ἐν
 τῇ θέσει . . . ἀμπελῶνα. Δρ. 2
 [Ἔπεται πᾶσα ἄλλη δαπάνη εἰς τοῦτο τὸ ἄρθρον ἀναγομένη].

Σημ. ι. — Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ἐγγράφονται, εἰς ἰδίαν ἐκάστη σελίδα, καὶ
 δαπάναι τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Κεφ. Δ', διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐλαιῶνων.
 » 4 τοῦ » » δι' ἐκχέρσωσιν ἀκαλλιεργήτων γα-
 » 5 τοῦ » » διὰ νέας φυτείας· καὶ
 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Ε', δι' ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν.

Σελ. 215. *Κεφ. Ε'—Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαί.*
 *Άρθρον 2—Ἐπισκευάσεις.
 Τα προϋπολογισθέντα. Δρ. 30

1858

Ἰανουαρ. 20. Ἐπισκευὴ τοῦ ἡγουμενείου καὶ δύο
 ἄλλων κελλίων. Δρ. 6
 [Ἔπεται πᾶσα ἄλλη δαπάνη εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρ. ἀνήκουσα].

Σημ. ια. — Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ἐγγράφονται, κατὰ σελίδα ἰδίως, καὶ αἱ δαπάναι
 ἄρθρ. 1. τοῦ Κεφ. Ε', διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν σχολείων
 συνεισφοράν.
 2. τοῦ ἰδίου, διὰ μισθοῦς διδασκάλων καὶ
 3. τοῦ ἰδίου, διὰ χορηγίας εἰς ὑποτρόφους.

Σελ. 219. *Κεφ. Ζ'. — Διατροφή καὶ μισθοὶ ὑπηρετῶν.*

Ἄρθρον 1—Διατροφή τῶν ἐν τῇ μονῇ, ὑπόδησις καὶ ἐνδυμασία.

Τὰ προϋπολογισθέντα. Δρ. 1000.

1858

Ἰανουαρ. 30. Ὀψώνια διάφορα διὰ τοὺς ἀδελφοὺς κτλ. Δρ. 23,50.

[Ἐπεται πᾶς ἄλλη δαπάνη εἰς τοῦτο τὸ ἄρθρον ἀνήκουσα].

Σημ. 16'. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἐγγράφονται, εἰς χωριστὴν ἰδίως σελίδα, τὰ δαπανώμενα κατὰ τὸ

Ἄρθρ. 2. τοῦ ἰδίου Κεφαλ. διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπηρετῶν.

1. τοῦ Κεφ. Η'. διὰ τὸ Κεφάλαιον τοῦ χρέους
(ὃν ὀφείλεται τοιοῦτον).

2. τοῦ " " διὰ τοὺς τόκους.

1. τοῦ Κεφ. Θ'. Δικαστικά τέλη καὶ δικηγορικά.

Σελ. 224.

Κεφ. Θ'. — Διάφοροι δαπάναι.

Ἄρθρον 2—Ἐκτακτα ἐξόδα.

Τὰ προϋπολογισθέντα. Δρ. 300.

1858

Ἰανουαρίου 31. Μικρὰ ἐξόδα καθ' ὅλον τὸν μῆνα,
εἰς πεταλώματα τῶν φορτηγῶν
ζώων.

δρ. 3,52.

Φεβρουαρίου 10. Φάρμακα διὰ τὸν ἀσθενήσαντα
μοναχὸν N.

δρ. 36.

[Καὶ οὕτω καθέξης ἐγγράφεται κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν πᾶσα δαπάνη εἰς ὃ ἀνάγεται ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων].

Σημ. γ'. — Ἐκθέντες ἀνωτέρω [σελ. ρή, σημ. 6'] ὅτι τὸ προκείμενον βοθητικὸν Βιβλίον διαιρεῖται εἰς δύο, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡμῖς ἀπὸ τῆς 1—200 σελίδος χρησιμεύει διὰ τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἡμερησίων ἐσόδων, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐγκριθέντι ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ διαίρεσιν τοῦ εἰδούς αὐτῶν κατὰ Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον· εἰς δὲ τὸ ἕτερον ἡμῖς ἀπὸ τῆς 201—400 σελίδος γίνονται αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἡμερησίων ἐξόδων, κατ' εἶδος ἐπίσης καὶ κατὰ τὰς διαίρεσεις τῶν Κεφαλαίων καὶ ἁρθρῶν τοῦ ἐγκριθέντος ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ἀπεβλέψαμεν κυρίως εἰς τὸ νὰ ἔχωσιν ἐν χρῇσιν τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια, ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα Κατάστιχα πρὸς εὐκολίαν. Ἐάν ὅμως Συμβούλιον, ἢ Συμβούλια, προκρίνωσι νὰ κρατήσωσι δύο χωριστὰ Βιβλία ἀντὶ ἐνός, δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο σημειοῦντα ἐν μὲν τῷ ἐνί, τὰ ἡμερησίως ἐσοδα κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12· ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ, τὰ ἡμερησίως δαπανώμενα κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ὑπόδειγμα.

Η.

ΑΡΙΘ. 14.

ΥΠΟΛΕΙΨΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ . . . ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1858.

Κεφάλαιον	Αρθρον.	Είδος τῶν ἐξόδων.	Πιστώσεις		Πληρωμαί		Αριθμός του Φύλλοντος	Περίσσει- μα ἀκυρω- τέον.	Εκλειψιμα- των ἀναπληρω- τέον.	Παρατηρήσεις.
			δραχ.	λεπ.	δραχ.	λεπ.		δραχ.	λεπ.	
Α.	1	Κεντρικὴ ὑπηρεσία.			45		1	5		
	2	Διασκευὴ τοῦ γραφείου.	50		190		2	50		
	3	Γραφικὰ ἐξόδα.	240		106		3	4		
	4	Πρόσκτησις βιβλίων.	110		99	25	4		75	
		Ἀποσκευὴ τῆς μονῆς.	100					59	75	
Β.		Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Α'.	500		440	25				
		Ναοί.								
	1	Συντήρησις τοῦ καθολ.	500		490		5	10		
	2	Ὁμ. τῶν ἐν τοῖς μετο- χίαις.	50		40		6	10		
		Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Β'.	550		530			20		

Γ.	Φόροι.	500	400	600	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	Δημόσιοι.	500	400	600									
2	Δημοτικοί	100	100	600									
	Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Γ'.												
Δ.													
	<i>Καλλιέργεια πτη- μάτων.</i>												
1	Ἀγρῶν, κήπων, περι- βολίων	500					2	15		50		100	
2	Διμπελώνων καὶ στα- φιδῶν	100								25		2	
3	Ελαιῶνων	100											
4	Εκχέρσους ἀκαλλιερ- γήτων γαιῶν. . . .	400											
5	Νέξι φυτεῖαι. . . .	100											
	Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Δ'.	1200								92	75		
Ε.													
	<i>Οἰκοδομαί, ἐπισκευαί.</i>												
1	Ἀνέγερσις κελύων (ἢ ἀποθηρῶν) κτλ. . . .	1000											
2	Ἐπισκευαί. . . .	300											
	Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Ε'.	1300										102	

Κεφάλαιον.	Ἄρθρον.	Εἶδος τῶν ἐξόδων.	Πιστώσεις		Πληρωμαὶ		Ἀριθμὸς τοῦ φύλλου τῆς λεπτομερείας.	Περίσσεια ἀκυρωτέον.		Ἐλαττωμα ἀναπηρῶ- τέον.	Παρατηρήσεις.
			δραχ.	λεπ.	δραχ.	λεπ.		δραχ.	λεπ.		
Ζ.	1	Ἐκπαίδευσις.									
		Συνεισφορά ὑπὲρ τῶν ἐκ- ρατικῶν σχολείων.	500		500		16				
		Μισθοὶ διδασκάλων.	1200		1200		17				
		Χρηγίται εἰς ὑποτροφους	720		720						
Ζ.	1	Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Ζ'.	2420		2420						
		Διατροφή καὶ μισθοί.									
		Διατροφή τῶν ἐν τῇ μο- νῇ, ἐνδυμασία κλπ.	1000		1120		18			120	
		Μισθοὶ ὑπηρετῶν.	360		360		19				
Η.	1	Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Ζ'.	1360		1480					120	
		Χρέος.									
		Κεφάλαιον.	500		500		20				
		Τόκος ἐνιαυτοῦ.	40		40		21				
		Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Η'.	540		540						

Θ.	Διάφοροι δαπάναι.								
1	Δικαστικά και δικηγο- ρικά τέλη.	200	256	22.				56	
2	Εκτακτα έξοδα.	100	144	23				44	
	Αθροισμα του Κερ. Θ.	300	400					100	
Γενική ἀνακεφαλαίωσις.									
	Κεφάλαιον Α' . . .	500	440	25		59	75		
	» Β' . . .	550	530			20			
	» Γ' . . .	600	600						
	» Δ' . . .	1200	1107	25		92	75		
	» Ε' . . .	1300	1198			102			
	» Σ' . . .	2420	2420						
	» Ζ' . . .	1360	1480					120	
	» Η' . . .	540	540						
	» Θ' . . .	300	400					100	
	Γενικόν ἄθροισμα	8770	8715	50		274	50	220	

Σημ. α. — Έκ τῶν προτεθέντων ὑπ' ἀριθ. 14 ὑποδείγματος καταφαίνονται ἐνταυσίως τὰ ἑξῆς:

- 1) Τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον προϋπελόγηθη διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἔτους εἰδικῶς.
- 2) Τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον πραγματικῶς ἐδαπανήθη ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἰοῦ ἔτους.
- 3) Τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον κατελείφθη περισσεύσαν καὶ ἐπομένως ἀκυρωσίαν καὶ
- 4) Τὸ τυχόν ἔλλειμμα (ἐν ποτὶ ὑπέρβῃ τοιοῦτον).

Σημ. β. — Έκαστον τῶν συνδυασμένων τῶν ἐτήσιον ἀπολογισμῶν φύλλον λεπτομερείας δὲν εἶναι ἢ αὐτὸ τὸ ἀντίγραφον τῶν εἰς τὰς διαφόρους σελίδας τοῦ κατά τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ὑπόδειγμα κρατούμενου καταστίχου ἐγγεγραμμένων μέχρι πέντε τοῦ ἔτους ἑξόδων, ἀντιστοιχούντων πρὸς τὸ ἀντικα Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ (βλ. τὰ προεκτεθέντα ἐν σελ. λη).

Σημ. γ. — Τὰ ἄρθρα τῶν κατὰ Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πραγματικῶς δαπανηθέντων ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους (ἔπερ εἰς τὸ παρὸν ὑποδείγμα ἐσημειώθη ἰδιαιτικῶς ἀρ. 8715,50) ἐγγράφεται, μετὰ τὸν ἑλεγχόν τοῦ ἐτήσιου ἀπολογισμοῦ καὶ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὴν οἰκίαν σελίδα ἐν τῷ Κτηματολογίῳ (βλ. ὅπισθεν σελ. πεδ'), ὥστε ὥριστη νὰ παραστῇ τὴν κατὰ στασίαν τοῦ μόνου ἀριθμοῦ Ταμείου, κατὰ τὰ προεκτεθέντα ἐν σελ. λη.

ΑΡΙΘ. 15.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΤΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ . . . ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1858.

Κεφάλαιον.	ἄρθρον.	Εἶδος ἐσόδων.	Τὰ προϋπο- λογισθέντα		Τὰ εἰσ- πραχθέντα		Καθυγε- ρούντα.		Λεπτομερείαι.	Παρατηρήσεις.
			Αρχ.	Λ.	Αρχ.	Λ.	Αρχ.	Λ.		
Α'	1	Ἐτήσιοι καρποφορία.	1005		1215				1	Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1858 ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις:
	2	Ἐξ δημοπρασιῶν καρπῶν .	500		550				2	Σίτος, κοιλὰ 40.
	3	Ἐξ ἀμπελώνων	2000		2100				3	Οἶνος, βαρέλαι 2, ὀκάδες 96.
	4	Ἐξ σταφυλῶν	1000		900				4	Ἐλαιοὶ, εἰς πέντε α. ὅκ. 100.
Γ'	1	Ἐξ ποιμνίων	500		490				5	Βούττον ὀκ. 30, καὶ τῆρας .
	2	Ἐξ μελισσῶν	150		160				6	Μέλι ὀκ. 50, καὶ κηρός ὀκ. 20.
	3	Ἐξ τόκων δαδανεισμένων κε- φαλαίων	240		240				7	
	4	Ἐξ ἀναθημάτων καὶ προσφορ.	360		500				8	
		Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Β'.	1250		1390				9	
		Ἐνολία.							10	
	1	Ἐξ μονοστῶν ἐνοικιάσεων .	800		1930				11	
	2	Ἐξ πολυετῶν ἐνοικιάσεων .	1300		1000		300			
Γενικὴ ἀνακεφαλαιώσις.		Ἀθροισμα τοῦ Κεφ. Γ'.	2100		2930		300			
		Κεφάλαιον Α'	4755		5085					
		" Β'	1250		1390					
		" Γ'	2100		2930		300			
Γενικὸν ἄθροισμα.			8105		9405		300			

Σημ. δ. — Έκ τῶν προτεθέντων ὑπ' ἀριθ. 15 ὑποδείγματος καταφαίνονται ἐνταυσίως τὰ ἑξῆς:

- 1) τὸ προϋπολογισθέν ἐτήσιον εἶσοδον ὡς εἰσπρακτέον ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους.
- 2) τὸ πραγματικῶς εἰσπραχθέν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ὅλικον.
- 3) τὸ τυχόν καθυστέρησιν (ἐν ποτὶ ὑπέρβῃ καὶ καθυστέρησιν ἢ πληρωμῇ ποσῶν βεβαιωμένου ὡς εἰσπρακτέου, καὶ ἀνεγόμενου εἰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ προεμένου ἔτους) καὶ
- 4) τὰ κατ' εἶδος ὑπάρχοντα ἐν ταῖς ἀποθήκαις, ἀπὸ δ' Ἰανουαρίου τοῦ ἐπόμενου ἔτους, πρὸς πώλησιν καὶ ἐν μέρει διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μονῆς.

Σημ. ε. — Τὰ ἄρθρα τῶν κατὰ Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πραγματικῶς εἰσπραχθέντων ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους (ἔπερ εἰς τὸ παρὸν ὑπόδειγμα ἐσημειώθη ἰδιαιτικῶς ἀρ. 9405) ἐγγράφεται, μετὰ τὸν ἑλεγχόν καὶ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ἐτήσιου ἀπολογισμοῦ, εἰς τὴν οἰκίαν σελίδα ἐν τῷ Κτηματολογίῳ (βλ. ὅπισθεν σελ. πεδ'), ὥστε ὥριστη νὰ παραστῇ τὴν κατὰ στασίαν τοῦ μόνου ἀριθμοῦ Ταμείου, κατὰ τὰ προεκτεθέντα ἐν σελ. λη.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΠΙΘΥΜΟΥΝΤΕΣ ἵνα ἐν ἅπασι τοῖς διατηρουμένοις Μοναστηρίοις τοῦ Κράτους ἐνεργῶνται ὁμοιομόρφως αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν·

Λαβόντες ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου 1829 Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ Ἡμέτερα Διατάγματα 4 Δεκεμβρίου 1834, 9 Φεβρουαρίου 1835, 21 Ἰουλίου 1836, 17 Νοεμβρίου 1836, 31 Δεκεμβρίου 1836, 9 Ἰανουαρίου 1837, 24 Μαρτίου 1837, καὶ 12 Φεβρουαρίου 1857·

Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

*Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων
καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.*

Α'. Ὁ Ἡγούμενος παντὸς ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένου Μοναστηρίου εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἱερομονάχων. Δύναται δὲ, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ᾔῃαι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἱεροδιακόνων ἢ μοναχῶν. Οὗτος, καὶ δύο ἄλλοι μοναχοὶ φέροντες προσωνομίαν Συμ-

Βούλων, συγκροτοῦσι τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ὑπάρχει διαπεπιστευμένη ἡ γένει διαίτησις τῶν τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἡ διαχειρίσις τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Β'. Ἡ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ Συμβούλων ἐκλογή γίνεται διὰ φανεράς ψηφοφορίας· ἐν μὲν ταῖς Μοναστηρίοις, οἱ ἔχουσι περισσοτέρους τῶν ἐξ καὶ ὀλιγωτέρους τῶν εἰκοσι μοναχῶν ὑπὸ τῆς χορείας τῶν πρὸ τριετίας τοῦλάχιστον λαβόντων τὴν κουράν, καὶ μεταξὺ αὐτῶν. Ὅπου δὲ εἰσι πλείονες τῶν εἰκοσι μοναχῶν, δικαίωμα ψήφου ἔχουσι μόνοι οἱ πρὸ ἐξαετίας λαβόντες τὴν κουράν. Εἰς Μοναστήρια δὲ, ἐνθα ὑπάρχουσιν ἐξ μοναχοῖ, ἐὰν τύχη τις ἐκ τούτων μὴ ἔχων συμπληρωμένην τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀποκάρσεώς του, καὶ ἐπομένως στερημένως τῶν προσόντων τοῦ ἐκλογέως, ἐκεῖ ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθιστᾶ Ἡγούμενον καὶ Συμβούλους τοὺς μεταξὺ τῶν ἐξ ἱκανωτέρους.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν Συμβούλων ὁρίζεται ἐπὶ πενταετίαν. Δύνανται ὅμως τὰ αὐτὰ μέλη νὰ ἐκλογισθῶσιν ἐκ νέου.

Ἐάν τις ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ καταστῇ ἐνοχὸς πράξεως κολαζομένης ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, γίνεται ἐκπτώσις τῆς οἰκείας θέσεως, καὶ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογή.

Γ'. Τὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Προσδιορίζεται ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας ἡ πρώτη τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆς, ἢ ἄλλη ἐπισήμου τινὸς ἑορτῆς, καὶ γνωστοποιεῖται εἰς ἅπαντας τοὺς μοναχοὺς, ὅσοι κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἔχουσιν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν — ὧν τινες ἐνδέχεται νὰ ὦσιν ἀπόντες εἰς ἐπιστάσιαν κτημάτων τοῦ Μοναστηρίου των — ἵνα συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Τὴν πρωΐαν τῆς προσδιορισθείσης ἡμέρας, τελεσθείσης τῆς Ἱερᾶς λειτουργίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης ἔτι τοῦ ἱερέως ἐνδεδυμένου τὴν ἱερατικὴν στολὴν, γίνεται τελετὴ κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονισθὲν καὶ ὡδε ἐπισυναπτόμενον Τυπικόν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, μένουσιν ἐν τῷ ναῷ μόνοι οἱ ἔχοντες τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν (τῶν ὁποίων ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, ἐκ τοῦ *Μοναχολογίου* ἐξηγμένος, ἀναγινώσκεται εἰς ἐπὶ πέντε πάντων) καὶ ἄρχεται ἡ ἐκλογή διευθυνομένη ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἡ ὑποία, διὰ μὲν τὰ Μοναστήρια ἐνθα εἰσὶ πλείους τῶν εἰκοσι μοναχῶν, σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη, δηλονότι τὸν ὑπάρχοντα Ἡγούμενον, δύο τοὺς ἔχοντας τὰ πρεσβεῖα, καὶ δύο τοὺς μεταξὺ τῶν μοναχῶν ἱκανωτέρους προσδιοριζομένους ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον· διὰ δὲ τὰ Μοναστήρια ὅσα ἔχουσιν εἴκοσιν, ἢ ἐλάττω τῶν εἴκοσι, μοναχοὺς, σύγκειται ἀπὸ τρία μέλη, δηλονότι τὸν Ἡγούμενον καὶ δύο ἄλλους, ὧν ὁ μὲν τῇ ηλικίᾳ τῶν ἄλλων πρεσβύτερος, ὁ δὲ μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ὡσαύτως προσδιοριζόμενος. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ τὰ τοῦ Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ νεώτερος.

Ἐκαστος τῶν ἐκλογέων, προσερχόμενος εἰς τὴν τράπεζαν τῆς ἐπιτροπῆς μετ' εὐσχημοσύνης καὶ ἄνευ θορύβου, εἰάν μὲν ἤξεύρῃ νὰ γράφῃ, σημειοῖ, ἰδίᾳ χειρὶ, ἐν τῷ ἐπίτηδες κρατουμένῳ πρωτοκόλλῳ τ' ὄνομα τοῦ ὃν κρίνει ἱκανὸν διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν οὓς κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν τῶν Συμβούλων, προσυπογραφόμενος. Ἐάν δὲ ἦναι ἀγράμματος, παραλαμβάνει ἐκ τῶν συναδέλφων δύο, γράμματα εἰδότας, ὡς μάρτυρας· καὶ, προσερχόμενος ὡσαύτως εἰς τὴν τράπεζαν, διαδηλοῖ τὰ ὀνόματα τῶν τοὺς ὁποίους κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν Ἡγουμένου καὶ Συμβούλων· οἱ δὲ μάρτυρες βεβαιοῦσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τὴν θέλησιν αὐτοῦ.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες. Ὁ ἐκτελὼν τὰ τοῦ Γραμματέως ἔργα σημειοῖ πιστῶς εἰς χωριστὸν πρωτόκολλον, πρὸς τῷ ὀνόματι τοῦ ἐκλογέως, καὶ τὰ τῶν κατ' ἐλευθέραν θέλησιν προταθέντων ὑπ' αὐτοῦ ὑποψηφίων. Ἀποχωρήσαντος δὲ τούτου, προσέρχεται κατὰ σειράν ἕτερος ἐκλογεὺς, καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος, μέχρι τοῦ τελευταίου τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς ἐκλογήν. Τότε ἀριθμοῦνται αἱ ψῆφοι καὶ συντάττεται κάτωθεν τοῦ ἀπὸ τὸν Γραμματέα κρατουμένου πρωτοκόλλου πρᾶξις, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένη ἄνευ σβεσμάτων, ἔσφαλμάτων ἢ παρεγγραφῶν, ἐμφαίνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων

καὶ τὰς ψήφους τὰς ὁποίας ἕκαστος τῶν ὑποψηφίων ἔλαβε διὰ τῶν
θέσιν Ἑγουμένου ἢ Συμβούλου, καὶ περατουμένη διὰ τῆς διαδή-
λώσεως τοῦ τῶν ἄλλων κατὰ τὰς ψήφους πλεονεκτοῦντος, ὡς Ἑ-
γουμένου ἢ ὡς Συμβούλου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, τὸν προκριτέον διασέ-
λει ὁ κληρὸς.

Ἡ πράξις αὕτη, ὑπογεγραμμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς
ἐπιτροπῆς, καὶ ἐσφραγισμένη διὰ τῆς Μοναστηριακῆς σφραγίδος,
ὑποβάλλεται ἀμέσως, μετὰ τοῦ πρωτοτύπου πρωτοκόλλου τοῦ
φέροντος τὰς τῶν ἐκλογέων ὑπογραφάς, εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ ἀρ-
μοδίου Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
παραλαβῆς δὲν γένῃ ἔνστασις, ἀποφαίνεται κυρῶν τὴν ἐκλογὴν, καὶ
εἰδοποιεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην· ἡ δὲ
Ἱερὰ Σύνοδος εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Τὰ
εἰρημένα δύο πρωτάτυπα ἐγγράφα, ἡ πράξις δηλονότι καὶ τὸ πρω-
τόκολλον, τηροῦνται ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς Ἐπισκοπῆς.

Αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφύεσαι τυχόν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται
παρὰ τῶν ἐνισταμένων πρὸ τῆς κυρώσεως εἰς τὸν Ἐπίσκοπον,
ὁποῖος δικάζει περὶ τούτων, καὶ ἡ παραδέχεται αὐτάς, ἢ ἀπορ-
ρίπτει ἡτιολογημένως καὶ διατάττει νέαν ἐκλογὴν, κοινοποιῶν τὴν
ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἐρίζοντας.

Ἡ Ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἔχοντα
συμφέρον κοινοποιήσεως· ἡ δ' ἔφεσις δίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν
Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος ἀποστέλλει αὐτὴν ἐντὸς 24 ὥρων πρὸς τὴν
Ἱερὰν Σύνοδον ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἡ Ἱερὰ Σύνο-
δος ἀποφαίνεται συνοπτικῶς, ἐπικυροῦσα ἢ ἀκυροῦσα τὴν Ἐπι-
σκοπικὴν ἀπόφασιν, καὶ κοινοποιεῖ τὴν πρᾶξιν τῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον
Ἐπίσκοπον· πέμπει δὲ καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς τῆς πράξεώς τῆς
πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἅμα λαβὼν, ὁ ἀρμόδιος Ἐπί-
σκοπος κοινοποιεῖ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Μοναστηριακὸν Συμβού-
λιον. Καὶ, ἂν αὕτη ᾖ ἀκυρωτικὴ, διατάττει τὴν ἐπανάληψιν
τῆς ἐκλογῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως.

Δ'. Τῆς διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 9(21) Φεβρουαρίου

1835 ἐγκριθείσης τριμεροῦς μοναστηριακῆς σφραγίδος χρῆσις γίνεται ἐπὶ πᾶν ὑπὸ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον ἔγγραφον, ἐνουμένων τῶν τριῶν τμημάτων παρουσίᾳ καὶ τῶν τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν. Μετὰ δὲ τοῦτο διαλύεται αὐθις ἡ σφραγίς, καὶ τὸ μὲν τῶν τμημάτων, μετὰ τοῦ συσφίγγοντος τὸ ὅλον δεσμοῦ, ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἐαυτῷ ὁ Ἑγούμενος· τῶν δ' ἄλλων δύο ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἐαυτῷ τὸ οἰκεῖον ἐκάτερος τῶν Συμβούλων.

Β'. Τὰ Μοναστηριακὰ Συμβούλια ἐνεργοῦσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα **12** Φεβρουαρίου **1857**, καὶ πᾶσα ἀναφορὰ πρὸς τὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ἔγγραφον παρὰ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον, ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν μελῶν, καὶ σφραγίζεται κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον διὰ τῆς τριμεροῦς σφραγίδος. Τὸ τυχὸν μονοψηφὸν μέλος δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὑπογραφὴν του οὐδὲ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρ' αὐτῷ τμήματος τῆς σφραγίδος. Δύναται ὅμως νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους του εἰς τὰ Πρακτικά, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν προϋσταμένην ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὀριστικῶς.

Γ'. Ὁ Ἑγούμενος καὶ οἱ παρ' αὐτῷ Σύμβουλοι τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου καὶ πρὸς αὐτὸν κανονικῶς ἀναφέρονται, ὡς προϋστάμενον Ἐκκλησιαστικῶς, περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς πνευματικὰ καθήκοντα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς του.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅσα ὁ Σ' νόμος διακελεύεται περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Κλήρου, εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς μοναχοὺς τῶν ἐντὸς τῆς Ἐπισκοπῆς του διατηρουμένων Μοναστηρίων.

Δ'. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἕκαστον Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἀνυπερθέτως εἰς βιβλίον, *Κτηματολόγιον*, συμφώνως πρὸς τὰς δοθησομένας Ὑπουργικὰς ὁδηγίας, ἅπασαν ἐν γένει τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Μονῆς κατὰ τὸν τύπον τὸν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος **21** Ἰουλίου **1836** ἐγκριθέντα. Τὸ βιβλίον τοῦτο προμηθεύεται ἐκάστη Μονῇ εἰς τριπλοῦν, δι' ἰδίων ἀναλωμάτων.

Ἡριθμημένον δὲ κατὰ σελίδα καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπιφορτισθσομένου πρὸς τοῦτο ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, τὸ μὲν τηρεῖται ἐπιμελῶς παρ' αὐτῇ τῇ Μονῇ κατὰ τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 12 Φεβρουαρίου 1857, τὸ δὲ παρὰ τῷ μνησθέντι Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ Μοναστήριον. Ἐπειδὴ δὲ παρεκτὸς τοῦ Κτηματολογίου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι καὶ τὰ ἐξῆς·

α) Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, κατὰ τὰ κανονισμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων γραφείων·

β) τὸ *Μοραχολόγιον*, ἐν ᾧ ἐγγράφεται κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, πατρίδα, ἡλικίαν, ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Μονὴν προσελήνσεως, ἐποχὴν τῆς κουρᾶς, καὶ βαθμὸν, ἕκαστος τῶν ἐν τῇ Μονῇ μοναχῶν·

γ) Τὸ Βιβλίον τῆς ἐν γένει μοναστηριακῆς ἀποσκευῆς, ἥτοι τῆς προσδιορισμένης διὰ τε τὴν *ιεράν* καὶ διὰ τὴν *κοινὴν* χρῆσιν·

δ) Τὸ πρόχειρον καθημερινόν, ἥτοι τὸ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἡμερησίων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς·

ε) Τὸ Βιβλίον τοῦ Ταμείου καὶ

ς) Τὸ Βιβλίον τῆς Ἀποθήκης·

τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ § 6' μέχρι τοῦ 7', οἱ τύποι ἐνεκρίθησαν διὰ τοῦ προμνησθέντος Ἡμετέρου Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836, ὃ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραγγέλλεται νὰ ἐκδώσῃ τὰς διὰ τὴν τακτικὴν κράτησιν αὐτῶν τῶν Βιβλίων ἀπαιτούμενας ὁδηγίας καὶ παραγγελίας εἰς ἅπαντα τὰ Μοναστηριακὰ Συμβούλια, ὑπομινύσκων αὐτοῖς τὰς ἐναντίον τοῦ ὅστις παραμελεῖ νὰ κρατῇ, ἢ κρατεῖ ἀτάκτως καὶ παρὰ τοὺς κανόνας τὰ διατεταγμένα Βιβλία, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τοῦ ὅστις παραλείπει ἐγγράφει ἐσόδων, ἢ ἐγγράφει ὡς γενόμενα τὰ μὴ γενόμενα ἐξόδα, περιεχομένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ γενικὰς διατάξεις, αἵτινες κατὰ

τὸ 493 ἄρθρον τοῦ ἰδίου νόμου εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς παραβαίνοντας τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των ἐκκλησιαστικούς ἐπίσης, ὡς καὶ διὰ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους.

Ξέσματα καὶ ξέσματα ἢ παρεγγραφαὶ εἰς τὰ Βιβλία ἀπαγορεύονται, ὡς τιμωρούμεναι ὑπὸ τῶν νόμων.

Η'. Οἱ ἀρμόδιοι Ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἀρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοί, ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ τήρησιν τῶν περὶ τῶν Βιβλίων ἀνωτέρω διαταχθέντων, καὶ καταγγέλλουσιν ἀμελητὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἀνακαλυπτομένας, ἢ ἄλλως ὁπωσδήποτε περιερχομένας εἰς γνῶσιν αὐτῶν παραβάσεις, ὑπεύθυνοι ὄντες διὰ τοῦτο, οἱ μὲν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων αὐτῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν.

Θ'. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος 15 Μαΐου 1829, οὐπὲρ ἐμνήσθημεν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Διατάγματι 15 Μαρτίου 1836, ἡ ἀκίνητος μοναστηριακὴ περιουσία εἶναι ἀναπαλλοτρίωτος, καὶ μόνον πρὸς θεραπείαν ἀνυποφύκτου ἀνάγκης, ἢ διὰ προφανῆ τοῦ Μοναστηρίου ὠφέλειαν, ἐξ οἰκονομικῶν ἀπορρέουσιν λόγων, δύναται ν' ἀπαλλοτριωθῇ μοναστηριακὸν κτῆμα δι' ἐκποιήσεως ἢ δι' ἀνταλλαγῆς, ὀρίζομεν ὅτι ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἀνταλλαγῆς, αὕτη κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ἐνεργεῖται μετὰ προηγουμένην τεχνικὴν καταμέτρησιν, διαγραφὴν καὶ ἔνορκον ἐκτίμησιν τῶν ἀνταλλακτέων κτημάτων, καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ἐκποιήσεως, αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 13 Νοεμβρίου 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου Β' τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 καὶ τῶν ἄρθρων 1, 2, καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1837 Διατάγματος.

Ι'. Τὰ Συμβούλια τῶν Μοναστηρίων, δὲν δύνανται οὔτε εἰς πολυετὴ ἐνοικίασιν νὰ ἐκδίδωσιν, οὔτε εἰς ἐμφύτευσιν ἢ ἄλλου εἶδους διακατοχὴν νὰ παραχωρῶσι πρὸς ἰδιώτας, οὔτε νὰ ὑποθηκεύωσι μοναστηριακὸν κτῆμα, οὔτε νὰ δανείζωνται εἰς βάρος τοῦ οἰκείου Μοναστηρίου, οὔτε νὰ ἐπιχειρῶσιν οἰκοθεν οἰανδήποτε ἄλλην πρᾶ-

ξιν, οἷον περὶ δίκης, περὶ συμβιβασμοῦ καὶ τῶν παρομοίων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους νὰ ζητηθῇ προηγουμένως καὶ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς προεστώσης Ἀρχῆς.

Μοναστηριακοῦ κτήματος ἐνοικίας πολυετῆς (ἀπὸ διετίας καὶ ἀνωτέρω) τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 24 Μαρτίου 1837, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τὰ διὰ τὰς φυτουργίας ἐπιτήδεια πρόσωπα ἢ ἱκαναὶ χεῖρες δι' ἐκχέρωνσιν, φυτείας καὶ ἄλλας οὐσιώδεις βελτιώσεις αὐτοῦ τοῦ κτήματος ἢ ὅταν οἱ μοναχοὶ, εὐάριθμοι τυχόν ὄντες, δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐπιστατῶσι καὶ ἐπιμελῶνται προσωπικῶς τὰ κτήματα τοῦ Μοναστηρίου των.

Ἐμφύτευσις Μοναστηριακοῦ κτήματος, τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν συμφωνηθῇ ὅ,τε τῆς ἐμφυτεύσεως τρόπος καὶ ἡ τῆς διανομῆς χρόνος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 9 Ἰανουαρίου 1837 καὶ τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου 15 Ἰανουαρίου 1837.

Λήψις δανείου προσκαίρου τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν τὸ ταμεῖον τοῦ Μοναστηρίου στερεῖται ἀποδεδειγμένως τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων διὰ καλλιέργειαν ἢ ἄλλην ῥητὴν βελτίωσιν τῶν κτημάτων, ἢ δι' ἑκτακτόν τινα, ἐπείγουσαν καὶ προφανῆ, χρειάν μοναστηριακὴν. Καθ' ὅποτέραν τῶν περιστάσεων τούτων, τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον θέλει ἀναφέρεσθαι διὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην ἐπισήμως καὶ ζητεῖ τὴν ἄδειαν, ἐξηγοῦν ὅλας τοῦ δανείου τὰς αἰτίας καὶ ὀρίζον πρὸ πάντων τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ. Ὁ δὲ Νομάρχης, ἂν, μετὰ ἐξέτασιν, κρίνῃ τὴν αἴτησιν εὐλογόν, θέλει ἀναφέρεσθαι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐξαιτούμενος τὴν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δανείου ἄδειαν. Ἄλλως ἢ περὶ δανείου συμφωνία θέλει λογίζεσθαι εἰς βάρος ἀτομικῶν τῶν δανεισαμένων, καὶ τὸ Μοναστήριον μένει ἀκαταζήτητον.

1Α'. Τὰ περὶ Μοναστηριακῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς ἔργου δαπανηροῦ γινομένου ἐπὶ μισθῷ, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων κειμένας γενικὰς διατάξεις.

Μόνον οίκοδομὴν ἢ ἐπισκεύασιν ἐπείγουσαν, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑκατὸν (100), δύνανται τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια νὰ ἐπιχειρῶσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμφώνως πρὸς τὸν § ιγ' τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας Ἡμετέρου Διατάγματος 7 Ἀπριλίου 1851, ἐπιφυλαττομένου τοῦ τακτικοῦ ἐλέγχου τῆς δαπάνης.

ΙΒ'. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Α' ἄρθρον τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια ὑπάρχει διαπεπιστευμένη ἡ ἐν γένει διοικήσεις καὶ ἡ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ Μοναστηρίου αὐτῶν Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, πᾶς ὁ διέπων καὶ διαχειριζόμενος περιουσίαν Ἐκκλησιαστικὴν, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ ἐπιστάτης καὶ εὐσυνείδητος οἰκονόμος τῶν προσόδων αὐτῆς. Καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § 17 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, εἰς τοὺς ἀρμοδίους Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς ὑπάρχει ἀνατεθειμένη ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου λογοδοσίαν πᾶν Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει

α) Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνιαυτοῦ, νὰ συντάττῃ καὶ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου εἰς τὸν ἀρμοδίον Νομάρχην, ἢ Ἐπαρχον, τὸν διὰ τὸ ἀμέσως ἐπὶ ἔτος προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς Μονῆς, κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τῆς ὁμοιομόρφου συντάξεως τῶν Μοναστηριακῶν προϋπολογισμῶν Ὑπουργικᾶς ὁδηγίας.

Ὁ Ἐπίσκοπος, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, παραπέμπει αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις (ἐὰν ἔχῃ καὶ ὅσας ἔχει) πρὸς τὸν ἀρμοδίον Ἐπαρχον, ἢ Νομάρχην, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ὡς ἐκ τῶν ἐπιτοπίων γνώσεών του καὶ πληροφοριῶν δὲν ἔχῃ ἀφορμὴν νὰ ἐπιφέρῃ αὐξήσιν κατὰ τὰ ἔσοδα, ἢ ἐλάττωσιν κατὰ τὰ ἔξοδα, ἐγκρίνει καὶ κοινοποιεῖ τὴν ἔγκρισίν του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, συνήθως μὲν ἓνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους, τὸ βραδύτερον δὲ οὐδέποτε πέραν τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός· εἰδοποιεῖ δὲ συγχρόνως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' εὐθείας, ἀποστέλλων πρὸς

αὐτὸ καὶ συνοπτικὴν σημείωσιν τῶν ἐγκριθεῖσων πιστώσεων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

6) Δύο μῆνας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ νέου ἔτους τὸ Συμβούλιον ἐκάστου Μοναστηρίου καταστρόνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τῆς ὁμοῦ μέρους καταστρώσεως τῶν μοναστηριακῶν ἀπολογισμῶν Ὑπουργικὰς ὁδηγίας καὶ, συνωδευμένον μὲ ὅλας τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὸν παραδίδει μετ' ἐκθέσεως ἡτοιμασμένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον πρὸς ἐξέλεξιν. Ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τὸν ἔλεγχον ἐκφέρει γνώμην, ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς ἐπὶ καλῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν, ἢ ὅτι καὶ ἐν ταύτῳ παραπέμπει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν Ἐπαρχικόν ἢ τὸν Νομάρχην, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν δεύτερον ἔλεγχον ἀποφασίζει ὀριστικῶς. Τὴν δ' ἀποφασίν του ταύτην κοινοποιεῖ εἰς μὲν τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, εἰς δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' εὐθείας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπαρχικοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου, τὸ ὑπόλοιπον Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ, ἐὰν θέλῃ, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως προσφυγὴν εἰς τὸ μνησθὲν Ὑπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ἐπαρχικοῦ, ἐπὶ τῇ τε τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ Μοναχῶν.

1Γ'. Ὅλοι οἱ τῷ Βασιλεῖ μὲν μοναχοὶ, ἱερωμένοι καὶ μὴ, ἀπὸ τοῦ παλαιούτου διαμένοντες ἐντὸς τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων, ἐν ἑκάστῳ ἑλᾶθε τὴν κουρὰν, ἢ τὸ ὅποιον ἐξελέξατο πρὸς ἐγκρίσιν κατὰ τὰς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα 4 (16) Δεκεμβρίου 1834, εἰς μὲν, καθὼς μέλη μιᾶς καὶ

τῆς αὐτῆς ἀδελφότητος, ἵσται πρὸς ἀλλήλους ἀπονέμουσι δὲ οἱ νεώτεροι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τὸ ἀνῆκον σέβας, καὶ συνεισφέρουσι διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας των εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Μοναστηρίου των.

ΙΔ'. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ κατὰ τὸ ΙΑ' ἄρθρον τοῦ Σ' νόμου, ἡ μὲν δοκιμασία τοῦ προσερχομένου εἰς Μοναστήριον ἵνα μονάσῃ, ὀρίζεται τριετής· ἡ δὲ κουρά αὐτοῦ δὲν γίνεται πρὸ τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας του· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὑπάρχει ὠρισμένον τῆς μὲν ἐνηλικιότητος ἐκαστου (ὅτε οὗτος ἀναγνωρίζεται ὡς ἔχων τὴν θέλησιν ἐλευθέραν) τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τῆς δὲ ἀπὸ τὴν στρατολογίαν ἀπαλλαγῆς τὸ 24 τῆς ἡλικίας ἔτος, ἔπεται ὅτι, οὐδεὶς δύναται νὰ γένῃ δεκτὸς ἐν Μοναστηρίῳ ὡς δόκιμος, πρὸ τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

ΙΕ'. Πλὴν τῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν ἢ διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν διοριζομένων μοναχῶν, ἱερωμένων ἢ μὴ, οὐδεὶς ἕτερος δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Ἐξαίρουνται τῆς υποχρεώσεως ταύτης ἐκεῖνοι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως ᾔθελεν ἔχει χρεῖαν ὁ ἄρμόδιος Ἐπίσκοπος. Περὶ τούτου ἀποφασίζει ἐκαστοτε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπ' ἀναφορᾷ τοῦ Ἐπισκόπου.

ΙΣ'. Εἰς μοναχὸν, ἱερωμένον ἢ μὴ, ὁ ὁποῖος ἤκατ' αἵτησίν του, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου μοναστηριακοῦ Συμβουλίου καὶ κυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἄρμοδίου Ἐπισκόπου, ἐξέρχεται ἢ, κατὰ πρότασιν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἄρμοδιῶν Ἀρχῶν, ἀποστέλλεται ἐκτὸς τοῦ Μοναστηρίου χάριν σπουδῆς εἰς τι τῶν ἐκπαιδευτικῶν κατὰστημάτων τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται ἢ ἐν τῷ κόσμῳ διαμονὴ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀσχολεῖται εἰς τὰς τακτικὰς τῶν μαθημάτων σπουδὰς· ὑπόκειται δὲ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπιτήρησιν καὶ κηδεμονίαν τοῦ ἐκκλησιαστικῶς πρεσβυτέρου τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένει σπουδάζων, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν του καὶ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς μετανοίας του.

12'. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τῶν μοναχῶν κανονισμένα εἰσὶ καὶ ῥητὰ καὶ σαφῆ, τοῦτο δ' ἐστὶ πρόδηλον τοῦ Γ'. Κανόνος τῆς πρωτοδευτέρας Ἀγίας Συνόδου, ἔχοντος οὕτως αὐτολεξεί·

« Οἱ μοναχοὶ οὐδὲν ἴδιον ὀφείλουσιν ἔχειν· πάντα δὲ τὰ αὐτῶν »
 » προσκυροῦσθαι τῷ Μοναστηρίῳ. Φησὶ γὰρ ὁ μακάριος Λουκάς »
 » ρὶ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων καὶ τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν »
 » διατυπούντων, ὡς οὐδεὶς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν· »
 » διὸν εἶναι ἅλλ' ἢ αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. Διὸ, τοῖς ἐθέλουσιν »
 » μονάζειν ἄδεια δίδεται περὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς διατίθεσθαι »
 » πρῶτον, καὶ οἷς ἂν βούλονται προσώποις, μὴ κεκωλυμένους »
 » νοῖς δηλονότι παρὰ τοῦ νόμου, τὰ αὐτῶν παραπέμπεσθαι· μετὰ »
 » γὰρ τοι τὸ μονάζειν τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀπάντων τὸ μοναχικόν »
 » στήριον ἔχει τὴν κυριότητα. Καὶ οὐδὲν περὶ τῶν οἰκείων φρονεῖν »
 » τίθειν ἢ διατίθεσθαι τούτοις παρακεχώρηται· εἰ δέ τις φωραθῇ »
 » κτήσιν τινα, ἥτις οὐ κατεκληρώθη τῷ μοναστηρίῳ ἰδιοποιούμενος »
 » νος καὶ φιλοκτησίας πάθει δουλούμενος, ταύτην μὲν παρὰ τοῦ »
 » Ἡγουμένου, ἢ τοῦ Ἐπισκόπου, ἀναλαμβάνεσθαι καὶ, πολλῶν »
 » παρουσίᾳ πιπρασκομένην, πτωχοῖς καὶ ἀπόροις διανέμεσθαι »
 » Τὸν δὲ γε τὴν τοιαύτην κτήσιν, κατὰ τὸν πάλαι Ἀνανίαν ὑπὸ »
 » συλᾶν μελετήσαντα, τῷ προσήκοντι ἐπιτιμῶ ἡ ἁγία Σύνοδος »
 » ὥρισε σφραγίζεσθαι. Ἀλλ' οὐδὲν, ὡς ἄτινα περὶ μοναζόντων ἀνὰ »
 » δρῶν ἡ ἁγία Σύνοδος ἐκανόνισε, τὰ αὐτὰ καὶ περὶ μοναζουσῶν »
 » γυναικῶν κρατεῖν ἐδικαίωσε. »

Διὰ τοῦτο, πᾶς ὁ βούλομενος νὰ μονάσῃ, χρεωεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Μοναστηρίου τῆς ἐκλογῆς του τὴν ἀπογραφὴν τῆς, τὴν ὅποιαν προτίθεται νὰ εἰσφέρῃ εἰς αὐτὸ, κινήτῳ ἢ ἀκινήτῳ περιουσίας του. Ἡ ἀπογραφή κατατίθεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Μοναστηρίου, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὑπὸ τῶν Κανόνων ὀρίζομένου χρόνου τῆς δοκιμασίας καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ δοκίμου εἰς τὴν χορείαν τῶν μοναχῶν, μεταγράφεται εἰς τὰ βιβλία τῆς μεταγραφῆς καὶ σημειοῦται ἀπαραλλάκτως εἰς τὸ κτηματολόγιον τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἀπ' ἐντεῦθεν καθίσταται ἰδιοκτησία αὐτοῦ τοῦ Μοναστηρίου.

Ἐάν δὲ τυχὸν ἡ περιουσία αὕτη ὑπάρχῃ βεβαρυμένη μὲ χρέος ἢ μὲ ὑποθήκην, καὶ ὁ δοὺς τὴν ἀπογραφὴν ἐδήλωσε τοῦτο ἐν αὐτῇ τῇ ἀπογραφῇ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, καὶ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς τοιαύτης ιδιοκτησίας· τὸ δὲ Ὑπουργεῖον, μετὰ ἐξέτασιν ἀκριβοῦς, ἀπαντᾷ πρὸς τὴν αἴτησιν ἥτοι καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς, κατὰ τὸ συμφέρον τῷ Μοναστηρίῳ. Ἐάν ὅμως ὁ μὲν δοὺς τὴν ἀπογραφὴν ἀπέκρυψεν ὅτι ἡ περιουσία του εἶναι βεβαρυμένη μὲ χρέος ἢ μὲ ὑποθήκην, τοῦτο δὲ ἐγνώσθη μετὰ καιρὸν, ἢ μετὰ τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν κουρὰν αὐτοῦ, ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει, οὗτος μὲν τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου ὡς ἐν γνώσει καταψεύσας, οἱ δὲ δανεισταὶ αὐτοῦ δὲν δύνανται, οὔτε ζῶντος οὔτε θανόντος αὐτοῦ, νὰ ἱκανοποιηθῶσι διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ἀπαιτήσεις των, εἰμὴ ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ μόνης ἐκείνης τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἀπογραφῆς παρέστησεν ὡς ἰδίαν· τοῦ μοναστηρίου εἰς οὐδὲν περαιτέρω ἐνεχόμενου.

ΙΗ'. Μοναχὸν, ἐπὶ εὐλαβείᾳ καὶ βίου σεμνότητι μαρτυρούμενον, ἢ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δύναται ἐπὶ ἡτιςδήποτε ἀναφορᾷ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, νὰ μεταπέμψῃ εἰς ἕτερον Μοναστήριον, πρὸς βελτίονα κατὰστασιν αὐτοῦ τούτου τοῦ Μοναστηρίου.

ΙΘ'. Μοναχὸν, καταλιπόντα ἄνευ λόγου τὸ οἰκεῖον, καὶ ἀπελθόντα εἰς ἕτερον Μοναστήριον, δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ὁ τοῦ ἑτέρου Μοναστηρίου Ἡγούμενος ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ οἰκείου Ἡγουμένου καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἐπισκόπων. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ μένουσιν εἰς τὸ πρῶτον Μοναστήριον τῆς μετανοίας του.

Κ'. Τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ὀριζόμενα περὶ τῶν ἀνδρῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μοναχῶν, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ γυναικεῖα Μοναστήρια καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μοναζούσας, ἐξαίρεσει τοῦ τῆς ἱερῶς ὁμολογίας καὶ τῶν ἄλλων προσόντων, ἅτινά εἰσιν ἴδια τοῖς μοναχοῖς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δι-
μοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1858.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Λ Ι Α

(Τ. Σ.)

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Τ Υ Π Ι Κ Ο Ν .

Περὶ τῆς ἐν τοῖς διατηρουμένοις Μοναστηρίοις γινομένης
τελετῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν
καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν.

Τὴν πρωΐαν τῆς προδιορισθείσης ἡμέρας διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἡγου-
μένου καὶ Συμβούλων, τελεσθεΐσης τῆς Ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ μετὰ
τὴν συμπλήρωσιν ταύτης ὁ ἱερεὺς, ἔτι ἐνδεδυμένος τὴν ἱερατικὴν
στολὴν καὶ κατέναντι τῆς ἁγίας Τραπέζης ἱστάμενος, ἐκφωνεῖ
«*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ.* »

Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, «*Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεῖα κτλ.* »
ψάλλονται τὰ ἐξῆς τροπάρια.

« Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ. »

Δόξα, « Κύριε ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι
τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι » κτλ.

Καὶ νῦν, « Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθην » κτλ.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἐκτενῆ αἵτησιν·

« Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς » κτλ.

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. »

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Θεοσεβεστάτου καὶ Φιλοχρίστου
Βασιλέως ἡμῶν Ὁθωνος καὶ τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας. »

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (ἢ Ἐπισκόπου) ἡμῶν (δεῖρος).

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖρος, ἡγουμένου). »

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀποκαλύψαι ἡμῖν Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν, τὸν ἄξιον τῆς προστασίας ἡμῶν. »

Οἱ δὲ περιεστώτες γονυκλιτοῦσι πεντάκις, λέγοντες κατ' ἰδίαν
ἕκαστος ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ἀνατάσει τῶν χειρῶν, τὸ « ὁ Θεὸς ὁ
καρδιογνώστης ἀράδειξον ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸν ἄξιον τῆς
προστασίας ἡμῶν. »

Καὶ μετὰ τὰς γονυκλισίας ταύτας ὁ ἱερεὺς, τρεῖς καὶ αὐτὸς ἑμ-
προσθεν τῆς ἀγίας τραπέζης γονυκλισίας βαλὼν μέχρι γῆς, καὶ
τὸ αὐτὸ κἀκείνος πρόσρημα ἐπιλέγων, ἐκφωνεῖ τὸ

« Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι. » κτλ. Οἱ δὲ
περιεστώτες ἐκφωνοῦσι τὸ « Κύριε ἐλέησον μί. »

« Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν
φωρῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν. » κτλ.

Τὸ « Κύριε ἐλέησον· τρίς. »

« Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς » κτλ.

Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, μενόντων ἐν τῇ ναῷ μόνον τῶν ἐκλογέων,
ἄρχεται ἡ ἐκλογή.

✠ ὁ Ἀθηνῶν ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.

✠ ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

✠ ὁ Θήρας ΙΕΡΟΘΕΟΣ.

✠ ὁ Νάξου ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ.

✠ ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

(Τ. Σ.)

ὁ Β' Γραμματεὺς

Ἀρχιμανδρ. Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Α'.

Ἀριθ. Πρ. 2624.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τακτοποιήσεως τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ὁδηγία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐν ᾧ διευθετεῖται ἡ περιουσία τῶν μεταβαινόντων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Κυβερνήσεως μοναστηρίων, κρίνομεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ δώσωμεν ἐν καιρῷ εἰς τὸ Νομαρχεῖον τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας καὶ ὡς πρὸς τὴν τακτοποίησιν τῶν διατηρουμένων μὲ πληρωμὴν διπλοδεκάτου.

Α'. Ὁ Ἡγούμενος ἐκάστου τῶν μοναστηρίων τούτων, ἐκλεγόμενος παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ πατέρων κατὰ πλειοψηφίαν, θέλει ἐπικυροῦσθαι παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, εἰδοποιουμένης συγχρόνως καὶ τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Β'. Ἐκαστον τῶν μοναστηρίων τούτων θέλει κρατεῖ κώδικα τακτικόν, ἡριθμημένον καὶ ἐσφραγισμένον παρὰ τοῦ Νομαρχείου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει εἶναι καταγεγραμμένη·

α) ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ μοναστηρίου ἀνεξαίρετως μὲ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν περὶ ἰδιοκτησίας ἐγγράφων ὑπὸ ἰδιαιτέρον ἀριθμόν·

β) ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ μοναζόντων (ἐννοεῖται τῶν ἐχόντων κουράν), προσσημειουμένης τῆς πατρίδος, τῆς ἡλικίας καὶ τῶν λοιπῶν χαρακτηριστικῶν ἐκάστου, καὶ ἐπὶ πᾶσι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναστήριον· καὶ

γ) ὁ γεωκὸς ἰσολογισμὸς τῆς ληψοδοσίας ἐκάστου ἔτους, περὶ

τῆς ὁποίας θέλει κρατεῖσθαι καθημερινόν προσόδων καὶ ἐξοδῶν κατὰστιχον, τὸ ὅποιον, ἐξακριβούμενον κατ' ἔτος διὰ τῶν ἐπιστηνημένων ἀποδείξεων εἴτε παρὰ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἐπισκοπῆς εἴτε παρὰ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, θέλει διευθύνεσθαι πρὸς τὸ Νομαρχεῖον καὶ, ἐπικυρούμενον μετὰ τὰς ἀπαιτουμένας προσεπιξεργασίας, αὐτὸ μὲν θέλει μένει εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀρχιεπιφυλάκιον, ἡ δὲ περίληψις τοῦ θέλει σημειοῦσθαι, ὡς προεῖρηται, εἰς τὸν κώδικα τοῦ μοναστηρίου.

Γ'. Δύο, οἱ φρονιμώτεροι, τῶν πατέρων, ἐκλεγόμενοι κατ' ἔτος παρὰ τῶν συναδελφῶν των, θέλουν ἀποτελεῖ, μετὰ τοῦ Ἡγουμένου, τὸ Συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου, προσυπογραφόμενοι εἰς ὅλας τὰς περὶ οὐσιωδῶν ἀντικειμένων ἐγγράφους πράξεις, τῶν ὁποίων, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἐγγράφων τοῦ μοναστηρίου των, θέλουν φυλάττει ἀντίγραφα κατ' ἀριθμόν. Κάμμία πράξις οὐσιώδους τοῦ μοναστηρίου δὲν ἔχει κύρος, γενομένη χωρὶς τὴν εἰδῆσιν καὶ συγκατάθεσιν των.

Δ'. Ὅσάκις τὸ Συμβούλιον τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον διὰ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου ἢ ἄλλας ἀποδεδειγμένας καὶ ἀναποφεύκτους ἀνάγκας, νὰ κάμῃ δάνειον, θέλει ἀναφέρεσθαι διὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου πρὸς τὸ Νομαρχεῖον ἐπισήμως καὶ ζητεῖ τὴν ἄδειαν, προσθέτον ὅλας τοῦ δανείου τὰς αἰτίας καὶ πρὸ πάντων τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποσβέσεως αὐτοῦ, θετικῶς καὶ μὲ ἀποδείξεις. Τὸ δὲ Νομαρχεῖον, ἂν κρίνῃ τὴν αἵτησιν εὐλογον, θέλει ἀναφέρεσθαι πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐξαιτούμενον τὴν περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ δανείου ἄδειαν. Ἀλλως, ἡ συμφωνία θέλει λογίζεσθαι εἰς βάρος ἀτομικὸν τῶν δανεισαμένων κατὰ τὰ εἰς τὸ Γ'. ἄρθρον τῆς ὑπ' ἀριθ. 2438 ἐγκυκλίου μας διαλαμβανόμενα, καὶ τὸ μοναστήριον μένει ἀκαταζήτητον.

Ε'. Ἐκποτίσεις, ὑποθήκη, ἢ πολυετὴς ἐνοικίσις κτήματος μοναστηριακοῦ δὲν ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα τρόπον· καὶ οἱ μοναχοὶ εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι δι' ὑποικανδήποτε παράβασιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ἄν πρὸς ἐκχέρσωσιν, ἐμφύτευσιν, καὶ ἄλλας βελτιώσεις οὐσιώδεις κτήματος μοναστηριακοῦ, κριθῇ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἢ πολυετὴς ἐνοικίσις κτήματος μοναστηριακοῦ, τὸ Συμ-

Εούλιον τοῦ μοναστηρίου θέλει καθυποβάλλει τὴν πρότασιν εἰς τὸ Νομαρχεῖον καὶ θέλουν ἐνεργεῖσθαι ὅσα καὶ περὶ δανείου.

Γ'. Ἀγορὰ κτήματος ἀκινήτου, ἐπισκευὴ οὐσιώδης τοῦ μοναστηρίου, ἢ ἐπιχειρήσεις ὅποιαδήποτε δαπανηρᾶς ὅπως οὖν οἰκοδομῆς δὲν θέλει γίνεσθαι χωρὶς ῥητῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Νομαρχείου, προηγουμένης ἐξετάσεως, καὶ προσαπαιτουμένης τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γραμματείας. Ἄλλως, τὰ ἔξοδα δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ εἰς τὸν ἰσολογισμόν, καὶ λογίζονται εἰς βάρος ἀτομικῶν τῶν δαπανησάντων.

Δ'. Χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ἡγουμένου, ἐπικυρωμένης παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, μοναχὸς δὲν μεταβαίνει ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Ταῦτα κοινοποιοῦντες πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ Νομαρχεῖον, διὰ νὰ τὰ ἐφαρμόσῃ βαθμηδὸν εἰς τὰ διατηρούμενα μοναστήρια, περιόμενον καὶ τὰς ἐκ μέρους τοῦ ἀνηκούσας παρατηρήσεις, διὰ νὰ τὰ τροπολογήσωμεν, ἂν κριθῇ ἐπάναγκες, ὥστε νὰ κανονισθῶσιν ἀκολούθως ἐπὶ τὸ βασιμώτερον καὶ τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1834.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 592.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τακτοποιήσεως τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σιβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Κοινοποιεῖται πρὸς ὑμᾶς εἰς ἀντίγραφον ἢ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου
τοῦ 1834 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2624 πρὸς τοὺς Νομάρχας ἐγκύκλιος

2*

ἐπιστολὴ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀφορῶσα τὴν τακτοποίησιν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων τοῦ Βασιλείου, τὴν ὁποίαν προσκαλεῖσθε νὰ γνωστοποιήσῃτε πρὸς πάντας τοὺς Ἡγούμενους, ἐνεργοῦντες αὐτῆς τὴν ἐκτέλεσιν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, ἐκτός τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ περὶ Ἡγούμενων διαλαμβάνοντος· διότι ὁ Ἡγούμενος, καθὼς καὶ οἱ δύο Σύμβουλοι ἐκάστου τῶν διατηρουμένων τούτων μοναστηρίων, ἐκλεγμένοι παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ πατέρων κατὰ πλειοψηφίαν, θέλουν καθυποβάλλεσθαι παρ' αὐτῶν δι' ἀναφορᾶς τῶν εἰς τὸν ἀνήκοντα Ἐπίσκοπον, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος δι' ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ἐκθέσεως θέλει καθυποβάλλει τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν καὶ τὴν περὶ ταύτης τῶν πατέρων ἀναφορὰν πρὸς τὴν Σύνοδον, ζητῶν παρ' αὐτῆς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν, εἰδοποιουμένης μετὰ τοῦτο καὶ τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ τοῦτο ὀφείλετε ἅπαντες νὰ συμμορφωθῆτε.

Ἄλλ' ἂν καὶ ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἐπιστολὴ ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε, καὶ δὲν ἐκοινοποιήθη πρὸς ὑμᾶς ἐγκαίρως, ἐπεὶ δὲ ὁμοῦ εἶναι πρὸ πολλοῦ γνωστὴ πρὸς ὅλους τοὺς Ἡγούμενους τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων διὰ τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν, προσκαλεῖσθε, νὰ ἐξετάσῃτε ἂν τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα ἐκτελῶνται παρ' αὐτῶν μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας, καὶ ὅ,τι εὗρητε ἀνεκτέλεστον, αὐτοῦ τὴν ἐκτέλεσιν θέλετε διατάξει ἐντόνως.

Ἡ Σύνοδος περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν πρόοδον τῆς τακτοποιήσεως τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καὶ τὴν παρὰ τῶν Ἡγούμενων ἐκτέλεσιν τῶν διαταγμάτων, σὰς προσκαλεῖ νὰ ἐφορευῆτε καὶ νὰ ἐπιβλέπητε κατὰ καιροὺς εἰς αὐτὰ καὶ κατὰ τοῦτο. Καὶ ταῦτα κατ' ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1835.

- ✠ Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΑΛΟΣ, Πρόεδρος.
- ✠ Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
- ✠ Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ.
- ✠ Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΟΣ.
- ✠ Ὁ πρῶτος Ἠλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΑΝΟΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 3076.

Ἐγκύκλιος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Τὰ ἄρθρα Α' καὶ Γ', τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2624 ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας ταύτης, προσδιορίζοντα ῥητῶς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπικυρώσεως τῶν Ἑγούμενων καὶ Συμβούλων τῶν διατηρουμένων τοῦ Βασιλείου μοναστηρίων, δὲν ἀφίνουν τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὅτι ἡ μὲν ἐκλογὴ αὐτῶν γίνεται κατὰ πλειοψηφίαν παρὰ τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς, ἡ δὲ ἐπικύρωσις παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, εἰδοποιουμένης μόνον τῆς Διοικητικῆς.

Ἀλλ' ἐπειδὴ μερικαὶ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν οἰκαιοποιοῦμεναι τρόπον τινὰ τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην, ἀναγνωρίζουν Ἑγούμενους καὶ Συμβούλους τῶν μοναστηρίων πρὶν εἰδοποιηθῶσι περὶ τῆς ἐπικυρώσεώς των παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, προσκαλεῖται τὸ Νομαρχεῖον νὰ διασαφήσῃ τὸ περὶ τούτου μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον εἰς ὅλας τὰς ἐντὸς τοῦ Νομοῦ διοικητικὰς Ἀρχάς, ὥστε νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ μεταξὺ τῶν καθηκόντων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς Ἀρχῆς σύγχυσις, καὶ οἱ Ἑγούμενοι καὶ οἱ Σύμβουλοι τῶν μοναστηρίων, ἐκλεγόμενοι παρὰ τῶν συναδελφῶν των, νὰ ἐπικυρῶνται παρὰ τῆς ἀνηκούσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπομένως ν' ἀναφέρονται περὶ τούτου. Εἰς δὲ τὴν πολιτικὴν Ἀρχὴν νὰ γνωστοποιῇται μόνον ἡ ἐπικύρωσις, διὰ νὰ γνωρίζῃ, ποῖος εἰς ποῖον μοναστήριον ἡγουμενεύει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1835.

Ὁ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 592—3781.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἐκλογῆς Ἠγουμένου καὶ Συμβούλων εἰς τὰ διατηρούμενα Μοναστήρια.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Ὅπισθόγραφον εὐρίσκετε ἀντίγραφον ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 27 Νοεμβρίου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 3076 πρὸς τοὺς Νομάρχας, ἐν ᾗ διαγράφεται ὀριστικῶς ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπικυρώσεως τῶν Ἠγουμένων καὶ τῶν Συμβούλων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν κατὰ τοῦτο συγχύσεων.

Ὅθεν ὁδηγούμενοι ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς 11 Ἰανουαρίου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 592 Συνοδικῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς, γνωστοποιουμένων αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς Ἠγουμένους καὶ Συμβούλους τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων πρὸς ὁδηγίαν των, θέλετε ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σύγκρουσιν τινα κατὰ τοῦτο πρὸς τὰς πολιτικὰς διοικητικὰς Ἀρχάς. Καὶ ταῦτα κατ' ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1845.

✙ Ὁ Κυνοῦρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Πρόεδρος.

✙ Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✙ Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ.

✙ Ὁ πρῶν Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

✙ Ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Β.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Ἀριθ. 21952.

Περὶ τῶν σφραγίδων τῶν διατηρουμένων καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ **1 (13)** τ. μ. πρότασιν τῆς Γραμματείας ἀποφασίζομεν ὥστε, αἱ μέχρι τοῦδε ἐν χρῇσει σφραγίδες τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων νὰ καταργηθῶσιν· ἀντ' αὐτῶν δὲ νὰ εἰσαχθῶσιν ἄλλαι, φέρουσαι τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον, γύρω δὲ περιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ μοναστηρίου καὶ τοῦ μέρους ὅπου κεῖται. Αἱ σφραγίδες αὗται θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς τρία μέρη, ὃν τὸ ἐν θέλει κρατεῖσθαι παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, τὰ δὲ ἄλλα δύο παρὰ τῶν δύο Συμβούλων.

Ἡ βυτυπα αὐτῶν θέλουν διατηρεῖσθαι εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Αἱ παλαιαὶ σφραγίδες ὅλων τῶν διαλυθέντων καὶ τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων θέλουν συναχθῆ, καταγραφῆ, ρητισθῆ καὶ κατατεθῆ ἐπίσης εἰς τ' ἀρχεῖα, πρὸς ἀποφυγὴν μὲν ἀφ' ἐνὸς μέρους πάσης καταχρήσεως, πρὸς ἐξακρίβωσιν δὲ παλαιῶν ἐγγράφων διὰ παραθέσεως, ὡςάκις τὸ καλῇ ἡ χρεῖα.

Ἡ διάταξις αὕτη θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 (21) Φεβρουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεῖα

Κ. ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. ΚΟΒΕΛΛ. ΕΪΔΕΚ.

Ἀριθ. 7611.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῶν μοναστηριακῶν σφραγίδων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Σας κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τοῦ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ προσκαλεῖσθε, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἐπισκόπων, λαβόντων ἤδη τὰς περὶ τοῦτου ὁδηγίας παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ ἐνεργήσετε χωρὶς ἀναβολῆς ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων Σας, ὥστε αἱ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει σφραγίδες τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων νὰ συναχθοῦν, καὶ ῥινησθεῖσαι νὰ διευθυνθοῦν μὲ κατὰλογον εἰς παραλαβὴν τῆς Γραμματείας ταύτης, διὰ νὰ ἐναποτεθοῦν εἰς τὰ ἀρχεῖα κατὰ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα.

Ἐ Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1835.

Ὁ Γραμματεὺς

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 2532—2645.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ σφραγίδων τῶν Μοναστηρίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Ἐπειδὴ τὰ διατηρούμενα μοναστήρια προβαίνουν εἰς τὴν εὐταξίαν, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς διορισθέντες ἡγούμενοι καὶ Σύμβουλοι διαχειρίζονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰς περιουσίας αὐτῶν τακτικώτερον, κατὰ πρότασιν τῆς Συνόδου ἡ Α. Μ. διέταξε διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου ἐπισυναπτομένου Β. Διατάγματος, νὰ

ἔχωσι ταῦτα καὶ ἰδιαιτέραν ἑκαστον σφραγίδα καὶ νὰ ἀλλάξωσι τὰς ὑποίας ἕως τώρα ἐμεταχειρίζοντο καὶ μεταχειρίζονται.

Ὅθεν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7611 ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας προσκαλεῖσθε νὰ γνωστοποιήσῃτε πρὸς τοὺς ἠγουμένους τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων τὸ εἰς ἀντίγραφον εἰρημένον Β. Διάταγμα, καὶ νὰ διατάξῃτε αὐτοὺς νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτὸ κατὰ γράμμα, φροντίζοντες νὰ κατασκευάσωσι τὰς περὶ τῶν ὁ λόγος σφραγίδας ἐν Ἀθήναις.

Διὰ νὰ εὐκολυνθῶσι δὲ εἰς τοῦτο, ὀφείλουσι νὰ δώσωσι πρὸς ὑμᾶς τὰς περὶ τούτων παραγγελίας των, καὶ ὑμεῖς νὰ παραγγέλλῃτε ταύτας διὰ γνωστῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν ἐνταῦθα Βασιλικὸν σφραγιδογλύπτην Δημήτριον Κόντον.

Ἡ περιγραφή ἐκάστης θέλει εἶσθαι, ἡ Ἱερὰ Μορὴ (π. χ.) τῶν Ταξιαρχῶν ἐν (π. χ.) Ἐπιδαύρῳ, εἰς ὅσα ὑπάρχουν περισσότερα τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος Μοναστήρια, ἢ ἐν « Αἰγιαλείᾳ » ἢ « Ἡ Ἱερὰ Μορὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου » τοῦ Βουλκάρου » κτλ. ἐπὶ τῶν γνωστῶν καὶ μὴ συμπιπτόντων πρὸς ἄλλα κατὰ τὸ ὄνομα.

Προσκαλεῖσθε δὲ ἐπομένως νὰ συνάξῃτε τὰς παλαιὰς σφραγίδας ὅλων τῶν διαλυθέντων καὶ τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καὶ νὰ τὰς παραδώσῃτε εἰς τὰς ἀνηκούσας διοικητικὰς πολιτικὰς Ἀρχὰς ἑκαστος, καταγεγραμμένας εἰς κατάλογον, διὰ νὰ γενῇ περὶ αὐτῶν ὅ,τι καὶ ὅπως διαλαμβάνει τὸ Β. Διάταγμα.

Τῶν νέων δὲ σφραγίδων δὲν θέλει γενῇ κάμμία χρῆσις πρὶν κατατεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἑκτυπον ἐκάστης καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν φροντίδα τῆς κατασκευῆς νὰ παρουσιάσῃ τὴν σφραγίδα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ληφθῇ τὸ ἑκτυπον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαρτίου 1835.

✠ Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΑΛΟΣ, Πρόεδρος.

✠ Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✠ Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ.

✠ Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

✠ Ὁ πρῶτον Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Ἀριθ. 11817.

Περὶ μοναστηριακῶν σφραγίδων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΘΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν ἀπὸ 3(15) Ἰουνίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 4511, ἐγκρίνομεν νὰ ἐγχαράτῃ τῶσι τὰ Μοναστήρια τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου των ἐντέχνως γεγλυμμένην, ἐπὶ μιᾷ μόνῃς πλακῶς, ἐν εἵδει στολίσματος, μὴ φέροντος οὐδὲν εἶδος ἐπισημότητος.

Ἐπιστρέφεται ἡ ἀναφορὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 (20) Ἰουνίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀριθ. 6167.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ δευτέρας σφραγίδος τῶν διατηρουμένων μονῶν.

ΒΑΣΙΛΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐνεκρίθη νὰ ἔχουν τὰ διατηρούμενα μοναστήρια τοῦ Βασιλείου, παρὲς τῆς ἀπὸ 7 Μαρτίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 7611 ὁρισθείσης σφραγίδος, καὶ δευτέραν σφραγίδα, φέρουσαν ἐγκεχαραγμένην ἐντέχνως ἐπὶ μιᾷ μόνῃς πλακῶς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου των, καὶ μηδεμίαν ἔχουσαν ἐπισημότητα, ἀλλὰ χρησιμεύουσαν μόνον πρὸς στολισμὸν τῶν τῆς μονῆς ἐπισήμων ἐγγράφων.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ὑπαγορευθεῖσαν ἀπὸ τὰς αἰτήσεις μοναστηρίων τινῶν ἐκ τῶν διατηρουμένων, καὶ δημοσιευθησομένην καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προσεκλήθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ γνωστοποιήσῃ διὰ τῶν Σ. Ἐπισκόπων εἰς ὅλα τὰ τοῦ Βασιλείου μοναστήρια, διὰ νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰ διαταττόμενα, καθόσον ἤθελον εὐκολύνεσθαι περὶ τὴν ἐπιτυχίαν τεχνίτου ἐπιτηδείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1836.

Ὁ Γραμματεὺς

I. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 4129—4659.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ κατασκευῆς δευτέρας σφραγίδος τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Ἐπειδὴ τὰ Μοναστήρια εἶχον ἐν χρήσει πρότερον σφραγίδα, φέρουσαν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου, ὑπὸ τ' ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐτιμᾶτο ἕκαστον·

Ἐπειδὴ ταῦτα διετάχθησαν νὰ καταργήσωσιν αὐτὴν, καὶ νὰ χαράξωσι νέαν ἐπίσημον, κατὰ τὴν ἀπὸ 7 Μαρτίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2532—2645 Συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ τὸν Σταυρὸν καὶ τ' ὄνομα τοῦ μοναστηρίου, καὶ αὐτὴν μόνην νὰ ἔχωσιν ἐν χρήσει·

Ἐπειδὴ ἐπομένως τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀπήτησαν νὰ ἔχωσιν ἐν χρήσει καὶ δευτέραν, κατὰ τὴν πρώτην καταργηθεῖσαν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 8 (20) Ἰουνίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 11,817 Γ. Β. ἀποφάσεως, ἡ Σύνοδος

Διατάσσει.

Ὅλα τὰ διατηρούμενα μοναστήρια τοῦ Βασιλείου θέλουσιν ἔχει

ἐν χρήσει καὶ δευτέραν σφραγίδα, φέρουσιν ἐγκεχαρᾶγμένην ἐντέ-
λως ἐπὶ μιᾷ μόνῃ πλακῶς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου τῆς μονῆς, τιθε-
μένην εἰς τὸ ἐπάνω μέρος κατὰ τὴν μέσσην τῶν παρὰ τῶν Ἱγουμε-
νων καὶ Συμβούλων ἐκδιδομένων ἐπισήμων ἐγγράφων· ἀλλ' ἐγγρα-
φον ἐπίσημον, αὐτὴν μόνον φέρον τὴν σφραγίδα, δὲν ἔχει καμμίαν
ισχὺν οὔτε κύρος· ἐπιστημότητα δὲ καὶ κύρος θέλει ἔχει πάντοτε
μόνον τὸ φέρον τὴν τριμερῆ σφραγίδα τῆς μονῆς ἐγγράφον.

Προσκαλεῖσθε ὅθεν κατὰ τὸ ἀπὸ 16 τοῦ ἡδὴ λήγοντος καὶ
ὕπ' ἀριθ. 6167 ἐγγράφον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Π.
Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, νὰ γνωστοποιήσῃτε αὐτὸ τοῦτο
ἕκαστος εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του διατηρούμενα μοναστή-
ρια, καὶ νὰ προσκαλέσῃτε ἐπομένως τοὺς Ἱγουμενοὺς καὶ τοὺς
Συμβούλους αὐτῶν, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διαταττόμενα,
φροντίζοντες προηγουμένως περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος
ἡδὴ δευτέρας σφραγίδος, καθ' ὅσον οὗτοι ἤθελον εὐκολύνεσθαι περὶ
τὴν ἐπιτυχίαν τεχνίτου ἐπιτηδείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1836

✠ ὁ Κυνοῦρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Πρόεδρος.

✠ ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✠ ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΔΟΣ.

✠ ὁ πρώην Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

✠ ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.

ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Γ'.

Ἀριθ. Πρωτ. 7079.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τοῖς διατηρουμένοις μοναστηρίοις Συμβούλων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Τὸ Γ'. ἄρθρον τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 2624 ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας ταύτης προδιέλαβε ῥητῶς ὅτι «Κάμμία πράξις οὐσιώδους τοῦ μοναστηρίου δὲν ἔχει κῶ-
» ρος, γενομένη χωρὶς τὴν εἶδῃσιν καὶ συγκατάθεσιν τῶν Συμ-
» βούλων. »

Καθ' ὅς ἐλάβομεν ὅμως πληροφορίας, εἰς πολλὰ τῶν μοναστη-
ρίων ὁ Ἡγούμενος, ἐνεργῶν αὐτοθελήτως, δανεῖζει καὶ δανείζεται
 χρήματα, δίδει κτήματα εἰς ἐκμίσθωσιν, συμφωνεῖ μὲ τοὺς λεγο-
 μένους κολληγούς, καὶ ἄλλας πράξεις οὐσιωδестаτάς ἐνεργεῖ, χω-
 ρὶς τὴν εἶδῃσιν καὶ συγκατάθεσιν τῶν Συμβούλων τοῦ μοναστηρίου
 του, τοῦλάχιστον εἰς διάφορα τοιαῦτα ἔγγραφα συμφωνητικὰ καὶ
 ὁμολογίας τῶν μοναστηρίων δὲν φαίνονται καὶ αὐτοὶ προσυπογε-
 γραμμένοι.

Τὴν ἀταξίαν ταύτην, ὡς δυναμένην νὰ ἐπιφέρῃ ἀνεπανορθώτους
 ζημίας εἰς τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν, προσκαλεῖται τὸ Νομαρ-
 χεῖον νὰ φροντίσῃ χωρὶς ἀναβολῆς νὰ καταπαύσῃ, καθιστῶν ὑπευ-
 θύνους αὐτοὺς τοὺς διωρισμένους εἰς τὰ μοναστήρια Συμβούλους
 δι' ὅποιανδήποτε τοῦ λοιποῦ τοιαύτην ἐκ μέρους των ὀλιγωρίαν ἢ
 ἀυθαίρετον τοῦ Ἡγουμένου πράξιν θέλουν δὲ πληροφορηθῇ συγχρό-
 νως καὶ οἱ ἔχοντες μετὰ τῶν μοναστηρίων συναλλάγματα πολί-
 ται, ὅτι ὅσα ἔγγραφα τοῦ μοναστηρίου, ἐκδεδομένα μετὰ τὴν
 κοινὴν ποίησιν τῆς προεξημένης ἐγκυκλίου, δὲν φέρουν τὴν ὑπο-

γραφὴν τῶν Συμβούλων, εἶναι ἄκυρα, καὶ αἱ συμφωνίαι λογιζονται εἰς βάρος ἀτομικὸν αὐτοῦ μόνου τοῦ συμφωνούντος καὶ ὄχι τοῦ μοναστηρίου.

Ἄν μερικοὶ τῶν Συμβούλων τούτων ᾖναι ἀγράμματοι, θέλουν ὑποχρεωθῇ νὰ χαράξωσι τὴν ὑπογραφὴν των εἰς σφραγίδα, καὶ ταύτην νὰ μεταχειρίζωνται.

Ἐπίσης θέλουν ὑποχρεωθῇ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι νὰ ἀριθμώσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν ιδιοκτησίαν καὶ τὸ οἰκονομικὸν τοῦ μοναστηρίου μέρος ἀναγόμενα ἔγγραφα, καὶ νὰ φυλάττωσι τακτικὸν ἀριθμὸν εἰς τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν των.

Ἐνὶ λόγῳ θέλει προσπαθῇ τὸ Νομαρχεῖον, συνεργούντων καὶ τῶν Σ. Σ. Ἐπισκόπων, νὰ καταστήσῃ καταληπτὰ εἰς τοὺς μοναχοὺς καὶ ἐπομένως ἐνεργητέα, ὅσον ἐνδέχεται, ἀπαραλλάκτως τὰ εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐγκύκλιον διαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1835.

ὁ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 2372.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ καθηκόντων τῶν μοναστηριακῶν Συμβούλων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Ἐχοντες ἀνὰ χεῖρας καὶ ὑπ' ὄψιν οἱ ἡγούμενοι τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων τὴν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, κοινοποιήθεισαν ἕκτοτε διὰ τῶν Νομαρχῶν πρὸς αὐτοὺς καὶ δι' ὧν παρὰ τῆς Συνόδου, ἀφορῶσαν τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ τῶν μοναστηριακῶν Συμβούλων, ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν καὶ οἰκονομίαν

νομίαν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ὥφειλον νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτήν, καὶ νὰ γνωρίσῃ ἕκαστος τὰ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐνεργοῦσιν αὐτοθελήτως, δανείζοντες καὶ διανειζόμενοι χρήματα, μισθόνοντες κτήματα, συμφωνοῦντες μὲ τοὺς λεγομένους κολλήγους, καὶ πράττοντες καὶ ἄλλας οὐσιωδεστάτας πράξεις χωρὶς τῆς εἰδήσεως καὶ συγκαταθέσεως τῶν Συμβούλων, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀδιόρθωτον ζημίαν εἰς τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν, προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε πρὸς αὐτοὺς καὶ τὴν ἐπισυναπτομένην εἰς ἀντίγραφον ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ ἐξηγήσῃτε πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἐν τοῖς διατηρουμένοις μοναστηρίοις ἡγουμένους τὰ εἰς τὴν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου ἀναφερομένην ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τῆς Γραμματείας διαλαμβανόμενα, καὶ ἰδίως τ' ἀφορῶντα τὴν κατὰ πάντα σύμπραξιν τῶν μοναστηριακῶν Συμβούλων μετὰ τῶν ἡγουμένων, καθιστῶντες αὐτοὺς ὑπευθύνους δι' ὅποιανδὴποτε ταιαύτην αὐτῶν ἑλλειψιν, ἢ ἀβύρρετον τοῦ ἡγουμένου πράξιν, φροντίζοντες δὲ τὸ ἐφ' ὑμῖν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγκύκλιον κατὰ γράμμα διαλαμβανομένων. Καὶ ταῦτα, κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 7029 ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ἰανουαρίου 1835.

✠ Ὁ Κορινθίαις ΚΥΡΙΑΛΟΣ, Πρόεδρος.

✠ Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✠ Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ.

✠ Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

✠ Ὁ πρῶν Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν ταῖς διατηρουμέναις
Μοναῖς καθεσταμένων Συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὴν τάξιν τῶν διασκέψεων καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν τοῖς διατηρουμένοις μοναστηρίοις τοῦ Κράτους καθεσταμένων Συμβουλίων· Μετὰ γνώμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἡ διοίκησις τῆς ἐν γένει περιουσίας ἐκάστου διατηρουμένου μοναστηρίου, ἥτις κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ὑπάρχει διαπεπιστευμένη εἰς τριμελὲς Συμβούλιον — τὸν κατὰ καιρὸν Ἡγούμενον, προϊστάμενον, καὶ δύο Συμβούλους — ἐνεργεῖται μετὰ συνδιασκέψιν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου πλήρους, ἀποφασίζοντος περὶ πάσης ὑποθέσεως κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν κειμένων νόμων τοῦ Κράτους.

Β'. Ὁ Ἡγούμενος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Σύμβουλοι, συνέρχονται εἰς συνεδριάσεις, κατὰ τακτὰς μὲν ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, τὰς ὁποίας τὸ Συμβούλιον προσδιορίζει κατὰ πλειονοψηφίαν ἐφάπαξ· ἐκτάκτως δὲ, ὅσας ὁ Ἡγούμενος ἢ ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ᾗθελε τὸ ζητήσῃ.

Γ'. Πρωτόκολλον πάσης συνεδριάσεως κρατεῖται τακτικόν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ὅλων τῶν μελῶν. Συμφώνως δὲ πρὸς τ' ἀποφασισθέντα συντάττεται, κατόπιν καὶ ἀμέσως, καὶ ἐκδίδεται τὸ ἔγγραφον ἢ τὰ ἔγγραφα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀποφασισθέντων.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, ὁ μονοψηφῶν δύναται μὲν, ἐὰν θέλῃ, νὰ ἀπαιτήσῃ ἵνα ἡ ἐναντία γνώμη αὐτοῦ καταχωρισθῇ εἰς

τὰ πρακτικὰ, ὀφείλει δὲ νὰ συνυπογράψῃ μετὰ τῶν πλειονοψηφούντων.

Δ'. Ἐν τῷ μοναστηρίῳ προσδιορίζεται ἰδιαίτερον δωμάτιον διὰ Γραφεῖον, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἀποτίθενται τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας, τὰ κτηματολόγια (ὁ ἄλλως λεγόμενος *Μοναστηριακὸς Κώδῃξ*) καὶ τὸ ἀρχεῖον ἐν γένει, ὑπὸ τὴν τήρησιν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ γραμματέως, τὸν ὁποῖον τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν μοναχῶν τῶν περὶ τὰ γραφικὰ ἔργα ἱκανῶν, καὶ ὑποβάλλει τὸν οὕτως ἐκλεχθέντα εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου.

Ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων ὀρίζεται ἐφάπαξ ἢ ἐν τῷ Γραφείῳ, ἢ ἐν ἐτέρῳ δωματίῳ ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου.

Ε'. Ἐὰν τυχὸν ἐν τινι μοναστηρίῳ δὲν ὑπάρχῃ ὁ διὰ τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως κατάλληλος μοναχὸς, τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελεῖ, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, ἐν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1857.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Δ'.

Ἀριθ. Πρ. 3799.

Ἐγκύκλιος.

Ὅτι οἱ ἡγούμενοι δὲν ἀναφέρονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Σύνοδον, ἀλλὰ διὰ τῶν Ἐπισκόπων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Ἐπειδὴ τινες ἡγούμενοι καὶ Σύμβουλοι τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, εἴτε κατ' ἄγνοιαν τοῦ πρέποντος εἴτε ἐξ ὀλιγωρίας ἐκείνων ὑπὸ τῶν ὑποίων τὴν ἀμεσον ἐφορείαν καὶ ἐπαγρύπνησιν θέτουσιν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Κανόνες τοὺς μοναχοὺς, ἀναφέρονται

κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Σύνοδον περὶ μοναστηριακῶν ὑποθέσεων
Ἐπειδὴ τοῦτο θεωρεῖται ἀταξία, καὶ πᾶσα ἀταξία εἶναι ἀξιο-
κατάκριτος· Ἡ Σύνοδος

Διατάσσει·

Α'. Οἱ Ἠγουμένοι καὶ οἱ Σύμβουλοι τῶν διατηρουμένων μονα-
στηρίων νὰ μὴ ἔχωσι τὴν ἀδειαν ν' ἀναφέρωνται τοῦ λοιποῦ περὶ
μηδεμιᾶς μοναστηριακῆς ὑποθέσεως κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Σύνοδον,
ἀλλὰ νὰ πέμπωσι πάντοτε πρὸς ταύτην τὰς ἀναφοράς των διὰ
τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου.

Τοῦτ' αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν Οἰκονόμων τῶν διατηρουμέ-
νων γυναικείων μοναστηρίων.

Β'. Ἐκαστος Ἐπίσκοπος, λαμβάνων ἀναφορὰν Ἠγουμένου μετὰ
τῆς συνοπογραφῆς τῶν Συμβούλων κατὰ τὴν τάξιν, νὰ ᾔηται ὑπό-
χρεως νὰ πέμπῃ ταύτην ἀμέσως καὶ χωρὶς τινος ἀναβολῆς καὶ δυ-
σκολίας πρὸς τὴν Σύνοδον, καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἂν γίνεται ἡ
ἀναφορά.

Γ'. Ὅστις τῶν Ἠγουμένων μεταβαίνει εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ
Βασιλείου περὶ σπουδαίων μοναστηριακῶν ὑποθέσεων, ἢ ἄλλος πα-
ρὰ τῆς μονῆς ἀπεσταλμένος περὶ τοιούτων, νὰ ᾔηται ὑπόχρεως νὰ
φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν Σύνοδον συστατικὴν ἐπιστολὴν τοῦ κα-
τὰ τόπον Ἐπισκόπου· ὁ δὲ Ἐπίσκοπος νὰ ᾔηται ὑπόχρεως νὰ δίδῃ
ταύτην χωρὶς τινος δυσκολίας ἢ ἀναβολῆς· ἐὰν δὲ ὁ Ἐπίσκοπος
περιοδεύῃ, ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν λείπῃ ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς, ἢ
συστατικὴ ἐπιστολὴ νὰ ζητῇται παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως παρὰ τοῦ
Ἠγουμένου καὶ τῶν Συμβούλων.

Ταῦτα θέλουσι γενῇ γνωστὰ πρὸς πάντας τοὺς Ἠγουμένους καὶ
Συμβούλους τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ἐπισήμως, πρὸς ὁδη-
γίαν των. Καὶ ταῦτα κατ' ἐγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1835.

✠ ὁ Κυνοῦρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Πρόεδρος.

✠ ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✠ ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

✠ ὁ πρῶν Ἠλείας ΙΩΝΑΣ.

✠ ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Ε.

Ἀριθ. 13426.

Περὶ τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀποστελλομένων εἰς τὰ διατηρούμενα
μοναστήρια, ἵνα χειραγωγήσωσι τοὺς μοναχοὺς εἰς τὴν κράτησιν
τῶν κωδίκων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 11(23) Ἰουλίου ὑπ' ἀριθ. 2479 προτάσει τῆς ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν, ὥστε εἰς ἕκτακτος
Ἐπίτροπος ν' ἀπέλθῃ εἰς ὅλα τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στε-
ρεάν Ἑλλάδα διατηρούμενα μοναστήρια, καὶ εἰς ἕτερος εἰς ὅλα τὰ
κατὰ τὰς Νήσους, διὰ νὰ ἐξηγήσωσι εἰς τοὺς Ἡγουμένους καὶ τὰ Συμ-
βούλια αὐτῶν τὰς παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς αὐτὰ πεμπομένας ὁδη-
γίας περὶ κρατήσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ κωδίκων, φροντίζοντες
νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον των τοῦτο μὲ ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου (2 Αὐγούστου) 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀριθ. 4834.

Ἐγκύκλιος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σ. Μητροπολίτας καὶ
Ἐπισκόπους.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 4 Αὐγούστου καὶ ὑπ' ἀριθ. 7044 κοινοποίησιν
τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπι-
κρατείας, ἐνεκρίθη δι' Ὑψηλοῦ Β. Διατάγματος ν' ἀπέλθωσι εἰς
μὲν τὴν στερεάν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον ὁ Κύριος Ι. Βυζού-

3*

λας, εἰς δὲ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ὁ Κύριος Γ. Κοντοπούλης, διὰ νὰ ἐξηγήσωσιν εἰς τοὺς μοναχοὺς τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰ κτηματολόγια τῶν, καὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς εἰρημένους παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο ὁδηγαί.

Περὶ δὲ τῆς ἀποστολῆς ταύτης καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς εἰδοποιήθησαν παρὰ τῆς Γραμματείας οἱ ἀρμόδιοι Διοικηταί. Ἄλλ' εἰδοποιεῖσθε περὶ τούτου συγχρόνως καὶ ὑμεῖς καὶ προσκαλεῖσθε, συνενούμενοι μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων, νὰ κρατήσητε ἀντίγραφον τῶν ὧν φέρουσιν ὁδηγιῶν καὶ κωδίκων πρὸς ἰδίαν ὑμῶν γνῶσιν. Θέλετε δὲ γνωστοποιήσῃ πρὸς τοὺς ἡγουμένους τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἐνὸς ἐκάστου ὑπαγομένων μοναστηρίων τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἀποστολῆς καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῆς, καὶ θέλετε τοὺς νουθετήσῃ, νὰ προσέξωσιν εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ τρόπου τῆς κατατάξεως τῶν λογαριασμῶν καὶ τῶν κτημάτων, εἰς ἀποφυγὴν πάσης ἀταξίας τοῦ λοιποῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Αὐγούστου 1836.

✠ ὁ Κυνοῦρας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Πρόεδρος.

✠ ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✠ ὁ πρῶτην Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

✠ ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.

ὁ Γραμματεὺς
Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Σ.

Διατάξεις ἐκ τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἀρθρ. 248. Ἡ πλαστογράφησις — 1) ἐγγράφων, τὰ ὅποια φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν σφραγίδα τοῦ Κράτους, ἢ τὴν σφραγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τινος τῶν Βασιλικῶν Ἱπουργείων — 2) Ἐγγράφων ἐκδεδομένων καὶ

ἐπικυρωμένων ἀπὸ ἄλλας δημοσίας 'Αρχάς' — 3) Πρακτικῶν τῶν Δικαστηρίων ἢ ἄλλων δημοσίων 'Αρχῶν, καὶ ἐπικυρωμένων ἀντιγράφων αὐτῶν, παρομοίως τῶν μὲ σημεῖα ἐπικυρώσεως ἢ ἐκπεριώσεως κατὰ τοὺς τύπους ἐφωδιασμένων σχεδίων ἐπιστήμων ἀπογράφων, τὰ ὅποια φυλάττονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Δικαστηρίων ἢ τῶν δημοσίων 'Αρχῶν — 4) Τῶν ὑπὸ τὴν πίστιν τῆς δημοσίας 'Αρχῆς ἀπειργασμένων ἢ κρατουμένων βιβλίων τῶν κτημάτων καὶ ὑποθηκῶν ἀπογραφῶν τῶν φόρων καὶ τῶν κτημάτων καταλόγων βαπτίσεων, γάμων, καὶ θανάτων, καὶ τῶν τοιούτων, ὁμοῦ μὲ τὰς ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς 'Αρχῆς ἐξαγομένας περιλήψεις' — 5) Τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων καὶ πρωτοκόλλων, ὅθεν ἐξάγονται τὰ τοιαῦτα ἐγγράφα' παρομοίως καὶ τῶν παρὰ τοῖς Συμβολαιογράφοις κατὰ τοὺς τύπους γινομένων διαμαρτυριῶν καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδιδομένων μαρτυρικῶν καὶ ἐπικυρώσεων — 6) Τῶν πιστωτικῶν γραμματίων δημοσίων Σωματείων καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριμένων πιστωτικῶν ἐταιριῶν — τιμωρεῖται

1. Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐγίνεν εἰσέτι κάμμία χρῆσις τοιούτου πλαστογραφημένου ἢ νενοθευμένου ἐγγράφου.

2. Μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἐὰν ἐγινε τούτου χρῆσις καὶ ὁποιοῦνδήποτε τρόπον.

*Ἀρθρον 255. Τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις παραμορφῶν ἐν γνώσει διὰ παραλείψεως, προσθήκης ἢ μεταβολῆς, ὅσα ἐγγράφα, διαπραγματεύσεις, ἐξηγήσεις θελήσεως ἢ διομολογήσεις τῶν συναλλαττομένων ἢ διαφερομένων ἢ τῶν μαρτύρων, χρεωστῇ ὡς ἐκ τῶν καθήκοντων τοῦ νὰ συνθέτῃ ἢ νὰ φυλάττῃ ἢ εἰς τὴν σύνθεσιν ἢ ἀποδοχὴν τούτων ἀναφέρει πλαστὰ ἢ υποβολιμαῖα πρόσωπα, ἢ ψευδεῖς χρόνου ἢ τόπου προσδιορισμούς, ἢ ἐπὶ τῇ ἐπιστημύτῃ τῆς 'Αρχῆς βεβαιώνει καὶ ἐπιμαρτυρεῖ ἐν γνώσει μὴ ἀληθῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ ἢ νοθεύει πράξεις ἢ ὅποιαδήποτε ἐγγράφα διαπεπιστευμένα καὶ παραδεδομένα εἰς αὐτὸν πρὸς φύλαξιν ἔνεκα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας του. — Ἐὰν ὁμοίως ἐπραξῇ τὸ τοιοῦτο διὰ νὰ περιποιήσῃ ὠφέλειαν ἀθέμιτον εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον τινὰ, διὰ νὰ βλάβῃ τὸ δημόσιον ἢ ὅποιοιδήποτε ιδιώτην, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρον 439. Ἐπίτροποι ἡκηδεμόνες, κηδεμόνες ὁμάδος, ἐπιμελῆται κτημάτων, διαχειρίζονται μεσεγγύων, ἐκτελεστοὶ διαθηκῶν, διοικῆται τῆς περιουσίας δόμων ἢ ἀγαθοεργῶν καὶ ὁρησκευτικῶν καταστημάτων, οἵτινες, ἂν καὶ χωρὶς ὑπεξαίρεσως ἢ ἀπάτης, ἐνεργῶσιν ἐκ προθέσεως πρὸς βλάβην τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς τὴν ἐπιμέλειάν των, τῶν ὁμάδων, ἢ τῶν καταστημάτων, ἢ τῶν δόμων, τιμωροῦνται· 1) Ἐὰν ἐντεῦθεν ἀπῆλαυσαν ἴδιον ὠφελος, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον μὲν δύο ἐτῶν, ἐὰν τοῦτο ὑπερβαίῃ τὰς πεντήκοντα δραχμὰς· ἐξ δὲ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ κέρδος ᾖ μικρότερον. 2) Ἀλλως δὲ, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.— Συγχρόνως δὲ ἀποστεροῦνται τῆς εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένης ἐπιτροπείας, κηδεμονίας, ἢ ἄλλης διοικήσεως.

Ἄρθρον 482.— Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις κατὰ τὸν προσδιορισμὸν, τὴν εἰσπραξὶν καὶ διαχειρίσιν τῶν φόρων, δασμῶν, ἢ ἄλλων προσόδων, ἐλαττώνει τὴν δημοσίαν περιουσίαν, τῆς ὁποίας εἶναι διαπεπιστευμένος τὴν διαχείρισιν, ἐὰν ἐνήργησε πρὸς βοήθειαν ἄλλου, ἢ ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὠφελείᾳ, τιμωρεῖται· 1) μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν τὸ προσδοκώμενον ἢ ληφθὲν κέρδος δὲν ὑπερβαίῃ τὰς πεντακοσίας δραχμὰς· 2) μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν τὸ κέρδος ὑπερβαίῃ τὰς πεντακοσίας δραχμὰς.

Ἄρθρον 483. Ὅστις ἢ δὲν κρατεῖ διόλου τὰ πρὸς ἔλεγχον ἢ ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς χρήματα ἢ πράγματα συνισταμένων προσόδων διατεταγμένα βιβλία, καθημερινὰ, ἢ κατὰστιχα, ἢ τὰ κρατεῖ παρὰ τοὺς κανόνες, ἢ εἰς τοιαύτην ἀταξίαν, ὥστε ἐντεῦθεν δὲν γνωρίζεται ἡ κατάστασις τοῦ ὅστις συγγέει τὸ ἰδιαίτερόν του ταμεῖον μὲ τὸ διαπεπιστευμένον εἰς αὐτὸν δημόσιον ταμεῖον, εἴτε λείψωσι χρήματα ἐκ τοῦ ταμεῖου, εἴτε μὴ, τιμωρεῖται δι' ἐκεῖνο καὶ μόνον, ἐὰν δὲν σωφρονισθῇ διὰ τῆς ἀπαξ ἐφαρμοσθείσης εἰς αὐτὸν πειθαρχικῆς ποινῆς, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους ἅμα φωραθῇ ἐκ νέου τὰ αὐτὰ πράττων.

Ἄρθρον 484. Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ ἑλκειμά τι διὰ νοθέσεως τῶν λογαριασμῶν, ἢ τῶν πρὸς ἐγγραφὴν ἢ ἔλεγχον τῆς εἰς χρήματα ἢ πράγματα προσόδου ἢ δαπάνης διωρισμένων βιβλίων καὶ καταστίχων, ἢ διὰ τῆς ὑπε-

ξαγωγῆς τῶν ἐγγράφων, ὅστις δὲν ὑπολογίζεται τὰς μερίδας τῶν εἰσοδημάτων, ἢ περὶ εἰς λογαριασμοὺς τὰς μὴ γενομένας πληρωμὰς ὡς γενομένα ἐξόδα, ἢ καταχωρίζει πράγματα πωλημένα ὡς μὴ πωλημένα, ἢ ἐμφανίζει ψευδῆ ἀποδεικτικὰ διὰ νὰ καλύψῃ τὰ περὶ τὰ ἐσοδα ἢ τὰ ἐξόδα σφάλματά του, ἢ μεταχειρίζεται ἀπάτην ὡς πρὸς τὸν χρόνον, ἢ ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς εἰς χρήματα ἢ πράγματα προσόδου ἢ τῆς δαπάνης, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, καὶ, ἐὰν ἡ γενομένη ζημία ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

***Ἀρθρον 485.** Δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, χωρὶς νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ κάμῃ ἀπιστίαν, καὶ χωρὶς νὰ πράξῃ ἀπάτην, τοιῶν πρὸς ὀφελὸς του τὰ εἰς αὐτὸν, ὡς τοιοῦτον, διαπεπιστευμένα χρήματα ἢ πράγματα, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τὰ μεταχειρίζεται πρὸς ἰδίον του κέρδος, ἢ παραχωρεῖ εἰς ἄλλους πρὸς χρῆσιν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι χιλίων δραχμῶν. — Ἐὰν ἐντεῦθεν συνέβῃ ζημία εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς ἰδιώτην τινὰ, εἰς τὴν εἰρημένην ποινὴν προστίθεται καὶ φυλάκισις τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

***Ἀρθρον 486.** Μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 485 διαλαμβανομένην ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ δημόσιος ἐκεῖνος ὑπάλληλος, ὅστις ἀνευσυγκαταθέσεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, λαμβάνει δάνειον ἐκ ταμείων, τὰ ὑποία δὲν διοικοῦνται παρ' αὐτοῦ, ὑπόκεινται ὅμως εἰς τὴν ἐφορείαν του.

***Ἀρθρον 487.** Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν παρόντα νόμον ρητῶς ὀρισμένων περιπτώσεων, παραβαίνουν τὰ κοινὰ ἢ τὰ ἰδιαίτερα καθήκοντα τῆς ἐπιτετραμμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐνυπάρχουσι ταῦτα εἰς τὴν φύσιν καὶ ιδιότητα τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε εἶναι διαγεγραμμένα δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν, τιμωροῦνται καθόσον εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ὁδηγίας δὲν διατάττονται ἄλλαι ποιναί, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.—1) Ἐὰν ἡ παράβασις ἐγένεν ἐπὶ σκοπῷ ἰδίας ὀφελείας, ἢ πρὸς βλάβην τῆς ἐπικρατείας, ἢ τινος ἰδιώτου, μὲ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον ἑκατὸν δραχμῶν — 2) μετὰ προηγηθεῖσαν πρώτην πειθαρχικὴν ποινὴν, ἐὰν ἡ παράβασις ἐγένεν ἐκ προθέσεως μὲν, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ

πλαγίου εκείνου σκοποῦ, μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 488. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες γίνονται ἔνοχοι ἀμελείας, ἐνῶ μετέρχονται τὰ δημόσιά των ἔργα, ἀμελοῦν δι' ὀκνηρίαν ἢ κουφότητα τὰ ἐπικείμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, καὶ διὰ κακοήθειαν γίνονται ἀνάξιοι τοῦ ἐπαγγέλματός των, ὑποβάλλονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

Ἄρθρον 489. Ὅσάκις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ παρόντος νόμου μέρη ἀναφερόμεναι παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πράττονται ἀπὸ δημοσίους ὑπηρετάς, καθόσον τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πράξεων τούτων, θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὁρισμοὺς, ἐὰν δὲν διατάττεται ἄλλο τι ῥητῶς.

Ἄρθρον 493. Ἐὰν αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ παρόντος νόμου μέρη ἀναφερόμεναι παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίαςπραχθῶσι, καθ' ὅσον ἡ φύσις τῶν πράξεων τούτων τὸ συγχωρεῖ, ἀπὸ ὑπαλλήλους στρατιωτικούς, ναυτικούς, ἐκκλησιαστικούς, ἢ δημοτικούς, θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται καὶ οὗτοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὁρισμοὺς, ὡς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ἰδίως δὲ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ διάταξις τοῦ 24 ἄρθρου.

Z.

Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀπαγορεύον τὴν ἐκπολίσαιν ἢ πολυετὴ ἐνοικλασεῖν μοναστηριακῶν κτημάτων.

Ἀριθ. 12464.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Πολλυχόθεν πληροφοροῦμεθα, ὅτι διάφοροι Ἠγούμενοι μοναστη-

ρίων, ἄλλα μὲν ὑποστατικὰ τούτων ἀπηλλοτριώσαν ἐκποιήσαντες ἄλλοι δὲ ἐνοικίασαν διὰ πολλὰ ἔτη εἰς διαφόρους.

Γοιαῦται πράξεις ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγειναν τὰ ἀφιερῶματα τῶν μοναστηρίων ἐν γένει, καὶ ὑποκρύπτουσιν ἰδιοτελείας ἀθεμίτους.

Ἦθέλαμεν ἀδικήσει βέβαια τοὺς φιλανθρώπους ἐκείνους ἄνδρας ὅσοι ἀφιέρωσαν τὰ ἱερὰ ταῦτα ἀναθήματα, ἐὰν πληροφορούμενοι τὰς καταχρήσεις, δὲν ἐλαμβάνομεν τ' ἀναγκαῖα μέτρα περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν καὶ καταπαύσεως.

Διορίζεσθε λοιπὸν νὰ κοινοποιήσετε εἰς τοὺς Ἑγούμενους καὶ λοιποὺς πατέρας τῶν κειμένων εἰς τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας Τμη-
ματα Μοναστηρίων, ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκποιήσεις καὶ ἐνοικιά-
σεις, ὅσαι ἔγειναν παρ' αὐτῶν, μὴ ἀναγνωρίζμεναι κατ' οὐδένα
τρόπον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι ὅλως ἄκυροι ὅτι τοὺς ἀπαγο-
ρεῦεται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν νὰ κάμουν ἐφεξῆς τοιαύτας ἱεροσύ-
λους καταχρήσεις· καὶ ὅτι ἂν, παρεκτρεπόμενοι ἀπὸ τὰ καθήκοντά
των, θελήσουν νὰ ἐκποιήσουν ἢ νὰ ἐνοικιάσουν διὰ πολλοὺς χρό-
νους τὰ κτήματα τῶν μοναστηρίων, τότε θὰ βιασθῶμεν, κατὰ τὸ
ἀπαραίτητον χρέος μας, τὰς μὲν πράξεις των νὰ καταργήσωμεν
ὡς παρανόμους, τοὺς δὲ καταχρασθέντας καὶ καταπατήσαντας τὰ
δικαία νὰ παραδώσωμεν εἰς τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα. Ἀλλὰ
καὶ ὅσοι θελήσουν εἴτε ν' ἀγοράσουν εἴτε νὰ λάβουν εἰς πολυετές
ἐνοίκιον τὰ μοναστηριακὰ ὑποστατικά, ἀνάγκη νὰ γνωρίσουν
ταῦτοχρόνως εἰδοποιούμενοι παρ' ὑμῶν, ὅτι πράττουσιν ἐγκλημα,
διὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ μείνουν ἀτιμώρητοι.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 15 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

(Τ. Σ.)

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 882.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἰδιορρύθμου διαχειρίσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Π ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚ-
ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας.

Διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου προσκλήσεως τῆς Γραμματείας ταύτης προσεκλήθητε νὰ μᾶς πληροφορήσετε περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐντὸς τοῦ νομοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν Σας ἀκατοικήτων καὶ κατηρεπωμένων μοναστηρίων, καὶ νὰ φροντίσετε συγχρόνως περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προσόδου.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰδοποιήθημεν ἔκτοτε, ὅτι διάφοροι τῶν ἡγου-
μενευόντων εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Βασιλείου, διαθέτουσιν αὐθαί-
ρέτως τὴν κινητὴν, μερικοὶ δὲ καὶ τὴν ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν,
ἐκποιοῦντες ἀκατάζητῆτως θρέμματα, μελίσσια καὶ διάφορα ἄλλα
τῶν μοναστηρίων τούτων κτήματα, προσκαλεῖσθε νὰ κοινοποιή-
σετε ἀμέσως καὶ μὲ τὸν ἐμφαντικώτερον τρόπον εἰς ὅλους τῶν μο-
ναστηρίων τοὺς ἡγουμένους, ὅτι ὅποιαδήποτε ἀπαλλοτριώσεις κτή-
ματος μοναστηριακοῦ ἀπαγορεύθη μὲν καὶ πρότερον, ἀπαγορεύε-
ται δὲ καὶ ἤδη. Δὲν ἔχουσιν ἐπομένως τὴν ἀδειαν κάμειαν τοῦ
αὐτῆς φύσεως πρᾶξιν νὰ ἐνεργήσωσι, χωρὶς προηγουμένης ἐγγρά-
φου ἀδείας τῆς κατὰ τόπους Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς, ἐπιστηριζομέ-
νης εἰς ἀνάγκην ἡτιολογημένην καὶ ὀδηγουμένης ἀπὸ ἐξετάσεως
ἐπανελημμένας καὶ ὅσον ἔνεστιν ἀκριβεῖς. Ἡ δὲ κατὰ τόπους Κυ-
βερνητικὴ Ἀρχή, οὐδ' αὐτὴ θέλει δώσει ἀδειαν, πρὶν, εἰδοποιή-
σασα περὶ τοῦ προκειμένου τὴν Γραμματείαν, λάβῃ τὰς διατα-
γὰς τῆς. Θέλετε δὲ ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἡγουμένους τῶν μονα-
στηρίων τὴν εὐθύνην πάσης ἐνδεχομένης τοῦ μέτρου τούτου πα-
ραβάσεως ἐκ μέρους των.

Ταῦτα ἐνεργήσαντες μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα, θέλετε

μᾶς διευθύνει χωρὶς ἀναβολῆς καὶ τὸν προζητηθέντα κατάλογον τῆς καταστάσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, εἰς τὸν ὁποῖον θέλετε συμπεριλάβει καὶ τὰ μοναστήρια, ὅσα ἔχουν ὀλιγωτέρους τῶν πέντε μοναχῶν, καὶ θέλετε μᾶς πληροφορήσει πόσα τῶν κτημάτων τούτων ἐκαλλιεργήθησαν ἐφέτος, κατὰ ποῖον τρόπον καὶ παρὰ τίνες· πότε εἶναι ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν καὶ πόση ὡς ἔγγιστα ἡ προσδοκωμένη ἐπικαρπία, ἀπαγορεύοντες ἐν τοσοῦτῳ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν παρ' ὁποιουδήποτε, μέχρις ὅτου λάβετε δευτέραν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρόσκλησιν μᾶς.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 17 Ἰουλίου 1833.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Ἀριθ. 11042.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ μοναστηριακῶν κτημάτων κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Τινὰ ἐκ τῶν μοναστηριακῶν Συμβουλίων, ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐκ λήθης, ἐν γένει παραβαίνουσι τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ ἐκποιοῦσιν ἰδιορρυθμῶς, ὑποθηκεύουσιν, ἢ δίδουσιν εἰς πολυετὴ ἐνοικίαν μοναστηριακὰ κτήματα, χωρὶς νὰ ζητήσωσι προηγουμένως τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, κατὰ τὰ διατεταγμένα, τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς. Ἡ Σύνοδος ἐκοινοποίησε πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 592 τὴν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2624 πρὸς τοὺς Νομάρχας ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Βασιλικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ γνωσταποίησις αὐτῆς ἐγένετο ἀνηκόντως καὶ ἐν καιρῷ ἐκ μέρους ὑμῶν πρὸς ἅπαντα τὰ Συμβούλια τῶν διατηρου-

μένων μοναστηρίων. Ἐπειδὴ ὁμῶς ἐκ τῶν εἰρημένων ιδιοῤῥύθμων πράξεων μοναστηριακῶν τινων Συμβουλίῳ παρετηρήθη, ὅτι παραβαίνονται αἱ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐγκυκλίῳ πρὸς τοὺς Νομάρχας ὁριζόμεναι διατάξεις, διὰ τὰ προληφθῆ τοῦ λοιποῦ πᾶσα τοιαῦτα παραβάσεις, κρίνει εὐλογον ἡ Σύνοδος, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 22 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 16715 ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Βασιλικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, νὰ σᾶς προσκαλέσῃ νὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνωτέρω πρὸς τοὺς Νομάρχας ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τῆς Γραμματείας κοινοποιηθεῖσαν, ὡς εἴρηται, πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐπομένως νὰ διατάξῃτε ἐκ νέου ἐν τῷ νώτερον ἅπαντα τὰ Συμβούλια τῶν κατὰ τὴν περιοχὴν τῆς καθ' ὑμᾶς ἐπισκοπῆς διατηρουμένων μοναστηρίων, νὰ προσέχωσι τοῦ λοιποῦ, ὥστε νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς καὶ ἀπαράλλάκτως πρὸς τὰ περὶ ἐκποιήσεως, πολυετοῦς ἐνοικιάσεως καὶ ὑποθηκεύσεως μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ λοιπῶν διατεταγμένα· διότι ἄλλως, ἐνῶ θέλει ἀκυροῦσθαι πᾶσα ιδιοῤῥύθμος περὶ τὰ τοιαῦτα πράξεις, θέλει τιμωρεῖσθαι αὐστηρῶς καὶ ὁ ἐνοχος παραβάσεως τῶν ἐν γένει ὡς πρὸς τοῦτο διατεταγμένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1842.

✠ ὁ Εὐβοίας ΝΕΟΦΥΤΟΣ, Πρόεδρος.

✠ ὁ Μαντινείας καὶ Μεγαλοπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

✠ ὁ Τριφυλίας ΠΑΪΣΙΟΣ.

✠ ὁ πρώην Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Β'. Γραμματεὺς
Θ. ΣΙΑΤΙΣΤΕΥΣ.

Η'.

Ἀριθ. 17629.

Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων τῆς Μονῆς τῆς Πεντέλης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τοῦς ἐν τῇ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 6944.7794.

8244. 8959 τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας ἀναφο-
ρᾷ ἐξηγουμένους λόγους, ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τακτικῆς δημοπρα-
σίας ἐκποίησιν κτημάτων τινῶν τῆς κατὰ τὴν Ἀττικὴν διατηρου-
μένης μονῆς τῆς Πεντέλης, κατὰ τὸν ὑπὸ ἐκτιμητῶν συνταχθέντα
καὶ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ υποβληθέντα, κατάλογον, ἐξαιρουμένης τῆς
ἐκποιήσεως μόνου τοῦ περιβολίου, τοῦ κειμένου εἰς Χαλάνδρι, ὡς
ἀποτελοῦντος ὑποστατικόν.

Ἡ δημοπρασία αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας τύ-
πους ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, παρόντων καὶ τῶν
Πατέρων, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐπιτρόπου αὐτῶν. Τὰ πρα-
κτικὰ δὲ τῆς δημοπρασίας θέλουν υποβληθῇ ἐν δέοντι εἰς τὴν ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, εἰς τὴν ὑποίαν ἐπιφυλάττε-
ται ἡ ἔγκρισις.

Ἐκ τοῦ προϋόντος τῆς ἐκποιήσεως ταύτης θέλουν ἐξοφληθῇ ὅλα
τὰ μέχρι τοῦδε χρέη τῆς διαληφθείσης Μονῆς, καὶ θέλουν ἀγορα-
σθῇ ἐκ τοῦ περισσεύματος ἐργατικοὶ βόες, καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀναγκαιοῦς
πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἄλλων ἀγρῶν αὐτῆς.

Τὰ ἐγκλειόμενα ἐπιστρέφονται.

Ἀθῆναι τῇ 17 (29) Νοεμβρίου 1836.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν
τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλεως.*

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ἀριθ. 18792.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ εἰκοσιπενταετοῦς ἐνοικιάσεως καὶ ἐκποίησεως Ἑκκλ. κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἀπὸ 16(28) Δεκεμβρίου π. ε. ὑπ' ἀριθ. 8772 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς, ὥς πρὸς τὴν εἰκοσιπενταετῇ ἐνοικίᾳ καὶ ἐκποίησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Α'. Ὅσα ἐκκλησιαστικὰ κτήματα ἀποτελοῦσιν ὁλοσχερῇ ἐκτεταμένα κτήματα, καὶ δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ὑποστατικά, αὐτὰ θέλει ἐνοικιασθῶσιν εἰκοσιπενταετῶς

Β'. Ὅσα δὲ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα δὲν ἀποτελοῦσιν ἰδίως ὑποστατικά, ἀλλ' εἶναι κτήματα μικρᾶς ἀξίας καὶ ἐκτάσεως, αὐτὰ θέλει ἐκποιηθῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 13(25) Νοεμβρίου περὶ ἐκποίησης φθαρτῶν ἐθνικῶν κτημάτων νόμου, καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς καὶ ἀπαραλλάκτους διατυπώσεις, αἵτινες συνεθίζονται εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Ἀθῆναι, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν

τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ARMANSPERG, I. PIZOS, SCHMALTS, Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ἀριθ. 21433.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐνοικιάσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἀποφάσεις μας τῶν 17 (29) Νοεμβρίου 1836 ἀριθ. 17629, καὶ τῶν 5 (17) Ἰανουαρίου 1837 ἀριθ. 16262, λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς περὶ τῆς σημειουμένης ὑποθέσεως·

1. Τοῦ λοιποῦ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὰς πολυτεῖς ἐνοικιάσεις (25 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα), καὶ εἰς τὰς ἐκποιήσεις κτημάτων τε καὶ ἐπικαρπίας δικαιωμάτων, ἀνηκόντων εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καὶ εἰς τὰ διατηρούμενα μοναστήρια, πρέπει πάντοτε νὰ ζητῇ προηγουμένως τὴν ἔγκρισίν μας, καθυποβάλλουσα τὴν περὶ τούτου γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου (α), ἐνόσω δηλονότι αὐτὴ ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις· καὶ τοῦτο, πρὶν ἐκτεθῶσιν εἰς τὴν διαληφθεῖσαν ἐνοικίαν καὶ ἐκποιήσιν, τὰ κτήματα, καὶ τὰ τῆς ἐπικαρπίας δικαιώματα.

2. Τὰ οὕτω πως γινόμενα ἔγγραφα τῆς ἐνεργηθείσης ἐνοικιάσεως, ἡ ἐκποιήσεως δύναται τότε ἀφ' ἐαυτῆς νὰ ἐγκρίνη ἡ Γραμματεία, ὅταν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπροσφέρθη τοῦλάχιστον ἡ

(α) Ἡ Ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπιτροπὴ κατεστάθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 1 (13) Δεκεμβρίου 1834 (βλ. ἀριθ. 41 τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνου τοῦ ἔτους). Καταργηθείσης ἔπειτα διὰ Βασιλ. Διατάγματος 1 (13) Ἰουλίου 1838, ἀνετέθησαν τὰ ἔργα αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐνηργούντο ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀπὸ τὴν Τμηματάρχην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων (βλ. ἀριθ. 27 τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1838). Μετὰ δὲ ταῦτα, ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μετεβιβάσθη ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων διὰ τοῦ νόμου 29 Ἀπριλίου 1843 (βλ. ἀριθ. 14 τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1843).

ἀξία τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἐφυλάχθησαν ἐνταυτῷ καὶ οἱ ὑπάρχον-
τες τύποι ἀνηκόντως. . . .

3.

4. Ἐκποιήσεις δὲ κτημάτων καὶ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας
διατηρουμένων μοναστηρίων, τότε μόνον πρέπει νὰ προτείνωνται
εἰς Ἡμᾶς, ὅταν τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα μέλλῃ νὰ δοθῶσι
συγχρόνως πάλιν πρὸς ἀπόκτησιν νέων πραγμάτων τοιούτων, ἢ
πρὸς ῥητὴν βελτίωσιν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἢ πρὸς
ἐξόφλησιν ἀναποφεύκτου καὶ κατεπείγοντος μοναστηριακοῦ χρέους.
Ἄλλ' ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἶναι τότε ὑπόχρεως νὰ
ζητήσῃ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν τῶν
χρημάτων. . . .

Ἀθῆναι τὴν 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

*Ἀπόσπασμα τοῦ περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων
νόμου 13 Νοεμβρίου 1836 (α).*

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐκποίηση γίνεται μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν
καὶ κοινοποίησιν διὰ δημοπρασίας, ἐνεργηθησομένης παρὰ τῶν
Διοικητῶν παρουσίᾳ τῶν Βασιλικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐκτίμησις τῶν κτηρίων γίνεται διὰ τοῦ Βασιλι-
κοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Μηχανικοῦ τοῦ νομοῦ, ἢ δι' ἄλλων εἰδη-
μόνων· ἡ δὲ ἐκτίμησις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων θέλει ἐνερ-
γεῖται παρ' ἄλλων εἰδημόνων ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐκτιμηταὶ
ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἢ παρὰ τοῦ
Βασιλικοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εὐ-
ρηνοδίκου. Ἄν οἱ αὐτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐνεργοῦν ταυτοχρόνως διαφόρους
ἐκτιμήσεις, ἐπανάληψις ὁρκοδοσίας εἶναι περιττή.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας, τὸ ὁποῖον καταστρόνεται ἀμι-
σθί, εἶναι ἀναγκαῖον δικαιολογητικὸν ἔγγραφο τοῦ πρωτοκόλλου

(α) Βλ. ἀριθ. 66 τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1836 ἔτους.

τῆς ἐκτιμῆσεως. Οἱ ἐκτιμηταί, οἵτινες ἤθελον βλάβῃ ἐκ προαιρέσεως τὸ δημόσιον διὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 440 τοῦ ποινικοῦ νόμου· πρέπει λοιπὸν νὰ προσελκυθῇ ἡ προσοχή των καλὰ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἁρθροῦ τούτου καθ' ὃν καιρὸν ὁρίζονται.

Ἄρθρον 5. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδὸν, καθόσον εἶναι γνωστὸν· ἡ ποιότης τοῦ ἀντικειμένου· τὸ πιθανὸν εἰσόδημα· καὶ ἡ τοπικὴ ἀξία. Εἰς ἐκάστην ἐκτίμησιν γίνεται ἰδιαιτέρον τακτικὸν πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταφαίνεται τὸ εἶδος, ἡ θέσις, ἡ ἐκτίμησις, ἡ περιοχὴ καὶ ὁροθεσία τοῦ κτήματος, καὶ ἡ μὲ λέξεις (ὄχι μὲ ἀριθμοὺς) ἐκφραζομένη ἀξία κατὰ στρέμμα καὶ ὀλικῶς.

Ὅτε ἐνεργοῦνται αἱ ἐκτιμῆσεις δι' ἐκτιμητῶν, ὁ ἀρμόδιος οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ἡ δὲ Διοικητὴς, καταστράνει τὸ πρωτόκολλον, συνυπογράφουν μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς, καὶ τὸ παραπέμπουν εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὸ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐγκρίνῃ... Ἡ τοιοῦτοτρόπως ἐκτιμηθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ἀξία λαμβάνεται εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος, καὶ ἀμύμια κατωτέρα τούτου τιμὴ δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῇ.

Ἄρθρον 6. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν συνήθως καταμέτρησις δὲν ἀπαιτεῖται· ἐπομένως δὲν ἐγγυᾶται τὸ δημόσιον, οὔτε περὶ τοῦ ἐμβαδοῦ, οὔτε περὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὄρια ταυτότητος τοῦ κτήματος.

Μοναδικὰ κτήματα καὶ τεμάχια δὲν ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν, εἰ μὴ κατὰ τὰ ὅρια των· σημειώνεται μὲν ἡ κατὰ πιθανολογίαν ἐκτάσις, ἀλλὰ προστίθεται συγχρόνως καὶ ἡ ῥητὴ παρατήρησις, ὅτι τοῦτο γίνεται μόνον διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ κτῆμα, καὶ ὄχι ἐπὶ σκοπῷ ἐγγυήσεως. Ἄν ὅμως ἡ σημείωσις τῆς ἐκτάσεως θεμελιουῖται εἰς προηγηθεῖσαν ἐξηκριβωμένην καταμέτρησιν, αὐτὸ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ τότε τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται διὰ τὸ ἐμβαδόν.

Ἄρθρον 7. Ὅτε πρόκειται νὰ γένῃ διαίρεσις ἐνὸς κτήματος εἰς μερίδας, ἡ καὶ εἰς ἄλλας ἐξιδιαιζομένας περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας μία συνεγγισματικὴ ἢ ἀκριβὴς μαθηματικὴ καταμέτρη-

σις εἶναι ἀναγκαῖα, ἡ Γραμματεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνεργήσῃ δι' ἄλλων ἀξίων ἀνθρώπων.

Ἄρθρον 8. Ἡ δημοπρασία κοινοποιεῖται τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ εἰς τὴν διακήρυξιν περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον πρᾶγμα ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὥρα, καὶ ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰς γωνίας τῶν δρόμων ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας. Ἄν τὸ κτῆμα ᾖ σημαντικόν καὶ προσυποτίθεται μετὰ βεβαιότητος συρροῇ ἀγοραστῶν, τότε χωρίζεται καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια φύλλα, κηρύττεται προσέτι καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους καὶ, χρεῖας καλούσης, κοινοποιεῖται καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενίων. Εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία κηρύττεται δις, καὶ μάλιστα ἡ τελευταία κήρυξις γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της διὰ τοῦ τυμπάνου ὅπου δὲν ὑπάρχει τύμπανον, ἡ κοινοποίησις κηρύττεται μεγαλοφῶνως εἰς τοὺς πολυανθρωποτέρους δρόμους παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος. Ἡ κήρυξις αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Διοικητηρίου, ἂν τὸ κρίνῃ εὐλογον ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τοὺς δήμους δημοσίου κήρυκος ἐνεργοῦν τὴν κήρυξιν, λαμβάνοντες ἀντιμισθίαν ἐν ταῖς χιλίοις ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρον 9. Εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν παρακατατίθενται αἱ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθεῖσαι συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως διὰ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ τὰς θεωρήσῃ ἐλευθέρως. Αἱ συμφωνίαι αὗται πρέπει νὰ θεμελιῶνται ἐπὶ ταῖς περὶ ἐκποιήσεων ἐθνικῶν κτημάτων διατάξεσι, καὶ νὰ περιέχουν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ὅσα ἄλλα εἰδικῶς ἐθεωρήθησαν κατάλληλα πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 10. Ἐκαστος δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἐγγράφους

προσφορὰς ἐσφραγισμένας ἀρχομένης τῆς δημοπρασίας, ἀνοίγονται αἱ προσφοραὶ παρουσία τοῦ προσφέροντος καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐκποιήσεων, ἀφοῦ πρῶτον καταχωρισθῇ εἰς αὐτὸ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως (ἄρ. 8) μὲ τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας (ἄρ. 9). Ἄν αἱ προσφοραὶ αὗται ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμῆσεως, ἤγουν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνωτάτην προσφορὰν· εἰδὲ μὴ, τίθεται ὡς βάσις ἡ διὰ τῆς ἐκτιμῆσεως προσδιορισθεῖσα ἀξία. Αἱ ἐγγράφοι προσφοραὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως.

Ἄρθρον 11. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτῳ τῷ σκοπῷ ἐπίτηδες σημειωμένον μέρος τοῦ δήμου, τὸ ὅποσον προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοπρασία ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξήγησιν τῶν συμφωνιῶν, μὲ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος, καὶ μὲ τὴν διὰ τοῦ κήρυκος ἐκφώνησιν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου· παρευρίσκεται εἰς αὐτὴν ἐκάστοτε, ὡς ἀνωτέρω ἐβρέθη, ὁ οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις ὀφείλει νὰ δίδῃ πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ τὰς ἀναγκαῖας διασαφήσεις τῆς ἐννοίας τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐκποιήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου κατὰ πάντα λόγον· πρὸ πάντων δὲ, καθύστερον ἀφορᾷ τὸ ἀξιόχρεω τῶν πλειστηριαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν τῶν. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκποιήσεως κρατεῖ ὁ Διοικητὴς αὐτὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς Γραμματέα ἓνα τῶν γραφέων του, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὀφείλει πάντοτε νὰ διευθύνῃ τὴν πράξιν αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνωνται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν (ἄρ. 9 καὶ 10), καὶ αἱ γενικαὶ νομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12. Αἱ προσφοραὶ εἰς τὸν ἐπὶ δημοπρασίας πλειστηριασμὸν διευθύνονται παρὰ τῶν πλειστηριαζόντων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων των εἰς τὸν κήρυκα, καὶ διακηρύττονται παρ' αὐτοῦ μεγαλοφώνως. Ὅτε ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι δραχμαὶ 100 ἕως 1000,

ἡ προσφορά πρέπει νὰ γίνεται τοῦλάχιστον ἀνὰ 5 δραχμάς· ὅτε ἕως δραχ. 5000 ἀνὰ 25 δραχ. καὶ ὅτε ἕως δραχ. 10000 ἀνὰ 50 δραχμάς. Πᾶσα προσφορά σημειώνεται εἰς τὰ πρακτικά μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πλειστηριαστοῦ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γίνεται ἡ κατακύρωσις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 13 ἀναφερομένης ἀνωτέρας ἐγκρίσεως, καὶ κλείει ἡ δημοπρασία· τὰ δὲ πρακτικά ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἄν τις πλειστηριάξῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρέπει νὰ τὸ φανερώσῃ εὐθὺς εἰς τὰ πρακτικά καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ νόμιμον ἐπιτροπικόν· εἰδὲ μὴ ἕως τότε θεωρεῖται καὶ ἐκλαμβάνεται αὐτὸς ὡς κύριος ἀγοραστής. Προσφοραὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν δὲν εἶναι δεκταί. Οἱ πλειστηριασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των· ὅταν δὲ προσφερθῇ ἀνωτέρα τιμή, αἱ προσφοραὶ τῶν πρώτων πλειστηριαστῶν μένουσι χωρὶς ἀποτέλεσμα· ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε πρέπει νὰ διακοπῇ ὁ πλειστηριασμὸς, πρέπει πάντοτε ὁ τελευταῖος πλειστηριαστής νὰ ὑπογράψῃ ἰδιοχείρως τὸ πρωτόκολλον. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἀρμόδιος οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος θέλει ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἀξιόχρεων ἐγγυήσιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐκπληρώσεως τῶν λοιπῶν συμφωνιῶν τῆς ἀγορᾶς. Εἰς περίστασιν ὅμως, καθ' ἣν δὲν προσφέρει τὴν ἐγγυήσιν, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς, ἐννοουμένης τῆς ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας προκυψαμένης ζημίας εἰς βάρος τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ· αἱ ἀνωτέρω περὶ ἐγγυήσεως περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦνται καὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον, παραστήνόμεναι ἀρκοῦντως. Παρενοχλήσεις εἰς τὰς δημοπρασίας καταμηνύονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 436 τοῦ Ποιν. νόμου.

Ἄρθρον 13. Ὁ οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν πρωτότυπον τὸ πρωτόκολλον τῆς δημοπρασίας ὁμοῦ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπισυνημμένα τυχόντα ἔγγραφα. Ἡ Γραμματεία ἐξετάζει τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐάν αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ συμφωνίαι τῆς ἐκποιήσεως ἐφυλάχθησαν περὶ πάντως, τὸ διευθύνει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, διὰ νὰ περασθῇ κατὰ τὰς καθεστώσας διατάξεις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐγκρίνει

ἐπομένως ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος τὴν ἐκποίησιν, ἐκδίδει τὸ πωλητήριον ἐπὶ τοῦ νομίμου σφραγιστοῦ χάρτου γεγραμμένον καὶ διευθύνει αὐτὸ ἄνευ παραμικρᾶς ἀναβολῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ λάβῃ σημειώσιν τῶν προθεσμιῶν τῆς πληρωμῆς, καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀγοραστήν, ἀφοῦ πρῶτον σημειωθῇ εἰς αὐτὸ, ὅτι κατεχωρίσθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις εἰς τὸν ἀρμοδίον Ταμίαν τῆς Ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 14. Ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ τῆς ἀγορᾶς πληρύνεται εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις μὲ τόκον 8 τοῖς 100 κατ' ἔτος μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως. Δύναται ὅμως νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ πρώτη δόσις πληρύνεται πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ πωλητηρίου, καὶ πρὶν ἢ ἐγκατασταθῇ ὁ ἀγοραστὴς εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις χρεωστεῖ νὰ σημειώσῃ αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριον.

Ἄρθρον 15. Μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τόκων μένει ῥητῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκποιηθέντος κτήματος δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐπομένως οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἀπαλλάττονται τῶν ὑποχρεώσεων των περὶ τῆς ὀλικῆς τιμῆς καὶ τῶν τόκων, εἰ μὴ ἀφοῦ πληρώσουν καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν, καὶ σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ πωλητήριον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου· ἢ σημειώσιν αὕτη περὶ ἀμέσως εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἄν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἐκτελέσῃ τὰς συμφωνίας, καὶ ἂν μάλιστα καθυστερήσῃ μὲ δόσεις καὶ τόκους δύο ἔτων κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ νέαν δημοπρασίαν (ἀναπλειστηριασμόν) ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἔξοδα, οἱ τόκοι τῆς ὑπερμερείας, καὶ ἡ τυχούσα μείωσις τῆς τιμῆς εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου δύναται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωπικὴ κράτησις. Μένει δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἢ τυχούσα ἐπαύξησις τῆς τιμῆς. Τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὑπόχρεον νὰ φυλάττῃ καὶ τὰς περὶ ἐνοικιάσεως συμφωνίας, τὰς ὁποίας τυχὸν ἔκαμεν ὁ πρῶτος ἀγοραστὴς, ἢ ὁ ἐπίτροπός του, ἢ οἱ κληρονόμοι του, ἂν τὸ ἐνοίκιον ᾖναι ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ὅποion ἐλάβανε πρότερον τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 17. Τὰ ἐκποιθέντα κτήματα μεταβαίνουν εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, καὶ γίνονται πλήρως αὐτοῦ ιδιοκτησία, ὑποχρεοῦται ὅμως καὶ αὐτὸς νὰ πληρώσῃ τὰς συμφωνίας. Δὲν δύνανται ὅμως τὰ κτήματα ταῦτα νὰ δοθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ συμφωνίᾳ εἰς ἀτελῆ ιδιοκτησίαν, οὔτε νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ ἰδιωτικούς περιορισμούς, καὶ ἀναλλοίωτα βάρη, καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα γόβελλον γνωστὴν δουλείαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ φυλάττωσι διὰ πάντα καιρὸν ἀδιαλείπτως τὴν ιδιότητά τῆς ἐλευθέρως ιδιοκτησίας.

Ἄρθρον 19. Οἱ ἀγορασταὶ θέλουν πληρόναι μὲ τὴν πρώτην δόσιν τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος καὶ τὸ χαρτόσημον.

Ἄρθρον 20. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνει διὰ τοῦτου ἰσχὺν προσωρινοῦ Νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Νοεμβρίου 1836.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον*

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Ἀριθ. 3,373.

Περὶ δημοπρασίας διὰ τὰς ἐκποιήσεις μοναστηριακῶν κτημάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἡ Νομαρχία Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, προκειμένου νὰ ἐνεργήσῃ δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν κτημάτων, ἀνηκόντων εἰς τὴν

κατὰ τὴν Ἀργολίδα διατηρουμένην μονὴν τοῦ Καρακαλλᾶ, ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δισταγμοὺς τινὰς οὓς εἶχε περὶ τῆς ἰσχύος, ἐπὶ τοιούτων δημοπρασιῶν, τῶν διατάξεων τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων· τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἤρε τοὺς δισταγμοὺς τούτους, δοὺν αὐτῇ τὰς ἀναγκαίαις διασαφήσεις ὡς πρὸς τὸ προκείμενον, διὰ τοῦ ἐν ὀπισθογράφῳ ὑμῖν κοινοποιουμένου ἐγγράφου 6 Ἰουνίου τ. ε. καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν 3373, τὸ ὁποῖον ἐκρίθη εὐλογον νὰ γνωστοποιηθῇ ἐγκυκλίως καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς Νομαρχαῖς, ἵνα, γνωσθεῖσάν τῶν ἐν αὐτῷ διασαφήσεων, λυθῇ πᾶσα ἀμφισβόλια, ἥτις κατὰ τοῦτο καὶ παρ' ἄλλῃ τινὶ Νομαρχίᾳ πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ, καὶ ἐπομένως προληφθῇ παράνομον ἢ παράτυπον, ὅπερ ἐδύνατό ποτε νὰ παρεγγυώρησεν ἐπὶ ἐκποιήσεως μοναστηριακῶν κτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ἰουλίου 1857.

Ὁ Ὑπουργός

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Μ. Κ α λ λ ι φ ρ ο ν ᾶ ς.

Ἀριθ. 3,373

Πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ἀπαντῶμεν πρὸς τὸ ὑμέτερον ἐγγράφον 25 τοῦ παρελθόντος μηνός. Καὶ πρῶτον πέμπομεν κατὰ τὴν αἴτησιν ὑμῶν, ἐγκλειστον ὧδε ἐπὶ ἐπιστροφῇ τὸ πρωτόκολλον τῆς τεχνικῆς καταμετρήσεως, διαγραφῆς καὶ ἐκτιμῆσεως τῶν προκειμένων νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως κτημάτων τῆς αὐτόθι διατηρουμένης μονῆς τοῦ Καρακαλλᾶ· εἶτα λέγομεν, ὅτι ὁ τὸν ὁποῖον ἐξηγεῖτε δισταγμὸς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος· ἰδοὺ δὲ οἱ περὶ τοῦ ἀνυποστάτου λόγοι.

Τὸ περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων Βασιλικὸν Διάταγμα 27 Δεκεμβρίου 1836, ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 2 περὶ ἐκποιήσεως πραγματευομένων, διακελεύεται ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα «ἐκποιῶνται κατὰ τὰ νωστὶ ὁρισθέντα περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἑθνικῶν κτημάτων, ἥτοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 13 (25)

» Νοεμβρίου 1836 » ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 5, ἐξηγεῖ ῥητῶς ὅτι «οἱ οἰκο-
» νομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουσι συμπράττει εἰς τὰς ἐνοικιάσεις καὶ
» ἐκποιήσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, καθ' ὃν τρόπον ὡ-
» ρίσθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀποφάσει τῶν 13 (25) Νοεμβρίου 1836,
» τῇ περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. »

Ἄλλ' ὁ νόμος ἐκεῖνος 13 (25) Νοεμβρίου 1836 ὀρίζει ῥητῶς
καὶ σαφῶς, ὅτι ἡ δημοπρασία « ἐνεργεῖται παρὰ τῶν Διοικητῶν,
» παρουσίᾳ τῶν Βασιλικῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων. » ὅ,τι δὲ
διατάσσεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 5, ἐδάφ. 2, καὶ ἐν τοῖς ἄρθροις 8, 11,
12, καὶ 13 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἐνθα ὁ μὲν οἰκονομικὸς Ἐφορὸς
παρίσταται ὡς κυρίως ἐνεργοῦσα Ἀρχή, ὁ δὲ Διοικητὴς ὡς ἐξελέγ-
χουσα Ἀρχή, τοῦτο εἰς τὰς ἐκποιήσεις κτημάτων ἐκκλησιαστικῶν
γίνεται ἀντιστρόφως· διότι ἐκεῖ μὲν πρόκειται περὶ κτημάτων
ἐθνικῶν, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν Ὑπουργείου, καὶ ὁ οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐνεργεῖ ὡς ἁ-
μεσος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου ἐκεῖνου· ἐνταῦθα δὲ, ἅτε
τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἡμετέραν ἀρ-
μοδιότητα, ἡ διοικητικὴ Ἀρχή, ὡς ἀντιπροσωποῦσα ἡμᾶς διὰ τὴν
ἐποπτεῖαν τῶν μοναστηρίων καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς διοικήσεως
καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν κτημάτων αὐτῶν, διευθύνει τὰς δημο-
πρασίας τῶν εἰς τὰς ἐνοικιάσεων εἰς τὰς ἐκποιήσεων μοναστηριακῶν
κτημάτων, φέρουσα πρόσωπον Ἀρχῆς ἐνεργοῦσης· συμπαρίσταται δὲ
μετ' αὐτῆς καὶ ἡ Οἰκονομικὴ, ὡς Ἀρχὴ ἐξελέγχουσα.

Ἐκ τῶν ἕως ὧδε ἐκτεθέντων κατανοεῖτε, Κύριε Νομάρχᾳ, ὅτι
οὐδὲν λάθος εἰσέφρησεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3062 διαταγὴν ἡμῶν,
ἀλλ' ὅτι εἰς τοιοῦτον ἠθέλετε ὑποπέσει ὑμεῖς αὐτοί, ἐὰν ἡ προκή-
ρυξις τῆς δημοπρασίας περὶ ἧς ὁ λόγος ὧδε πρόκειται, ἐξεδίδετο ἀπὸ
τὸν οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὑπάλληλον δηλονότι ἄλλου Ὑπουργείου,
καὶ οὐχὶ ἀπὸ ἡμῶν τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον ἡμῶν.

Ἐκδοτε λοιπὸν τὴν προκήρυξιν ὑμεῖς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ
νόμου 13 (25) Νοεμβρίου 1836 καὶ τηρήσατε περὶ τὴν ἐνέργειαν
τῆς δημοπρασίας ὅλους τοὺς ἐν αὐτῷ διαγεγραμμένους τύπους,
παρεκτὸς τῆς ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ τοῦ 14 ἄρθρου περιεχομένης
διατάξεως, ἥτις τῆς ἐπὶ δεκαετίαν πληρωμῆς τοῦ τιμήματος· διό-

τι, ὅταν αἱ μοναὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐκποιήσωσι κτήματα, κάμνου-
σι τοῦτο δι' ἀνυπερέβλητον ἀνάγκην χρημάτων. Ἡ ἐτέρα διάταξις
τοῦ ἰδίου 14 ἄρθρου, ἔχουσα ἐπὶ λέξειως οὕτως· «ἡ συμφωνηθεῖσα
τιμὴ τῆς ἀγορᾶς δύναται νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς, » εἶναι βεβαίως
ἡ ἀρμόζουσα διὰ τὰς τῆς μονῆς ἀνάγκας· ἀλλ' ἀφορῶντες εἰς τὸ
συμφέρον τῶν μονῶν ἐν γένει, καὶ κρίνοντες ὅτι ἐὰν εἰς τοὺς δημο-
σίους συναγωνισμοὺς, ἔνθα παρίστανται πολλοὶ ὑπερθεματίζοντες,
τεθῇ ὅρος τῆς διὰ μιᾶς πληρωμῆς τοῦ ὅλου τῆς τιμῆς, τότε οἱ μὴ
ἔχοντες τοιαύτην εὐκολίαν ἀποσύρονται καὶ μένουσιν ἐν τῇ τόπῳ
τῆς δημοπρασίας μόνον οἱ πλοῦσιοι, λέγομεν ὅτι τὸ ἐκ τοῦ καθ'
ἡμᾶς Ὑπουργείου ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι ληφθὲν ἀρχῇθεν μέτρον
εἶναι τὸ ν' ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς,
συνεννοουμένης μετὰ τοῦ ἀρμοδίου μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ὃ
ἐν τῇ προκηρύξει τῆς δημοπρασίας προσδιορισμὸς τῶν δόσεων τῆς
πληρωμῆς, ἥτοι διὰ μιᾶς ἐὰν ἡ ἀνάγκη ὑπάρχῃ λίαν ἐπείγουσα, ἢ
κατὰ δόσεις, ἐχούσας διάλειμμα ἐνὸς ἢ δύο ἢ καὶ τριῶν μηνῶν,
καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ περιορισθῇ ὁ συναγωνισμὸς εἰς ὀλίγα, τὰ τῶν
εὐπορούντων, πρόσωπα, ἀλλὰ νὰ συρρέουσιν εἰς τὴν δημοπρασίαν
ὅσον τὸ δυνατόν πλείονες ὑπερθεματισταί.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἰουνίου 1857.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Μ. Καλλιφρονᾶς.

Θ.

Ἀριθ. Πρωτοκ. 7733

Ἐγκύκλιος

Περὶ διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ περὶ ἐκποιήσεως
κινήτων φαρτῶν πραγμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ἀπριλίου ε. π. καὶ ὑπ' ἀριθ. 3187 ἐγκυκλίου τῆς
Γραμματείας ταύτης προσεκλήθη κατ' ἐπανάληψιν τὸ Νομαρχεῖον
νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Ἑγουμένους τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων
ὁλοσχερῇ τὴν διαχείρισιν τῶν κινήτων φαρτῶν κτημάτων, καὶ
ιδίως τὴν ἐκποίησιν ἢ ἀνταλλαγὴν τῶν γηραιῶν ἢ ἄλλως ἀχρή-
στων καὶ περιττῶν ζώων πρὸς οἰκονομίαν τοῦ μοναστηρίου.

Παρατηροῦντες, ὅτι μερικοὶ τῶν Νομαρχῶν, μὴ ἐννοήσαντες, φαί-
νεται, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἦτον ποτὲ νὰ ἐμποδίσῃ
τὴν χρῆσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἀλλὰ τὴν κατάχρησιν,
δυσκολεύουν τοὺς Ἑγουμένους καὶ Συμβούλους τῶν μοναστηρίων
περὶ τὴν διάθεσιν ὅχι μόνον τῶν ἀχρήστων γηραιῶν ζώων, ἀλλὰ
καὶ αὐτῶν τῶν γεννωμένων τὰ ὅποια, ὡς ἐπικαρπίαν τοῦ μοναστη-
ρίου, ἂν δὲν πωλήσουν ἐν καιρῷ οἱ μοναχοὶ, οὔτε τὸ διπλοδέκα-
τον δύνανται νὰ πληρώσουν, οὔτε πρὸς οἰκονομίαν τοῦ μοναστη-
ρίου νὰ ἐπαρκέσωσι, κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ δώσωμεν καὶ τετάρ-
την φορὰν ὀριστικῶς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁδηγίας
εἰς τὸ Νομαρχεῖον, ὥστε ὁσάκις οἱ Ἑγούμενοι τῶν διατηρουμένων
μοναστηρίων ἀναφέρονται ζητοῦντες ἄδειαν πρὸς ἐκποίησιν ἢ ἀν-
ταλλαγὴν γηραιῶν ἢ ἀχρήστων ζώων, καὶ τὸ Νομαρχεῖον μετὰ
τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις πληροφορηθῇ, ὅτι ἡ αἴτησις εἶναι εὖ-
λογος καὶ συμφέρουσα εἰς τὸ μοναστήριον, νὰ ἐπιτρέπῃ μὲν εἰς
αὐτοὺς νὰ τὰ ἐκποιῶσι, χωρὶς ν' ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραμματείαν,

εἰμὴ εἰς περιστάσεις αἱ ὁποῖαι ἤθελον ὑπαγορεύσει ἐξάφρῃσιν τοῦ μέτρου τούτου, νὰ τοὺς ὑποχρεώη ὅμως νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐκποίησιν ταύτην ἐπὶ δημοπρασίας, παρούσης, εἰ δυνατόν, καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἢ διοικητικῆς Ἀρχῆς, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν προϊόντων τῶν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου, ἐν οἷς καὶ τὰ γεννώμενα ζῶα, ὡς προσέρχεται, οἱ Ἑγούμενοι, μετὰ τὴν γνώμην τῶν Συμβούλων, εἶναι ἐλεύθεροι νὰ τὰ διαθέτωσιν ὅπως ἐγκρίνωσιν αὐτοὶ συμφερότερον, ὑπὸ ἰδίαν τῶν εὐθύνην, φυλάττοντες ἀποδείξεις καὶ καταγράφοντες τὰς εἰσπραττομένας ἀφ' ἐκάστης πωλήσεως ποσότητος εἰς τὸ καθημερινὸν τοῦ μοναστηρίου κατάστιχον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θέλει ἐξακριβώνει τὸ Νομαρχεῖον, κατὰ τὰ προδιαταχθέντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ι.

Ἀριθ. 19159.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν ἐνοικιασμένων μοναστηριακῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρίου) ε. ε. πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων μοναστηριακῶν κτημάτων, ἀπαντῶμεν·

1. Τὰ πρὸ τοῦ Ἰουνίου 1829, ἐποχῆς καθ' ἣν ἀπηγορεύθη ἡ πώλησις καὶ πολυετῆς ἐνοικίαις τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων (α),

(α) Βλ. ὅπισθεν σελ. 40 καὶ 41.

πολυετῶς ἐνοικιασθέντα μοναστηριακὰ κτήματα, τῶν ὁποίων ἔξακολουθεῖ ἀκόμη ἡ ἐνοικίασις, θέλουν ἀποδοθῇ εἰς τὴν διακατοχὴν τῶν προτέρων αὐτῶν ἐνοικιαστῶν, ὑποχρεομένων νὰ τ' ἀποδώσουν εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας εἶχον μὲ τοὺς πατέρας τῶν μοναστηρίων, εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, πληρωθείσης τῆς προθεσμίας.

2. Ὅλα τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐνοικιασθέντα πολυετῶς μοναστηριακὰ κτήματα, νὰ μεταβοῦν ἀνεξαιρέτως εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κάμνῃ ἀποζημίωσις νὰ μὴ δοθῇ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ὡς ἐνοικιάσαντας κακῇ τῇ πίστει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 (15) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΚΟΒΕΛΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ἀριθ. 4605

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν δεκάτων τῶν ἐν Ἀνδρῷ διατηρουμένων μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εἰς τὴν ἀπὸ 8 (20) Ὀκτωβρίου π. ε. ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας περὶ τῆς κάτω σημειουμένης ὑποθέσεως, ἀπαντῶμεν ὅτι αἱ συμφωνίαι ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἔκαμαν οἱ μοναχοὶ τῶν εἰς Ἀνδρὸν μοναστηρίων μὲ τὰ μοναστήρια ταῦτα πρὶν τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τοῦ 1829 (α), πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν ἀπαράβατοι, διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνατρέπῃ ἰδιογνωμόνως συμφωνίας, γενομένας ἐπὶ τῇ καλῇ πίστει· ἐξ ἐναντίας αἱ μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν γενόμεναι

(α) Βλ. ὀπισθεν σελ. 40 καὶ 41.

μεναι τοιαύτης φύσεως συμφωνίαι, αἵτινες δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμέναι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, φαίνονται ἄκυροι, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταργηθοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15(27) Μαρτίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

ΙΑ΄

Ἀριθ. 16262.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων,

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν 14 (26) Σεπτεμβρίου 1836 περὶ τῆς σημειωμένης ὑποθέσεως, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδομεν τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν·

1. Ὅλα τὰ κτήματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου νὰ ἐνοικιασθῶσι πολυετῶς κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης, ὅσα ἐξ αὐτῶν ἐνοικιαζόμενα δὲν δίδουν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ὠφέλειαν τινα ὡς ἀσήμαντα. Ταῦτα θέλουν ἐκποιηθῇ ἀλλίον εἰς ὄφελος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κατὰ τὰ νεωστὶ ὁρισθέντα περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

3. Τὰ κτήματα ταῦτα ὡς ἀσήμαντα, καὶ ὡς μὴ χρησιμεύοντα εἰς προικοδότησιν ὁλοκλήρων δόμων, δὲν θέλουν μεταχειρισθῇ εἰς προικοδότησιν.

4. Ἡ διαχείρισις τῶν ἐκκλησιαστικῶν τούτων κτημάτων θέλει ἐνεργεῖται ὡς καὶ ἡ τῶν δημοσίων, ἐν ὅσῳ περὶ τούτου δὲν διατάχῃ καὶ δὲν θέλει διαταχθῇ ἄλλως πως.

5. Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουν συμπράττει εἰς τὰς ἐνοικιάσεις καὶ ἐκποιήσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, καθ' ὃν τρόπον ὠρίσθη ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ ἀποφάσει τῶν 13 (25) Νοεμβρίου 1836 τῇ περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Ὁ προβαλλόμενος ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου τῆς πωλήσεως αὐτῶν τρόπος, διὰ τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ πληρὸνῃ παντοτείνον νόθελλον εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐγκριθῇ, καθότι διὰ τοῦτου εἰσάγεται τὸ σύστημα τῆς ἀληθοῦς ἐμφυτεύσεως, ὅπερ ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς

Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.)

ΙΒ'.

Ἀριθ. 16464.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐμφυτεύσεως εἰς γαίας μοναστηριακάς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ· ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ ἐμφυτεύσεις μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν πρῶτον ιδιοκτήτην εἶναι μεγάλη ἀνωμαλία εἰς τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν, ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν τῆς ιδιοκτησίας, ἐμποδίζει τὴν πλήρη χρῆσιν τῆς ἐπιμελείας τῆς ἐργασίας καὶ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια ἐπὶ τέλους χάνονται πάλιν ὁμοῦ μὲ τὴν ιδιοκτησίαν, καὶ

ἐξαιρέτως δὲν συμβιβάζονται μὲ τοὺς νόμους ἐνὸς τόπου, τῶν ὁποίων ἡ βάσις εἶναι ἡ δυνατὴ ἐλευθερία τῶν προσώπων καὶ τῆς ιδιοκτησίας.

Ὅθεν Ἡμεῖς θέλομεν, ὡς εἰς πολλὰς ἤδη εὐκαιρίας ἐξεφράσαμεν τὴν θέλησίν μας, ὥστε παντοῦ νὰ μὴ παρὰδέχεται ἡ τοιαύτη συμφωνία τῆς ἐμφυτεύσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία παρὰγγέλλεται νὰ κάμῃ ἄλλην παρὰ τὴν τῶν 8 (20) Ὀκτωβρίου π. ε. περὶ τῆς μονῆς τῆς Πεντέλης πρότασιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀριθ. 19215.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπιτρεπομένου εἶδους ἐμφυτεύσεως εἰς μοναστηριακὰς γαῖας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δὲν ἐμποδίζει τὸ νὰ συγχωρηθῇ ὁ ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν 31 Δεκεμβρίου 1836 προταθεὶς πρῶτος τρόπος τῆς ἐμφυτεύσεως διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα καὶ μερικώτερον διὰ τὰ κτήματα τοῦ μοναστηρίου τῆς Πεντέλης· ἀλλ' ὅχι καὶ τὰ λοιπὰ δύο εἶδη τῆς ἐμφυτεύσεως, ὡς προξενούντα συγχύσεις, διενέξεις καὶ παραμέλειαν τῆς ἐπιμελείας τῶν φυτειῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 (21) Ἰανουαρίου 1837.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν. (α)

Ἄρθρον 1. Ὅλαι αἱ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεις σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, γενόμεναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε εἴτε μὲ ἀδειαν εἴτε ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν διαμερισθῇ εἰς δύο ἴσας μερίδας, ἐξ ὧν ἡ μὲν θέλει ἀφεθῇ εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὡς ἰδιοκτησία του, ἡ δὲ θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

2. Ἡ ἀρμοδία πρὸς τὴν διαμέρισιν ταύτην ἐποχὴ προσδιρίζεται τῶν μὲν σταφιδαμπέλων εἰς τὸ ἑβδομον, τῶν δὲ ἀμπέλων εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἐμφυτεύσεως.

3. Ἄν ὁ ἐμφυτευτὴς παρημέλησε τὴν καλλιέργειαν τῆς παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρηθείσης φυτείας, τὸ κτῆμα, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐν τῇ ἄρθρῳ 2 προσδιωρισμένου καιροῦ, ὁλόκληρον θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐμφυτευτὴς προτιμῇ νὰ ὑποχρεωθῇ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ν' ἀκολουθήσῃ μέχρι τριῶν εἰσέτι ἑτῶν τὴν καλλιέργειαν, διαρκούντων τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον θέλει λαμβάνει ἀνεξόδως τὸ ἥμισυ τοῦ καρποῦ, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαμέρισις.

4. Ἡ διαμέρισις θέλει γενῇ δι' εἰδημόνων ἐκλεχθοσμένων τοῦ μὲν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ ἐμφυτευτοῦ καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ· μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἀποφασίζει τὴν μέλλουσαν ἰδιοκτησίαν ὁ κλῆρος.

5. Οἱ ῥηθέντες εἰδημόνες ἀποφασίζουν ἂν δι' ἑλλειψιν τῆς ἀνηκούσης καλλιέργειας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ ὅρισμοι τοῦ 3 ἄρθρου, καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαμέρισις.

6. Αἱ εἰς τὸ δημόσιον μεταβαίνουσαι ἐμφυτεύσεις θέλουν ἐκποιηθῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ διατυπώσεων τῆς ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων Διατάγματος.

(α) Βλ. ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1837, ἀριθ. 3.

7. Περὶ τῶν ἐμφυτεύσεων, ὅσαι ἔλαβον ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, θέλουν ληφθῇ ἰδιαίτερα μέτρα ὀριστικά.

Μολαταῦτα, ὅταν πρόκηται λόγος περὶ τοιαύτης φύσεως ἐμφυτεύσεων, ἡ διαμέρισις αὕτη θέλει ἐκτελεῖσθαι κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὅταν ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνοῦν.

8. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 (27) Ἰανουαρίου 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΕΡΤ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

II.

Ἀριθ. Πρωτ. 1033.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ χρεῶν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ, μολονότι ἡ Γραμματεία αὕτη δι' ἄλλεπαλλήλων ἐγκυκλίων τῆς ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς Ἡγουμένους καὶ Συμβούλους τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων νὰ δανείζωνται εἰς βάρος τοῦ μοναστηρίου, ἢ νὰ ἐκποιοῦν καὶ μισθόνουν πολυετῶς κτήματα μοναστηριακὰ χωρὶς προηγουμένης ἀνωτέρας ἀδείας, ποτὲ ὅμως δὲν τοὺς ἐμπόδισε νὰ πληρώσουν τὰ ὑπάρχοντα χρέη τοῦ μοναστηρίου, καθὼς μερικοὶ τῶν Ἡγουμένων, παραλογιζόμενοι τοὺς δανειστάς των, τοὺς ἐπληροφόρησαν ἐναντίον τῆς ἀληθείας, διότι οὔτε ἡδύνατο ποτὲ ἡ Γραμματεία νὰ παρεμποδίσῃ τὴν θέλησιν τῆς δικαιοσύνης, προσκκληῖται τὸ Νομαρχεῖον νὰ κοινοποιήσῃ ἀνυπερθέτως.

πρὸς τοὺς Ἱγουμενοὺς καὶ Συμβούλους ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ διατηρουμένων μοναστηρίων ὅτι ὀφείλουν, παύοντες τοῦ λοιποῦ τοῦ νὰ διαδίδουν τὰ ἀνύπαρκτα, ἐπὶ ποινῇ εὐθύνης ἐνώπιον τῆς ἀνωτάτης Ἀρχῆς, νὰ φροντίσουν, ἑξισαζόμενοι μὲ τοὺς δανειστὰς τοῦ μοναστηρίου των καθ' ὃν ἐγκρίνωσι καταλληλότερον τρόπον, ν' ἀποδώσουν εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ περισσεύοντος τῆς ἐτήσιας αὐτῶν προσόδου τοὺς τόκους, καὶ βαθμηδὸν καὶ τὰ κεφάλαια, χωρὶς παραμικρὰν βλάβην τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ὑπακούοντες εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν δικαστηρίων, καὶ ἀποκροῦντες ὅσας νομίζουν ἀδίκους, ἢ καταθλιπτικὰς ἀπαιτήσεις ἀπλῶς, καθὼς ἐὰν διεύθυνον καὶ ἰδιωτικά των κτήματα, χωρὶς νὰ παρενοχλοῦν τὴν Γραμματεῖαν μὲ ἀναφοράς των, εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν αἱ ἐτήσιοι τοῦ μοναστηρίου πρόσοδοι δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων ἢ καὶ μέρους τῶν κεφαλαίων, καὶ ἐπομένως κρίνουν κοινῶς νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν ἢ ἐκποιήσεως κτήματος ἀχρήστου καὶ ἀργοῦ, ἢ παραχωρήσεως γῆς πρὸς ἐμφύτευσιν, ἢ καὶ δάνειον τέλος πάντων ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, ὅταν κἀνεῖς ἄλλος τρόπος δὲν τοὺς μὲνῃ, προσδιορίζοντες ὠρισμένως τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ταχείας ἀποδόσεως αὐτοῦ, χωρὶς ἐν τοσούτῳ νὰ παρεμποδίζονται τῶν δανειστῶν τὰ συμφέροντα, τοὺς ὁποίους ἐπὶ τούτῳ θέλουν καθησυχάζει ὅπως δυνήθουν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ἰουλίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
I. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 2635.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ δανεῖζειν ἄνευ ἀδείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Συνιστῶντες καὶ αὖθις εἰς ὅλην τοῦ Νομαρχείου τὴν προσοχὴν τὰ περὶ καθηκόντων τῶν ἐν τοῖς διατηρουμένοις μοναστηρίοις Ἱγουμενῶν καὶ Συμβούλων διὰ τῶν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1834 καὶ

5 'Ιανουαρίου 1835 ἐγκυκλίων τῆς Γραμματείας ταύτης ὑπ' ἀριθ. 2624 καὶ 7079 προδιαταχθέντα (α), προσθέτομεν, ὡς συμπλήρωσιν τοῦ Δ' ἄρθρου τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου, ὅτι ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς διαληφθέντας ὄχι μόνον νὰ δανείζωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ δανείζουν χρήματα τοῦ μοναστηρίου εἰς ὅποιονδήποτε καὶ ἐπὶ ὅποιονδήποτε προφάσει καὶ περιστάσει. Ὅσακις δὲ κρίνουν εὐλογον νὰ καταστήσωσιν ἐνεργὰ διὰ δανεισμοῦ τὰ χρηματικά κεφάλαια τοῦ μοναστηριακοῦ ταμείου, ν' ἀναφέρωνται προηγουμένως διὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἐκκλησιαστικῆς εἰς τὴν διοικητικὴν Ἀρχὴν, ἐκθέτοντες τὸ ποσὸν τῶν διατεθησομένων χρημάτων, τὸ ὄνομα, τὴν κατάστασιν καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ δανεισθησομένου καθὼς καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του, τὰς συμφωνίας τοῦ συμβολαίου, καὶ ἰδίως τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποδόσεως τοῦ δανείου· καὶ, ἀφοῦ λάβουν ἐπισήμως ἐγγραφὸν τὴν περὶ τούτου ἄδειαν, τὴν ὅποιαν δὲν θέλει ἐκδίδει τὸ Νομαρχεῖον πρὶν εἰδοποιήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν καὶ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς, θέλουν ἐκτελεῖ τὸ δάνειον, γραφομένης τῆς ὁμολογίας ἐνώπιον δημοσίου συμβολαιογράφου, καὶ καταχωρίζομένης ὑπὸ τὸν ἰδιαιτέρον τῶν ἐπισήμων τοῦ μοναστηρίου ἐγγράφων ἀριθμὸν, διὰ νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς ἐτησίας τῶν λογαριασμῶν τοῦ μοναστηρίου ἐπεξεργασίας.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην θέλει κοινοποιήσῃ τὸ Νομαρχεῖον ἀνυπερθέτως πρὸς ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ Νομοῦ διατηρούμενα μοναστήρια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προφασισθοῦν ποτε ἄγνοιαν, προσκαλοῦν συγχρόνως τοὺς ἡγούμενους νὰ διευθύνουν πρὸς αὐτὸ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν κατάλογον συνοπτικὸν τῶν ποσοτήτων ὅσας ἔφθασαν ἤδη νὰ ἔχουν δανεισμένας, προσθέτοντες τὸ ὄνομα τοῦ χρεώστου, καὶ τὴν ἐποχὴν, καὶ ὅλας τὰς ἄλλας τοῦ δανείου περιστάσεις, καὶ τοὺς καταλόγους τούτους νὰ παραπέμπῃ πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην εἰς πρωτότυπον, ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν τὸ πολὺ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

I. ΡΙΖΟΣ.

(α) Βλ. ὀπισθεν, σελ. 17—19 καὶ σελ. 29—30.

ΙΑ.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Περὶ τῆς ικανότητος τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 74. Πᾶς ἔχων τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ἔχει καὶ τὴν ικανότητα νὰ ἐμφανίζεται ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ ἢ νὰ ὑπερασπίζῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι τὰ δίκαιά του. Ὅθεν, ὅσοι διατελοῦσιν ὑφ' ὁποιανδήποτε ἐπιμέλειαν γυναῖκες ὕπανδροι ὡς πρὸς τὰ κτήματα τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως· παῖδες οἰκογενείας ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς περιουσίας των, τοῦ ὁποίου ἡ διαχείρησις ἐναπόκειται εἰς τὸν πατέρα· δὲν δύνανται, ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, τοῦ συζύγου ἢ πατρὸς, νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον, εἰμὴ καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποτροπῆς στιγμιαίου τινὸς κινδύνου πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 75. Ἐν μέρει μὲν οἱ πολιτικοὶ νόμοι, ἐν μέρει δὲ ἰδιαιτέτερα Διατάγματα θέλουν προσδιορίσει κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου τὸ δημόσιον, αἱ κοινότητες, συστήματα, καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματεῖα· πότε χρῆζουσιν ἀδείας τῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ τίνα τρόπον αὕτη δίδεται.

Περὶ πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 93. Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἢτοι ἐγγράφως διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γενομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως.—Ἡ ἐγγράφος πληρεξουσιότης πρέπει νὰ περιέχῃ· 1) τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέως, τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντιπροσώπου τινὸς δι' ἐνδεχομένην σημείωσιν· 2) τὴν περιγραφὴν τῶν ὑπὸ δίκην ἀντικειμένων καὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν δίδεται ἡ πληρεξουσιότης· 3) τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις· 4) τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ πληρεξουσιότης, μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δόντος αὐτήν.

Ἄρθρον 94. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα, καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πληρεξουσίου ἐγγράφου ἔχουσα παραγγε-
λία Ἀρχῆς τινος εἰς τινα δικηγόρον, πρὸς διεξαγωγὴν ὁποιασδή-
ποτε διαφορᾶς, ἐπέχει δι' αὐτὸν τὸν πληρεξουσίου ἐγγράφου.

Περὶ εἰδικῆς πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 97. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης εἶναι πάντοτε ἀναγκαία·

1) διὰ νὰ γίνωνται συμβιβασμοί, καὶ περὶ διαιτητῶν καὶ συγ-
καταβάσεως συμφωνίαι·

2) διὰ νὰ γίνεται ῥητὴ παραίτησις ἀπὸ ἐνδίκου τινὸς μέσου,
ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἢ ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας ἐνὸς τῶν διαδίκων,
ἢ μαρτύρων·

3) διὰ νὰ ἐνεργῇται τὸ ἔκτακτον μέσον τῆς ἀναιρέσεως, ἢ τῆς
ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας·

4) διὰ νὰ γίνεται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 κατὰ δικαστικῶν ὑπαλ-
λήλων καὶ κατὰ δικαστηρίων ἀγωγή·

5) διὰ νὰ παραλαμβάνωνται ἢ νὰ δίδωνται χρήματα, ἐγγράφα
καὶ ἄλλα πράγματα·

6) διὰ νὰ γίνεται ἐκποίησης.

Ἡ εἰδικὴ αὕτη πληρεξουσιότης προαπαιτεῖ ῥητὴν μνείαν τῶν
πράξεων τούτων ἐν τῷ διὰ τῶν ἄρθρων 93, 94 καὶ 96 ἀναφερο-
μένῳ, ἢ καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ.

Περὶ διαιτητῶν.

Ἄρθρον 106. Οἱ διαδिकाζόμενοι ἔχουν τότε μόνον τὸ δικαίωμα
ν' ἀναθέσουν τὴν ἀπόφασιν εἰς διαιτητὰς, ὅταν δύνανται νὰ δια-
θέσουν ἐλευθέρως τὸ δικαζόμενον πρᾶγμα, εἴτε ἐν ἰδίῳ αὐτῶν
ὀνόματι, εἴτε ἐκ πληρεξουσιότητος ἄλλων.

Ἐξαιροῦνται ἐπομένως ὅλοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 74 καὶ 75
ἀναφερόμενοι ἄνθρωποι καὶ τὰ σωματεῖα.

Περὶ καταργήσεως καὶ ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως

τῆς δίκης διὰ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 477. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβάζωνται κατὰ
πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐὰν ἔχουν, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νό-
μῳ ὠρισμένα, τὸ πρὸς συμβιβασμὸν δικαίωμα.

Διὰ συναυρέσεως.

*Άρθρον 486. Συναινέσεις τότε μόνον ἔχει κύρος, ὅταν ὁ συγκατατιθέμενος δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν κατάστασιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75.

Δι' ἀποχῆς.

*Άρθρον 487. Παραιτηθεὶς ἀγωγῆς τινος, ἐνστάσεως, ἀνταπολογίας κτλ. μιᾶς διαδικαστικῆς πράξεως, ἢ καὶ ὅλης τῆς κυρίας, ἢ τῆς παρεμπιπτούσης ἢ ἐπωφελοῦς τινος διαδικασίας, ἀποπερατοῦται ἡ δίκη, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸν παραιτοῦντα, τότε μόνον, 1) ὅταν ὁ παραιτῶν ἔχῃ τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 74 καὶ 75 ὡρισμένα...

Περὶ ἀποκείρας πρὸς συμβιβασμόν.

*Άρθρον 531. Πρὶν νὰ γένη ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ ἔτοι ἐνώπιον τοῦ ἄρμοδίου εἰρηνοδίκου κατὰ τὰ ἄρθρα 521 κ' ἐπόμεν, ἢ ἐνώπιον συμβιβαζόντων δικαστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 124, καὶ πρὶν πληρωθῇ, ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως, ἢ νόμιμος ποινὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 125 καὶ 526 δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον δικαστηρίου Πρωτοδικῶν κυρία ἀγωγὴ, περιέχουσα ἀφορμὴν εἰς ἐντελῶς νέαν δίκην, ἐὰν οἱ διάδικοι καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ἔχουν τὰς πρὸς συμβιβασμόν ἀνάγκαιας ιδιότητας. — Τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης γίνεται χρῆσις, κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων, τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

*Άρθρον 532. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν δὲν εἶναι ἀνάγκαια

1) Ἐπὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἄρμοδιότητα τῶν Πρωτοδικῶν

2) Ἐπὶ παρεμπιπτούσων ὑποθέσεων, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀνταγωγῶν, καὶ ἐπὶ συζητήσεων γινομένων περὶ κοινοποιητέων διαδικαστικῶν ἐγγράφων, κατὰ τὰ ἄρθρα 554—559.

3) Ἐπὶ συνοπτικῶν καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων

4) Ἐπὶ ἀγωγῶν ἐνεκα διακοπῆς ἢ ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως δίκης τινός

5) Ἐπὶ ἀγωγῶν ἀνθρώπων ἀνικάνων πρὸς συμβιβασμόν, καὶ περὶ ἀντικειμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν συγχωρεῖται συμβιβασμός

6) Ἐπὶ πασῶν τῶν ἀγωγῶν, περὶ τῶν ὁποίων κατὰ τὰ ἄρθρα 588, 640 καὶ 643 πρέπει νὰ ἀκουσθῇ ὁ εἰσαγγελεύς. . . .

*Ἀρθρον 588. Μόνον εἰς τὰς ἐφεξῆς περιπτώσεις δύναται τὸ δικαστήριον ἅμα ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελέα, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν·

1) Ἐὰν πρόκηται περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ἐθνικοῦ κτήματος, δόμων, συστημάτων, ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ ἐν γένει περὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας.

2) Ἐπὶ δίκης ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75 δὲν δύνανται νὰ παρασταθῶσιν αὐτεξουσίως ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐπὶ δίκης ἀφορώσης ἀπόντας, ἢ ἄλλους ὑπὸ κηδεμονίαν διατελοῦντας ἀνθρώπους.

.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας.

*Ἀρθρον 785. Αἱ ἤδη τελεσίδικοι καταστάσαι ἢ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελλεῖσαι ἀποφάσεις διαιτητῶν, εἰρηνοδικῶν, πρωταδικῶν, ἐμποροδικῶν, ἢ ἐφετῶν, δύνανται ν' ἀνατραπῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τοῦ ἀπαγγείλαντος τὰς εἰρημένους ἀποφάσεις δικαστηρίου, καὶ ἐπομένως ἡμπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ ἐκ νέου ἡ διαδικασία,

1) ἐὰν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀπεφασίσθῃ πλέον τοῦ ζητηθέντος, ἐπεδικάσθῃ μὴ ζητηθὲν, ἢ δὲν ἔγινε παντάπασιν ἀπόφασις περὶ τινος τῶν γενομένων αἰτήσεων·

2) ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὑπάρχουν ἀντιφάσκουσαι διατάξεις·

3) ἐὰν ὑπάρχουν ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἀντιφάσκουσαι ἀποφάσεις·

4) ἐὰν ἀνήλικες, τὸ Κράτος, δημόσια καταστήματα, καὶ ἄλλοι ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες δὲν εἶχον παντάπασιν ἀντιπρόσωπον ἢ δὲν εἶχον τὸν προσήμοντα·

5) ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν μαρτυρίαν δωροδοκηθέντων μαρτύρων, ἢ πλαστῶν ἢ νενοθευμένων ἐγγράφων, ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν ἢ ἀπεφάνητο τὴν ψευδομαρτυρίαν ἢ τὴν πλαστογραφίαν·

6) όταν εύρεθῶσι μετὰ τὴν ἀπόφασιν νέα κρίσιμα ἔγγραφα, ἐπισχεθέντα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἐὰν ἡ ἐπίσχεσις ἀπεδείχθῃ ἐγγράφως, ἢ ἐνόρκως, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας·

7) ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν ἡκούσθῃ εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων προσδιωρισμένας περιπτώσεις, καὶ ἡ ἀπόφασις ἔγινε κατ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο ν' ἀγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δῆμων, κτλ. (α).

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ συμβολαιογραφῶν Νόμου καὶ τὰ ἄρθρα 2, 17, 75, 145 καὶ 146 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἐν Δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δῆμων, τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων.

Ἄρθρον 1.

Θέλουν ἐνάγεσθαι·

α) Τὸ μὲν δημόσιον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

β) Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς.

γ.) Οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν δημάρχων.

δ) Τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεῖα διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκροτημένης διοικήσεώς των.

(α) Βλ. Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 18, τοῦ ἔτους 1838.

Ἐπομένως ἅπαντες οἱ εἰρημένοι ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι χρέος ἔχουσι νὰ ὑπογράψωσι τὸ φανερόνον τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικόν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὠρισμένα.

Ὅλαι αἱ παραπόμειναι τῇ ἀγωγῇ ἀνακινώσεως γίνονται εἰς τοὺς διωρισμένους πληρεξουσίου.

*Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη κλήσις δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν εἰρημένων παρὰ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὴν ἐπισυννημένα, καθ' ἃ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας διατάσσει, ἢ νόμιμος ἀπόδειξις τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα, ἢ τῆς σιωπῆς αὐτῆς.

*Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς δύναται νὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλον τοῦ κλάδου του ἐπιτήδειον καὶ ἱκανῶς τὸν νόμον κατέχοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτεύουσας νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἢ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραγγελία του ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ἀπαιτουμένης νομίμου πληρεξουσιότητος.

*Ἄρθρον 4.

Ἐὰν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, ἐδαφίῳ β, γ, δ, ἀναφερόμενοι ἢ μέλος τι τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως θέλῃ ν' ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις, πρέπει νὰ γνωστοποιῇται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχὴν, ὅταν ζητῇται ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαῖα ἔγκρισις· αὕτη θέλει ἀναφέρει ρητῶς τοῦτο, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσιότης κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας.

*Ἄρθρον 5.

Ἐὰν τὸ δημόσιον, δῆμος, φιλόθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια κατὰστάματα καὶ σωματεῖα ᾗναι ἐνάγοντες, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ παραστάσις των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 (24) Μαΐου 1835.

*Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
ἡ Ἀντιβασίλειά*

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 6630.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἐγκρίσεως πρὸς ἐπιχείρησιν δίκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ὅσάκις, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Μαΐου π. ε. β. Διατάγματος, οἱ προϊστάμενοι τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, ἀποφασίσαντες νὰ ἀναδεχθῶν τὴν διεξαγωγὴν δίκης, ζητοῦν παρὰ τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς τὴν ἀπαιτούμενην πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν, τὸ Νομαρχεῖον, πρὶν διευθύνῃ τὰς ἀξιώσεις των πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην, εἰς τὴν ὅποian ἀπόκειται νὰ δώσῃ τὴν ὀριζομένην παρὰ τοῦ β. Διατάγματος ἔγκρισιν, θέλει προσπαθεῖ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν συμβιβαστικῶς διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, καὶ, ἂν αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀποτύχουν, θέλει ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Γραμματεῖαν, ἐπισυνάπτον· α) τὸ εἰς τὸν 3 § τοῦ 220 ἄρθρου τῆς πολιτικῆς Διονομίας ὀριζόμενον ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ὑπαρχούσης εὐλόγου ἀφορμῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης, τὸ ὅποιον ὑποχρεοῦνται νὰ προμηθευθῶσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ἄδειαν μοναχοί· β) σύντομον ἔκθεσιν τῆς ὑποθέσεως· καὶ γ) ἀντίγραφον τῶν οὐ-

σιωδεστέρων ἐγγράφων, εἰς τὰ ὅποια στηρίζονται τὰ δίκαια τοῦ μοναστηρίου, προσθέτον ἐπὶ πᾶσι καὶ τὴν ἰδίαν του γνωμοδότησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουνίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀριθ. 4414.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Μολονότι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6630 (25 Ἰουνίου 1836) ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας οὐ μόνον ἐκανονίσθη ὁ τρόπος τῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παραστάσεως τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένων μονῶν ὡσάντις αὗται ἐνάγουσιν ἢ ἐνάγονται, ἀλλὰ καὶ προσδιωρίσθη ποία εἶναι ἡ Ἀρχὴ παρ' ἧς δίδεται εἰς τοὺς προΐσταμένους τῶν εἰρημένων μονῶν ἡ κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Β. Διατάγματος 12 (24) Μαΐου 1835 ἀπαιτουμένη ἄδεια πρὸς ἐπιχείρησιν δίκης, μολοντοῦτο, ἐπειδὴ διοικητικὴ τις ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ἀρχῆ, μὴ ἔχουσα ἴσως προχείρως ὑπ' ὄψιν τὰ ἔκτοτε διαταχθέντα, δὲν συνεμορφώθη πρὸς αὐτὰ, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπιστείλωμεν διὰ τῆς παρούσης πρὸς τοὺς Κυρίους Νομάρχας τὰ ἑξῆς.

Πᾶν μοναστηριακὸν Συμβούλιον ὀφείλει, ἐνάγον μὲν πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἐναγόμενον δὲ πρὶν ἢ ἀναδεχθῇ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα, νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς τὴν ἄδειαν τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως, καὶ νὰ σημειώσῃ συγχρόνως εἰς τὴν ἀναφορὰν του καὶ τ' ὄνομα τοῦ τακτικοῦ δικηγόρου, εἰς δὲν προτίθεται ν' ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης· ἡ ἄδεια δὲ δίδεται τότε μόνον, ὅταν δὲν σταθῇ δυνατόν νὰ δοθῇ τέλος εἰς τὴν

ὑπόθεσιν διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, εἴτε διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ προσέτι ὅταν τὸ εἰρημένον μοναστηριακὸν Συμβούλιον φέρῃ περὶ τῆς ὑπαρχούσης εὐλόγου ἀφορμῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης, πιστοποιητικὸν τακτικοῦ δικηγόρου συντεταγμένον κατὰ τὸν § 3 τοῦ 220 ἄρθρου τῆς πολιτικῆς Δικονομίας.

Τὸ Νομαρχεῖον διευθύνον τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, κάμνει σύντομον ἐκθεσιν τῆς ὑποθέσεως, σημειώνει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν ἐφ' οἷς στηρίζονται τὰ δίκαια τῆς μονῆς, καὶ προσθέτει ἐπὶ πᾶσι καὶ τὴν ἰδίαν του γνωμοδότησιν.

Ἐπειδὴ δ' ἐμνημονεύθη ἀνωτέρω περὶ συμβιβασμοῦ, προσθέτομεν, ὅτι ἀκόμη καὶ ὅταν πρόκειται περὶ τοιούτου ἐν διενέξει μεταξύ μονῆς τινος καὶ πολίτου, ἀπαιτεῖται ἢ πρὸς συμβιβασμὸν ῥητὴ ἄδεια τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς. Ὅθεν καὶ ἐν περιπτώσει συμβιβασμοῦ, τὸ Νομαρχεῖον θέλει ἀναφέρεισθαι ἐπίσης εἰς ἡμᾶς, ἐπιφέρον καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνωμοδότησιν.

Ταῦτα προσκαλεῖσθε νὰ γνωστοποιήσετε πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ, τοῦ ὁποῦ προΐστασθε, Ἐπάρχους τε καὶ προϊσταμένους ἱερῶν μοναστηρίων, παραγγέλλοντες εἰς τούτους μὲν ἵνα συμμορφῶνται πρὸς τὴν ἀνω ἐκτεθεισάν τάξιν, ὡς αἱ ἐνάγουσιν ἢ ἐνάγονται· εἰς ἐκείνους δὲ, ἵνα ἀπέχωσιν ἐκδόσεως ἀδειῶν εἰς διατηρουμένας μονὰς πρὸς ἐπιχείρησιν δικαστικῆς ἀγωγῆς ἢ ὑπερασπίσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΙΕ'.

*Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ
Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας (α).*

Ἄρθρον 11.

§ ιγ'. Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ

(α) Βλέπε ὁλόκληρον τὸ περὶ τούτου Βασιλικὸν Διάταγμα, 7 Ἀπριλίου 1851, ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνου τοῦ ἔτους, ἀριθ. 11.

ἐπιχειρῇ οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκεύασιν, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἐκατὸν (100) δραχμῶν, πρὶν ἢ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν διοικητικὴν Ἀρχὴν τὸ τεχνικὸν διάγραμμα καὶ τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης, καὶ λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενην ἔγκρισιν.

Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν νὰ ἐνεργῇ οἰκοθεν ἀγοράσεις ἀκινήτων, μὴ προηγηθείσης α) τῆς τεχνικῆς καταμετρήσεως, τῆς διαγραφῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως παρ' ἐνόρκων ἐκτιμητῶν, καὶ β) τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΙΓ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ μοναστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ· ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας Γραμματέως Ἡμῶν 28 Αὐγούστου (9 76ρίου) 1833, περὶ φορολογίας καὶ μισθώσεως τῶν μοναστηριακῶν, διατάττομεν.

Α'. Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Συνόδου, ὅλα τὰ ἐγκαταλελειμμένα ἤδη καὶ ἔρημα μοναστήρια καὶ μοναστηριακὰ κτήματα θέλουν εἰσοδεύεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ τῶν Γενικῶν Ἐφόρων εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου καὶ πρὸς τὴν σκοπούμενην βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

Β'. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ ἐν τῷ ὑπὸ γράμμα Β καταλόγῳ τῆς Συνόδου σημειούμενα μοναστήρια, ἐν οἷς ὀλίγοι τινὲς μονάζουν ἀκόμη καὶ νῦν, ὅχι πλέον τῶν 6 μοναχῶν, ἀφοῦ οὗτοι μετατεθῶσιν εἰς ἄλλα μοναστήρια.

Γ'. Πρὸς τοῦτο θέλουν προσκληθῇ οἱ Νομάρχαι νὰ ἀναφέρωσιν

εἰς ποῖον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ἐπιθυμοῦν νὰ μετατε-
θοῦν οἱ μοναχοὶ οὗτοι, καὶ κατὰ τὴν ἀναφορὰν τούτων ἡ Γραμμα-
τεία συνεννοηθεῖσα μετὰ τῆς Συνόδου, θέλει ἐνεργήσῃ, ὅσον ἔνεστι
τάχιον καὶ καταλλήλοτερον, τὴν ποθυμένην ἐνὸς ἐκάστου με-
τάθεσιν.

Δ'. Ὅλων τούτων τῶν μοναστηριακῶν (κτημάτων) καὶ τῶν αὐ-
τοῖς προσανηκόντων δικαιωμάτων καὶ κινητῶν θέλουν ἐκτεθῇ καὶ
διευθυνθῇ εἰς τὴν Γραμματείαν ἀκριβεῖς περιγραφικοὶ κατάλογοι
μετὰ περιληπτικῶν ἀναφορῶν περὶ τῆς ἐπωφελεστέρως χρήσεώς
των, ἀλλ' ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς πρέπει νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπόπειρα
τῆς ἐπὶ ὀρισμένῳ χρόνῳ μισθώσεως περὶ τὴν διαβρῆδην ἐπιφύλα-
ξιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνωτάτης ἐγκρίσεως, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς
ὁποίας πρέπει νὰ τεθῶσιν ὑπ' ὅσιν αἱ ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους Ἀρ-
χάς γενόμεναι διαπραγματεύσεις.

Ε'. Αἱ περὶ τῆς μισθώσεως αὐτῆς συνθέσεις θέλουν ἀφεθῇ κατ' ἀ-
νάγκην εἰς τὰς ἐξωτερικὰς Ἀρχάς (τοὺς Νομάρχας), ἐπειδὴ οὔτε
τὸ ποσὸν καὶ ποῖον τῶν πραγμάτων τούτων, οὔτε αἱ τοπικαὶ σχέ-
σεις εἰν' ἀκριβῶς γνωστὰ, οὐδ' ἐκ τῶν προκειμένων πρακτικῶν
δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθοῦν· ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ παραμε-
ληθῇ ἡ διὰ σχετικῶν ἀξιοχρέων ἐγγυήσεων ἐκ μέρους τῶν μισθω-
τῶν ἐξασφάλις τοῦ δημοσίου, καθόσον οἱ μισθωταὶ οὗτοι δὲν
εἶναι ἱκανῶς γνωστὰ, μ' ὅλα τὰ δικανικὰ χαρακτηριστικὰ ἐφοδια-
σμένα, ὑποκείμενα.

Σ'. Ὡς πρὸς τὴν μίσθωσιν τῶν μοναστηρίων (ὑπὸ ἀριθ. 2), ἐν οἷς
μονάζουσι κατὰ τὸ παρὸν ὀλίγοι τινὲς ἀκόμη μοναχοὶ, θέλουν προ-
τιμηθῇ αὐτοὶ οὗτοι ὡς μισθωταί, καὶ ἀφεθῇ ὡς τοιοῦτοι εἰς τὴν
κάρπωσιν τῶν μοναστηριακῶν, ἐὰν τυχὸν δὲν προκρίνουν, ὡς ἀνω-
τέρῳ ἐρρέθη, νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλα διατηρητέα μοναστήρια.

Ζ'. Τὰ πρὸς τὸ παρὸν, καὶ μέχρις οὗ διατάξωμεν ἄλλο τι, δια-
τηρητέα μοναστήρια θ' ἀποδίδουν ἀπὸ τὸ καθαρὸν προϊόν τῶν κτη-
μάτων των τὸ δεκατημόριον πρὸς τὸν ἀνωτέρῳ (ἄρθρ. Α'.) εἰρη-
μένον σκοπὸν, ὡς φέρον.

Η'. Ὅλων τούτων τῶν προϊόντων (φόρων) ἡ εἰσπραξίς θέλει
ἀφεθῇ καταλλήλως εἰς τοὺς Νομάρχας, δι' ὧν θέλουν ἀποστέλλε-
σθαι.

σθαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον θέλει κρατεῖ
ἰδιαιτέρον περὶ τούτων λογαριασμόν.

Θ'. Ἡ διαχείρισις τῶν πρὸς βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῶν σχολείων προσδιωρισμένων τούτων εἰσοδημάτων ἀνήκει ἀπο-
κλειστικῶς εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Παιδείας Γραμματεῖαν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕἶΔΕΚ.

ΙΖ.

Ἀριθ. Πρωτ. 3695.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἐπεξεργασίας τῶν λογαριασμῶν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους

Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Τῶν ὑπὸ τὴν Ἐπισκοπὴν σας περισσοτέρων διατηρουμένων μονα-
στηρίων οἱ περυσिनοὶ ἰσολογισμοὶ ἧ δὲν διευθύνθησαν διόλου πρὸς
τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ἧ διευθύνθησαν ἀτελέστατοι καὶ ἀνεπεξέρ-
γαστοι, ἐν ᾧ διετάχθητε περὶ τούτου ἐπανειλημμένως, καὶ δι' ὑ-
μῶν οἱ Ἡγούμενοι καὶ Σύμβουλοι τῶν μοναστηρίων διὰ τῶν ἀπὸ 11
καὶ 16 Ἰανουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 592 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2372 ἐγκυ-
κλίων Συνοδικῶν ἐπιστολῶν. Τὸ τοιοῦτον ἀποδεικνύεται ἔλλειψις
καὶ κυρίως ὀλιγωρία πρὸς τὰ διατεταγμένα, ἐπιφέρουσα ζημίαν
οὐ μικράν.

Ὅθεν, ἐπειδὴ ἤδη συμπληροῦται τὸ 1835 ἔτος, ἡ Σύνοδος θεω-
ροῦσα σπουδαιότατον, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀσυγχωρήτου ταύτης
ὀλιγωρίας, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀρ. 2479 ἐγγράφου τῆς ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, σᾶς

διατάσσει, νὰ φροντίσῃτε νὰ παραλάβητε ἐγκαίρως τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ὑπὸ τὴν Ἐπισκοπὴν σας διατηρουμένων μοναστηρίων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καθὼς καὶ τοῦ παρελθόντος, ἐξ ὧν δὲν τοὺς παραλάβετε, καὶ ἐπεξεργασθέντες αὐτοὺς ἐν τάξει κατὰ τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα, νὰ διευθύνετε ἐπομένως αὐτοὺς, συνάπτοντες καὶ τὰς ἀναγκαίαις παρατηρήσεις καὶ γνωμοδοτήσεις σας, πρὸς τὰς ἀρμοδίους διοικητικὰς πολιτικὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι προσεκλήθησαν ἤδη παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ πράξωσι καὶ αὐταὶ περὶ τούτου ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Νοεμβρίου 1835.

- ✠ ὁ Κυνοῦρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πρόεδρος.
- ✠ ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
- ✠ ὁ Ἀργολίδας ΚΥΡΙΑΛΟΣ.
- ✠ ὁ πρῶν Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.
- ✠ ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.

ὁ Γραμματεὺς
Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. 14683.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῶν ἐνιαυσίων ἀπολογισμῶν τῶν διατηρουμένων μονῶν κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Μανθάνει ἡ Σύνοδος ἐπισήμως, ὅτι εἰς πολλὰς τῶν διατηρουμένων μονῶν ὑπάρχουσι πολλὰ ἑλλείψεις, τῶν ὁποίων ἡ κυριωτέρα εἶναι ἡ καθυστέρησις τῶν ἐνιαυσίων ἀπολογισμῶν αὐτῶν τῶν μονῶν, καὶ ἡ ἀνευ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐλέγχου διαχειρίσις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἐπειδὴ ἡ διόρθωσις τῆς ἀταξίας ταύτης εἶναι ἀναγκαιοτάτη

καὶ κατεπείγουσα, προσκαλεῖσθε, ἵνα ἕκαστος ὑμῶν διατάξῃ ἀμέσως καὶ ἐντόνως τὰ Συμβούλια τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἑαυτοῦ Ἐπισκοπῆς διατηρουμένων μονῶν.

Α'. Νὰ ὑποβάλωσιν ὅσον τάχιον τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὧν δὲν ὑπέβαλον μέχρι τοῦδε εἰς ἐπεξεργασίαν κατὰ τὰ προδιατεταγμένα καὶ

Β'. Νὰ ὑποβάλλωσιν ἐπίσης εἰς ἐπεξεργασίαν ἐν τῷ τέλει παντὸς διοικητικοῦ ἔτους τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῶν, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ παρόντος ἐνιαυτοῦ, καὶ μὴ βραδύνοντά ποτε τὴν παράδοσιν τοῦ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπολογισμοῦ των πρὸς ὑμᾶς, πλεον τοῦ πρώτου μηνὸς ἐκάστου νέου ἔτους, διὰ νὰ δύναται καὶ ἕκαστος ὑμῶν μετὰ τὴν ἐξέλεγχσιν νὰ παρὰπέμπῃ τὸν αὐτὸν ἀπολογισμὸν εἰς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς, καὶ οὕτως ἐν τῷ διαστήματι τῆς πρώτης τῶ πολὺ τριμηνίας ἐκάστου ἐνιαυτοῦ νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις πληροφορίαν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν διατηρουμένων μονῶν.

Καὶ ταῦτα κατ' ἐγκρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1846.

- ✠ Ὁ Εὐβοίας ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.
- ✠ Ὁ πρῶν Σάμου ΚΥΡΙΑΛΟΣ.
- ✠ Ὁ πρῶν Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.
- ✠ Ὁ Τριφυλίας ΠΑΪΣΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 3438.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῶν ἐνιαυσίων ἀπολογισμῶν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ὁ Νομάρχης Ἀργολίδας καὶ Κορινθίας ἀνήνεγκεν ἀρτίως εἰς ὑμᾶς, ὅτι ἐπισκεφθεὶς προσωπικῶς τὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν Νομὸν δια-

τηρούμενα μοναστήρια εὔρε πολλὰς ἐλλείψεις, τῶν ὁποίων ἡ κυριώτερα εἶναι, ὡς παρατηρεῖ, ἡ καθυστέρησις τῶν ἐνιαυσίων ἀπολογισμῶν αὐτῶν τῶν μοναστηρίων, καὶ ἡ ἀνευ τοῦ ἀπαιτουμένου λέγχου διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἐπειδὴ ὅτι περὶ τῶν ἐν τῷ Νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ἀνιηθέντων εἰς ἡμᾶς, συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλα κατὰ τοὺς λοιποὺς Νομοὺς τοῦ Βασιλείου μοναστήρια—διότι ἱκανὰ ἤδη ἔτη παρήλθον ἐκ τούτου, πλὴν τινῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀττικῇ διατηρουμένων μονῶν, δὲν ἐπεβλήθησαν ἀπολογισμοὶ ἄλλων μοναστηρίων—καὶ ἐπειδὴ ἡ διάφθοσις τοιαύτης ἀταξίας εἶναι ἀναγκαιοτάτη καὶ κατεπείγουσα, διὰ ταῦτα παρεκαλέσαμεν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ ἐκδώσῃ ἐντόνους διαταγὰς πρὸς τοὺς ἐν τῷ Βασιλείῳ Σ. Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους, παραγγέλλουσα εἰς αὐτοὺς νὰ διατάξωσιν ἕκαστος τὰ Συμβούλια τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἑαυτοῦ ἐπισκοπῆς διατηρουμένων μοναστηρίων, α) νὰ ὑποβάλλωσιν ὅσον τάχιον τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν εἰς ἐπεξεργασίαν κατὰ τὰ προδιατεταγμένα καὶ β) νὰ ὑποβάλλωσιν ἐπίσης εἰς ἐπεξεργασίαν ἐν τῷ τέλει παντὸς διοικητικοῦ ἔτους τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῶν ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ παρόντος ἐνιαυτοῦ, καὶ μὴ βραδύνοντα ποτὲ τὴν παράδοσιν τοῦ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπολογισμοῦ τῶν εἰς τὸν προϋστάμενον αὐτῶν Σ. Ἐπίσκοπον πλέον τοῦ πρώτου μηνὸς ἐκάστου νέου ἔτους διὰ νὰ δύναται καὶ ὁ Σ. Ἐπίσκοπος μετὰ τὴν ἐξέλεγχσιν νὰ παραπέμπῃ τὸν αὐτὸν ἀπολογισμὸν εἰς τὸν ἀρμοδίον Νομάρχην ἐντὶ τοῦ δευτέρου μηνὸς, καὶ οὕτως ἐν τῷ διαστήματι τῆς πρώτης τῆς πολὺ τριμηνίας ἐκάστου ἐνιαυτοῦ νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις πληροφάνειαν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν διατηρουμένων μονῶν.

Ὅθεν, ἐπειδὴ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προσεκάλεσεν ἤδη δι' ἐγκυκλίον ἐπιστολῆς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σ. Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους νὰ διατάξωσιν ἐντόνως τὰ Συμβούλια τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων νὰ ἐνεργήσωσι τὴν εἰς ἐπεξεργασίαν ὑποβληθῆν τῶν ἐνιαυσίων ἀπολογισμῶν, κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον, γνωστοποιούμεν αὐτὸ τοῦτο εἰς ὑμᾶς, ὡς συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου προϊστάμενοι Νομοῦ Σ.

ρχιερέων, ἐνεργήσητε, καὶ ἐνεργῆτε τακτικῶς τὰ περὶ τούτου
κλήγοντα ὑμῶν, ἀναφέροντες ἐκάστοτε καὶ εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰ
ροδιατεταγμένα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1846.

ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΙΗ'.

Ἀριθ. 19557.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἐν τοῖς διαλυθεῖσι μοναστηρίοις μοναχῶν
καὶ ἰδίως περὶ μοναχῶν ἐν γένει (α).

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς κανένα τῶν μοναχῶν νὰ
διαμένῃ ὡς ἐνοικιαστῆς εἰς μοναστήριον.

Ἄρθρον 2.

Ὅλοι ἐπομένως οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου μοναχοί, ἱερωμένοι καὶ
μὴ, ὅσοι δὲν ἔχουν ἔργον ἐπωφελὲς ἐντὸς τοῦ κόσμου, ὀφείλουν
ἀπρόφασίστως νὰ διαμένουν εἰς ὅποιον τῶν διατηρουμένων μονα-
στηρίων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους ἐκλέξωσιν οἱ ἴδιοι, καὶ νὰ λογί-
ζωνται μοναχοὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ μοναστηρίου, καθ' ὅλα ἴσοι καὶ
ἴμοιοι μὲ τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη ἐν αὐτῷ συναδελφούς των, καὶ βιο-
τεύοντες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄρθρον 3.

Ὅσοι τῶν μεταβαινόντων ἀπὸ τῶν διαλυθέντων εἰς τὰ διατη-

(α) Βλ. ἀριθ. 41 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1834 ἔτους.

ρούμενα μοναστήρια μοναχῶν ἔχουν ἀξιώσεις ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου τῆς ἀχρι τοῦδε διαμονῆς των, λαμβάνουν μὲν εἰς τὴν κατοχὴν των ὅσα κτήματα εἶχον πρὸ τῆς εἰσόδου των εἰς τὸ μοναστήριον, ἢ ὅσα ἡγόρασαν ἐξ ἰδίων ἀλλ' ὁφείλουν, α) ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἀποδείξουν βασίμως καὶ ἀναμφηρίτως ἐνώπιον τῆς ἀνηκούσης πολιτικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τοὺς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας δοθησομένους ὅρους, ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα ἦ ἀνήκον εἰς αὐτοὺς πρὶν εἰσέλθωσιν εἰς τὸ διαλυθὲν μοναστήριον, ἢ ἡγοράσθησαν ὕστερον μὲν ἰδιὰ των χρημάτων καὶ β) νὰ ἀφαιρώσουν δι' ἐγγράφου των τακτικῶν τὰ κτήματά των ταῦτα ἀναφαιρέτως εἰς τὸ μοναστήριον τῆς εἰς τὸ ἐξῆς ἐγκαταβιώσεώς των, ἐπιφυλάττοντες εἰς ἑαυτοὺς μόνην τὴν διὰ βίου αὐτῶν ἐπικαρπίαν.

* Ἀρθρον 4.

Ὅσα κινητὰ τῶν κτημάτων τούτων, ἀποδειχθέντα τοιουτοτρόπως, δὲν ἐκποιήθησαν εἰσέτι, θέλουν ἀποδοθῇ εἰς τοὺς μοναχοὺς καταγραφόμενα ὁμοίως εἰς τὸ κτηματολόγιον τοῦ μοναστηρίου τῆς ἐγκαταβιώσεώς των ὡς περιουσία τοῦ μοναστηρίου τούτου ἀναφαίρετος, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ἀκινήτων, ὅσα διὰ τὴν γειτνίασιν ἄμφω τῶν μοναστηρίων, τοῦ διαλυθέντος δηλονότι καὶ τοῦ διατηρουμένου, εἶναι δυνατόν νὰ συμπεριληφθοῦν μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ τελευταίου τούτου ἀκινήτων κτημάτων.

Τὰ πρὸς διατήρησιν ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τούτων ἔξοδα εἶναι ἐπομένως εἰς βάρος τοῦ μοναχοῦ, ἐκτὸς ἂν συμφωνήσῃ ἄλλως πως περὶ τούτου μὲν τὸν Ἠγούμενον καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου του, παραχωρῶν δηλαδὴ τὴν ἐπικαρπίαν ἢ μέρος αὐτῆς.

* Ἀρθρον 5.

Εἰ δὲ τὰ κτήματα ταῦτα, τὰ μὲν κινητὰ ἐξεποιήθησαν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ μοναστηρίου, τὰ δὲ ἀκίνητα κεῖνται εἰς μακρινὰς ἀποστάσεις, θέλει πληρόνεσθαι κατ' ἔτος ἀντ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ διατηρουμένου μοναστηρίου, ὅπου διαμένει ὁ ἰδιοκτήτης μοναχός, τὸ διάφορον πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν τῆς εἰσπραχθείσης μὲν ποσότητος ἀπὸ τῶν

κινήτων, τοῦ τιμήματος δὲ τῶν ἀκινήτων, γινομένης τῆς ἐκτιμήσεως παρ' εἰδημόνων εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὰ κτήματα ταῦτα κατὰστασιν, ὅτε παρελήφθησαν εἰς λογαριασμόν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη παύει εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου μοναχοῦ· ὅθεν, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου διοικητικοῦ ἔτους, ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὴν ἐπιτόπιον διοικητικὴν Ἀρχὴν ἀποδεικτικόν, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ μοναχοῦ.

*Ἀρθρον 6.

Ὁ μοναχὸς εἶναι ἐλεύθερος ἢ νὰ λαμβάνῃ αὐτὸς εἰς τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν καὶ διαχειρίσιν του τὸν τόκον τοῦτον· τότε ὅμως τὸ μοναστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τὸν τρέφῃ ἢ νὰ τὸν παραχωρῇ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωάρκειαν. Καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων θέλει γίνεσθαι ἔγγραφος συμφωνία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἡγουμένου ἐπικυρωμένη παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου.

Τὸ αὐτὸ ἡμπορεῖ νὰ πράξῃ καὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματά του κατὰ τὸ 3 ἄρθρον.

*Ἀρθρον 7.

Οἱ ὅροι οὗτοι θέλουν ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν περιουσίαν τῶν μοναζουσῶν, ὅσαι, κατὰ τὸ προχθεσινόν Ἡμέτερον διάταγμα, μετέβησαν εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων γυναικείων μοναστηρίων.

*Ἀρθρον 8.

Ἀνίσως κἀνεῖς τῶν μοναχῶν τούτων κριθῇ ἄξιος ὑπηρεσίας ἐν τὸς τοῦ Κόσμου καὶ λάβῃ τῆς ἐπὶ τούτῳ διαμονῆς ἔγγραφον ἄδειαν παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, ἔχει μὲν ἐπίσης τὴν ἐπινομήν τῆς ἰδιοκτησίας του, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5, τῶν ἀντ' αὐτῆς πληρονομένων τόκων, ἢ ἰδιοκτησίας του ὅμως λογίζεται πάντοτε τοῦ μοναστηρίου καὶ εἰς αὐτὸ μένει μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του.

Τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖται καὶ ὡς πρὸς τοὺς μοναχοὺς ἐκείνους, ὅσοι, δι' εὐλόγους αἰτίας, ἐγκριθείσας παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ἢ καὶ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, ἀποφασίσουν νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλα

διατηρούμενον μοναστήριον· καὶ οἱ πρῶτοι ὅμως καὶ οἱ δευτέρου
ὀφείλουν νὰ συμβιβασθοῦν μὲ τὸν Ἰγούμενον, ὥστε, χωρὶς νὰ
ἐπενεχθῇ βλάβη ὁποιαδήποτε εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν, ἢ διατήρησιν
καὶ καλλιέργειαν αὐτῆς, νὰ μὴ ᾔναι εἰς βάρος τοῦ μοναστηρίου.
Ἐν τῷ Συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐγ-
κρίνη νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν ἰδιοκτησίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ
τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν, διὰ νὰ ἀφιερωθῇ αὕτη εἰς ὅποιον ἄλλο τῶν
διατηρουμένων μοναστηρίων ἐγκρίνοι ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ, ἂν τοῦτο δὲν
ᾔναι ἐνεργητέον, διὰ νὰ συμπεριληφθῇ μὲ τὴν περιουσίαν τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἀναφερομένας
ὕποχρεώσεις.

Τοιαύτη μετὰβασις ἀπὸ μοναστηρίου εἰς μοναστήριον δὲν ἐπι-
τρέπεται, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας.

*Ἀρθρον 9.

Ὁ μοναχὸς δὲν δύναται, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ περιστάσει,
οὔτε ὑποθήκην νὰ βάλῃ οὔτε πολυετῶς νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ κτῆμα
του, χωρὶς τὴν εἰδήσιν καὶ συγκατάθεσιν τοῦ Ἰγουμενοῦ καὶ τῶν
Συμβούλων τοῦ μοναστηρίου του. Εἰς ἐκάστην περίστασιν, ἢ ἐνοικιά-
σις δὲν ἰσχύει εἰμὴ διὰ βίου μόνου τοῦ ἰδιοκτήτου μοναχοῦ. Ὁ
Ἰγούμενος καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ μοναστηρίου εἶναι αὐτοὶ ὑπεύ-
θυνοι ὡς πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον διὰ κάθε τοιαύτην
παράβασιν, ὀφείλοντες νὰ ζητοῦν, καθὼς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τοῦ
μοναστηρίου κτημάτων, τὴν ἄδειαν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
κλπ. Γραμματείας διὰ πᾶσαν τοιαύτην διάθεσιν τοῦ κτήματος.

*Ἀρθρον 10.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπαγγυ-
νεῖ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνω διατάξεων, καὶ συμπράττει κατὰ
τὰς δοθείσας εἰς αὐτὴν ὁδηγίας· μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς διορίσεως
πρὸς ἐμφάνισιν τῶν εἰς τὸ 3 ἄρθρον ἀναφερομένων ἀπαιτήσεων
καὶ ἀποδείξεων, καὶ περικοπῆς τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων
τούτων, θέλει συντάξῃ κατάλογον τῶν ἀποδοτέων κτημάτων
σημειοῦσα καὶ τὴν ἀξίαν ἐκάστου, καὶ τοῦ κατ' ἔτος πληρωτέου
δικήφωρου κατὰ τὸ 5 ἄρθρον, καθυποβάλλει δὲ αὐτὸν εἰς Ἡμᾶς
διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματείας.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀναγνωστέου δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους μετὰ τὴν λειτουργίαν.

Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τῇ Ἡμετέρᾳ Πρωτευούτῃ, τῇ 4 (16) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕἶΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

I. ΡΙΖΟΣ.

ΙΘ'.

Ἀριθ. Πρ. 371.

Ἐγκύκλιος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀφορμῶν εἰς πολυεεῖς καταχρήσεις γινομένης παρὰ μοναχῶν μοναστηρίων, μία ἦτον καὶ ἡ γνωστὴ περιοδεία εἰς ἀργυρολογίαν γινομένη καὶ ἂν πολλοὶ εὐλαβεῖς χριστιανοὶ ἀνείχοντο τοῦτο, πολλοὶ ὅμως φρόνιμοι ἤρχοντο καὶ αὐτοῦ τὴν παῦσιν, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων. Αἱ τοιαῦται μάλιστα ἀργυρολογικαὶ περιοδεῖαι ἐγίνοντο συνηθέστερον παρὰ τῶν μεγαλητέρων καὶ σημαντικωτέρων μοναστηρίων, καὶ τοῦτο ἦτο τόσῳ παραδοξότερον, ὅσω πλουσιώτερα καὶ κατ' ἀκίνητα κτήματα ἦσαν τὰ μοναστήρια, καὶ ἠδύναντο εὐκόλως νὰ τρέψωσιν ἀφρόνως τοὺς ἐν αὐτοῖς μονάζοντας, ἐργαζομένους καὶ ποιοῦντας. Ἀλλ' ἐν ᾧ πατέρες οἰκογενειῶν πο-

λυσίθμων ἐδύναντο νὰ πορίζωνται εὐκόλως τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῶν ἰδίων πόνων ἐξ ὧν καὶ ἐπλούτουν πολλοί, ἄνθρωποι ἄγαμοι, ἀπαρνησάμενοι τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, εἶχον χρεῖαν καὶ ξενὴ βοήθειαν καὶ συνδρομῆς εἰς διατροφήν. Ὅτι τοῦτο ἦτον ἐναντίον τῆς μοναχικῆς εὐχῆς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων, εἶναι γνωστόν· καὶ μοναχοὶ, περιφερόμενοι εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς ἀργυρολογίαν μάλιστα, εἶναι προφανὲς ἀντίφασιν· καὶ ἐν ᾧ οἱ περιφερόμενοι ἐβλάπτον, ἐβλάπτοντο καὶ αὐτοὶ ἡθικῶς, ῥίπτοντες ἐαυτοὺς εἰς πειρασμούς· ἀλλὰ χρεωστεῖται καὶ τοῦτο τὸ κακὸν εἰς τὰς τότε περιστάσεις, καθ' ἃς πολλὰ, ἀσυγχώρητα ἄλλως, ἐγίνοντο καὶ παρὰ φρονίμων κληρικῶν συγχωρητά.

Αἱ περιοδεῖαι ἐγίνοντο πολλάκις καὶ μετ' εἰκόνων ἁγίων καὶ ἱερῶν λειψάνων, καὶ ἐβεβηλοῦντο οὕτω τὰ ἅγια, γινόμενα μέσα ἀξιοκατακρίτου ἀργυρολογίας ἐπὶ προφάσει ἁγιασμοῦ τῶν χριστιανῶν καὶ ἦτον σκάνδαλον μέγα τὸ νὰ βλέπῃ τις περιφερομένας εἰκόνας καὶ λείψανα καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καπηλεῖα, ἀσπαζόμενα παρὰ μεθύσων.

Ἄλλ' ὅ,τι ἐγίνετο ἄλλοτε, εἶναι ἄπρεπον καὶ σκανδαλώδες νὰ γίνηται τὴν σήμερον· καὶ οὔτε ἡ Ἐκκλησία, οὔτε ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ἀνέχεται πλέον τὰ τοιαῦτα. Ὅθεν ἡ Σύνοδος, προνοοῦσα καὶ περὶ τῆς εἰς τὰ μοναστήρια εἰσαγωγῆς τῆς εὐταξίας καὶ εὐκοσμίας καθ' ὅλα, εἰς ἀποφυγὴν πάσης κατακρίσεως, δὲν ἐγκρίνει πλέον κατ' οὐδένα λόγον καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει τὰς εἰς ἀργυρολογίαν τῶν μοναχῶν περιοδεῖας εἰς τὸν κόσμον, ὅφ' ὅποιονδήποτε ὄνομα γινομένης.

Κατὰ ταῦτα διατάττεσθε λοιπὸν, νὰ προσέχητε εἰς τὸ ἐξῆς ἀκριβῶς καὶ εἰς τοῦτο, καὶ νὰ μὴ συγχωρῆτε εἰς μοναχὸν νὰ περιφέρηται εἰς τὸν κόσμον εἰς ἀργυρολογίαν, εἴτε ὡς ταξειδιώτης εἴτε μετ' εἰκόνης ἢ ἁγίου λειψάνου. Τοῦτο θέλετε γνωστοποιήσῃ καὶ εἰς τοὺς Ἰγουμενοὺς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἐνὸς ἐκάστου ὑμῶν ὑπαγομένων μοναστηρίων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν γνῶσιν. Ἐὰν δὲ, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν, ἤθελε προσκληθῇ ποτε εἴτε εἰκὼν εἴτε ἅγιον λείψανον ἀπὸ μοναστηρίου τινὸς εἰς ἁγιασμόν τῶν χριστιανῶν, ἢ πρόσκλησις αὕτη πρέπει νὰ γίνηται κατ' ἄδειαν τῆς τοπί-

κῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ οὗτος χρεωστεῖ τότε νὰ προσκαλῇ ἐγγράφως τὸν Ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ εἰκὼν ἢ τὸ ἅγιον λείψανον, νὰ πέμπῃ τὸ ζητούμενον μετὰ μοναχοῦ ἢ μοναχῶν φρονίμων καὶ σεβασμίων. Ἐὰν δὲ κατ' ἀγνοίαν γενῇ ἡ πρόσκλησις κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Ἡγούμενον, χρεωστεῖ οὗτος νὰ γνωστοποιῇ ταύτην πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ οὗτος, κατ' ἐγκρίσιν ἐγγραφον τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς, δίδει τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Ἡγούμενον νὰ πράξῃ ὅ,τι προσκαλεῖται νὰ πράξῃ· ἡ δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου διδομένη ἄδεια θέλει περιορίζεσθαι πάντοτε εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον καιρόν. Πᾶς ἄλλη περιοδεία ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς καὶ ἂν τις μοναχὸς φωραθῇ εἰς τὸ ἐξῆς περιφερόμενος εἰς τὸν κόσμον εἰς ἀργυρολογίαν ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν, χωρὶς τῆς εἰρημένης ἐπισκοπικῆς ἀδείας, θέλει συλλαμβάνεσθαι παρὰ τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν, προσκληθεῖσων εἰς τοῦτο κατ' αἵτησιν τῆς Συνόδου παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Βασιλικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ θέλει πέμπεσθαι ὁ συλλαμβανόμενος πρὸς τὴν Σύνοδον, διὰ νὰ τιμωρῆται ὡς παραβάτης καὶ παρήκοος. Εἰς μοναχοὺς δὲ μοναστηρίων, ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας κειμένων, δὲν συγχωρεῖται κατ' οὐδένα λόγον ἡ περιοδεία.

Ἀνατιθεμένη καὶ τοῦτο εἰς τὸν ζῆλον τῶν Σεβασμιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς Ἐπικρατείας ἢ Συνόδου, δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς μετ' ἀκριβείας ἐκτελέσεως αὐτοῦ· τοῦτο ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Ἰανουαρίου 1834.

✠ Ὁ Κορινθίαις ΚΥΡΙΑΛΟΣ Πρόεδρος

✠ Ὁ Θήρας ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

✠ Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

✠ Ὁ Μεσσήνης ΙΩΣΗΦ.

✠ Ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ,

Ἀριθ. Πρωτ. 2089.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἐπὶ χρηματισμῷ μοναχικῶν περιοδειῶν καὶ περὶ τῆς
μετὰ τῶν Σ. Ἐπισκόπων περὶ τούτου συνεννοήσεως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Π ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Πρὸ τεσσάρων ἡδὴ μηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 783 ἐγκυκλίου τῆς
Γραμματείας ταύτης προσεκλήθη τὸ Νομαρχεῖον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν
ἀπαγόρευσιν τῶν πρὸς ἀργυρολογίαν μοναχικῶν περιοδειῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συμφώνως μὲ τὸ παρ' αὐτῆς τότε
γνωμοδοτηθὲν τοῦτο μέτρον, παραγγέλλει τὰ αὐτὰ ἡδὴ καὶ πρὸς
τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου, διὰ νὰ τὰ γνω-
στοποιήσωσιν εἰς τὰ μοναστήρια, προσκαλεῖται καὶ τὸ Νομαρ-
χεῖον παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν
ἐν τῷ Νομῷ Σ. Ἐπισκόπων πρὸς ἀκριβῆ τῶν παρὰ τῆς Συνόδου
παραγγελλομένων ἐκτέλεσιν, διευθύνον ἀμέσως πρὸς τὸν κατὰ τό-
πον Ἐπίσκοπον, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ὅσους τῶν μονα-
ζόντων ἀνεξαίρέτως ἤθελε φωράσῃ περιερχομένους τὸν κόσμον πρὸς
ἀργυρολογίαν, ἢ περιφέροντας εἰκόνας καὶ ἅγια λείψανα χωρὶς ἐγ-
γράφου ἀδείας τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, ἐπιστηριζομένης εἰς ἀναφο-
ρὰν τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, βάσιν ἔχουσαν τὴν ἀποδεδειγ-
μένην τῶν χριστιανῶν εὐλάβειαν κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ἔθος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 13 Ἰανουαρίου 1834.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ.

Κ.

Ἀριθ. 7259.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς παρὰ πρεσβυτέρων καὶ μοναχῶν ἐνοικιάσεως προσόδων κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Ἐπειδὴ εἶναι ἀπρεπὲς καὶ πρόξενον μομφῆς καὶ σκανδάλου καὶ εἰς τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἰς τὸν μοναχόν, καὶ εἰς πάντα Κληρικόν τὸ νὰ γίνηται ἐνοικιαστὴς δημοσίων προσόδων, ἢ ἐγγυητὴς τινος ἄλλου, μισθόνοντος ἢ ἐνοικιάζοντος αὐτάς· ἐπειδὴ πολλοὶ, καὶ πρεσβύτεροι καὶ μοναχοί, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ ἐνοικιασται γίνονται, καὶ ἐγγυηταὶ ἄλλων ἀποκαθίστανται· καὶ ἐπειδὴ ἤδη, εἴτε ὡς ἐνοικιασται εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καθυστεροῦντες εἰς τὸ δημόσιον, καταδιώκονται καὶ ἐνέχονται εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ τοῦτο προσβάλλει τὸν ἱερατικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα καὶ παντὸς τοῦ Κλήρου τὴν ἀξιοπρέπειαν· διὰ ταῦτα ἡ Σύνοδος, θέλουσα νὰ περιστείλῃ τὸ κακὸν τοῦτο, καὶ νὰ περιορίσῃ τοὺς τοιοῦτους εἰς τὰ καθήκοντά των, διατάσσει πρὸς πάντας ὑμᾶς νὰ γνωστοποιήσῃ ἑκαστος εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του πρεσβυτέρους καὶ μοναχοὺς ἅπαντας, ὅτι δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα τοιοῦτον τὸ νὰ γίνηται ἐνοικιαστὴς προσόδων ἢ ὅπως ἐγγυητὴς· ἄλλως δὲ, ὅστις φωραθῇ τοῦ λοιποῦ παραβαίνων τὴν Συνοδικὴν ταύτην διαταγὴν, ὁ τοιοῦτος θέλει ὑπόκεισθαι εἰς ποινὴν ἐκκλησιαστικὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας Καὶ ταῦτα κατ' ἐγκρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30. Σεπτεμβρίου 1838.

- ✠ Ὁ Κυνοῦργις ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πρόεδρος.
- ✠ Ὁ Ὑδρας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.
- ✠ Ὁ πρῶν Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.
- ✠ Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 8902.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἀναφέρονται τὰ μοναστηριακὰ Συμβούλια ἐπαναληπτικὴ διαταγή — καὶ περὶ τοῦ νὰ μὴν ἐξέρχονται ἀπὸ τὰς μονὰς τῶν οἱ μοναχοὶ ἄνευ ἀνάγκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Επισκόπους.*

Διετάχθητε ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 3799 (α) τὸν τρόπον καθ' ὃν οἱ Ἡγούμενοι τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων πρέπει ν' ἀναφέρωνται εἰς τὴν Σύνοδον περὶ πάσης μοναστηριακῆς ὑποθέσεως, καὶ νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὡδηγήθητε δὲ προσέτι εἰς πλάτος καὶ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1836 καὶ ὑπ' ἀριθ. 4015, 4074 εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως ἐγγράφου ἀδείας εἰς τοὺς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνοντας ἐντὸς τοῦ Κράτους Κληρικοὺς, καὶ ἐνταυτῷ προσεκλήθητε κατ' ἐπανάληψιν, νὰ καταβάλλητε πᾶσαν προσπάθειαν καὶ φροντίδα εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ, καθ' ὅσον παρατηρεῖται, τίποτε δὲν φυλάττεται ἐξ ὧν διέταξε καὶ ὡδήγησεν ὑμᾶς ἡ Σύνοδος ὡς πρὸς τ' ἀντικείμενον τοῦτο. Καὶ Ἡγούμενοι ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Σύνοδον, καὶ πολλοὶ τούτων ἔρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν χωρὶς τῆς παρ' ὑμῶν πρὸς τὴν Σύνοδον, κατὰ τὰ διατεταγμένα, συστατικῆς αὐτῶν ἐπιστολῆς· καὶ Κληρικοὶ δὲ διάφοροι, μεταβαίνοντες ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν φέρουσιν οὐδεμίαν ὑμῶν ἀδειαν, καὶ οὕτως ἡ ἀταξία ἀκολουθεῖ πανταχόθεν καὶ πανταχοῦ.

Τοῦτ' αὐτὸ δὲ παρατηρεῖται καὶ εἰς μοναχοὺς τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, οἵτινες ὑπὸ διαφόροις προφάσεσιν ἐξέρχονται τῶν μοναστηρίων αὐτῶν ἄνευ ἀδείας τῶν Ἡγουμένων, καὶ ζῶσιν εἰς τὸν κόσμον, ὅπου καὶ ὅπως ἕκαστος θέλει, ἀτάκτως, γινόμενοι αἷτιοι δυσφημίας καὶ καταχρίσεως παντὸς τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλ' ἂν ἡ ἀταξία αὐτῶν αὕτη ἦτον ἀνεκτὴ πρότερον, ἦσαν καὶ

(α) Βλ. ὅπισθεν, σελ. 33—34.

αἱ περιστάσεις τοιαῦται, καθ' ὅς δὲν ἡδύνατό τις νὰ ἐνεργήσῃ τι· ἀλλ' αὐται ἔλλειψαν, καὶ ἤδη ἔπρεπε νὰ λάβῃ χώραν ἡ εὐταξία, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε νὰ συντρέξῃτε κατὰ τὰ καθήκοντά σας πρὸς τοῦτο χωρὶς παντάπασιν ν' ἀδιαφορήσῃτε.

“Ὅθεν, ἐπεὶδὴ ἡ Σύνοδος προέθετο σκοπὸν τὴν εὐταξίαν καὶ εὐκοσμίαν παντὸς κληρικοῦ, μὴ ἀνεχομένη τὴν εἰς τοῦτο ἀδιαφορίαν σας, κρίνει εὐλογον νὰ σᾶς προσκαλέσῃ καὶ πάλιν·

α. Νὰ λάβῃτε ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 3799 Συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολήν, καὶ νὰ διατάξῃτε τοὺς Ἱεγουμένους τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων νὰ συμμορφωθῶσι τοῦ λοιποῦ πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα, καὶ νὰ φυλάττωσιν αὐτὰ ἀκριβῶς.

β. Νὰ βάλῃτε εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὴν ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1836 καὶ ὑπ' ἀριθ. 4015, 4074 περὶ τῆς ἐκδόσεως ἐγγράφου ἀδείας εἰς τοὺς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταβαίνοντας Κληρικοὺς ἐπισταλεῖσαν ὑμῖν Συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολήν· ἀλλ' ὀφείλετε νὰ προσέχῃτε εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, καὶ μάλιστα ὡςάκις δίδετε τοιαύτην ἄδειαν εἰς Κληρικοὺς ἔξωθεν εἰς τὸ Κράτος εἰσελθόντας, καὶ μὴ ἐγνωσμένους διὰ τοῦτο πολὺ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, παρ' ἧς ζητοῦσιν αὐτήν, διὰ νὰ παραμβάνωνται οὕτως αἱ ἐνδεχόμεναι ἀταξίαι, δυνάμεναι νὰ φέρωσι καταισχύνῃν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ ὅστις δὲ Κληρικὸς ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς σας ἤθελε ζητήσει παρ' ὑμῶν ἄδειαν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσιν, ὀφείλετε τοῦ λοιποῦ νὰ γνωστοποιῇτε τοῦτο ἐγγράφως ἰδίᾳ πρὸς τὴν Σύνοδον.

γ. Νὰ μὴ συγχωρῇτέ τινα μοναχὸν νὰ ἐξέρχεται τοῦ μοναστηρίου του ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, καὶ νὰ ζῇ εἰς τὸν κόσμον παρέχων ἀφορμὴν εἰς σκάνδαλον καὶ κατὰκρισιν· διότι τοῦτο δὲν συνάδει πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον. Ἐκαστος μοναχὸς, κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν του, ὀφείλει νὰ ἐμμένῃ διὰ παντὸς ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου εἰς ὃ ἔχει τὴν μετάνοιάν του, καὶ νὰ μὴ ἐξέρχεται παντελῶς αὐτοῦ ἐκτὸς μόνον δι' ὑπηρεσίαν τοῦ μοναστηρίου· καὶ τοῦτο κατ' ἄδειαν τοῦ Ἱεγουμένου, κατὰ τὰ προδιατεταγμένα, καὶ εἰς προσδιωρισμένον καιρὸν, καὶ πάλιν νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν μετάνοιάν του.

Κατὰ ταῦτα προσκαλοῦσα ὑμᾶς ἡ Σύνοδος ἀπαιτεῖ παρ' ἐνὸς ἐκά-
στου ὑμῶν τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Καὶ ταῦτα κατ' ἐγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6. Σεπτεμβρίου 1840.

✠ Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΟΣ Πρόεδρος.

✠ Ὁ Ὑδρας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.

✠ Ὁ Σελλασίας ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

✠ Ὁ Φωκίδος ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✠ Ὁ πρῶτον Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Β'. Γραμματεὺς

Θ. ΣΙΑΤΙΣΤΕΥΣ.

Ἀριθ. Πρ. 11013—11105.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς εὐταξίας τῶν μοναχῶν τῆς ἀποχωρήσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ κόσμου
καὶ τῆς διαμονῆς αὐτῶν εἰς τὰς μονὰς τῆς μετανοίας των.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Πολλάκις διέταξεν ὑμᾶς ἡ Σύνοδος, διὰ νὰ ἐπιτηρῆτε τοὺς
ἐν τοῖς ἱεροῖς μοναστηρίοις ἐνδικοτυμένους μοναχοὺς, νὰ διάγωσι
κατὰ τὴν κλῆσιν αὐτῶν, καὶ νὰ περιορίζετε αὐτοὺς, παρεκτρεπο-
μένους, ἐντὸς τῶν καθηκόντων των, μὴ συγχωροῦντες αὐτοῖς νὰ
ἐξέρχωνται τῶν μοναστηρίων καὶ περιφέρωνται εἰς τὸν κόσμον,
δίδοντες ἀφορμὴν εἰς σκάνδαλον καὶ κατὰκρισιν, εἰμὴ δι' ὑπηρε-
σίαν τινὰ μοναστηριακὴν, καὶ τοῦτο ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ Ἡγουμέ-
νου, καὶ ταύτῃ ἐμπροθέσμῳ, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ εἰδήσει. Ἀλλ' ἐξ ὧν
ἔχει ὑπ' ὄψιν ἡ Σύνοδος πληροφορεῖται, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν τοῖς
διατηρουμένοις μοναστηρίοις μοναχῶν αὐτῶν, μὴ συμμορφωθέν-
τες παντάπασιν πρὸς τὰ διατεταγμένα, διάγουσι βίον ἄτακτον
ἀπ' ἐναντίας τῆς μοναχικῆς πολιτείας, καὶ ἐξερχόμενοι τῶν μο-
ναστηρίων ζῶσιν εἰς τὸν κόσμον, ὅπου καὶ ὅπως ἕκαστος θέλει, γι-

νόμεινοι αἵτιοι δυσφημίας καὶ κατακρίσεως παντὸς τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐπεὶ δὲ δὲν ἀνέχεται τοῦτο ἡ Σύνοδος, καὶ θέλουσα νὰ περιορίσῃ αὐτοὺς ἐντὸς τῶν ἡμερῶν των, σὺν προσκαλεῖ καὶ αὐτοὺς κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 9 τοῦ ἡδὴ λήγοντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 16883, 17054, 17467 ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, νὰ διατάξῃτε ἐν τὸν καὶ ὑπὸ προσωπικὴν αὐτῶν εὐθύνην τὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας ἱερῶν μοναστηρίων·

Α'. Ν' ἀνακαλέσωσιν ὅλους τοὺς συναδελφούς των μοναχοὺς, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν τάξιν τῶν μοναστηρίων των, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτοὺς τοῦ λοιποῦ αὐτηρῶς ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν των, καὶ ὅσας ἰδῶσι τινα ἀτακτοῦντα, ἢ πικρεκτροπόμενον τῶν ἡμερῶν του, νὰ προτρέπωσιν αὐτὸν ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ εἰς διόρθωσιν, α) μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἡγουμένου· β) μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου πλήρους· γ) μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου, παρόντων τότε καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων πατέρων τοῦ μοναστηρίου· καὶ, παρακούσαντος, τότε τὸ Συμβούλιον θέλει ἀναφέρεσθαι ἐπισήμως πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐὰν καὶ μετὰ τὰς πατρικὰς ὑμῶν συμβουλὰς μείνῃ ἀδιόρθωτος, παρακολουθῶν τὰς κακὰς ἐξεις του, θέλετε ἀναφέρεσθαι ἀμέσως πρὸς τὴν Σύνοδον κατ' αὐτοῦ, περιγράφοντες βῆτως τὸ πταῖσμα ἢ τὸ πλημμέλημα αὐτοῦ, πέμποντες εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Συμβουλίου εἰς πρωτότυπον, διὰ νὰ παιδεύηται οὗτος πνευματικῶς πρὸς σωφρονισμόν αὐτοῦ καὶ παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων.

Β'. Νὰ μὴ συγχωρῶσι τοῦ λοιποῦ τινα μοναχὸν νὰ περιφέρηται εἰς τὰς πόλεις ἢ εἰς τὰ χωρία ἀνευ ἀδείας, καὶ χωρὶς κατεπειγούσης ἀνάγκης ὑπηρεσίας τινὸς τοῦ μοναστηρίου, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὀφείλουσι νὰ στέλλωσι πάντοτε τοὺς γεροντοτέρους τῶν μοναχῶν καὶ τοὺς ἐπὶ ἀρετῇ καὶ σεμνότητι ἐγνωσμένους, εἰδοποιούντες συγχρόνως καὶ πρὸς ὑμᾶς τοῦτο, καθὼς καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ὑπεγορεύθη ὡς ἀφευκτος ἢ ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου ἐξοδος τοῦ μοναχοῦ ἢ τῶν μοναχῶν, διὰ νὰ δύνασθε, δι' ὧν ἔχετε μέσων, νὰ πληροφορῆσθε περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἐφ' ὅσον ἤθελον δια-

μείνῃ ἐν τῷ κόσμῳ, μέχρις ὅτου τελειώσαντες τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ μοναστήριον των,

Γ'. Ἐξερχόμενοι οἱ μοναχοὶ τῶν μοναστηρίων εἰς τὰς ἡμερὰς ἐργασίας τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, τὰ Συμβούλια ὁφείλουσι νὰ προσέχωσιν, ὥστε ἅπαντες οὗτοι νὰ ἐπιστρέψωσι τῇ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀναποφεύκτως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ νὰ μὴ συγχωρῶσιν αὐτοὺς, νὰ καταλύωσιν εἰς οἰκίας λαϊκῶν διανυκτερεύοντες· τὸ αὐτὸ δὲ θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τοὺς εἰς τὰ μετόχια διωρισμένους διαρκῶς μοναχοὺς ὡς ἐπιστάτας αὐτῶν.

Κατὰ ταῦτα προσκαλοῦσα ὑμᾶς ἡ Σύνοδος νὰ ἐνεργήσῃτε ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἀπεκδέχεται τ' ἀποτέλεσμα σύμφωνον μὲ τὴν πρόθεσίν της, περὶ πολλοῦ ποιουμένης, ὡς καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ, τὴν εὐταξίαν τῶν μοναχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1842.

✠ Ὁ Εὐβοίας ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.

✠ Ὁ Μαντινείας καὶ Μεγαλοπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

✠ Ὁ Τριφυλίας ΠΛΪΣΙΟΣ.

✠ Ὁ πρώτῃ Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

✠ Ὁ Κυναιθῆς ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

ὁ Β. Γραμματεὺς.

Ο. ΣΙΑΤΙΣΤΕΥΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 11148.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τοῦ μὴ ἀναλαμβάνειν τὸν μοναχὸν καὶ πάντα κληρικὸν κοσμικὰς φροντίδας κλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Ἐπειδὴ οἱ μοναχοὶ καὶ πάσης τάξεως Κληρικοὶ, καταχρώμενοι τῆς ἑαυτῶν κλήσεως καὶ ἐπαγγελίας, ἀναλαμβάνουσι παρὰ τὰ καθήκοντά των κοσμικὰς φροντίδας, γινόμενοι οἱ μὲν, ἐπίτροποι καὶ κηδεμόνες ἀνηλίκων ἢ σχολαζούσης περιουσίας τινός· οἱ δὲ, μισθῶνται καὶ ἐνοικιαστὰς δημοσίων ἢ ιδιωτικῶν κτημάτων· οἱ δὲ,

παράνυμφοι (κουμπάροι) εἰς γάμους, καὶ ἄλλοι ἀνάδοχοι παιδίων·

Ἐπειδὴ τοῦτο, κατὰ τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας θεσμοὺς, εἶναι ἀλλότριον τοῦ μοναχοῦ καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου Κληρικῶν, ὀφειλόντων, τοῦ μὲν ἀποταξάμενου τῷ κόσμῳ καὶ ὅλως τῷ Θεῷ ἀφιερωθέντος, σχολάζειν ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, τῶν δὲ ὡς ὑπηρετῶν καὶ διακόνων τῶν θείων μυστηρίων προσευκαίρειν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς χρείαις τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, καὶ ὅλως αὐτοῖς ἀσυγχώρητον.

Διὰ ταῦτα ἡ Σύναδος, θέλουσα νὰ παύσῃ τὸ τοιοῦτον, εἰσχωρήσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐκ κακῆς συνηθείας,

ΔΙΑΤΑΞΕΙ.

Α'. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ πᾶς μοναχὸς καὶ πάσης τάξεως κληρικὸς ἐκ τῶν τοῦ ἱεροῦ καταλόγου ἀπὸ τοῦ νὰ γίνηται ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν ἀνηλίκων ἢ σχολαζούσης περιουσίας τινός, οὔτε μισθωτῆς ἢ ἐνοικιαστῆς δημοσίων ἢ ιδιωτικῶν κτημάτων, οὔτε παράνυμφοι (κουμπάροι) εἰς γάμον, καὶ οὔτε ἀνάδοχοι παιδίων εἴτε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσωπικῶς εἴτε δι' ἄλλων προσώπων.

Β'. Πᾶσα τοῦ λοιποῦ πρὸς ταῦτα παράβασις θέλει εἶσθαι ἀσυγχώρητος, καὶ ὁ παραβάτης θέλει παιδεύεσθαι πνευματικῶς χωρὶς τινος συγκαταβάσεως.

Γ'. Ἡ παρούσα διάταξις ἀνατίθεται ἐνὶ ἐκκλήτῳ ὑμῶν, διὰ νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὴν α) εἰς τὰ Συμβούλια τῶν ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ σας διατηρουμένων μοναστηρίων, καὶ δι' αὐτῶν εἰς τοὺς ἐν αὐτοῖς μοναχοὺς· καὶ β) εἰς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ πάντα Κληρικὸν τῆς Ἐπισκοπῆς σας, πρὸς ἀκριβῆ αὐτῶν γνῶσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἐν αὐτῇ διατασσομένων.

Καὶ ταῦτα κατ' ἐγκρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Νοεμβρίου 1842.

✠ Ὁ Εὐθείας ΝΕΟΦΥΤΟΣ, Πρόεδρος.

✠ Ὁ Μαντινείας καὶ Μεγαλοπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

✠ Ὁ Τριφυλίας ΠΑΪΣΙΟΣ.

✠ Ὁ πρῶτον Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

✠ Ὁ Κυναιθῆς ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ Β'. Γραμματεὺς

Θ. ΣΙΑΤΙΣΤΕΥΣ.

Ἀριθ. Πρωτοκ. 2135—2407.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαινόντων κληρικῶν κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τὰς κατὰ τὸ Βασίλειον Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰ διατεταγμένα, δὲν δίδεται εἰς Κληρικὸν μεταβαίνοντα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, παρὰ τῆς Ἀστυνομίας διαβατήριον, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας ὑμῶν, ἡ Σύνοδος ἐξέδωκε πρὸς ὑμᾶς καὶ πρότερον, καὶ ἐν ἔτει 1836 τὴν ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 4015. 4074 ἐγκύκλιον αὐτῆς ἐπιστολὴν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδόσεως πρὸς αὐτὸν τῆς περὶ τῆς ὁλόγου ἀδείας· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐγκύκλιος αὕτη δὲν εἶναι ἴσως πρὸς ὑμᾶς ἀπαντὰς γνωστὴ, ἡ παραμελεῖται, ἔκρινεν ἡ Σύνοδος ἵνα διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς ὑμᾶς ἐκ νέου, καὶ νὰ σᾶς προσκαλέσῃ συγχρόνως, ὅπως βάλῃτε αὐτὴν εἰς πλήρη ἐνέργειαν κατὰ γράμμα. Καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀπὸ 17 τοῦ παρελθόντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 2353 πρὸς ὑμᾶς ἀποσταλεῖσαν Συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, δὲν συγχωρεῖται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς μοναχοὺς νὰ περιφέρωνται ἢ νὰ διαμένωσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἐκ διατηρουμένων μοναστηρίων ὄντων, πέμπονται προσωρινῶς ἢ καὶ ἄλλως εἰς μοναστηριακὰς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπηρεσίας, θέλετε διατάξαι εἰς τε τὸν Ἰγούμενον καὶ τοὺς Συμβούλους τῶν μοναστηρίων τῆς δικαιοδοσίας σας, νὰ ἐφοδιάζωσιν αὐτοὺς μὲ τακτικὴν ἄδειαν, δηλοῦσαν τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ μέρος, εἰς ᾧ αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι, ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτῶν καὶ ἐσφραγισμένην τῇ μοναστηριακῇ σφραγίδι, καὶ ἐπιθεωρημένην καὶ παρ' Ὑμῶν αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν.

Καὶ ταῦτα κατ' ἐγκρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1852.

✠ Ὁ Ἀθηνῶν ΝΕΟΦΥΤΟΣ, Πρόεδρος.

✠ Ὁ Κυκλάδων ΔΑΝΙΗΛ.

✠ Ὁ Λιγύνης ΣΑΜΟΥΗΛ.

✠ Ὁ Κυναιθῆς ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμανδρίτης Μ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 3339—3340.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀνευ ἀδείας ἐπισκοπικῆς περιφορᾶς τῶν μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους

Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους.

Διάφοροι ἐξεδόθησαν κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐγκύκλιοι αὐτῆς ἐπιστολαί, ἀφορῶσαι τὴν εὐταξίαν ἐν γένει τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ ἰδίως τῶν μοναχῶν, καὶ διαγράφουσαι σαφῶς καὶ εὐκρινῶς τὴν τήρησιν τοῦ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν ἐπιβαλλομένου, κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν του, χρέους. Ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα πληροφορεῖται ἡδὴ ἡ Σύνοδος, ὅτι τινὲς τῶν μοναχῶν, μὴ μορφωθέντες πρὸς τὰς εἰρημένους ἐγκυκλίους αὐτῆς ἐπιστολάς, ἰδίως δὲ πρὸς τὰς ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1836 καὶ ὑπ' ἀριθ. 4015—4074, ἀπὸ 17 Μαΐου 1852 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2353, καὶ ἀπὸ 10 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 2135—2407 ἐκδοθείσας, ἐγκαταλιμπάνοντες τὰς μονὰς τῆς μετανόιας των, περιφέρονται ἐν τῷ κόσμῳ, γινόμενοι αἵτιοι σκανδάλων καὶ κατακρίσεων.

Ὅθεν ἡ Σύνοδος, μὴ ἀνεχομένη νὰ βλέπῃ τὴν τοιαύτην αὐτῶν διαγωγὴν ὅπως ἐναντίαν τοῖς περὶ μοναχικῆς πολιτείας ἱεροῖς Κανόσι καὶ ταῖς Συνοδικαῖς διατάξεσι, καὶ ἐφιστάνουσα τὴν πρὸς τοῦτο προσοχὴν ὑμῶν, προσκαλεῖ ὑμᾶς κατ' ἐπανάληψιν, ἵνα ἕκαστος τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων, συμφώνως πρὸς τὰς μνησθείσας ἐγκυκλίους ἐπιστολάς διατάξῃ ἐντόπως ἅπαντας τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ μοναχοὺς διὰ τῶν Ἠγουμένων καὶ Συμβούλων τῶν μονῶν, ἵνα κατανοήσαντες τοῦ λοιποῦ τὴν κλῆσιν αὐτῶν, καὶ ἀναμνησκόμενοι τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἔδωκαν ἐνώπιον Θεοῦ, ὅτε ὡμαλόγησαν, ὅτι καταλιμπάνουσι καὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ πάντα συγγενῆ, ἀποτασσόμενοι ὅπως τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως μόνῳ Θεῷ εὐαρεστήσωσι, περιορίζονται ἐντὸς τῶν μονῶν τῆς με-

τανοίας των, καὶ μὴ ἐξέρχονται τῆς μονῆς τῶν ἄνευ ὁμολογουμένης κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἢ δι' ὑπηρεσίαν τῆς μονῆς, καὶ τοῦτο τῇ προηγουμένη ἀδείᾳ καὶ ὑμῶν καὶ τῶν Ἱγουμενῶν.

Ταῦτα γράφουσα ὑμῖν ἡ Σύνοδος, πέποιθεν, ὅτι ὁ ἄγρυπνος ὑμῶν προσοχή, καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ ΙΓ' ἄρθρου τοῦ Σ' νόμου θέλουσι σωφρονίσει τοὺς μὴ εἰσέτι συμμορφωθέντας μοναχοὺς πρὸς τε τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ πολιτικὰς διατάξεις, ὅπως διάγωσι καὶ πολιτεύονται πρὸς ὃ φέρουσιν μοναχικὸν ἐπάγγελμα.

Πᾶσα δὲ πρὸς ταῦτα ἀμέλεια ἐκ μέρους ὑμῶν ἐπισύρει τοῦ λοιποῦ καὶ καθ' ὑμῶν αὐτῶν τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐθύνην.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 15 Ἰουνίου 1853.

✠ Ὁ Ἀθηνῶν ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.

✠ Ὁ Σύρου καὶ Τήνου ΔΑΝΙΗΛ.

✠ Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

✠ Ὁ Οἰτύλου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμανδρ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΜΑΘΑΣ.

ΚΑ'.

Ἀριθ. Πρωτ. 7985—8056.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἀνθρώπων ἀγνώστων κτλ. εἰς τὰ μοναστήρια.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Ἐπειδὴ πολλοί, εἴτε ὡς λειποτάκται στρατιῶται εἴτε ὡς ἄλλως ὑποκείμενοι εἰς εὐθύνην, εἴτε πολιτικὴν εἴτε ἐκκλησιαστικὴν, περιφέρονται ἀγνώστοι, καὶ πολλάκις ὡς εἰς ἄσυλον καταφεύγουσιν εἰς μοναστήριον, κατατάσσοντες ἑαυτοὺς εἰς μοναστηριακὴν

ὑπηρεσίαν ἢ ὡς θέλοντες δῆθεν νὰ μονάσωσι, λανθάνοντες καὶ ὑπεκφεύγοντες οὕτω τ' ἀποτελέσματα τῶν νόμων.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον φωραθὲν υποβάλλει εἰς εὐθύνην τὰ Συμβούλια τῶν μοναστηρίων, καὶ αὐτὰ τὰ μοναστήρια εἰς ζημίαν.

Ἡ Σύνοδος, θέλουσα νὰ προφυλάξῃ καὶ τὰ Συμβούλια τῶν μοναστηρίων ἀπὸ πάσης τοιαύτης εὐθύνης, καὶ τὰ μοναστήρια αὐτὰ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ζημίας, κρίνει εὐλογον νὰ Σᾶς προτελέσῃ νὰ διατάξετε ἐκαστος ὑμῶν τὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ τὴν διακαιοδοσίαν αὐτοῦ διατηρουμένων μοναστηρίων νὰ μὴ δέχωνται εἰς τὰς μονὰς των ἀνθρώπους ἀγνώστους, μήτε ὡς ὑπηρετάς, μήτε ὡς θέλοντας νὰ μονάσωσιν. Ἄλλ' ὅσῳ ἀπέρχονται εἰς τὰ μονὰς των τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἴτε ὡς ὑπηρεταὶ εἴτε ὡς θέλοντες νὰ μονάσωσι, νὰ ἐξετάζωσιν αὐτοὺς ἀκριβῶς πρότερον, καὶ νὰ μὴ δέχωνται τίνα ἐξ αὐτῶν ἐὰν οὗτος δὲν φέρῃ τακτικὰ ἐγγράφα, ἀποδεικνύοντα αὐτὸν τίς εἶναι, καὶ πόθεν ἔχει τὴν καταγωγὴν του· ἄλλως δὲ, δεχόμενα ταῦτα ἀνθρώπους ἀγνώστους, ἐάν τις ἐξ αὐτῶν ἀποδειχθῇ ἔπειτα ἔνοχος ἀμαρτήματός τινος, θέλουσιν εἶσθαι αὐτὰ ὑπεύθυνα ἐνώπιον τῶν νόμων, καὶ πᾶσα ἐκ τούτου προσλευσομένη ζημία θέλει λογίζεσθαι εἰς βῆρος αὐτῶν, καὶ ὄχι τοῦ μοναστηρίου.

Καὶ ταῦτα κατ' ἐγκρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1839.

† Ὁ Κυνοῦρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πρόεδρος.

† Ὁ Ὑδρας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.

† Ὁ Τριφυλίας ΠΑΪΣΙΟΣ.

† Ὁ Πρώην Ἠλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτοκ. 8318

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐπαναληπτικῇ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Κατὰ τὴν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 7985, 8056 Συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, προσεκλήθητε νὰ διατάξῃτε τὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν σας διατρουμένων μοναστηρίων, νὰ μὴ δέχωνται εἰς τὰς μονὰς τῶν ἀνθρώπων ἀγνώστους μῆτε ὡς ὑπηρέτας, μῆτε ὡς θέλοντας νὰ μονάσωσιν, ἐὰν οὗτοι δὲν φέρωσι τακτικὰ ἐγγράφα, ἀποδεικνύοντα αὐτοὺς τίνες εἶναι, καὶ πόθεν ἔχουσι τὴν καταγωγὴν των καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ οἱ λειποτακτοῦντες στρατιῶται καταφεύγωσιν εἰς μοναστήριον, κατατάσσοντες ἑαυτοὺς εἰς μοναστηριακὴν ὑπηρεσίαν, ἣ καὶ θέλοντες δῆθεν νὰ μονάσωσι, λανθάνοντες καὶ ὑπεκφεύγοντες οὕτω τ' ἀποτελέσματα τῶν νόμων.

Ἀλλὰ, καθ' ἃς ἔλαβε καὶ ἔχει πληροφορίας ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας, κοινοποιηθεῖσας εἰς τὴν Σύνοδον, τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Συμβούλια τῶν μοναστηρίων δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰ διατεταγμένα, ἀλλὰ δέχονται τοιούτους ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα λειποτακτοῦντας στρατιώτας.

Ὅθεν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 11 τοῦ ἤδη λήγοντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 104 ἐγγράφου τῆς διαληφθείσης Γραμματείας, προσκαλεῖσθε νὰ διατάξῃτε ἕκαστος ὑμῶν ἀμελητὴ καὶ ἐντονώτερον τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Συμβούλια ταῦτα καὶ ἐκ δευτέρου, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν εἰρημένην προεκδοθεῖσαν Συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, καὶ προσέχοντα νὰ φυλάττωσιν ἀκριβῶς τὰ ἐν αὐτῇ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγτόμενα. Ἄλλως δέ, θέλουσιν εἶσθαι ταῦτα προσωπικῶς ὑπεύθυνα καὶ ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς.

Ἐν τούτῳ δέ, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης προφασιολογίας ἐκ

μέρους των, θέλετε κοινοποιήσει εἰς αὐτὰ τὴν παροῦσαν Συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, καὶ θέλετε ζητήσει παρ' αὐτῶν ἀπάντησιν αὐτῆς καθὼς καὶ τῆς προλαβούσης, τὴν ὁποῖαν θέλετε πέμψει ἐπομένως πρὸς τὴν Σύνοδον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰανουαρίου 1840.

✠ ὁ Κυνοῦρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Πρόεδρος.

✠ ὁ Ὑδρας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.

✠ ὁ Τριφυλίας ΠΑΪΣΙΟΣ.

✠ ὁ πρώην Μενδενίτσης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

✠ ὁ πρώην Ἠλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΑΝΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 9697.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ στρατευσίμων κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Ἡ Σύνοδος διέταξε δι' ὑμῶν τὰ Συμβούλια τῶν μοναστηρίων ἐπανειλημμένως ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1839 καὶ ὑπ' ἀριθ. 7985—8056, καὶ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου π. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 8318, νὰ μὴ δέχωνται τινα οὔτε ὡς μονάσσοντα οὔτε ὡς ὑπηρετήσοντα εἰς τὰς μονὰς των, ἄνευ τακτικῆς ἐγγράφου ἀποδείξεως περὶ τῆς καταγωγῆς του κτλ. καὶ ἠλπίζεν, ὅτι ταῦτα, συμμορφωθέντα, φυλάττουσιν ἐν ἀκρίβειᾳ τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταχθέντα. Ἀλλ' ἐξ ὧν ἔχει ἤδη αὕτη ὑπ' ὄψιν, πληροφορεῖται, ὅτι ὅχι μόνον δὲν φροντίζουν περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὀλιγορῶντα δέχονται τὸν τυχόντα, καὶ μάλιστα τοὺς νέους ἐκείνους, οἵτινες ἐκ προθέσεως προσέρχονται εἰς τὰ μοναστήρια ὅχι διὰ νὰ μονάσωσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπεκρύψωσι προσωρινῶς τὴν ὑποχρέωσιν

κατὰ τὸν νόμον τῆς στρατολογίας, καὶ μετὰ καιρὸν νὰ ἐπανέλθωσι πάλιν εἰς τὰ ἴδια.

Ἄλλ' οὔτε ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. οὔτε ἡ Σύνοδος ἀνέχονται τὴν τοιαύτην τῶν Συμβουλίων αὐτῶν διαγωγὴν, θεωρουμένην ἐπὶ λήψιμον καὶ ἐπομένως ἀξιοκατάκριτον.

Ὅθεν τοῦτου ἔνεκεν κρίνει εὐλογον ἡ Σύνοδος, κατὰ τὴν ἀπὸ 26 τοῦ λήξαντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 7825 πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, νὰ προσκαλέσῃ καὶ τρίτον πάντας ὑμᾶς, νὰ διατάξῃτε ἐντόνως τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Συμβούλια τῶν μοναστηρίων, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς εἰρημένας Συνοδικὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς, καὶ ἐπομένως νὰ προσέχωσιν, ὥστε νὰ μὴ δέχωνται εἰς τὰς μονὰς των, ἀνευ προηγουμένης τακτικῆς ἐγγράφου ἀποδείξεώς τινα, προσερχόμενον εἴτε ὡς ὑπηρετήσοντα εἴτε ὡς μονάσοντα, μάλιστα δὲ τοὺς νέους ἐκείνους ὅσοι, διὰ νὰ ἀποφύγῃσι τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, προστέρχονται ὡς μονάσοντες δῆθεν, χωρὶς πραγματικῶς νὰ ᾔναι τοιαύτη ἡ πρόθεσις των. Ἄλλως δὲ θέλουσιν εἶσθαι αὐτὰ προσώπικως ὑπεύθυνα ἐνώπιον τῶν νόμων, καὶ πᾶσα ἐκ τούτου προσελευσόμενη ζημία θέλει λογίζεσθαι εἰς βάρος αὐτῶν καὶ ὄχι τοῦ μοναστηρίου, τὸ ὁποῖον θέλετε γνωστοποιήσῃ, ὡς καὶ ἄλλοτε, εἰς ἓν ἕκαστον αὐτῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν γινῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1841.

✠ Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΛΛΟΣ Πρόεδρος.

✠ Ὁ Ὑδρας ΓΕΣΑΣΙΜΟΣ.

✠ Ὁ Θήρας ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

✠ Ὁ Σελλασίας ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

✠ Ὁ Φωκίδος ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ὁ Β'. Γραμματεὺς

Θ. ΣΙΑΤΙΣΤΕΥΣ.

Ἀριθ. Πρωτοκ. 16336.

Ἐγκυκλίου.

Περὶ τῶν προσερχομένων εἰς τὰ μοναστήρια στρατευσίμων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐκικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Πληροφορεῖται ἡ Σύνοδος, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν στρατευσίμων, διὰ νὰ ὑπεκφύγῃσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νόμου, καταφεύγουσιν εἰς τὰ διατηρούμενα μοναστήρια τῶν ὁποίων αἱ προϊστάμεναι Ἀρχαί, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1839 καὶ ὑπ' ἀριθ. 7985—8056, ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1840 καὶ ὑπ' ἀριθ. 8318, καὶ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1841 καὶ ὑπ' ἀριθ. 9697 πρὸς ὑμᾶς ἐπισταλόντων, δέχονται αὐτοὺς, καὶ τινες αὐτῶν δεχθεῖσαι ἐσχάτως τοιοῦτους ἐτόλμησαν νὰ περιβάλλωσιν αὐτοὺς ἀμέσως, χωρὶς τινος κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν προηγουμένης δοκιμασίας, καὶ μὲ τὸ σχῆμα καὶ τὴν κουράν τοῦ μοναχοῦ, καὶ τοῦτο, ἵνα ἀσφαλίσωσιν αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ νόμου, καθιστάνοντες αὐτοὺς οὕτως ἐξαιρετέους τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων, ὡς ἤδη μοναχοὺς κουρευθέντας· τὸ ὁποῖον, ὡς προφανῆ παράβασιν, ἀποδοκιμάζει ἡ Σύνοδος. Ὅθεν, θέλουσα αὐτὴ νὰ περιστείλῃ τὸ κακόν, σᾶς προσκαλεῖ καὶ τέταρτον ἤδη, ἵνα κοινοποιήσητε κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὰς προϊσταμένας Ἀρχὰς τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων τὰς προμνησθείσας πρὸς ὑμᾶς ἀποσταλείσας Συνοδικὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς, διατάσσοντες αὐτὰς ἐντόνως ἐν ὀνόματι τῆς Συνόδου, νὰ συμμορφωθῶσιν ἐντελῶς κατὰ γράμμα πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, καθ' ὅλας τὰς ἐν αὐταῖς διαλαμβανομένας περιπτώσεις, προσέχουσαι τοῦ λοιποῦ ἵνα μὴ δέχωνται εἰς τὰ μοναστήρια αὐτῶν τινὰ ἀπερχόμενον μὲ πρόθεσιν ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ ἢ νὰ μονάσῃ, ἀνευ τακτικῆς ἐγγράφου ἀποδείξεως τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἢ ἄλλης τινὸς Ἀρχῆς, καὶ οὔτε νὰ κουρεύωσιν αὐτὸν μοναχὸν χωρὶς προηγουμένης, κατὰ τὴν μοναχικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, δοκιμασίας καὶ τῆς ἐγγράφου ὑ-

μῶν ἀδελφάς, ἐὰν οὗτος δὲν ἔχῃ πλῆρες τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἄλλως δὲ, εἴτις τούτων ἐξελεγχθῇ παραβάτης, θέλει παιδεύεσθαι καὶ πολιτικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς μὲ τὸν αὐστηρότερον τρόπον καὶ τοῦτο θέλετε γνωστοποιήσαι εἰς αὐτάς πρὸς γνῶσιν των.

Καὶ ταῦτα κατ' ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἀπριλίου 1848.

✚ Ὁ Εὐβοίας ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.

✚ Ὁ πρῶτον Σάμου ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

✚ Ὁ πρῶτον Ἡλείας ΙΩΝΑΣ.

✚ Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτοκ. 16346—16347.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῶν προσερχομένων εἰς τὰ μοναστήρια στρατευσίμων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

*Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους
Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.*

Ἡ Σύνοδος σὰς ἐπροσκάλεσε διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ἀπριλίου ε. ε' καὶ ὑπ' ἀριθ. 16336 ἐγκυκλίου αὐτῆς ἐπιστολῆς, νὰ διατάξῃτε τὰ Συμβούλια τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων εἰς τὸ νὰ συμμορφωθῶσι κατὰ γράμμα πρὸς τὰς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐγκυκλίῳ Συνοδικῇ ἐπιστολῇ ἀναφερομένης διατάξεως ὡς πρὸς τοὺς στρατευσίμους, δηλαδὴ, νὰ μὴ δέχωνται τινα προσερχόμενον εἰς τὸ μοναστήριον μὲ πρόθεσιν εἴτε νὰ ὑπηρετήσῃ εἴτε νὰ μονάσῃ, ἄνευ τακτικῆς ἀποδείξεως τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, καὶ οὔτε νὰ κουρεύωσιν αὐτὸν μοναχὸν ἄνευ προηγουμένης δοκιμασίας καὶ ἄνευ τῆς ἐγγράφου ὑμῶν ἀδείας, πρὸ τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ἦδη δὲ, κατὰ τὴν ἀπὸ 8 τοῦ παρελθόντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 11274 πρόσκλησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστι-

κῶν κτλ. Ὑπουργείου, σᾶς προσκαλεῖ, νὰ γνωστοποιήσῃτε εἰς τὸ Συμβούλιον ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν πρὸς γνῶσιν των, ὅτι, ἐὰν ὁ εἰς τὸ μοναστήριόν των προσερχόμενος μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν νέος, τύχη ὧν ἐκ τῶν στρατευσίων ἢ κληρωθῇ ὡς τοιοῦτος, δὲν θέλει ὠφελῇται αὐτὸν εἰς τίποτε ἢ κουρὰ τοῦ μοναχοῦ, ἐὰν αὕτη ἐγένετο καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας του· ἀλλὰ θέλει τιμωρεῖσθαι οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ Σύμβουλοι θέλουσιν ὑποχρεοῦσθαι εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ἂν οὗτος ἔλαβεν ὑποχρεωτικὸν κληρὸν, δι' ἄλλου, χωρὶς τινος ζημίας τοῦ μοναστηριακοῦ ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1848.

✚ Ὁ Εὐδοίας ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.

✚ Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

✚ Ὁ πρίοῦν Σάμου ΚΥΡΙΟΣ.

✚ Ὁ Καλαβρύτων ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

ΚΒ.

Ἀριθ. Πρωτοκ. 2112.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ καταγραφῆς τῆς περιουσίας τῶν τελευταίωντων μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ, κατὰ τοὺς μοναστηριακοὺς ὅρους, ἡ ἀτομικὴ τῶν μοναχῶν περιουσία ἀνήκει εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ ἐπομένως κάνεις τῶν συγγενῶν δὲν ἔμπορεῖ τίποτε ν' ἀπαιτήσῃ, καθότι ἄλλως γίνεται ἱερόσυλος, οἱ Ἐπίσκοποι τοῦ Βασιλείου προσεκλήθησαν ἤδη παρὰ

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ καταγράφουν ἀκριβῶς τὴν κτηματικὴν καὶ χρηματικὴν περιουσίαν τῶν τελευτώντων μοναχῶν, καὶ νὰ τὴν παραδίδουν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου, ὅπου εἶχε τὴν μετάνοιάν του ὁ τελευτήσας, εἰδοποιουμένης συγχρόνως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν καταγραφὴν ταύτην ἐκρίθη εὐλογον νὰ παρευρίσκηται ἐκάστοτε καὶ ἡ κατὰ τόπον διοικητικὴ Ἀρχὴ, προσκαλεῖται τὸ Νομαρχεῖον νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ μέτρον τοῦτο, συνεννοούμενον ἐγκαίρως μὲ τοὺς Σ. Ἐπισκόπους, καὶ εἰδοποιούν ὅλας τὰς ὑπαλλήλους διοικητικὰς Ἀρχάς τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του Νομοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων σφετερισμῶν καὶ καταχρήσεων ἐκ μέρους τῶν ἐποφθαλμιόντων εἰς τὴν ἀτομικὴν τῶν μοναχῶν περιουσίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 8 Ἰανουαρίου 1834.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ.

Ἀριθ. πρωτ. 353.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς ἰδιαίτης περιουσίας τῶν μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σ. Μητροπολίτας
καὶ Ἐπισκόπους.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 2033 καὶ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου τοῦ ἤδη λήξαντος ἔτους πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Βασιλικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, περὶ τῆς ἀτομικῆς τῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις μοναζόντων περιουσίας καὶ τῆς χρήσεως καὶ καταχρήσεως αὐτῆς·

Σκεφθεῖσα ἀκριβῶς καὶ ὠρίμως εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον·

Βασανίσασα δ' αὐτὸ πάντοθεν, κατὰ τοὺς ἀπὸ πολλῶν ἤδη αἰώνων καθεστῶτας καὶ ἰσχύοντας ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας·

Διατάττει·

Α'. Παντός μοναχοῦ, εἴτε ἐντός εἴτε ἐκτός τοῦ μοναστηρίου ἀποθνήσκοντος, τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν κληρονομεῖ τὸ μοναστήριον, ὡς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀποκτηθεῖσαν, καὶ οὐδεὶς τῶν συγγενῶν ἔχει δικαίωμα τι εἰς αὐτὴν κατ' οὐδένα λόγον.

Τοῦτο ἐγένετο πάντοτε, καὶ γίνεται μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μοναστήρια κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς Κανόνας καὶ τὴν συνήθειαν, καὶ οὐδεὶς λόγος εἶναι ἱκανὸς εἰς ἀνατροπὴν αὐτοῦ. Ὅθεν, οὐδεὶς μοναχὸς ἔχει ἄδειαν νὰ διαθέτῃ τὴν περιουσίαν του εἴτε κινήτην εἴτε ἀκίνητον, ὡς βούλεται, ἢ ν' ἀφίγῃ αὐτὴν ἢ μέρος αὐτῆς εἰς συγγενεῖς ἢ σχετικούς, ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὸ μοναστήριον, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἀπέκτισεν αὐτὴν ὁ μοναχός.

Β'. Λογιζομένης καὶ οὔσης κατὰ ταῦτα τῆς περιουσίας τοῦ μοναχοῦ ἰδιοκτησίας τοῦ μοναστηρίου, ὀφείλει καὶ ὑποχρεοῦται ὁ ἡγούμενος νὰ ἐπαγρυπνῇ μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης προσοχῆς καὶ προφυλακῆς εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποξενόνηται αὐτὴ εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως· καὶ ὅντινα τῶν μοναχῶν καταλάβῃ ἀποξενοῦντα τὴν περιουσίαν του, ἦτοι τὴν περιουσίαν τοῦ μοναστηρίου, ὀφείλει νὰ καταμηνύῃ αὐτὸν καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν. Συνυποχρεοῦνται δὲ εἰς τοῦτο καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῷ μοναστηρίῳ μοναχοί.

Γ'. Παντός μοναχοῦ, ἐντός τοῦ μοναστηρίου ἀποθνήσκοντος, ἡ περιουσία εἰς ὅτιδήποτε καὶ ἂν συνίσταται, καταγράφεται ἀμέσως παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου (λαμβάνοντος γνῶσιν τούτου παρὰ τοῦ ἡγουμένου) καὶ τῆς τοπικῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς δύο ἰδιαίτερα κατ' ἀστίχα μεθ' ὅλης τῆς ἀκριθείας, συνυπογραφόμενα καὶ σφραγιζόμενα παρ' ἀμφοτέρων καὶ παρὰ τριῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων, τῶν ὁποίων καταστίχων τὸ ἐν πέμπεται παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου πρὸς τὴν Σύνοδον· ἡ δὲ οὕτω καταγεγραμμένη περιουσία τοῦ μοναχοῦ παραδίδεται ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ἡγουμένου, εἰς οὗ ἡ πολιτικὴ Ἀρχὴ γνωστοποιήσῃ τούτῳ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Βασιλ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ πράξῃ αὕτη ὅ,τι ἐκ τῶν καθιζόντων αὐτῆς.

Τοῦτ' αὐτὸ γίνεται καὶ περὶ τῆς περιουσίας τοῦ μοναχοῦ ἀπο-
θνήσκοντος ἐκτὸς τοῦ μοναστηρίου.

Δ'. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἐξῆς πᾶσα καὶ ὁποιαδήποτε ιδιοκτη-
σία εἰς τοὺς μοναχοὺς, ὡς οἰκεῖα θελήσει καὶ προαιρέσει ἀπαρνο-
μένους τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ εἰς μηδὲν ἐγκόσμιον
καὶ ἐπίγειον προσέχοντας πρᾶγμα, ὡς ἀσχολουμένους κυρίως εἰς τὸ
ἀρέσκειν τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτῶν ψυχικῆς σωτηρίας. "Ὅστε
μοναχὸς δὲν δύναται οὔτε νὰ ἔχη οὔτε νὰ ἀποκτήσῃ ἰδίον τι κτῆ-
μα ὁποιονδήποτε, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ ψεύδεται κατὰ τὴν ὁμολογίαν
τοῦ οὔτε ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου, εἰς δ' μονάζει, ἐφ' ὅρου ζωῆς ἐκ-
ποιούμενον ἢ πρὸς καιρὸν ἐνοικιαζόμενον κτῆμα νὰ λάβῃ εἰς ἐπι-
καρπίαν, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐν πολλοῖς μοναστηρίοις ἐπικρα-
τοῦσαν συνήθειαν.

Ε'. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς μοναχοὺς πᾶς καὶ ὅποιοσ-
δήποτε ἄλλος ἄμεσος ἢ ἔμμεσος τρόπος εἰς ἰδιαίτεράν ἀποθησαύ-
ρισιν.

Σ'. Πᾶς εἰς τὸ ἐξῆς θέλων νὰ ἐνδυθῇ κατὰ τοὺς περὶ τούτου
Κανόνας, τὸ μοναχικὸν σχῆμα εἰς μοναστήριον, ἔχων ἰδίαν, ἢ πα-
τρικὴν, κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, ὀφείλει νὰ διαθέτῃ αὐτὴν
πρότερον, ὡς βούλεται. Εἰσπρόχρονος δὲ εἰς τὸ μοναστήριον, πᾶν
ὅ,τι φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἢ ἔχει, λογίζεται κτῆμα ἀναφαίρετον τοῦ
μοναστηρίου, ὡς τῷ Θεῷ ἀφιερωμένον.

Ζ'. Ταῦτα διατάττουσα ἡ Σύνοδος, δὲν ἀδικεῖ κανένα. Οἱ μο-
ναχοὶ, ἀφαιρούμενοι τὴν ιδιοκτησίαν ἢ ἐμποδιζόμενοι ἀπὸ τοῦ
νὰ ἔχωσιν ἢ ἀποκτῶσιν ἰδίον τι, δὲν ἀδικοῦνται κατ' οὐδέν, οὔτε
δύνανται νὰ παραπονεθῶσιν ὡς παρὰ νέων νόμων ὑποχρεούμενοι
εἰς τοῦτο. Ὁ Σ' κανὼν τῆς Α'. καὶ Β'. λεγομένης Συνόδου ἀπαγο-
ρεῖ ῥητῶς εἰς τοὺς μοναχοὺς τὴν ιδιοκτησίαν. Ὁ ΙΘ' κανὼν τῆς
Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου θεωρεῖ ἀναφαίρετον κτῆμα πᾶν ὅ,τι μονα-
χὸς ἀφιερῶσιν εἰς μοναστήριον. Ὁ Γ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου
ἐμποδίζει τὸν μοναχόν, καθὼς καὶ πάντα ἐν γένει κληρικόν, ἀπὸ τοῦ
νὰ μισθόνῃ κτῆματα ἢ πράγματα, ἢ νὰ ἐπεισάγῃ ἑαυτὸν εἰς κο-
σμικὰς φροντίδας καὶ διοικήσεις. Ὁ Δ' τῆς αὐτῆς Συνόδου ἀπαγο-
ρεῖ εἰς τὸν μοναχόν τὸ παρενοχλεῖν ἐκκλησιαστικοῖς ἢ βιωτικοῖς

πράγμασι, καὶ ἐπικοινωνεῖν καὶ συγχωρεῖ τὸ ἀσπάζεσθαι τὴν ἡσυχίαν καὶ τὸ προσέχειν μόνῃ τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ. Ἀλλὰ καὶ Κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ ἂν δὲν ὑπῆρχον εἰς ταῦτα, αὐτὸς ὁ μοναχικὸς βίος, αὐτὴ τῶν μοναχῶν ἡ εὐχὴ καὶ ὁμολογία, καὶ ἡ τελεα τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀπάρνησις, ἐμποδίζει τὸν μοναχὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃ τι ἴδιον, ἢ νὰ προσέχῃ καὶ ἀσχολῇται εἰς πᾶν μὴ συμβιβάζομενον εἰς τὸ ὁμολογήσεν οἰκεία θελήσει καὶ προαίρεσεν καὶ κἀνεῖς δὲν ἤμπορεῖ νὰ προτείνῃ ἢ παρασιθῇ ἄγνοιαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καὶ τῶν μοναχικῶν διατάξεων.

Η'. Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. νὰ συγχωρήσῃ διὰ λόγους εἰς Αὐτὴν γνωστούς, τοῦτο ἐξαιρεῖται τοῦ καθολικοῦ μέτρου.

Θ'. Τὴν παροῦσαν διαταγὴν θέλετε γνωπτοποιήσῃ εἰς ἀντίγραφον ἕκαστος εἰς τῆς Ἐπισκοπῆς του τὰ μοναστήρια καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν, εἰς γνῶσιν πάντων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1834.

† Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ Πρόεδρος.

† Ὁ Θήρας ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

† Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ.

† Ὁ Μεσσηνίας ΙΩΣΗΦ.

† Ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 3615.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνωνται τὰ ἀγιορωτικά ἐγγράφα τῶν εἰς ἰδιόδητον ἡσυχαστήριον ἐγκαταδιούτων μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ μοναχός, ἀπαρνηθεὶς ἅπαξ τὸν κόσμον, καὶ νεκρωθεὶς

ὡς πρὸς αὐτὸν, κατὰ τοὺς μοναστικούς ὅρους, οὔτε ἰδιοκτησίαν ἢμπορεῖ πλέον νὰ ἔχῃ εἰς τὴν κυρίως σημασίαν τῆς λέξεως, οὔτε νὰ διαθέσῃ ἐπομένως τίποτε τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν, ὅσακις προαίρεθῇ τις τῶν τοιούτων νὰ ἀφιερῶσιν τὸ παρ' αὐτοῦ οἰκοδομηθὲν μοναστήριον, ἢ φυτευθὲν, καλλιεργηθὲν, ἢ ἄλλως προσγενόμενον εἰς τὴν κυριότητά του κινητὸν ἢ ἀκίνητον κτῆμα, εἰς ἓν ὁποιοῦνδήποτε τῶν ἱερῶν καταστημάτων τοῦ Βασιλείου ἢ καὶ εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2478 ἐγκύκλιον τῆς Γραμματείας προσδιορισθέντα, τὸ περὶ τῆς τοιαύτης ἀφιερώσεως ἔγγραφον δὲν θέλει φέρει τύπον οὔτε διαθήκης, διὰ τὸ ἀδιάθετον, ὡς εἴρηται, τῶν μοναχῶν, οὔτε ἀφιερωτικοῦ ἔγγράφου, ὡς ὑπαρχούσης ἤδη τῆς ἀφιερώσεως ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν μοναχὸν ἀνηκόντων· ἀλλὰ, συνταττίμενον εἰς τρόπον ἀπλῆς διομολογήσεως, ἐπικυροῦντος τρόπον τινὰ τοῦ μοναχοῦ τὴν ὑπάρχουσαν ἀφιέρωσιν, καὶ προσδιορίζοντος αὐτὴν εἰς ἓν τι κατάστημα τῶν τοῦ Βασιλείου ὀνομαστί, θέλει διευθύνεσθαι διὰ τοῦ κατὰ τὸν Ἐπισκόπου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ οὔτε διαταγὴν ὁποιανδήποτε οὔτε καμμίαν ἄλλην αἰτιολογίαν, ἀλλ' ἐκφράζον ἀπλῆν μόνον ἐν εἰδεί ἰκεσίας τὴν θέλησιν τοῦ διορίζοντος εἰς τὸν ὁποῖον ἐπετρέπη ἢ διὰ βίου ἐπινομιῇ τῶν μεθ' αὐτοῦ ἡδὲ προαφιερωμένων.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 11 Μαΐου 1834.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ

*Αρ. 5387.

*Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν τελευταίωντων μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ, μολονότι ἡ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθ.

2112 ἐγκύκλιος τῆς Γραμματείας ταύτης (α), διατάττουσα τὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας τῶν ἐν τοῖς διατηρουμένοις μοναστηρίοις μοναχῶν, παρὰγγέλλει συγχρόνως νὰ παραδίδεται αὕτη μετὰ τὴν καταγραφὴν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου εἰς ὃ ἀνήκεν ὁ τελευτήσας, μερικὰ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, παρεννοήσασαι τὸν σκοπὸν τοῦ μέτρου τούτου, ἐπιβάλλουν προσέτι μέχρι δευτέρας διαταγῆς καὶ σφραγίδα εἰς τὰ καταγραφόμενα πράγματα, τὰ ὅποια μένοντα ἐνίοτε πολλοὺς μῆνας ἐσφραγισμένα ἀφανίζονται, δι' ἀπειρίαν τῶν μοναχῶν, μὴ ὑπαναμνησκόντων εἰς τὰς Ἀρχὰς τὴν ἀποσφράγισιν, προσκαλεῖται τὸ Νομαρχεῖον νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλας τὰς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του διοικητικὰς Ἀρχὰς, ὅτι ἡ μὲν καταγραφὴ τῆς περιουσίας τῶν τελευτῶντων μοναχῶν θέλει ἐξακολουθεῖ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν, ἀλλὰ τὰ καταγραφόμενα ἅπασι, εἴτε πράγματα εἴτε χρήματα, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ μοναστήριον, θέλουν παρὰδίδοσθαι ἀμέσως, παρόντων ὅλων, ἢ τῶν πλειοτέρων, πατέρων τῆς μονῆς, εἰς τὸν Ὑγούμενον καὶ τοὺς Συμβούλους αὐτῆς μὲ κατὰλογον, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτῶν, θέλει διευθύνεσθαι πρὸς τὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ παρατηρῇται ἐν καιρῷ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐτησίων τῆς μονῆς ἰσολογισμῶν.

Ἄν ἰδιαιτέροι περιστάσεις, οἷον ποσότης μεγάλη χρημάτων ἢ κειμηλίων πολυτίμων, εὐρεθέντων, ὑπαγορεύσουν πρὸς καιρὸν τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας, ἡ περίστασις αὕτη θέλει γνωστοποιεῖσθαι ἀμέσως εἰς τὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ ἐκδίδεται ἐν καιρῷ ἡ περὶ τῆς ἀποσφράγισεως ἄδεια.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

I. PIZOZ.

(α) Βλ. ὅπισθεν, σελ. 107.

Ἀριθ. 11090—12474.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀποβιούντων μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 5609 γνωμοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 286 ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου· θεωρήσαντες, ὅτι ὁ τρόπος ὁ διαγραφείς διὰ τῶν ἡμετέρων ἐγκυκλίων ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1834 (ὑπ' ἀριθ. 2112), καὶ 28 Ἀπριλίου 1836 (ὑπ' ἀριθ. 5387) (α) διὰ τὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας ἀποβιούντος μοναχοῦ φέρει ζημίαν μᾶλλον ἢ ὄφελος, διότι κινεῖται πρὸς τοῦτο ἢ, τε Ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἡ Πολιτικὴ Ἀρχὴ τοῦ τόπου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μοναστήριον ὅπου ὁ μοναχὸς ἀπεβίωσε·

Θεωρήσαντες, ὅτι καὶ κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ πολιτικὸν νόμον (ἴδε Ἀρμεν. ἐξάβ. Βιβλ. Ε', Τίτλ. Δ' § 2 καὶ 4.) καὶ κατὰ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν (ἴδε καὶ Καν. ζ'. τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀβ. ἁγίας Συνόδου) μόνος κληρονόμος τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιούντος μοναχοῦ εἶναι ἡ μονὴ εἰς ἣν ὁ τελευτήσας εἶχε τὴν ἐγκαταβίωσίν του, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μονὴν ἡ τοῦ μοναχοῦ περιουσία μένει κτῆμα ἀναφαίρετον·

Παρατηρήσαντες, ὅτι οὐ μόνον ἡ περιουσία τοῦ ἀποβιούντος μοναχοῦ εἶναι ὡσεπιτοπλεῖστον τόσον ἀσήμεντος, ὥστε τὰ εἰς τὴν καταγραφὴν αὐτῆς γινόμενα ἔξοδα ὑπερβαίνουνσι τὴν ἀξίαν αὐτῆς, καὶ γνωρίζοντες ἐκ τῆς πείρας, ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν εἰρημένων τῆς Γραμματείας ταύτης ἐγκυκλίων δὲν ἐπιτυγχάνεται καταλλήλως, διότι ἡ καταγραφὴ δὲν γίνεται πρὸ τῆς τελευτῆς ἀλλὰ μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ μοναχοῦ, καὶ πολλάκις πολλὰς μετὰ ταῦτα ἡμέρας·

(α) Βλ. ὁπισθεν, σελ. 107 καὶ 112.

Τραπεζολογούντες τὰς εἰρημένους ἐγκυκλίους, ἐπιστέλλομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν παροῦσαν, διατάττοντες τὰ ἑξῆς.

Ἄμα ἀποβιώσαντός τινος τῶν μοναχῶν, ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Σύμβουλοι, θέλουν συντάττει πίνακα ἢ κατάλογον ἀκριβῆ κατ' εἶδος, ἀπάσης τῆς εὐρεθείσης περιουσίας αὐτοῦ, παρόντων, ἂν δὲν εἶναι δυνατὸν ὅλων, τῶν πλειοτέρων τοῦλάχιστον πατέρων τῆς μονῆς. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἀποστέλλεσθαι ἀμέσως εἰς τὸν ἀρμόδιον Διοικητὴν, εἰς πρωτότυπον, διὰ τὰ τὸν διευθύνῃ ἡ Ἀρχὴ αὕτη εἰς τὴν Γραμματεῖαν. Ἡ δὲ ἐγγραφὴ τοῦ πίνακος θέλει γίνεσθαι ἀνυπερθέτως εἰς τοὺς κώδικας τῆς μονῆς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εἰδοποιηθεῖσα παρ' ἡμῶν περὶ τούτου, θέλει δώσει τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς πρὸς γνῶσιν τῶν Συμβουλίων τῶν κατὰ τὸ Βασιλεῖον διατηρουμένων μονῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1837.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Α. ΠΟΥΖΟΪΔΗΣ

Ἀριθ. 10312.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ κληρονομίας μοναχῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας οἱ μοναχοὶ ἀπονήσκοντες δὲν κληρονομοῦνται ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς των, ἀλλ' ἀπὸ τὰ μοναστήρια εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν μετάνοιαν των, ἀποφασίζομεν ὥστε ἡ περιουσία τῶν μοναχῶν Ἰωακείμ καὶ Ἀγαθαγγέλου ἀποθάνοντων εἰς Μέγαρον, ἀνήκει κατὰ δικαίωμα ἀκληρίας ὡς ἰδιοκτησίᾳ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου, διότι τὸ εἰς ὃ ἀνήκουν μοναστήριον τοῦ Κυπαρισίου διελύθη ἤδη, οὗτοι δὲ δὲν εἶχον εἰσέτι μεταβῆ εἰς ἄλλο. Ἐπιτρέπεται μολαταῦτα εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν ν' ἀποδείξωσι τὰ ἑξῶς, ὅσα ἔκαμαν περὶ τὴν γηροκομίαν ἢ νόσοκομίαν των, καὶ νά

8*

ζητήσωσιν αὐτῶν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἡ καταβληθεῖσα περιουσία τῶν
ξαρκῇ ν' ἀπαντήσῃ αὐτά.

Ἐπιστρέφονται τὰ εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυντημμένα ἔγγραφα
μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡδύνατο, καὶ ἔπρεπε, τὸ Ὑπουργεῖον
κῦτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὰ περὶ τούτου.

Ἀθῆναι 15(27) Ἀπριλίου 1836.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

ΚΓ'.

Ἀριθ. 6953.

Περὶ τοῦ τίνα πράγματα, καὶ ἐν τίνι περιπτώσει, δύναται νομίμως
νὰ διαθέσῃ ὁ μοναχός.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.

Ἐπιστρέφεται τὸ ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῶν συ-
νημμένων, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργεῖον πρὸς
ὃ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι, κατὰ τὴν Νεα-
ρὰν Ε' τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος (α) ἐμπεριεχομένην ἐν τῷ ἀρ-

(α) Καταχωρίζομεν ὡς ολόκληρον τὴν Νεαράν ἐκ τῆς νεωστὶ ἐκδοθείσης, ἐν Ἀπ-
ρίλῃ 1857, Συλλογῆς τοῦ Γ. Ε. Ζαχαρίου (σελ. 73—76) ἔχουσαν ὡς ἑπείτα:

Διάταξις Ε'.

Περὶ τοῦ τοὺς μετὰ τὸ ὑπελθεῖν τὴν μοναδικὴν πολιτείαν πραγμάτων εὐφο-
ρῶντας, μὴ καθόλου ἀπείργεσθαι περὶ αὐτῶν διατίθεσθαι· ἀλλ' εἰ μὲν ὠφθησάν τι
προκαταβεβλημένοι τῷ μοναστηρίῳ κατὰ τὸν καιρὸν ὅτε τούτῳ προσήρχοντο, εἶναι
αὐτοὺς περὶ τῶν ὕστερον προσκεκτημένων κυρίου καθὼς προαιροῦντο πάντα διοικεῖν·
εἰ δ' οὐδὲν προκατεβάλλοντο, αὐτοὺς μὲν περὶ τοῦ διμοιροῦ ἔχειν ὀρίξειν ἄδειαν, τὸ
μοναστήριον δὲ τὸ ἄλλο μέρος, ἥτοι τὸ τρίτον, ἀναλαμβάνεσθαι.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Στεφάνῳ τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ

Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμένης πατριάρχῃ.

Ἐπειδὴ περὶ μοναζόντων ὑπάρξεις, οἱ μετὰ τὸν μονάδα βίον περιουσίαν ἔχοντες
σαντο, πολλὰς ἡμῖν σὺν τοῖς ὑπὸ σὲ θεοφιλεστάτοις ἀρχιερεῦσιν, ὡς θεῖον φῶς καὶ

ὁρθ. 3. τίτλω δ', βιβλίω Ε' τῆς Ἐξαβιβίου τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μνημονευομένην, ἔχει μὲν ὁ μοναχὸς ἀβιάστον καὶ κυρίαν τὴν γνώμην νὰ διοικῇ ὅπως βούλεται ὅσα μετὰ ταῦτα προσεκτέσται, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν, τὸν μοναστὴν ἐλθόν

καταपुरσεύει τὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ πρώτου φωτός ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι τεθειμένον, ἀπορεῖν ἔφη, οἷα δὴ νέφους τῆς ἐκείθεν ἀμφιβολίας ὑποτροχούσης τὴν ἀκτὴν τοῦ λογιζομένου πρὸς τὸ τρανὴν ἐκφῆναι διάκρισιν, εἴτε δεήσει τῆς τοιαύτης περιουσίας κυρίου εἶναι τοὺς μοναστάς ποιεσθαι διάταξιν, εἴτε κωλύειν ἄξιον αὐτοὺς τῆς ἐπ' αὐτῇ κυριότητος· ἐπεὶ οὖν περὶ τοῦτο ἀμφιβάλλοντες διαφοροὶς ἡμᾶς ἐξαιτήσεται πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν συναντιλαμβανέιν προτρέψατος, τιμῶντες ὡς ἐν ταῖς ἄλλαις οὕτω κἀνταῦθα τὴν ὑμῶν ἐρώτησιν πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν καθιστάμεθα τοῦ αἰτήματός. Ἐκεῖνα δὲ πρῶτον εἰρήσθω ἡμῖν, ὅσα γε τοῖς πάλαι διωρίσται περὶ τῶν ἄρτι βουλευθέντων πρὸς τὴν μονήρην μετατάξασθαι πολιτείαν, — (φημὶ δὴ περὶ τοῦ πρότερον αὐτοὺς τὰ οἰκία πράγματα διατίθεσθαι, οὕτω τε πρὸς τὴν ἐπιθυμουμένην προσιέναι πολιτείαν, ἀλλὰ μὴ προλαμβάνειν τὴν μεταβολὴν τοῦ βίου τὴν περὶ τῶν πραγμάτων διάταξιν, ὡς εἶγε τοῦτο οὕτω συμβαίνειν ὀφείη, οὐκέτι ἀποκειμένοις αὐτοῖς ἐπιτροπήσεται ἡ διάταξις, ἀλλὰ χωρήσει πᾶσα ἡ ὑπαρξίς εἰς τὴν ἐν ἡ ἀπεκρίναντο ἐκκλησίαν) — Ταῦτα δὲ τὰ περὶ τῶν ἄρτι προσιόντων τῷ μοναδικῷ βίῳ διωρισμένα (εἰ μὴ παῖδες πάρεισι τὴν κληρονομίαν καλοῦντες) ἀριστὰ τι καὶ ὡς οὐκ ἂν τις φανῇ ἄμεινον διατέτακται, καὶ οὕτω τε προσβέβαια ταῦτοις αὐτῶν ἀφελεῖν ἀπ' αὐτῶν ἐστίν. Καὶ γὰρ ὁ πρὸ τοῦ διαμεῖψαι τὴν πολιτείαν ἐν τῇ ἐκείνου γνώμῃ κειμένην ἔχων τὴν τῶν ὑπαρχόντων διοίκησιν τοῦτο μὴ βουληθεὶς διαπραξάσθαι, εἰκότως μετὰ ταῦτα ἀπείργεται τῆς ἐπιτροπῆς, αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τοῦτο καταστήσας· δι' ὧν γὰρ οὐκ ἐβουλήθη ἐξὼν αὐτῷ προδικηκέναι τὰ πράγματα, τὴν μετὰ ταῦτα τῆς ἐξουσίας ἀφαίρεσιν δι' ἑαυτοῦ καταψηφισομένην εὐλόγως φέρει. Ἀλλως τε δὲ καὶ πῶς οὐκ ἄσπονον, τὸν ἀποταξάμενον ταῖς τοῦ βίου φροντίσιν ἐπὶ τῶν φροντίδων φέρειν φορτίον καὶ τῷ ἐκείθεν βάρει πιέζεσθαι; Ἀπαίδος μὲν οὖν, ὡς περ ἔφην, ὄντος τοῦ πρὸς μοναχὸς μεταταξαμένου, αὕτη ἡ ψήφος οὐκ ἂν ὑπεκαταίη ψήφῳ ἐτέρῳ· εἰ δὲ πάρεισι παῖδες (τότε γὰρ οὐχ ὅσιον ζημιῶν ἐκείνους διὰ τὴν τοῦ γονέως σιγήν), οὐ κωλύει παντελῶς τὴν διάταξιν τὸ μοναδικὸν πρῆγμα, ἀλλὰ ὅλον, ὡς διατάσσεται μὲν περὶ τῶν μερῶν, ἀ τοῖς παισὶν ἰση καὶ νομίμῳ διαμονῇ ὑποκληρωθήσεται, τοῦ δὲ μέρους τοῦ πρὸς ἐκεῖνον ὀρώντος ἀποστήσεται ἡ διάταξις, ὡς ὁλοκλήρως αὐτοῦ τῷ μοναστηρίῳ ἀνήκοντος. Ἀλλὰ καὶ εἰ θάνατος (οἷα πολλὰ τὰ ἀνθρώπινα) σύντομος ἐπιστάς τὴν τῶν πραγμάτων μεσολαβήσει διανομήν, οὐδ' οὕτω παντελῶς ἀπαβρῆσιματος ἡ τῶν πραγμάτων τοῖς παισὶ βοηθοῦσα διοίκησις, ἀλλὰ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον τὰ τούτοις προσήκοντα νομίμῳ δικαίῳ ἀφορισθήσεται, τὸ δ' ἐπίλοιπον τῆς ὑπάρξεως οἰκείωσεται ἡ μονή. Ἀλλὰ γὰρ ταῦτα περὶ τῆς πρὸ τοῦ μονάδος βίου τῷ ἀνθρώπῳ προσοῆς περιουσίας. Ἐφ' ᾧ δὲ ἡ ὑμῶν πατρικὴ μακαριότης ἤξιώσε τὸ θέσισμα τ' ἐραλθεῖν (φημὶ δὴ ἐπὶ τοῖς ὕστερον τοῦ μονάδος βίου προσηγομένοις πράγμασι), τοῖ το θεσιζομένῳ τὸ ἐκ τοῦ καιροῦ τοῦ καθ' ὃν εἴλετο τὴν μονήρην πολιτείαν προΐοντος τῆς διασκέψεως

βλον, ἀφιέρωσέ τι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄν ὅμως μὴδὲν κατ' ἀρχὰς εἰς αὐτὴν προσέφερεν ἐκ τῆς περιουσίας του, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ δύο τρίτα ὁ μοναχὸς διαθέτει, τὸ δὲ ἕτερον τρίτον προσκληροῦται εἰς τὴν μονήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΣΚΛΑΙΣΤΗΡΗΣ.

γίνεσθαι περὶ τῶν μετὰ ταῦτα προσκτηθέντων αὐτῷ τὴν διάκρισιν. Οὐ γὰρ διότι ἐκ τῆς λαϊκῆς ἀγωγῆς πρὸς τὴν μοναδικὴν μετισταμένος, εἰ μὴ πρότερον διατίθεται, τὴν τοῦ μετὰ ταῦτα διατίθεσθαι ἀφαιρεῖται ἄδειαν, διὰ τοῦτο καὶ περὶ τῶν ὕστερον γεγονότων ὀρίζει καθόλου κωλυθεῖν. Ἐκεῖ μὲν γὰρ εὐλόγως ἀφηρεῖτο τὴν ἐξουσίαν, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἦν βουλευσάσθαι ἐπεὶ χρηματίζοντι λαϊκῷ, τῷ μὴ τοῦτο πράξαι αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τοῦτο περιστάσειν· ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἐστὶν ὅμοιον, ὥστε αὐτὸν τινα ὑφ' ἑαυτοῦ ἢ ὑφ' ἑτέρου ἀπείργασθαι. Εἰ δέ τις λέγοι, ὅτι διὰ τοῦτο μόνον, ὅτι μονάζων ἐστίν, ἅπαντα λήφεται ἡ μονή, οὐκ οἶδα εἰ πρέποντα μονασταῖς ὁ τοιοῦτος νομοθετεῖ· πρῶτον μὲν, εἰ οὕτω δεῖ κτημάτων ἀντέχεσθαι ἀνθρώπους αἱ τὴν ὑπερφίαν αὐτῶν ἐπηγγείλαντο· ἔπειτα δὲ καὶ συγγενεῖς τινες πένητες ἢ ἄλλως γινώσκοντες συγχάνουσι τῷ ἀνθρώπῳ χρήζοντες παραμυθουμένης χειρὸς, πῶς οὐκ ἀπάνθρωποι μπεδεμιᾶς ἐκείνους ἐκ τῶν τοῦ συγγενοῦ πραγμάτων ἀξιοῦσθαι παραμυθίας, ὥστε οὐχὶ ξενηλασίαν ἀλλὰ συγγενικῶν καὶ φίλων ἐλασίαν δεῖν ποιεῖν τοὺς μονάζοντας καὶ πάντα πρὸς ἑαυτοὺς ἔλκειν, καθάπερ τοὺς πολυφάγους ἐστὶν ὄρν· οὐ βουλομένους ἀπόμοιράν τινα τῶν παρακειμένων τοῖς ἄλλοις καταλιμπάνειν. Οὔτε γὰρ δοῦλε ἐλευθεροῦται δουλείας δεσμῶν, οὐ πένης οἴκτου μεταλαγχάνει, οὐκ ἄλλος τις ἀνάγκαις πιεζόμενος παραμυθίας εὐρίσκει ἀπάλαυσιν, πάσης τῆς τοῦ μονάζοντος περιουσίας τῷ μοναστηρίῳ δεδομένης.

Διὰ τοῦτο δὴ θεωρεῖται, εἰ μὲν ὡφθη κατὰ τὸν καιρὸν ὅτι τὸν μοναστὴν εἰλίττει βίον ὁ ἀνθρώπος ἀφιερωσάμενός τι τῇ ἐκκλησίᾳ, εἶναι αὐτῷ περὶ τῶν ὕστερον προσκεκτημένων ἀδιάσπαστον καὶ κυρίαν τὴν γνώμην καθὼς ἂν προαιροῖτο πάντα διοικεῖν· εἰ δὲ μὴδὲν ὅλως κατ' ἀρχὰς τῷ μοναστηρίῳ προεισηνέγκται, τότε διχῇ τὴν ὑπαρξίν τέμνεσθαι, τῶν μερίδων τῆς μὲν διμοιρῆς συγκεφαλαιουμένης, τῆς δὲ τρίτης μέρει, καὶ διατίθεσθαι μὲν ὡς ἂν ποτε δοξείεν αὐτῷ περὶ τοῦ διμοίρου τμήματος τὸν μονάζοντα, τὸ τρίτον δὲ ἀποκληροῦσθαι τῷ μοναστηρίῳ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ ὧν ἐζητήσατε τὰ ἡμετέρον ἀπεθέσπισε κράτος· δεήσει δὲ τὴν ἡμετέραν μακαριότητα τοῖς ὑπ' αὐτὴν ἅπασιν θεοφιλεστάτοις μητροπολίταις ἐκδῆλα καταστήσαι τὰ τεθεσπισμένα, αὐτοὺς τε παρακλησάσθαι τοῖς ὑπ' ἐκείνους ἐπισκόποις ἐμφανίσει, κάκείνουσιν αὐτοὺς ὧν ἔλαχον τὴν ἐπιτροπὴν ἐκκλησιαίς, ὥστε καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα καὶ διαγιγνώσκεισθαι πᾶσι καὶ οὕτω πράττεσθαι.

ΚΔ'.

Ἀριθ. Πρωτ. 8090,8295,8346.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀποβιούντων μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀνήνεγκεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5432 ἐγγράφου του, ὅτι ἀποβιώσαντος ἀρτίως τοῦ Ἡγουμένου τῆς ἐν Αἰγίνῃ διατηρουμένης μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, « ὁ Δήμαρχος εἰδοποίησε τὸν Εἰρηνοδίκην Αἰγίνης νὰ μεταβῇ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν μονὴν, καὶ ἐνεργήσῃσι πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐν τῇ μονῇ ἐγγράφων. » κτλ. Ὁ αὐτὸς Νομάρχης, διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου του ὑπ' ἀριθ. 5485, ὑπέβαλεν εἰς ἡμᾶς πράξιν ἀπογραφῆς καὶ ἐπιθέσεως σφραγίδων, εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται λαβὼν μέρος ὁ Δήμαρχος. Ἐκ τούτου δὲ καθίσταται βέβαιον, ὅτι ὁ Εἰρηνοδίκης, καὶ τοὶ προσκληθεῖς παρὰ τοῦ Δημάρχου, δὲν συναπῆλθεν, ὥς εἰδὼς τὸν νόμον τὸν προσδιορίζοντα τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς γίνεται νομίμως ἀπογραφή καὶ σφραγίδων ἐπιθέσις.

Περὶ ταύτης λοιπὸν τῆς πράξεως τοῦ Δημάρχου λόγον ποιούμενοι διὰ τοῦ παρόντος, κάμνομεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὁ ὑπάλλῃλος οὗτος ἐπραξεν ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

Κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τῆς πολιτείας, παντὸς μοναχοῦ ἀποβιούντος, νόμιμος καὶ ἀδιαφιλονίκητος κληρονόμος οὗτ' εἶναι οὔτε δύναται νὰ ᾔῃαι ἄλλος παρὰ τὴν μονὴν τῆς μετανοίας αὐτοῦ τοῦ μοναχοῦ· διότι διὰ μὲν τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἡ ἰσχὺς τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ἐκυρώθη, ῥητὸς δὲ κανὼν, ὃς τῆς πρωτοδευτέρως ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγίας Συνόδου, διακε-

λεύεται, ὅτι « Οἱ μοναχοὶ οὐδὲν ἴδιον ὀφείλουσιν ἔχειν πάντα » δὲ τὰ αὐτῶν προσκυροῦσθαι τῷ μοναστηρίῳ » . . . καὶ, « τοῖς ἐθέ-
 » λουσι μονάζειν ἄδεια δίδοται περὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς δια-
 » τίθεσθαι πρότερον . . . μετὰ γὰρ τὸ μὲνάσαι τῶν προσόντων αὐ-
 » τοῖς ἀπάντων τὸ μοναστήριον ἔχει τὴν κυριότητα ». Σύμφωνα δὲ
 πρὸς ταῦτα καὶ ὁ πολιτικὸς ἡμῶν νόμος διατάττει « Ὁ μέλλων
 πεισιέναι εἰς μοναστήριον, διατιθέσθω τὰ καθ' ἑαυτὸν πρὸ τῆς εἰσό-
 » δου αὐτοῦ ἐπεὶ προσκυροῦται τῷ μοναστηρίῳ πάντα τὰ αὐτοῦ,
 » καὶ μὴ ῥητῶς φήσειν εἰσαγαγεῖν αὐτὰ, καὶ οὐκέτι ἔσται κα-
 » τ' οὐδένα τρόπον κύριος αὐτῶν. » (Ἀρμενοπ. Ἐξάβιβλ. Βιβλ. Ε'.
 Τίτλ. Δ' § 2 καὶ 4).

Ἐκ τούτων ἄρα καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ἐκάστου μοναχοῦ
 νόμιμος καὶ ἀναμφισβήτητος κληρονόμος εἶναι ἡ μονὴ τῆς μετα-
 νοίας του· καὶ οὐδεμία τῶν Ἀρχῶν ἔχει καθῆκον ἢ χρέος νὰ ἐπι-
 χειρήσῃ τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας του, κινητῆς ἢ ἀκινήτου
 οὐδὲ νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδας ἐπὶ τῆς κινητῆς, πλὴν ἐὰν μόνον ἤθελε
 τυχὸν προσκληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν νόμιμον Διοίκησιν τῶν τῆς μονῆς
 πραγμάτων, τὸν Ἐγούμενον δηλονότι καὶ τοὺς Συμβούλους — περὶ
 πτωσίαι σπανιωτάται, ἢ κάλλιν εἰπεῖν ἀδύνατος νὰ συμβῇ, διότι
 οὐδέποτε μοναχὸς ἤθελεν εὐρεθῇ τοσοῦτον κατὰ χρεως, ὥστε ν' ἀπο-
 ποιηθῇ τὴν κληρονομίαν του ἢ τῆς μετανόας του μονῆς, ἵνα μὴ
 ὑποβληθῇ εἰς ἀπότισιν χρεῶν τοῦ ἐδίου. Ἐν δέ ποτε τοιαύτη
 περίπτωσις συμβῇ, καὶ τότε πάλιν ὁ νόμος προσδιορίζει τίνα εἶσι
 τὰ πρόσωπα εἰς ἃ ἐπιτρέπεται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπίθεσιν σφραγι-
 δων, καὶ τίς ἡ πρὸς τοῦτο ἀρμοδία Ἀρχὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 1050-
 1053 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὅθεν, ἐπεὶ δὴ ὁ Δῆμαρχος Αἰγίνης ἀπρόσκλητος ἀπῆλθεν εἰς τὴν
 προμνησθεῖσαν μονὴν, ἅμα ἀποδιώσαντος τοῦ ταύτης Ἐγουμενίου,
 καὶ ἀπογραφὴν ἐπεχείρησε, καὶ σφραγίδας ἐπέθηκεν ἐπὶ περιουσίαι
 ἀδιαφιλονεικῆτως μοναστηριακῆς, καθ' ὑπέρβασιν προφανῆ τῶν καθη-
 κόντων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο, κατ' αἵτησιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου
 Σὺς παρακαλοῦμεν, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ παραγγείλετε εἰς ἀπά-
 σας τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ Δημοτικὰς Ἀρχὰς διὰ τῶν ἀρμοδίων
 Νομαρχῶν, ἵνα, ἐν περιπτώσει ἀποδιώσεως μοναχοῦ διατρουμένῃς

τινὸς μονῆς, ἀπέχωσιν αὐταὶ τοῦ λοιποῦ τοιαύτων πράξεων, ὅποιαν ἀρτίως ἐπεχείρησεν ὁ Δήμαρχος Αἰγινήτων. Προσέτι δὲ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς κοινοποιήσετε τὰς παρ' ὑμῶν ἐκδοθησόμενας περὶ τοῦ προκειμένου διαταγὰς, διὰ ν' ἀπαντήσωμεν ἀντηρόντως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἀριθ. 17,714.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀποδιούτων μοναχῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Σὺς κοινοποιοῦμεν παρὰ πόδας τὴν πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 17,714 διαταγὴν μας πρὸς γνῶσίν σας καὶ σὰς παραγγέλλομεν, Κύριε Νομάρχα, νὰ καταστήσητε αὐτὴν γνωστὴν εἰς τὰς κατὰ τὸν νομόν σας δημοτικὰς Ἀρχάς, προσκαλοῦντες αὐτάς νὰ συμμορφῶνται εἰς ὁμοίας περιστάσεις ἀκριβῶς μὲ τὰ ἐν αὐτῇ διαταττόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργός

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Α. Χαλαράμπης.

Πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἐξ ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ὑπουργείου πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ δῆμαρχος Αἰγίνης, ἀποδιώσαντος τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν Αἰγίνῃ διατρουμένης μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, μετέβη εἰς τὴν μονὴν καὶ ἐνήργησεν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ, ἐπιθέσας εἰς αὐτὴν τὴν δημοσίον σφραγίδα.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν Σ' κανόνα τῆς πρωτοδευτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας Συνόδου καὶ κατὰ τὸν πολιτικὸν ἡμῶν νόμον, καθὼς καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1834 Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ τῆς ιδιοκτησίας τῶν μοναχῶν, ἡ περιουσία ἐκάστου μοναχοῦ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μονὴν τῆς μετανοίας του, καὶ εἰς αὐτὴν μένει μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του καὶ ἐπειδὴ ὁ νόμιμος καὶ ἀναμφισβήτητος κληρονόμος ἐκάστου μοναχοῦ εἶναι ἡ μονή, καὶ ἐπομένως οὐδεμία τῶν Ἀρχῶν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας, κινητῆς ἢ ἀκινήτου, ἀποβιώσαντός τινος, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ᾔθελε τυχὸν προσκληθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῶν πραγμάτων τῆς μονῆς διὰ τοῦτο ὁ εἰρημένος δήμαρχος ἀναρμοδίως καὶ καθ'ὺ-πέρβασιν τῶν καθηκόντων του ἐνήργησε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος πράξιν.

Σὰς παραγγέλλομεν διὰ ταῦτα, Κύριε Νομάρχα, νὰ ἀπευθύνῃτε τὰς ἀνηκούσας πρὸς τὸν δήμαρχον Αἰγίνης παρατηρήσεις σας, καθιστῶντες αὐτὸν τοῦ λοιποῦ προσεκτικὸν ν' ἀπέχῃ τοιούτων πράξεων, ἀλλοτρίων τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1850.

ΚΕ'

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ γυναικείων μοναστηρίων (α).

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

(α) Βλέπε ἀριθ. 15 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1834.

1. Εἰς τὸ μέλλον θέλουν ὑφίστασθαι μόνον τρία γυναικεῖα μοναστήρια· ἓν κατὰ τὰς νήσους, ἓν κατὰ τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἓν κατὰ τὴν στερεάν Ἑλλάδα.

Ὅλα τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα καταργοῦνται.

Ἄν τὰ τρία ταῦτα μοναστήρια δὲν ἀρκοῦν διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναζουσῶν, ἐπιφυλαττόμεθα τὸ δικαίωμα νὰ διατηρήσωμεν καὶ τέταρτον μοναστήριον, ἀλλὰ προσωρινῶς μόνον.

2. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θέλει προσδιορίσει τὰ διατηρηθησόμενα μοναστήρια, τὰ ὅποια θέλουν γνωστοποιηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

3. Ἐκαστον γυναικεῖον μοναστήριον θέλει περιέχει τριάκοντα τοῦλάχιστον μοναχάς. Ἄν εἰς ἓν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 διατηρηησομένων δὲν εὐρίσκεται ὁ εἰρημένος ἀριθμὸς, τὸ μοναστήριον τοῦτο διαλύεται, καὶ αἱ μοναχαὶ μεταβαίνουν εἰς τ' ἄλλα δύο.

4. Αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰ 40 ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν μοναχαὶ θέλουν προσκληθῇ παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου νὰ παραιτήσῃ τὴν μοναστικὴν ζωὴν καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν κόσμον. Τὸν Ἐπίσκοπον θέλει ἐπιφορτίσει ἡ Σύνοδος νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτάς ἐν ὀνόματί της, ὅτι δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο ἀκατάκριτος.

Ἄλλ' ἂν τις αὐτῶν, οὔσα ὁμολογουμένως ἀμέμπτου διαγωγῆς, ἔχῃ κλίσιν ἰδιαίτεράν πρὸς τὸν μοναστικὸν βίον, θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν ἄδειαν νὰ μεταβαίνῃ εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

5. Μοναχαὶ ἔχουσαι ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ 40 ἔτη, εἶναι ἐλεύθεραι ἢ νὰ παύσωσι μονάζουσαι, ἢ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἓν τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων.

Τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν των θέλουν ἐμφανίσει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον. Ταῖς δίδεται δὲ διορία ἕξ μηνῶν διὰ τὴν εἰς τὰ διατηρηθησόμενα μοναστήρια μετάβασίν των.

6. Τὰ πρὸς παραδοχὴν τῶν μοναζουσῶν εἰς τὰ μοναστήρια, τὰ περὶ τοῦ βίου αὐτῶν, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως,

θέλει κανονίσει ἡ Σύνοδος κατὰ τὰ ἀνέκαθεν περὶ μοναστηρίων παραδεδεγμένα.

Ἰδίως ὑποχρεοῦνται αἱ μοναχαί·

α) Νὰ ἐνασχολῶνται εἰς γυναικεῖα ἐργόχειρα.

β) Νὰ δέχονται καὶ περιθάλλωσι τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ μοναστήρια στελλομένους πτωχοὺς, ἀσθενεῖς καὶ παρὰφρονες.

γ) Νὰ διδάσκουν ἀμισθὶ τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς αὐτὰς στελλόμενα ὀρφανὰ καὶ πτωχὰ κοράσια.

7. Τὰ μοναστήρια ταῦτα τελοῦσιν ὑπὸ διπλὴν ἐπιστάσιαν.

α) Ὡς πρὸς τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ κατὰ τὸν τόπον Ἐπισκόπου καὶ τῆς Συνόδου.

β) Ὡς πρὸς τὰς κοσμικὰς ὑποθέσεις τοῦ μοναστηρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

8)... (α).

19 — Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1834

Ἐρ ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

ἡ Ἀντιβασιλεία

ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕἰΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ.

(α) Τὰ ἀπὸ τοῦ 8 μέχρι τοῦ 18 ἄρθρα, ἀφορῶντα τὸν ἐν ἑκάστῃ τῶν γυναικείων μονῶν διορισμὸν Οἰκονόμου καὶ τὰ καθήκοντα καὶ χρεὶα αὐτοῦ, παρελείφθησαν, ὡς μὴ ὑφισταμένης πλέον αὐτῆς τῆς θέσεως, κατὰ τὸ ὧδε ἐπόμενον ἀμέσως Βασιλικὸν Διάταγμα 30 Νομβρίου 1843.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ ἐν Θήρᾳ γυναικείου μοναστηρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ διατηρουμένων τεσσάρων γυναικείων μοναστηρίων, μόνου τοῦ ἐν Θήρᾳ τὰ πράγματα διεξήγοντο διὰ Οἰκονόμου, εἰς δὲ τὰ ἄλλα τρία δὲν ὑπῆρχεν Οἰκονόμος, ἀλλ' αἱ ὑποθέσεις ἐκάστου τῶν εἰρημένων τριῶν μοναστηρίων διεξήγοντο διὰ Συμβουλίου, καλλιεργουμένων τῶν κτημάτων φροντίσι τῶν εἰς αὐτὰ ἐνδαιτιωμένων Καλογραιῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, πολιτικῆς τε καὶ ἐκκλησιαστικῆς, καθ' ὅσον εἰς ἑκάτεραν τούτων ἀνήκει, διατάττομεν ἵνα νῦν, ὅτε ἀπεβίωσεν ὁ ἱερομόναχος κύριος Νεόφυτος Γίζης, ὁ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4311 (6 Μαρτίου 1839) Ἡμετέρου Διατάγματος διωρισμένος Οἰκονόμος εἰς τὸ διαληφθὲν ἐν Θήρᾳ γυναικεῖον μοναστήριον, ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοῦτο ἡ αὐτὴ τάξις, καθ' ἣν διεξάγονται τὰ ἕτερα τρία διατηρούμενα γυναικεῖα μοναστήρια.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ Ὑπουργός
Ι. ΚΟΛΕΤΤΗΣ.

ΚΣ.

ΝΟΜΟΣ Σ΄

Περὶ Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐπισκόπων, καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦς
Ἐπισκόπους τελούντος Κλήρου.

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. Α΄. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἐπισκοπῶν προσδιο-
ρίζεται εἰς εἰκοσιτέσσαρας.

Ἄρθρ. Β΄. Αἱ Ἐπισκοπαὶ εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

Α΄. Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας δύο:

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀθηνῶν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀτ-
τικῆς, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, περιλαμβάνουσα τὰς
ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

Β΄. Ἐν τῷ νομῷ Εὐβοίας δύο:

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Χαλκίδος, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας
Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου, με τὰς νήσους Σκιάθον, Σχόπελον καὶ
Ἀλόνησον.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Καρυστίας, περιλαμβάνουσα τὴν ὁμώνυμον
ἐπαρχίαν καὶ τὴν νῆσον Σκῦρον.

Γ΄. Ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος δύο:

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Φθιώτιδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Φθιώτι-
δος καὶ Λοκρίδος.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Φωκίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παρνασσ-
οίδος καὶ Δωρίδος.

Δ'. Ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας δύο·

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Τριχωνίας, Βονίστης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

Ε'. Ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας τρεῖς·

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀργολίδος, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ Ἀργους.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Κορινθίας, συγκεκριμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

γ) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ὑδρας, Σπετσῶν, Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας.

ζ'. Ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Πατρῶν καὶ Ἡλείας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

Ζ'. Ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας δύο·

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μαρτινείας καὶ Κυρουργίας, συγκεκριμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Γόρτυρος καὶ Μεγαλοπόλεως, συγκεκριμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν.

Η'. Ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας δύο·

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μεσσηνίας, συγκεκριμένη ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Μεσσηνίας, Καλαμῶν καὶ Πυλίας.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας, συγκεκριμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν.

Θ'. Ἐν τῷ νομῷ Λακωνίας τρεῖς·

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μορεμβασίας καὶ Σπάρτης, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος καὶ Ἐπιδάουρου Λιμνῆς.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Γυθείου, συγκεκριμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

γ) Ἡ Ἐπισκοπὴ Οἰτύλου, συγκεκριμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

Ι'. Ἐν τῷ νόμῳ Κυκλάδων τέσσαρες·

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Σύρου καὶ Τήρου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Σύρου, Τήνου καὶ Μήλου.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀνδρου καὶ Κέα, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

γ) Ἡ Ἐπισκοπὴ Νάξου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

δ) Ἡ Ἐπισκοπὴ Θήρας, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλει προσδιορισθῇ ἡ ἔδρα ἐκάστης Ἐπισκοπῆς, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

*Ἀρθρ. Γ'. Ἐκάστη Ἐπισκοπὴ ἔχει ἴδιον Ἐπίσκοπον.

Ὅσακις ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος, ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τρεῖς ἐκ τῶν Κληρικῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐχόντων ὀρθῶς καὶ ὑγιῶς περὶ τὴν πίστιν, καὶ διακεκριμένων ἐπὶ συνέσει, καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ, καὶ παιδείᾳ ἐκκλησιαστικῇ.

Τῶν οὕτω ψηφισθέντων τριῶν τὰ ὀνόματα υποβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸν Βασιλέα, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· ὁ δὲ Βασιλεὺς φέρει τὴν ἔγκρισίν τοῦ ἐπὶ τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ παρ' αὐτῆς τελοῦνται τότε ἐπὶ τὸν ἐκλεχθέντα τὰ νενομισμένα ἐκκλησιαστικῶς, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πέμπεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ μήνυμα πρὸς τὸν ἐκλεχθέντα, καὶ οὗτος δίδει ἐνώπιον αὐτῆς τὴν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἐπισκοπῆς, ἐν ᾗ χειροτονήσεται Ἐπίσκοπος, διαβεβαίωσιν αὐτοῦ, ἔχουσιν οὕτως·

« Ἐπειδὴ διὰ τῆς ψήφου τῶν Θεοθεν ὀδηγηθέντων ἀγίων Ἀρχιερέων τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐψηφίσθην ὁ ἐλάχιστος ἐγὼ, ὡς ἄξιος τοῦ ὑψηλοῦ

καὶ θεῖου λειτουργήματος τῆς Ἀρχιερωσύνης, ὅπως κατασταθῶ Μητροπολίτης (Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Ἐπίσκοπος) τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως (Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς) Ν. . . καὶ ἔτυχον τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως ἡμῶν ἐγκρίσεως, πείθονται τῷ θεῷ βουλήματι, καὶ δέχονται τὴν ποιμαντορίαν τῆς Μητροπόλεως (Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς) ταύτης, διαβεβαιῶν διατηρῆσαι ἀκραιφνῶς τὰ ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἥς ἀναδέχονται ἱεραρχίας, καὶ ποιμᾶναι θεοφιλῶς τὸ λογικὸν ποίμνιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰς νομὰς σωτηρίου τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, καὶ διαμεῖναι πιστὸς εἰς τὸν φιλόχριστον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Κυριάρχην, καὶ ἀκατάγνωστος διὰ τῆς Θείας χάριτος εἰς πάντα τὰ Ἀρχιερατικά καθήκοντα.»

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ ὑποψηφίου, γεγραμμένη ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῶν ὑπομνημάτων, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπομένως προχειρίζεται κατὰ τὰς κανονικὰς, καὶ ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις Ἐπίσκοπος τῆς ἥς ἔλαχεν Ἐπισκοπῆς μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν ἐπικυροῦται καὶ διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, ὅπως ἀναγνωρίζεται τοιοῦτος παρὰ τῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἀρχῶν. Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ δὲ τὰ Ἀρχιερατικά καθήκοντά του, διαβεβαιῶσιν τὴν πίστιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ τοῦ Βασιλέως διὰ τῆς ἐξῆς προσφωνήσεως·

«Μεγαλειότατε Βασιλεῦ! Διαβεβαίω ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι αἰετοτε διατελὼν πιστὸς εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, τὸν Βασιλέα καὶ Κυριάρχην μου, καὶ εὐπειθὲς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, καταβαλὼν πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρῶ τῇ Θεῷ χάριτι πάντα τὰ Ἀρχιερατικά καθήκοντα τῆς πνευματικῆς ποιμαντορίας τοῦ κατὰ τὴν κληρωθεῖσάν μοι ἐπισκοπὴν πιστοτάτου Σοι λαοῦ καὶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης αὐτὸν τὸν Ὑψίστον Θεόν, ὃς δώῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ζῶν πολυχρόνιον ἐν ἀκρῇ ὑγείᾳ, διατηρεῖν δὲ τὴν Ὑμετέραν Βασιλείαν ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνομένην εἰς αἰῶνας αἰώνων.»

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη, ἔγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

* Ἀρθρ. Δ'. Ἐπίσκοπος κανονικῶς χειροτονηθεὶς, δὲν ἀποβάλλει

ται τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, εἰμὴ ὅταν οἰκαιοθελῶς παραιτηθῇ, ἢ ἐπὶ μόνῳ ἐγκλήματι ἐπάγοντι καθαίρειν.

Μετάθεσις Ἐπισκόπου γίνεται μόνον, ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τηρουμένων τῶν κανόνων ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ παρὰ πάσαις ταῖς λοιπαῖς ὁμοδόξοις τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαις.

*Ἀρθρ. Ε'. Ἐν ἀποβιώσει Ἐπισκόπου, οἱ ἀξιοματικοὶ τῆς ἐπισκοπῆς φροντίζουσι τῇ συμπράξει τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἀρχείων καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἐπισκοπῆς πραγμάτων, μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ διαδεχομένου αὐτόν. Ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διορίζει ἐκ τούτων ἐπισκοπικὴν Ἐπιτροπὴν, πρὸς διεξαγωγὴν τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων τῆς χρηρευούσης ἐπισκοπῆς, ὥς οὐ ἐγκατασταθῇ ὁ ταύτης κανονικὸς Ἐπίσκοπος.

*Ἀρθρ. Σ'. Ἐὰν Ἐπίσκοπος, ἕνεκα φυσικῆς τινος αἰτίας, κατασταθῇ ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' ἐτέρου κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις Γ' καὶ Δ' ὀριζόμενα. Εἰς δὲ τὸν εἰς ἀνικανότητα περιστάντα χορηγεῖται περίθαλψις διακονίᾳ δραχμῶν κατὰ μῆνα.

*Ἀρθρ. Ζ'. Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἐπίσκοποι διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ὑπερτάτην ἐφορείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἀναφέρονται πρὸς αὐτὴν ὡς ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν περὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἀναγομένων εἰς τὰ πνευματικὰ αὐτῶν καθήκοντα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς αὐτῆς.

*Ἀρθρ. Η'. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ ἐπισκοπῆς.

Ἐνεργεῖ ἐν τῇ ιδίᾳ αὐτοῦ ἐπισκοπῇ τὰ παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα, διατηρῶν ἀπρεγκλίτως τὰ θεῖα δόγματα, καὶ ἐπιτελῶν ἀκριβῶς τὰ μυστήρια, καὶ φυλάσσων τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ τοῦτων διατήρησιν καὶ παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ποιμαντορίαν διατελούντων προσέχει εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν πάσης

ιεροτελεστίας, εἰς τὴν τακτικὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσκομένων καὶ ψαλλομένων ἀκολουθιῶν, εἰς τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἀγίας εἰκόνας, εἰς τὰ ἱερὰ σκεύη, ἄμφια καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀναγόμενα. Ὡσαύτως προσέχει εἰς τὴν πνευματικὴν κατὰστασιν τῶν ἱερῶν μοναστηρίων, καὶ εἰς τὴν κατὰ τοὺς μοναστικούς ὅρους διαγωγὴν τῶν ἐν αὐτοῖς μοναζόντων, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐν αὐτοῖς ναῶν. ἔχει σφραγίδα ἰδίαν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐγκυχαρχημένον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τὰ γνωριστικὰ τῆς θέσεως αὐτοῦ γράμματα. Περὶ πάσης δὲ πράξεως αὐτοῦ, ἀντιβαινούσης εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐν γένει εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς εὐθύνην, καὶ δίδει λόγον ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀρθρ. Θ'. Ὁ Ἐπίσκοπος, κατὰ τὸ ἐπισκοπικὸν αὐτοῦ καθήκον, ἐπιτηρεῖ τὸν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ Κλῆρον κατὰ τε τὸ πολίτευμα καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθιζόντων του. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὰ πρὸς βελτίωσιν, πρὸς εὐκοσμίαν καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ὑπ' αὐτὸν Κλήρου συντελίνοντα.

Διτάζει μετὰ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐαυτοῦ ἐπισκοπῆς, διοριζομένων ἐν ἑκάστῳ διὰ Βασιλικῆς διατάγματος, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραβάσεις καὶ παρακτροπὰς τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ Κληρικῶν καὶ ἐπιβάλλει ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς εἰς τὸν περιπεσόντα ἀποδεδειγμένως εἰς ἀμάχημα ὡς πρὸς τὰ χρῆναι καὶ καθήκοντα τῆς ἐπαγγελίας του, ὡς ἐφεξῆς:

α) Ἐπίπληξιν

β) Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐφημερίας τοῦ τιμωρουμένου

γ) Ἐκπτώσιν τοῦ ἀξιώματος, εἰς ὃ ἦτον ἰδίως διωρισμένος ὁ τιμωρούμενος

δ) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς Κληρικούς σωφρονιστικοῦ καταστήματος

ε) Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου τῶν ὅσα χρήματα ἔλαβεν ὁ τι-

μωρούμενος πλέον τοῦ νενομισμένου, ἢ διὰ πράξιν ἀπηγορευμένην καὶ ἐναντίαν εἰς τὰ καθήκοντά του.

Ἡ εἰσπραξις δὲ αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

ς') Ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ Κληρικῶν μοναχοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου αἱ καταγινώσκουσαι ἐπὶ πλῆξιν ἢ ἀργίαν μέχρι τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν, εἶναι ἀνέκκλητοι· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν καταδικασθέντα κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρατεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἡ ἐφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως, καὶ ἐπιδίδοται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν προεδρεύοντα τὸ ἐπισκοπικὸν δικαστήριον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἀποστέλλει αὐτὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν φάκελον τῆς ἀνακρίσεως.

Μόνον δ' ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ § β', ὃ εἰς ἀργίαν ὑποβλήθῃ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὀφείλει ν' ἀπέχη πάσης ἱεροπραξίας, μεχρισοῦ ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφανθῇ ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς ἐφέσεώς του· ἂν δὲ τυχὸν παρέλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας, εἰς ἣν ὑπεβλήθη διὰ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀποφάσεως, πρὶν ἀποφανθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ τῆς ἐφέσεώς του, ὁ ἐκκαλῶν ἐπαναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν καθηκόντων του. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις τῆς Συνόδου εἶναι καταδικαστικὴ, αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας λογίζονται ἀφ' ἧς ἐπεδόθη εἰς τὸν καταδικασθέντα ἡ ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις.

Ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις καὶ τὸν καταστατικὸν αὐτῆς νόμον, ἐπικυροῦσα, τροπολογοῦσα, ἢ ἀκυροῦσα, τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ἐκτὸς τῆς ἀποφάσεως τῆς καταγινώσκουσης ἐπὶ πλῆξιν, ἢ ἀργίαν καὶ σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι τῶν 15 ἡμερῶν, ὅλαι αἱ λοιπαὶ, τελεσιδικοὶ καταστάσαι, ἐκτελοῦνται κατὰ τοὺς §§ 1, καὶ 2 τοῦ 14' ἁρθροῦ τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐάν ποτε Κληρικὸς ὑποπέσῃ εἰς ἀμάρτημα ἐκκλησιαστικόν ἐ-

πάγον καθαιρέσιν, ὁ Ἐπίσκοπος εἴτε αὐτός, εἴτε κατὰ παραγγελίαν του εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ἐπισκοπῆς του, ἐνεργεῖ τακτικὴν ἀνακρίσιν, καὶ ταύτης περαιωθείσης, πέμπει τὸν φάκελον τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις δικάζει κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀκούσῃ τὸν κατηγορούμενον Κληρικόν.

Ἀρθρ. Γ'. Ὁ Ἐπίσκοπος, κατ' αἰτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἐκδίδει ἐπιτίμιον ἀνώνυμῶς καὶ ἀπολύτως κατὰ ἀδίκων καὶ ἐπιζημιῶν πράξεων, καὶ πρὸς ἐξιχνίασιν τῆς ἀληθείας, μετὰ προηγηθεῖσαν συγκατάθεσιν τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Ἀρθρ. ΙΑ'. Εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνήκει ἡ δοκιμασία καὶ χειροτονία τῶν ἐντὸς τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ἱερωμένων πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, καὶ ἡ δοκιμασία τῆς κουρᾶς τῶν μοναχῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ἐκάστην κοινότητα καὶ ἐνορίαν ἀναγκαίων ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ἡ διαίρεσις τῶν ἐνοριῶν, θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασιλεῦς διατάγματος, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἱερέων καὶ διακόνων θέλει γίνεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Χειροτονία πρεσβυτέρου καὶ διακόνου, καὶ κουρὰ μοναχοῦ, τελεῖται κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας· ὁ δὲ χειροτονήσας παρὰ τοῦς κανόνας καὶ ἀπολύτως, ἢ ἐπέκεινα τοῦ ὀρισθησομένου ἀριθμοῦ, καὶ ὁ κείρας μοναχὸν ἄνευ τῆς κανονικῆς δοκιμασίας, τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς, καθὼς καὶ ὁ οὕτω χειροτονηθεὶς καὶ ὁ τὴν κουρὰν λαβὼν.

Ὁ χειροτονούμενος εἰς πρεσβύτερον ἢ διάκονον, καθὼς καὶ ὁ τὴν κουρὰν λαμβάνων μοναχός, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς χειροτονίαν ἢ κουρὰν, πρέπει νὰ ᾔηται πολίτης Ἑλλήν καὶ νὰ ἔδωκε προηγουμένως τὸν νενομισμένον ὄρκον τοῦ πολίτου Ἑλλήνος.

Ἀρθρ. ΙΒ'. Ὁ Ἐπίσκοπος χειροθετεῖ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν Κληρικῶν τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐπισκοπῆς του, προσδιορίζων ἐκάστου τὰ καθήκοντα.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Κλήρου.

Ἄρθρ. ΙΓ'. Ἀπαντες οἱ Κληρικοὶ ἐκάστης ἐπισκοπῆς, οἰασδήποτε τάξεως καὶ βαθμοῦ ἂν ᾖσιν, ὑπάγονται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ὑπὸ τὸν ἴδιον αὐτῶν Ἐπίσκοπον, καὶ αὐτὸν ὑφείλουσι ἵνα γνωρίζωσιν ὡς ἀμέσως προϊστάμενον ἐκκλησιαστικῶς, καὶ ὑπακούωσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐκτελῶσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραγγελίας καὶ διαταγὰς του.

Ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς κανονικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, οὐδεὶς τῶν ἱερωμένων δύναται νὰ ἐκτελῇ ἱεροπραξίαν τινὰ ἐκτὸς τῆς λαχούσης αὐτῷ ἐνορίας, ἢ εἰς ἐξωκλήσιον, ἢ εἰς ἐκκλησίαν ἰδιόκτητον· οὔτε ἀποδημεῖ ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ἐπισκόπου, οὔτε διαμένει ἐκτὸς τῆς ἐπισκοπῆς του ὑπὲρ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας αὐτοῦ· οὔτε μεταβάλλει τὴν σταθερὰν διαμονὴν του ἄνευ τακτικοῦ ἀπολυτηρίου ἐγγράφου. Ἄλλοθεν δὲ προσερχόμενος, δὲν εἶναι δεκτὸς πρὸς ἐξάσκησιν ἱερατικῶν καθηκόντων, εἰ μὴ δὲν φέρῃ τακτικὸν ἐγγραφοῦν παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου ὅφ' ὃν ἐτέλει πρότερον.

Εἰς οὐδένᾳ τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου ἐπιτρέπεται νὰ περιφέρηται ἀπὸ κοινότητος εἰς κοινότητα, ἐπαιτῶν λόγῳ ἐνδεείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας· εἰ δὲ τις ἐπὶ τούτῳ φωραθῇ, συλλαμβάνεται παρὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν, προσάγεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὅστις μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἀποστέλλει αὐτόν διὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν ἀρμοδίον Ἐπίσκοπόν του, παρ' οὗ δικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. Θ'. τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐάν τις τῶν μοναχῶν, ἀνήκων ἢ μὴ εἰς μοναστήριον, περιφέρεται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάσσεται παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ, ὁ μὲν ἀνήκων εἰς μοναστήριον ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν μονὴν τῆς μετανόιας του, ὁ δὲ μὴ ἀνήκων εἰς μοναστήριον νὰ ἐκλέξῃ ἐν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πρὸς ἐγκαταβίωσίν του· καὶ ἐὰν παρακούσῃ, στέλλεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς κατ' αἴτησιν τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ μὲν εἰς τὸ ἀνήκει μοναστήριον, ὁ δὲ εἰς ἐν ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ὑπαρχόντων.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. ΙΔ'. Ἐκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ τοῦλάχιστον ἅπαζ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐπισκοπῇ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. ΙΕ'. Ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκοπῶν, μία μὲν εἶναι Μητρόπολις, ἡ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πρωτεύουσα πόλις τοῦ Βασιλείου, ἣς ὁ κατὰ καιρὸν ἀρχιερατεὺς φέρει τὸν τίτλον Μητροπολίτης· δέκα δὲ Ἀρχιεπισκοπαὶ, αἱ τῶν ἐννέα ἄλλων νομῶν πρωτεύουσαι καὶ ἡ Ἐπισκοπὴ Κορίνθου, ὧν οἱ κατὰ καιροὺς ἀρχιερατεύοντες φέρουσι τὸν τίτλον Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄρθρ. ΙΣ'. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1853 ἕκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων λαμβάνει κατ' ἔτος ὡς ἐπὶ ὅμα

Ὁ Μητροπολίτης δραχ. 6000

Ἐκαστος τῶν Ἀρχιεπισκόπων » 5000

Καὶ ἕκαστος τῶν Ἐπισκόπων » 4000

Ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἐποχῆς παύουν τὰ μέχρι τοῦδε λαμβανόμενα ἐπισκοπικὰ δικαιώματα, ἥτοι ἐμβεβηκίαι, φιλότιμα καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαί, ἐξαιρουμένων τῶν τυχηρῶν διὰ πᾶσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τελουμένην ἱεροπραξίαν, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς πράξεων διακαιωμάτων ὀριζομένων ὡς ἀκολούθως·

α.) Διὰ πᾶσαν ἄδειαν γάμου (ἀνευ διαστολῆς ἐὰν ᾖναι Α'. ἢ Β'. ἢ Γ'), δραχ. 3.

β.) Διὰ πᾶσαν ἐκδοσιν διαζυγίου, δραχ. 3.

γ.) Διὰ πᾶσαν ἐκδοσιν ἀορίστου καὶ ἀνωνύμου ἐπιτιμίου, δραχ. 3.

Εἰς τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν ἐμπεριλαμβάνεται τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. ΙΖ'. Ὅσοι τῶν ἐπιζώντων σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων ἔφερον μέχρι τοῦδε τὸν τίτλον τοῦ Μητροπολίτου, θέλουσι διατηρῆσαι αὐτὸν ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Ἄρθρ. ΙΗ'. Πᾶσα προεκδεδομένη διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀκυροῦται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΑΛΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΤΙΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΑ'.

ΝΟΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Α'. Ἡ Αὐτοκέφαλος Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν κατόικων τοῦ Βασιλείου τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, καὶ ὁμολογούντων τὸ ἱερὸν τῆς Πίστεως Σύμβολον, καὶ πρεσβευσάντων πάνθ' ὅσα πρεσβεύει ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ἥς ἀρχηγὸς καὶ κεφαλὴ ὁ Κύριος καὶ Θεὸς Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· διοικεῖται δὲ πνευματικῶς παρ' Ἀρχιερέων κανονικῶν, τηροῦσα ἀπαραλλάκτως ὡς ἅπασαι αἱ λοιπὴ ὁμόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις.

Β'. Ἀνωτάτη ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχὴ ὑπάρχει

Σύνοδος διαρκής, φέρουσα τ' ὄνομα Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καθεδρεύει δὲ διαρκῶς ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ Βασιλείου καὶ ἔχει σφραγίδα ἰδίαν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἐγκεχαραγμένον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τὰ γράμματα Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σύγκεται ἐκ πέντε μελῶν ἰσοψήφων, ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἀρχιερέων τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὰς, ὧν εἰς Πρόεδρος, καὶ τέσσαρες Σύεδροι. Καὶ Πρόεδρος μὲν ὑπάρχει διαρκῶς, ὁ κατὰ καιρὸν ἐν τῇ πρωτευσίᾳ τοῦ Βασιλείου ἀρχιερατεύων Μητροπολίτης· οἱ δὲ Σύεδροι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀρχιερωσύνης, διατηρουμένης ἐνὶ ἐκάστῳ εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος οἱ Σύεδροι ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καθόσον ἡ Κυβέρνησις δὲν διατηρήσῃ ἐπὶ πλέον τινὰς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τοὺς δύο.

Ἐν ἀπουσίᾳ, ἢ ἄλλῳ κωλύματι, τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν ἄλλων. Εἰς τυχοῦσαν δὲ ἀνάγκην ἀναπληρώσεως τινὸς τῶν Συνέδρων, καλεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν ἐπόμενος αὐτοῦ.

Ἡ ἐνιαυσία Συνοδικὴ περίοδος ἀρχεταὶ ἀπὸ α'. Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Δ'. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύεδροι, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, διαβεβαιῶσι τὴν πίστιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, διὰ τῆς ἐξῆς προσφωνήσεως·

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ ! κ Διαβεβαιούμεν ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἡμῶν, ὅτι αἰέποτε διατελοῦντες πιστοὶ εἰς τὴν Ἡμετέραν Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα καὶ Κυριάρχην ἡμῶν, καὶ εὐπειθεῖς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς Ἐπικρατείας, καταβαλοῦμεν πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρώμεν τῇ θεῇ χάριτι τὰ καθήκοντα ἡμῶν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν, τηροῦντες ἀπαράλλάκτως ὡς ἅπανσαι αἱ λοιπαὶ ὁμόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι

τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· καὶ μάρτυρα ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τῆς διαβεβαίωσης ταύτης· αὐτὸν τὸν Ὑψιστον Θεόν, ὃς δῶν τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ζῶντι πολυχρόνιον ἐν ἁκρᾷ ὑγείᾳ, διατηρεῖν δὲ τὴν Ὑμετέραν Βασιλείαν ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνομένην εἰς αἰῶνας αἰώνων. »

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων, ἔγγραφοι καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Β'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει Α' καὶ Β' Γραμματεῖς, Κληρικούς καὶ ἕνα ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, δύο Γραφεῖς, Κληρικούς καὶ τούτους ὄντας, καὶ ἕνα Κλητῆρα διοριζομένους, τοὺς μὲν Γραμματεῖς παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοὺς δὲ Γραφεῖς καὶ τὸν Κλητῆρα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ Α' Γραμματεὺς, καὶ τούτου κωλυομένου ὁ Β', διευθύνει τὰ τοῦ γραφείου, εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῆς Συνόδου συνεδριαζούσης, καὶ κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως· δὲν ἔχει δὲ ψῆφον, οὔτε λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ ὡς ἀκὴς ζητηθῇ εἰς τοῦτο. Τῶν δὲ Γραφείων τὰς ἐργασίας προσδιορίζει ἐκάστοτε ὁ Γραμματεὺς.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Γραφεῖς δίδουσιν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνεδριαζούσης ἐπὶ τούτῳ, τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν·

« Διαβεβαίω ἐπὶ τῇ ἱερῳσύνῃ μου, ὅτι θέλω φυλάξει πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς Ἐπικρατείας, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασαλεύτως τοὺς ὅρους αὐτῶν καὶ ἐκπληρῶν εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν. »

Ὁ δὲ Κλητῆρ δίδει τὸν συνήθη τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅρκον.

Τὸ περὶ τῆς διαβεβαίωσης τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Γραφείων, ὡς καὶ τὸ περὶ τοῦ ὅρκου τοῦ Κλητῆρος πρωτόκαλλον, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Γ'. Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, δίδει ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸν νενομισμένον ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ὑπερτάτην Βασιλικὴν ἐξουσίαν, εἰς ἣν ἐναπόκειται ἡ κυριαρχία τοῦ Κράτους, ἀνήκει καὶ ἡ ἐποπτεία ἐφ' ὧν τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἔχει τὸ καθήκον νὰ παρευρίσκηται, ἄνευ ψήφου, εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ νὰ προσυπογράφηται εἰς ὅλα τὰ πρωτότυπα τῶν παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδομένων ἀποράσεων καὶ πράξεων, ἀναγομένων εἴτε εἰς τὰ ἐσωτερικὰ εἴτε εἰς τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Πᾶσα δὲ ἀπόφασις ἡ πρᾶξις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ μὴ φέρουσα τὴν προσυπογραφὴν αὐτοῦ, εἶναι ἄκυρος.

Ζ'. Τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διακροῦνται εἰς ἐσωτερικὰ καὶ εἰς ἐξωτερικὰ. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐσωτερικὰ, ἐνεργεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐξωτερικὰ, ὡς ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν πολιτείαν, τὰ δικαιώματα ἢ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνεργεῖ τὰ περὶ τούτων τῇ συμπράξει καὶ ἐγκρίσει μόνον τῆς Κυβερνήσεως.

Η'. Τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα Θ'. Γ'. καὶ ΙΔ'. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένους λεπτομερέστερον προσδιορισμοὺς, τὰ ἑξῆς:

- α) Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.
- β) Αἱ διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τῇ Ἐκκλησίᾳ κανονισμένα.
- γ) Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἐκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου.
- δ) Ἡ θρησκευτικὴ διδασχὴ πρὸς τὸν λαόν, καθόσον δὲν προσβάλλονται τὸ Πόλιτευμα καὶ οἱ νόμοι τοῦ Κράτους.
- ε) Ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.
- ς) Ἡ δοκιμασία τῶν μελλόντων προχειρισθῆναι εἰς τὸν Κλήρον καὶ ἡ χειροτονία αὐτῶν.
- ζ) Ἡ καθιέρωσις τῶν ἱερῶν γαῶν.
- η) Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν, τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν δογμάτων, τῶν δογματικῶν βιβλίων, καὶ τοῦ ἐπὶ τούτων τεθεμελιωμένου κανονισμοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Θ') Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ

α — Εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευσόμενων θείων δογμάτων· καὶ ὅταν πληροφορηθῇ θετικῶς, ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ τερᾷ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας ἢ διδασχῆς προφορικῆς ἢ γραπτῆς, διὰ προσηλυτισμοῦ ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ἡ Σύνοδος ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ τῇ ταύτης ἐγκρίσει ἐκδίδει συμβουλευτικὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν λαόν, εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης.

β — Εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ Κλήρου, εἴτε ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευμένων βιβλίων, φυλλαδίων, πινάκων ἢ ἄλλων ἐντύπων, ἅτινα πραγματεύονται περὶ ἀντικειμένων θρησκευτικῶν καὶ ὁσάκις πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ τοιαῦτα περιέχουσι τι ἐναντίον, ἢ καθ' ὁποιοδήποτε τρόπον εἶναι βλαπτικά ἐκ τῆς χρήσεώς των, ὡς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις· τὸν δὲ συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην αὐτῶν, ἢ τὸν τυπογράφον, ἢ τὸν βιβλιοπώλην, ἢ τὸν βωποπώλην, καταγγέλλει εἰς τὴν πολιτικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐὰν οὗτοι ᾖναι κοσμικοί· Κληρικοὶ δὲ ὄντες, ἐπιτιμῶνται ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ καταγγέλλονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως αὕτη ἐνεργήσῃ καὶ κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα.

Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ προσέτι περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν Ἀποστολικῶν τε καὶ Συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· περὶ τὴν θείαν λατρείαν· περὶ τὴν κατὰ τὸ πνευματικὸν μέρος κατὰστασιν τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγῶν Μοναστηρίων· περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τελετῶν· περὶ τὴν εὐ-

κοσμίαν τοῦ Κλήρου, καὶ περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν αὐτοῦ. Καὶ φροντίζει ἵνα οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ μοναχοὶ διατηρῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ μὴ ἀσχολῶνται ἀπ' ἐναντίας τῶν ῥητῶν ἀπαγορευόντων τοῦτο ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν θεσμῶν εἰς πολιτικὰ πράγματα, μήτε νὰ λαμβάνωσι τὴν παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά.

ΙΑ'. Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνάγονται κυρίως τὰ ἑξῆς·

α) Ὁ περιορισμὸς τῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν, παρατάξεων κτλ., καθόσον οὗτος δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν παραδεδεδεγμένην τῆς Ἐκκλησίας τάξιν.

β) Διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ σωφρονιστικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Κλήρου.

γ) Ἐκτακτοὶ ἐκκλησιαστικαὶ τελεταί, πρὸ πάντων ὅταν πρόκειται νὰ γένωσιν αὐταὶ εἰς ἡμέρας ἐργασίμων, ἢ ἐκτὸς ἱεροῦ ναοῦ.

Διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κύρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς διακλαμβανόμενας εἰς τοὺς §. §. α καὶ γ περιπτώσεις, ἡ ἐγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ § β ἡ ἐγκρισις τοῦ Βασιλέως.

Πρὸς βεβαίωσιν τῆς δοθείσης ἐγκρίσεως, γίνεται ταύτης μνηεῖα, ἐν προοίμῳ, ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς ἐφεξῆς·

« Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρίσει καὶ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς κτλ. »

ΙΒ'. Πᾶσα ὑπόθεσις ἀναγομένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συζητεῖται μὲν παρὰ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφασίζεται δὲ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

Διὰ νὰ ἔχωσι κύρος αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν μελῶν τῶν λαθόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

ΙΓ'. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Συνέδροι, ἐάν ποτε ὡς ἐκ τῆς Συνοδικῆς θέσεώς των περιπέσωσιν εἰς παράβασιν ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμῶ, καθίστανται ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις συγκαλεῖ τοὺς κανονικοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου.

εἰς ἀνάκρισιν, ἐξέλεγχζιν καὶ τιμωρίαν τῆς παραβάσεως κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις ᾖ περὶ καθήκοντα Συνοδικὰ σχέσιν ἔχοντα καὶ πρὸς τὸ πολιτικόν, τότε τὰ ἀφορῶντα τὸ πολιτικόν τοῦτο μέρος ἐναπόκεινται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΙΔ'. Εἰς τὰ καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοσίαν ἐφ' ὅλιον τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου καὶ πρὸς αὐτὴν, ὡς πρὸς ἀνώτατον δικαστήριον, ἐκκαλοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας κρίνουσα καὶ ἀνακρίνουσα ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν κανονικῶς.

Ἄν δὲ Κληρικὸς ἔχῃ παράπονον κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Ἐπισκόπου ἀναφέρεται πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ κανονικὰς ποινὰς εἰς Κληρικούς καὶ ὅσα ἐκκαλοῦνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς, ἢ καὶ δικάζονται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἀρχίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίδας τοῦ τιμωρουμένου προερχομένων δικαιωμάτων.

β) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς Κληρικούς σωφρονιστικοῦ καταστήματος.

γ) Ἀπόστιςν ποσοῦ διπλασίου, ἐάν τις φωροθῇ ὅτι λαβὼν χρήματα, ἔπραξεν τι παρὰ τὰ καθήκοντά του καὶ τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας ὁσμούς, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

δ) Ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ Κληρικὸν μοναχοῦ.

ε) Καθαίρεσιν.

Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ αἱ τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ τοιαύτων ἀντικειμένων, αἵτινες θέλουσιν ἐκδίδασθαι ἡπιολογημένοι μετὰ τῆς παραθέσεως καὶ τῶν κανόνων, ἐφ' ὧν αὐταὶ στηρίζονται, ἐκτελοῦνται τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει.

1) Τοῦ Ὑπουργείου μὲν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων γ, δ, καθὼς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις

τῶν παραγράφων α, β, ὡς αἱ αἱ ὁριζόμεναι ἐν αὐτοῖς ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μείζονα τῶν δύο μηνῶν.

2) Τοῦ Βασιλέως δὲ, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε, καθὼς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν § § α, β, ὡς αἱ αἱ ποιναὶ αὐταὶ ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον μείζονα τῶν δύο μηνῶν.

Αἱ μέχρι δὲ τῶν 15 ἡμερῶν ποιναὶ τῶν § § α καὶ β ἐκτελοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου γίνεται τῇ συμπράξει καὶ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄλλ' ὥς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαιτηθῇ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, προσκαλουμένων κατ' αὐτὴν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων.

ΙΕ'. Προσωπικὸς ἀφορισμὸς ἐναντίον λαϊκῶν δὲν ἐκδίδεται, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΣ'. Τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν μέρος, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικόν, εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, πληροφορηθεῖσα τὴν τελετὴν παρανόμου γάμου, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα μετὰ δὲ τὴν κηρύττουσαν παράνομον τὸν γάμον ἀμετάκλητον δικαστικὴν ἀπόφασιν, κηρύττει καὶ αὕτη τὸν γάμον ἄκυρον πνευματικῶς. Κατὰ δὲ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον, ἢ ἐκδόντος τοιαύτην ἄδειαν, καθὼς καὶ κατὰ τοῦ ἱερέως τοῦ εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον ἀδεία ἀνωτέρω, ἢ ἄνευ ἀδείας, ἐπάγονται ποιναὶ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ΙΔ'. κατὰ λόγον τῆς ἐνοχῆς ἐκάστου.

ΙΖ'. Ὅστις τῶν συνεζευγμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν διάζευξιν ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, ὀφείλει νὰ ἀπαταθῇ

περί τούτου δι' αναφοράς του πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, ὃ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ· καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρους, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφοράς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας· τὸ δὲ δικαστήριον, μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφοράς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ Ἐπισκόπου, δέχεται αἰτήσεις τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου, καὶ διατάττει ἄνευ νέας ἀποπείρας ἐνώσεως τὰ παρὰ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζόμενα, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, ὁ Ἐπίσκοπος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἀδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν συζύγων, ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι· μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας, τὰ δικαστήρια, κατ' αἰτήσεις τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων, δύνανται, κατὰ τὴν διάρκειαν ἔτι τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, νὰ διατάξωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 683 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσωρινὰ μέτρα, καὶ κλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τρίμηνος προθεσμία παρέλθῃ, χωρὶς ν' ἀποφανθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, τότε δύναται ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν αἶτησιν, ἀφοῦ πρότερον βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ ἐπιδόσεως τῆς ἀναφοράς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκδοσὶν τῆς δικαστικῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστάσεως ἀμετακλήτου, ὁ εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλυμένον πνευματικῶς.

III'. Ὅποιοιδήποτε σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, καθοσιωθέντος εἰς τὴν θείαν λατρείαν, τιμίων σταυρῶν, ἁγίων λειψάνων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ ἐν γένει παντὸς κειμηλίου ἱεροῦ ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιδέ-

σματος, ἐκθεσις ἐν ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν, ἢ κατάσχεσις πρὸς πληρωμὴν χρέους ιδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

ΙΘ'. Διατάξεις, προκηρύξεις, ἐγκύκλιοι, καθὼς καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς πολιτικὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους, δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Κ'. Οὐδεμίαν ἀλληλογραφίαν μὲ ἐξωτερικὰς πολιτικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς δύναται νὰ ἔχη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εἰμὴ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΚΑ'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, καθόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων τῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προστασίας καὶ τῆς υπερασπίσεως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐπομένως ὕλαι αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ὡςάμιν ἀποδειχθῇ ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δίκαιά τῆς, νὰ τὴν προστατεύωσι καὶ νὰ τὴν υποστηρίξωσι κατ' αἵτησίν τῆς.

ΚΒ'. Ἐπίσης ὁμοῦ καὶ πᾶς, ὅστις ἔχει εὐλογον κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ κατάχρησιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας τῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλῆται τὴν υπεράσπισιν τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐμποροῦσι νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην διοικητικὴν Ἀρχήν· θέλουσι δ' ἐξετάζεσθαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὅποιον δὲν ἀποφατίζει περὶ αὐτῶν, εἰ μὴ ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον δὲν ᾖ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου.

ΚΓ'. Ὁ τύπος τοῦ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν διδομένου ὅρκου ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, Ἱερέων καὶ Ἱεροδιακόνων, εἶναι ὁ ἑξῆς· Διὰ μὲν τοὺς Ἀρχιερεῖς· « Διαβεβαίω ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου κτλ. »

Διὰ δὲ τοὺς Ἱερεῖς καὶ Ἱεροδιακόνους· « Διαβεβαίω ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κτλ. »

Ὁ οὕτω διδομένος ὅρκος ἔχει τὴν αὐτὴν τοῦ κοινοῦ ὅρκου ἰσχύν· καὶ πᾶσα αὐτοῦ παράβασις, ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἢ ἐπιορκίᾳ τοῦ ποινικοῦ

νόμου ποινάς, αἵτινες θέλουσι καταγινώσκεισθαι ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

ΚΔ'. Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του. Ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς ὀρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κοιτίᾳ αὐτῶν ἡ δὲ μαρτυρία των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐκτὸς ὅταν πρόχεται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, ὅτε προσκαλοῦνται καὶ ἐξετάζονται (ἀνευ ὅμως ἀντιπαραστάσεως πρὸς ἄλλους μάρτυρας) ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἅμα ἐμφανιζόμενοι, καὶ ἀπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν εξέτασιν αὐτῶν.

“Ο,τι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

ΚΕ'. Εἰς τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, καθὼς καὶ εἰς τὰ περὶ ἀθελμάτων πράξεων τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ κράτους νόμων προβλεπομένων, οἱ ἐκ τοῦ Κλήρου ὑπόκεινται εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Τὰ πολιτικῶς ὀριζόμενα κακουργήματα ἐπάγουσι καὶ τὴν τῆς καθαιρέσεως ποινὴν πνευματικῶς· ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς ποινικῆς καταδικῆς ἐκτελεῖται, ἀφοῦ πρότερον καθαιρεθῇ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ὁ καταδικασθεὶς Κληρικὸς, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένα.

ΚΣ'. Διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν Κληρικῶν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατ' αὐτῶν ἐπὶ πταίσματι καὶ πλημμελήματι ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, τῶν περιορίζουσων τὴν ἐλευθερίαν, ὀρίζονται ἰδιαιτέραι φυλακαὶ, κεχωρισμέναι τῶν ἄλλων.

ΚΖ'. Ἄπας ὁ κατὰ τὸ Βασίλειον ἱερὸς Κληρὸς, ἐν ταῖς θείαις ἱερουργίαις καὶ τελεταῖς, μνημονεύει πρῶτον μὲν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, εἶτα δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΗ'. Τὰ ὀρισθέντα διὰ τοῦ Διατάγματος 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1833 περὶ τοῦ ἐπιμισθίου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τε Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Συνέδρων, διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν πρώτου Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς δραχ. 3600, τοῦ δὲ Β' εἰς δραχ. 2400 κατ' ἔτος.

Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν Α' τάξεως Γραφέως προσδιορίζεται εἰς δραχ. 1200, τοῦ δὲ Β' τάξεως εἰς δραχ. 960 κατ' ἔτος, καὶ ὁ τοῦ Κλητῆρος εἰς δραχ. 600 κατ' ἔτος.

Ὁ μισθὸς τοῦ Βασιλικῷ Ἐπιτρόπου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 6000 κατ' ἔτος.

ΚΘ'. Εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου θέλει συγκροτηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἡ Α' Συνοδικὴ περίοδος, ἥτις θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1853.

Α'. Πᾶσα προεκδομένη διάταξις ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 10 Ἰουλίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν κατὰ τὸ Κράτος ὑπαρχόντων μοναστηρίων
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικειῶν (α).

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονὴ καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΤΤΙΚΗΣ καὶ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.	Ἀθηνῶν	1	Περτέλη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἀθηνῶν.
		2	Πετράκη· Ἀσώματοι.	"
		3	Κλειστά· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Φυλῆς.
		4	Καλολεϊβάδι· ὁ Εὐαγγελισμὸς. .	Περαίας.
		5	Ὁσιος Μελέτιος.	Ἐλευσίνος.

(α) Τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑφιστάμενα μοναστήρια καὶ μετόχια κατὰ τὸν κατὰ τὴν ἐκδόσεως τοῦ περὶ τῶν μοναστηρίων Βασιλικοῦ Διατάγματος 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1833 (βλ. ὅπισθεν σελ. 77—79) ἠριθμοῦντο εἰς 593, κατὰ τὸν καταλογόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ἱερά Σύνοδος, διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1833 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 23 ἐγγράφου αὐτῆς, εἶχε διευθύνει πρὸς τὴν τότε ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας. Ἐξ αὐτῶν,

α). 412, μονήδρια ἐγκαταλειμμένα καὶ ἔρημα, ἃ μὴ ἔχοντα τὸν πρὸς διατήρησιν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν μοναχῶν, διελύθησαν κατὰ τὸ 1834, δυνάμει τοῦ μνημονευθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος.

β). 3, ἦτοι ἐν ἑν Ἰδρῳ, ἑτερον εἰς Σπέτζας καὶ ἄλλο εἰς Πάρον, ἀναγνωρισθέντα ἐπισήμως ὅτι καταχρηστικῶς ἐτιμῶντο διὰ τῆς σεμνῆς προσηγορίας Μοναστηρίων, ἐνῷ κυρίως ἦσαν κεντρικαὶ ἐνοριακαὶ ἐκκλησίαι τῶν Κοινοτήτων τῶν ἐν ρημένον νήσων, ἀπεδόθησαν ἐκάστη εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον.

γ). 1, ὁ ἐν Τήνῳ ἱερὸς ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐξηρθεῖν ὡσαύτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναστηρίων, ὡς οὐδένα μοναχόν, οὐδὲ κἄν τύπον μοναστηρίου, ἔχων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ ὦν, καὶ διατελῶν, ἱερὸν προσκύνημα ὄλων τῶν ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

δ). 2, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ιδιόκτητα, κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ περὶ ιδιόκτητων μοναστηρίων καὶ ἐκκλησιῶν Βασιλικοῦ Διατάγματος 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1834.

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΤΤΙΚΗΣ καὶ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.	Ἀθηνῶν.	6	Φανερωμένη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. . . .	Σαλαμῖνος.
		7	Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. . . .	Αἰγίνης.
	Θηβῶν καὶ Λεβαδίας.	1	Σαγματᾶ· ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος. . . .	Ἀκραφινίου.
		2	Πελαγία· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	»
		3	Ἁγία Τριάς. . .	Πλαταιῶν.
		4	Μακαριώτισσα. .	Θίσβης.

(βλ. Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀριθ. 30) ἔχοντος ἐπὶ λέξεως οὕτως·

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν καταχρηστικῶς καλουμένων μοναστηρίων, τῶν ἀνεγερθέντων παρ' ἰδιωτῶν, καὶ διαμεινάντων εἰς αὐτοὺς ὡς ἰδιοκτησιῶν των, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

«1. Ὅλα τὰ ἰδιωτικὰ μοναστήρια καὶ οἱ ναοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει τις ἀποδεδειγμένα δικαιώματα ἰδιοκτησίας, μένουσιν εἰς αὐτὸν ἀνενοχλήτως.»

Ἐξ ἐναντίας τὰ κτήματα, δι' ὅσα δὲν ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις ὅτι ἀνήκουσιν ἰδίως εἰς τὸν πρῶτον κτίτορα ἢ τοὺς ἀπογόνους του, ἀλλ' ἀφιερώθησαν παρ' ἄλλων εἰς τὸ μοναστήριον ἢ τὴν ἐκκλησίαν, νὰ παραλαμβάνονται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ὡς ἀφιερώματα.»

«2. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ εἰς οὐδένα ν' ἀφιέρωσιν εἰς ἓνα τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων ναῶν, ἢ τῶν λεγομένων μοναστηρίων, ὅποιονδήποτε ἀφιέρωμα.»

«3. Ὅσα τοιαῦτα μοναστήρια ἢ ἐκκλησίαι ἀφωσιώθησαν εἰς δημοσίαν χρῆσιν, καὶ ἢ κατέστησαν ἐνοριακὰ, ἢ ἔπαυσαν ὅπωςδήποτε νὰ διοικῶνται καὶ διαχειρίζονται ἀμέσως παρὰ τῶν ἐχόντων ἐπ' αὐτοῖς ἀξιώσεις ἰδιοκτησίας, θέλουσιν λογίζεσθαι καὶ εἰς τὸ εἶξς δημοσία καὶ συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸ περὶ μοναστηρίων τοῦ Βασιλείου μέτρον. Ὅλοι δὲ αἱ περὶ αὐτῶν περαιτέρω ἀξιώσεις εἶναι ἀπαράδεκται.»

«4. Αἱ ἰδιοκτετοὶ ἐκκλησίαι τότε μόνον δύνανται νὰ χρησιμεύουν ὡς ἐνοριακῇ,

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονὴ καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΤΤΙΚΗΣ καὶ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.	Θηβῶν καὶ Λεβαδίας.	5	Ταξιάρχαι . . .	Θίσβης.
		6	Δομποῦ Ὅσιος Σεραφείμ. . . .	Πέτρας.
		7	Ἱερουσαλήμ ἡ Κοίμησις τῆς Θεο- τόκου.	Χαιρωνείας.
		8	Ὅσιος Λουκάς . .	»
		9	Σκριποῦ ἡ Κοί- μησις τῆς Θεοτό- κου.	Ὀρχομενίων.
ΕΥΒΟΙΑΣ.	Χαλκίδος.	10	Γραρίτζα ἅγιος Γεώργιος. . . .	Λεβαδίας.
		1	Γέρορτος ὁ Ὅ- σιος Δαβίδ. . .	Λιγαίων.

» ἔταν ἀγορασθῶσι παρὰ τῆς ἐνορίας, ἢ χαρισθῶσιν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου.»

«5. Τὰ ἰδιωτικὰ μοναστήρια δὲν θέλουν φέρεи τοῦ λοιποῦ τὸ ὄνομα τοῦτο, οὐδὲ θέλουν χρησιμεύει πρὸς ἐνοίκησιν μοναχῶν, ἀλλὰ ὡς ἰδιαιτέρα εὐκτήρια καὶ ἡσυχαστήρια αὐτοῦ μόνου τοῦ ἰδιοκτῆτου των.»

«6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ κοινοποιήσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.»

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑRΜΑΝΣΗΡΕΠ' Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕἸΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ.

τὰ εἰρημένα, λέγομεν, δύο μονήδρια ἀνεγνωρίσθησαν κατ' αὐτὸ τὸ Διάταγμα ὡς ἰδιοκτήματα, καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν κτιτόρων αὐτῶν καὶ

ε) 23, ἀνήκον ὡς μετόχια εἰς μονὰς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὑφισταμένας, καὶ ἀπεδόθησαν εἰς αὐτὰς δυνάμει τοῦ ΝΖ' νόμου 7 Μαρτίου 1847 (βλ. ἀριθ. 9 τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου).

Ὅθεν, κατελείφθησαν διατηρούμενα ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης 151 μοναστήριον. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν ἀριθμὸν προστέθη καὶ τὸ κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Φθιώτιδος ἐν τῇ δῆμῳ Λαφνσίων νεωστὶ ἰδρυθὲν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς Γράδον ὑπὲρ, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνετάχθη μετὰ τῶν λοιπῶν, ἀναγνωρισθὲν ὡς διατηρούμενον δυνάμει τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1845 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονὴ καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΕΥΒΟΙΑΣ.	Χαλκίδος.	2	Γαλατάκη· ἅγιος Νικόλαος. . . .	Αἰγαίων.
		3	Μακρομάλλη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Χαλκιδέων.
		4	Ἅγιος Νικόλκος.	»
		5	Ἅγιος Δημήτριος.	Δηλαντίων.
		6	Χιλιadoῦ· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		7	Ἡλία· ἅγιος Γεώργιος.	Αἰδηψίων.
		8	Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. .	Σκιάθου.
	Καρυστίας.	1	Σωτήρ· (ἡ Μεταμόρφωσις). . . .	Κυμαίων.
		2	Μάρτζαρη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		3	Κλιβάρων· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Κονιστρίων.
		4	Καρυῶν· τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου.	Αὐλῶνος.
		5	Λευκῶν· ἅγιος Χαράλαμπος. .	»
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ καὶ ΦΩΚΙΔΟΣ.	Φθιώτιδος.	1	Ἀγάθωνη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἵππάτης.
		2	Ἀντίτριζα· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	Λαμίας.

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ καὶ ΦΩΚΙΑΔΟΣ.	Φθιώτιδος.	3	Μαλεσθῆρης ὁ ἅγιος Γεώργιος.	Δαρύμνης.
		4	Δαδίου ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Δρυμίας.
		5	Ἅγιος Κωνσταντῖνος (α). . . .	Δαφνησίων.
	Φωκίδος.	1	Προφήτης Ἡλίας.	Παρνασσίων.
		2	Πρόδρομος. . .	Ἀντικίβρας.
		3	Βαρνάκοβα ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ποτιδανείας.
	Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.	1	Μυρτιά τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.	Παμφίας.
		2	Κατερινού τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	Μακρυνείας.
		3	Ῥόμβου τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	Σολίου.
		4	Πατοκράτωρ ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος. . . .	Ὠλενείας.
		1	Κοζιτζα ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἀποδοτίας.
		2	Πρωσσός ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἀρακυνθίων.
		3	Τατάρα τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	Ἀγραίων.

(α) Ἐπετράπη ἡ ἱδρυσις αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1845 Βασιλικῆς Διατάγματος. Βλ. τὴν ἐν σελ. 148—150 σημείωσιν.

Ν ο μ ό ς.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ καὶ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.	Ἀργολίδος.	1	Ἀγροῦντος ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἐπιδαυρίων.
		2	Ταξιάρχαι . . .	»
		3	Καρακαλλᾶ ἅγιος Δημήτριος.	Ναυπλιέων.
		4	Ταλαρτίου ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Μηδείας.
		—		
		1	Φανερωμένη ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Κλεωνῶν.
		2	Στεφάνι ἅγιος Δημήτριος. . .	»
		3	Σοφικοῦ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Σολυγείας.
		4	Ἅγιος Γεώργιος.	Φενεοῦ.
		5	Προφῆτης Ἡλίας.	Ζαχόλης.
	Κορινθίας.	6	Βράχου ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Νεμέας.
		7	Λέχου ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Σικυῶνος.
		8	Περαχώρα ἅγιος Νικόλαος. . . .	Περαχώρας.
		—		
		1	Προφῆτης Ἡλίας.	Ἵδρας.
		2	Ζωοδόχος Πηγῇ.	Τροιζήνος.
		3	Κοιλιάδος ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Κρανιδίου.
		—		
	Ἵδρας καὶ Σπετζῶν.	1	Προφῆτης Ἡλίας.	Ἵδρας.
		2	Ζωοδόχος Πηγῇ.	Τροιζήνος.

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΧΑΪΑΣ καὶ ΠΑΪΔΟΣ.	Πατρῶν καὶ Ἡλείας.	1	Γηροκομεῖον· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Πατρῶν.
		2	Μαρίτζα· ἁγία Μαρίνα.	Δύμης.
		3	Φιλοκάλι· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	»
		4	Ὁμολοῦ· τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.	Φαρῶν.
		5	Μπαμπιώτου· Ταξιάρχαι.	»
		6	Εὐαγγελιστρια· ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.	»
		7	Χρυσοποδαρίτισσα· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	»
		8	Νοτενῶν· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Τριταίων.
		9	Ἅγιοι Πάντες.	»
		10	Ἐλεοῦσα· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἐριναίων.
		11	Σκαφιδία· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Λετρίνων.
		12	Βλαχέραι· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	Μυρτουντίων.
		13	Πορετζοῦ· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΧΑΪΑΣ καὶ ΗΛΙΔΟΣ.	Πατρῶν καὶ Ἡλείας.	14	Ἁγία Δέσση ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Λαμπείων.
		15	Κάτω Δέσση τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	»
		16	Κρεμαστή ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἠλένης.
	Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας.	1	Λαύρα ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Καλαβρύτων.
		2	Ἁγιοι Θεόδωροι.	Ἀροανείας.
		3	Μεγασπῆλαιον ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Κερπινῆς.
		4	Μακελλάρια ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		5	Ἁγιος Ἀθανάσιος.	Κλειτορίας.
		6	Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι.	Φελλόης.
		7	Βλάσια ἅγιος Νικόλαος.	Λαπαθῶν.
		8	Ταξιάρχαι.	Αἰγίου.
		9	Πεπελενίτσα ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου (α)	»
		10	Ἁγία Τριάς.	Αἰγείρας.
		11	Ἁγία Τριάς.	Βουρῶν.
		12	Ἁγιος Νικόλαος.	»
		13	Ἁγία Μορή ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου (β). . . .	»

(α) Γυναικεῖον, (β) Ὡσαύτως.

Νομός.	Επισκοπή	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΡΚΑΔΙΑΣ.	Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας.	1 Κηπιανά· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Μαντινείας.
		2 Ἐπάνω Χρέπα· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Τριπόλεως.
		3 Βάρσαι· ὁ ἅγιος Νικόλαος.	Κορυθίου.
		4 Καρθήλα· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ὁρχομενοῦ.
		5 Πρόδρομος.	Τανίας.
		6 Μαλεβή· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Πάργωνος.
		7 Λουκοῦ· ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος.	Θυρέας.
		8 Παλαιὰ Παραγία· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		9 Ὁρθοκωστά· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Βρασιῶν.
		10 Ἐλωρη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Σελληνοῦντος.
		11 Καρνά· ὁ ἅγιος Νικόλαος.	Λιμναίου.
		12 Σίτριζα· ὁ ἅγιος Νικόλαος.	»
Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.		1 Αἰμυαλοί· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	Θεισάας.
		2 Κερρίκη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Νυμφασίας.

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΑΡΚΑΔΙΑΣ.	Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.	3	Ἅγιοι Θεόδωροι.	Νυμφασίας.
		4	Πρόδρομος. . .	Τρικολώνων.
		5	Μπούρα· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Φαλαισίας.
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ.	Μεσσηνίας.	1	Βουλκάνος· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἰθώμης.
		2	Βελαριθία· ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ.	Καλαμῶν.
		3	Δήμοβα· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		4	Μαρδακίον· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἀλαγωνίας.
		5	Χρυσοκελλαρία· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. . . .	Κολωνίδων.
	Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.	0	0	
ΑΛΚΩΝΙΑΣ.	Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.	1	Ζερμπιτῆα· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Φάριδος.
		2	Γόλα· ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ. . . .	Φελλίας.
		3	Καστόριον· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Καστορίου.
		4	Ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες.	Θεραπνῶν.
		5	Ἅγιοι Ἀνάργυροι.	Οἰνούντος.

Ν ο μ ό ς.	Ἑοισκοπή	Ἀριθμός	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΔΑΚΩΝΙΑΣ.	Γυθείου.	1	Πηλαλοκοράκια· ὁ ἅγιος Γεώργιος.	Μαλευρίου.
		2	Γωρία· ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος.	Κολοκυνθίου.
		3	Κότρων· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Καρυοπόλεως
		4	Βερίτζα· ὁ ἅγιος Γεώργιος. . . .	»
	Οἰτύλου.	1	Ἅγιος Γεώργιος.	Ἀβίας.
		2	Μαραβιτίτζα· ὁ ἅγιος Νικόλαος.	»
		3	Ἅγιος Νικήτας.	»
		4	Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος. .	»
		5	Τριτίστη· ὁ προφήτης Ἡλίας. .	»
		6	Λυκάκη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Καρδαμύλης.
		7	Στριτίτζι· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		8	Βαῦδενίτζα· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	»
		9	Σαμονήλ· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		10	Φαρερωμένη· ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ.	»
		11	Μπογονίτζα· ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος. . . .	»

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονή καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΛΑΚΩΝΙΑΣ.	Οἰτύλου.	12	Ἅγιος Δημήτριος.	Λεύκτρου.
		13	Πρόδρομος. . .	»
		14	Προφήτης Ἡλίας.	»
		15	Σπηλαιώτισσα τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. . . .	Οἰτύλου.
		16	Ἁγία Τριάς. . .	»
		17	Ἅγιος Σπυρίδων.	Μέσσης.
ΚΥΚΛΑΔΩΝ.	Σύρου καὶ Τήνου.	1	Τουρλιανή· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Μυκόνου.
		2	Προφήτης Ἡλίας.	Σίφνου.
		3	Βρύσις· τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	»
		4	Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου (α). . .	Τήνου.
	Ἀνδρου καὶ Κέας.	1	Πανάχαριτος· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἀνδρου.
		2	Ἁγία· ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ. . . .	Γαυρίου.
		3	Ἅγιος Νικόλαος.	Ἀνδρου.
		4	Τρομάρχια· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	»
		5	Ταξιάρχαι. . . .	Σερίφου.
	Νάξου.	1	Δογκοβάρδα· ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ.	Ναούσης.
		2	Φανερωμένη· ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	Ἀπειρανθίας.

(α) Γυναικεῖον.

Νομός.	Ἐπισκοπή	Ἀριθμός.	Μονὴ καὶ ὄνομα αὐτῆς.	Δῆμος ἐν ᾧ κεῖται.
ΚΥΚΛΑΔΩΝ	Θήρας.	1	Προφήτης Ἡλίας.	Καλλιόστης.
		2	Χοζοβιώτισσα· τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. . . .	Ἀμοργοῦ.
		3	Καλαμιώτισσα· ἡ Κοίμησης τῆς Θεοτόκου. . . .	Ἀνάφης
		4	Ἅγιος Νικόλαος.	Θήρας. (α)

(α) Γυναικεῖον.

(Βλέπε τὴν ἀνακεφαλαίωσιν εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα).

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ:

[illegible]

OK

33

135.

28.

106

N° 8

0.

300

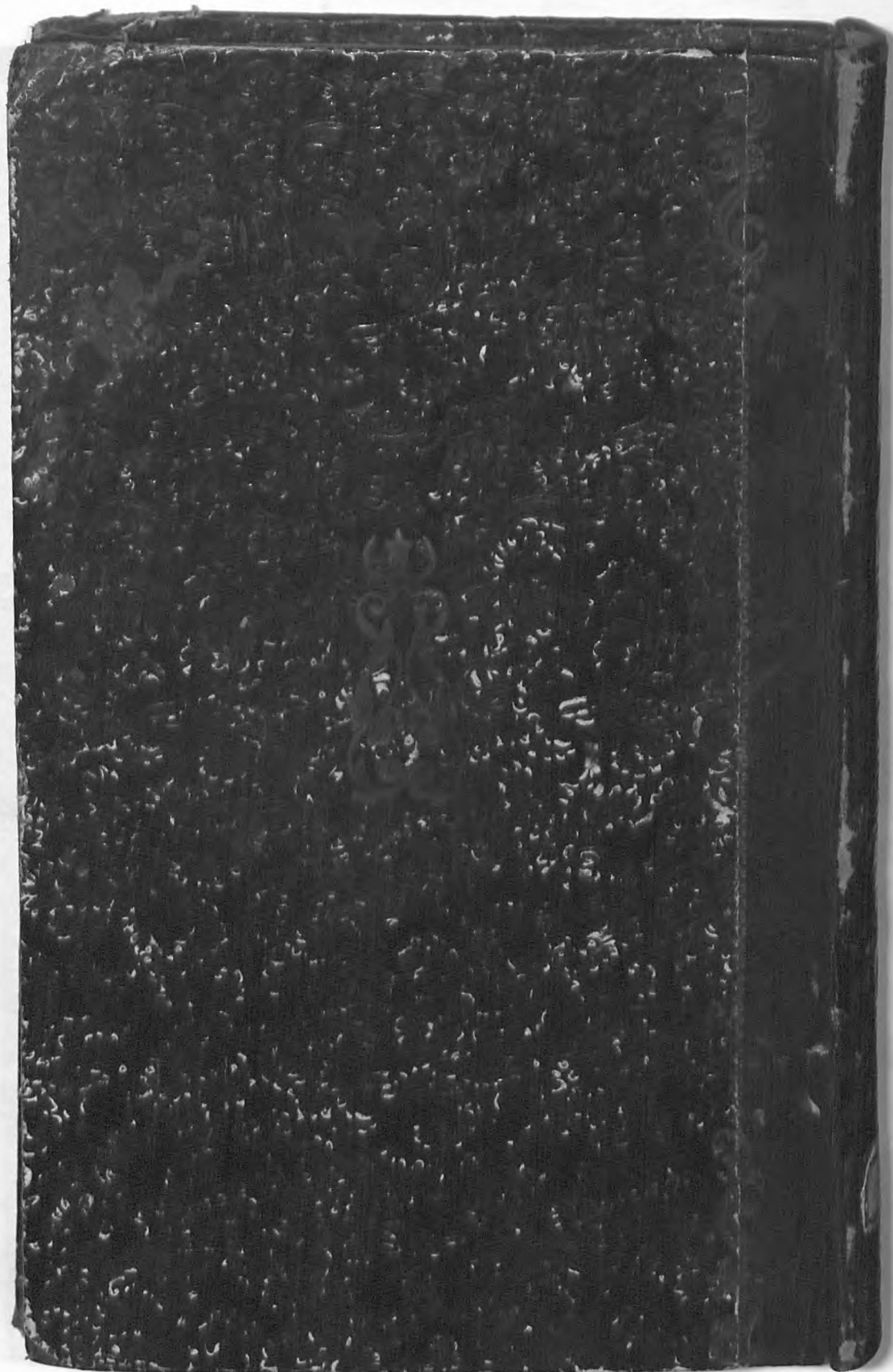
ἀριθ. χρ.,... 745

μερομένης
τιστροφῆς

ONOMATEPONYM

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας